

INLEIDING

Het bewustzijn op zichzelf is een ontwikkeling waarin steeds meer van het eigen ik wordt gerealiseerd. Om het ik te kunnen realiseren moet je uitgaan van de relatie tussen datgene wat in je is en datgene wat buiten je bestaat. Ik meen dat we als we de geschiedenis van het bewustzijn bezien, moeten zeggen dat de mens ergens in het midden zit. Voor onze cursus zijn een paar facetten erg belangrijk.

1. Hoe is het bewustzijn ontstaan?
2. Wat zijn de kenmerken van het zich ontwikkelend bewustzijn?
3. Hoe sta je er vandaag voor?

Het zijn deze drie zaken die onze cursus zullen blijven bepalen, ook als we daarbij allerlei andere onderwerpen kunnen aansnijden.

De bedoeling van deze reeks lezingen is niet alleen u duidelijk te maken wat bewustzijn is, daar komt u toch wel achter, maar vooral om u duidelijke te maken a. hoe u met uw bewustzijn kunt werken, b. hoezeer bewustzijn is gebaseerd op de relatie tussen u en al het andere.

LES 1 - HET ONTSTAAN VAN HET BEWUSTZIEN UIT HET OERBEWUSTZIEN

Wanneer bewustzijn precies is ontstaan is sterk afhankelijk van de definitie die men gebruikt voor het begrip bewustzijn. Wij nemen aan dat op het ogenblik, dat er sprake is van een kenvermogen en van het vermogen om althans jezelf ten opzichte van de omgeving te begrenzen, er sprake is van een bewustzijn.

Wij moeten dan teruggaan naar een situatie waarin er nog helemaal geen wereld is. Een situatie waarin zeer waarschijnlijk de eerste lichtdruk wervelingen rondstuwt die later kunnen uitgroeien tot melkwegstelsels. In die periode scheiden zich stukjes bestaan af van de totaliteit. Op het ogenblik dat zij beseffen dat ze niet het geheel zijn en zich gaan afmeten, al is het maar in termen van dit is aangenaam, dat is niet aangenaam ten aanzien van de omgeving, is er bewustzijn. Dit bewustzijn nu kan worden gebouwd op harmonie.

Op het moment, dat ik in harmonie kan komen met de wereld buiten mij, terwijl ik gelijktijdig mijn begrenzingen instand kan houden, heb ik een volledig bewustzijn. Maar omdat ik alles weet, ben ik niet meer in staat om mijn handelingen en mijn ervaringen af te meten tegen de totaliteit.

Er staat in bepaalde geschriften geschreven dat engelen jaloers werden, toen ze hoorden dat God de mens ging scheppen. Dat is iets wat voor u moeilijk voorstelbaar is. Wat was hier eigenlijk de kwestie?

Wel, een grote geest die in harmonie is met de totaliteit kan zichzelf niet ontwikkelen, hij kan zichzelf niet zijn. Hij is en blijft eigenlijk altijd een deel van het geheel, functioneert als een deel van het geheel en het enige dat hij kan doen, is zich afsluiten voor het geheel of daarvoor openstaan. Dat is zijn enige mogelijkheid.

Stel daar nu tegenover; een besef dat alleen begint met de bekende formule; Dit ben ik en dat ben ik niet. Hier is geen concept van de kosmos aanwezig. Hier is ook geen concept van eigen functie of van eeuwigheid. Het enige dat er is, is het kennen van zichzelf. En elke ervaring, die wordt geregistreerd, vertelt iets meer omtrent de wereld waarin men leeft, maar ook omtrent zichzelf. Op deze manier krijgen we dus te maken met een groeiend bewustzijn. Want elke keer dat er nieuwe data (gegevens) worden opgenomen, ga je niet alleen zeggen wat de wereld buiten je is, maar je gaat ook meer gedetailleerd vermelden wat je zelf bent.

Datgene wat ik niet prettig vind in de wereld buiten mij dat vertelt ook iets omtrent mijzelf, wat ik ben. En alles wat ik aanvoel als aanvaardbaar of harmonisch is iets wat ik dus ook als eigenschap heb. Op het ogenblik, dat ik de werking buiten mij erken, omschrijf ik een kwaliteit van mijzelf.

Nu zult u zeggen; Dat wordt meestal niet beseft. Inderdaad, dat is waar. In dit proces weet je niet wat je omtrent jezelf leert. Laten we even als voorbeeld een dier nemen. Dit dier wordt geboren met een aantal instinctieve draagverschijnselen. Het reekalfje blijft doodstil liggen, als de moeder er niet bij is. Hierdoor verbergt het zich goed, maar ondertussen gaat het toch ook ervaringen opdoen. Wij zien dat het dier, als het in een bepaald milieu terechtkomt, zich daarop gaat afstemmen, maar dat het ook een zeer sterke selectie kent van wat aanvaardbaar en niet aanvaardbaar is, wat sympathiek en wat niet sympathiek is. Kortom, het dier gaat zichzelf meer omschrijven naarmate het meer zelfstandig optreedt in de wereld waarin het leeft.

In het begin is het met het bewustzijn een nogal vage kwestie geweest. Het bewustzijn waaruit wij zijn ontstaan was in het begin maar een heel primair iets dat zich in verschillende sferen bewoog en alles eigenlijk maar heel vaag registreerde. Totdat er langzamerhand steeds meer bindingen kwamen met de materie, met de astrale wereld soms ook en wij vandaaruit onszelf met onze kwaliteiten een beetje beter leerden kennen door onze reactie op de buitenwereld. Als je dat een lange tijd hebt gedaan, dan blijkt dat je eigenlijk in jezelf dromen gaat koesteren.

Een droom is een teken van bewustzijn. In een groeiend. bewustzijn leeft de fantasie. Die fantasie zegt heel veel dingen die redelijk gezien onmogelijk zijn. Maar de fantasie is dan ook niet een plaatsvervangende werkelijkheid zonder meer. Het is, zeker als ze wordt uitgebeeld of uitgesproken, ook een uitdrukking van je behoefte, je begeerte, je mogelijkheden en je geloof in eigen kracht.

Wanneer je mens wordt en je kijkt naar de primitieve mens met zijn jachtmagie, met zijn hiërarchische structuurtjes in stamverband, zijn samenwerking bij bepaalde gevaarlijke jachten, dan kom je er al heel gauw achter dat juist door te leren wat een ander doet en zo te weten wat je zelf moet doen er een steeds completer beeld komt van jezelf binnen het geheel, maar ook van de mogelijkheden van het geheel als totaliteit, dus zoals ze naar buiten als eenheid kenbaar kan worden.

Het oerbewustzijn ligt, zo zeggen wij, bij God. Dat is de uitvlucht die we altijd gebruiken als we iets niet weten. Als je niet weet waarom iets gebeurt, dan zeg je; Het is jammer voor jou, maar je moet je er maar bij neerleggen, want het is Gods wil. Als God alle dingen wilde die Hem worden toegeschreven, dan zou Hij geen God zijn. Dan zou Hij een groter sadist zijn dan menig kampbewaker in Auschwitz.

Dit oerbewustzijn waarvan wij zijn afgescheiden blijft deel van ons wezen of we het willen of niet. Het besef dat we hebben kan beperkt zijn tot een bepaalde wereld. Maar als mijn wezen meer werelden doorkruist, dan ben ik met al die werelden verbonden, kan ik mij van al die werelden bewust zijn, maar zijn ook de waarden van al die werelden in mij manifest.

De situatie van het oerbewustzijn is dat er voorlopig nog maar weinig niveaus zijn waarop je je van jezelf bewust kunt worden. Maar naarmate alles zich meer uitdijt in de tijd, komen er ook meer kenbare verschillen. Hoe meer kenbare verschillen er komen, hoe meer werelden gelijktijdig in de kern van het ik een rol kunnen spelen. En dan moet ik het ook kunnen omdraaien en zeggen; Mijn bewustzijn ongeacht de uitingen en de wereld waarin die uitingen plaatsvinden zal altijd in zich een geheel van waarden bevatten dat behoort tot alle sferen en als zodanig de totaliteit mede uitdrukt. Een belangrijk punt. Dat zult u later wel zien. Want de ontwikkeling van het bewustzijn wordt niet alleen bepaald door het gebeuren of de beleving.

Als we weer even teruggaan, dan weten we dat er entiteiten zijn geweest die zich een tijdlang gewoon hebben gekoesterd in de uitbarstingen van vulkanen voortdurend korte momenten van een eruptief beleven in de materie om dan weer vrij verder te zweven, alsof ze de voorvaderen waren van de elementalen die ook nu nog bestaan. Daarin hebben ze voor zichzelf verschillen ontdekt. Bijvoorbeeld het verschil van materie en van geestelijk zijn. Twee fasen. Het blijkt dat

die fasen elkaar nodig hebben. Want je duikt niet elke keer weer de materie in, als je het in de geest zo goed kunt redden. Omgekeerd zou je ook niet altijd in de materie willen en kunnen blijven, opdat er een ogenblik komt dat de materie niet meer aan je eisen beantwoordt. Zelfs in het oerbewustzijn en in de eerste ontwikkeling daarvan schijnt deze behoefte om zich te oriënteren t.a.v. delen van de rest van de schepping een belangrijke rol te hebben gespeeld.

Het is altijd weer een zoeken geweest naar datgene wat bij je hoorde en een strijden tegen datgene wat je als vijandig of destructief ten aanzien van jezelf erkende. Opvallend is ook, dat vanaf het begin er iets is wat je het best kunt omschrijven als de behoefte tot zelfbehoud. Men wil eenvoudig niet e(n) van zijn grenzen kwijtraken. Men wil niet een deel van zijn eigen mogelijkheid tot ontwikkeling verliezen. Als je tot zo'n geest in zijn oerstadium zoudt zeggen. Hier heb je de totale harmonie, neem je grenzen weg en word er deel van, dan zou hij zeggen Ik ben daar gek, dan. ben ik mijzelf niet meer. Want zelf zijn, betekent ook zelf kunnen handelen, zelf kunnen doen.

In het totale primaire bewustzijn zijn alle mogelijkheden aanwezig. In ons bewustzijn kan slechts een deel van die mogelijkheden worden gerealiseerd en wel voor zover als ons wezen (dat deeltje kracht dat wij zijn in de totaliteit) op welke manier dan ook gelieerd is met feiten, gebeurtenissen, ontwikkelingen en waarheden. Alleen datgene waartoe wij van begin af aan behoren, kan zich in ons openbaren. Misschien dat het daardoor gekomen is dat reën al betrekkelijk snel kan spreken over de Heren van de Stralen.

Nu weet ik wel dat heel veel mensen zeggen; Tot welke Straal behoor ik? Het gaat er niet om waar u bij hoort. Het is een idee dat u moet kunnen vatten. U hoort bij een deel van de ontwikkeling. Dat deel van de ontwikkeling als zodanig toont zich als een persoonlijkheid. Of het er werkelijk één is, kunnen we niet zeker zeggen, maar het toont zich als zodanig. Het blijkt, dat in die persoonlijkheid niet alleen de mogelijkheden aanwezig zijn die we nodig hebben, maar er zit ook een drijfveer in.

De Heer van een Straal drijft je voort. Hij dwingt je in een bepaalde richting van ervaren. Je kunt je eraan onttrekken door te zeggen; Ik reageer niet. Maar als je dat doet, kom je ook niet verder. De groei van het bewustzijn is afhankelijk van het aantal ervaringen dat je opdoet, goed en kwaad door elkaar. Trouwens heel veel van wat de mens op aarde goed noemt, blijkt later kwaad te zijn en omgekeerd. U kent het bekende verhaal van het jonge echtpaar dat nog niet kerkelijk gehuwd in de hemel kwam. De Heer vond het best. Als ze dan nog eerst even kerkelijk trouwden, dan konden ze bij elkaar blijven, Maar om een pastoor te vinden moesten ze naar de hel. Dit zegt wel iets over de manier waarop we staan tegenover de groei van het bewustzijn.

Uit ons eigen bewustzijn ontstaan voor ons regels. Die regels zijn niet kosmisch waar. Voor ons zijn ze dat wel, omdat ze voor ons de enige mogelijkheid zijn om bewust, een relatie aan te gaan met de wereld waarin we bestaan, met de kosmos waarvan we deel uitmaken. Die regels vloeien uit ons voort, niet uit de kosmos. Maar dankzij de regels, die we aanvaarden is er een evolutie mogelijk, een verandering.

Indien ons bewustzijn groter wordt, gaan de regels die we eerst als een soort dogma hebben aanvaard niet ineens weg, maar hun betekenis verandert. Ze worden langzaam maar zeker tot ondergeschikte factoren van weer meeromvattende regels die dan weer onze relatie met de kosmos bepalen. Op die manier bouwen we dus een heel aardig stukje op.

Als u dit allemaal heeft kunnen volgen, ik heb het zo eenvoudig mogelijk gesteld, dan kunnen we van hieruit beginnen een paar praktische conclusies te trekken. Dat is wel nodig voor de mens van vandaag.

U heeft natuurlijk om zo ver te komen dat u vandaag hier zit een zekere groei van bewustzijn moeten doormaken. U bent misschien wel primitief, maar toch niet zo primitief. Laat mij het zo zeggen.

Wetten en regels, zoals u die kent zijn niet kosmisch geldig. Waarden en waarderingen zoals u die hanteert, zijn niet kosmisch en eeuwig. Het zijn factoren, die wij op dit moment beschouwen als voor ons leven bepalend. En als dat voor een oerbewustzijn al geldt, dan geldt

dat natuurlijk ook voor ons. Dit betekent, dat wij ons aan regels houden omdat zij deel zijn van ons wezen, niet omdat de wereld dat wil. Dit houdt in dat als ons wezen andere wetten erkent, wij eenvoudig al de wetten van de wereld naast ons kunnen neerleggen. Maar het houdt ook in, dat wij in al wat wij zijn en doen alleen verder bewust kunnen worden, indien we innerlijk vrede kunnen hebben, met hetgeen we zijn en doen. Een heel belangrijke factor.

Er moet een harmonie in het ik bestaan t.a.v. het geheel van daden en erkenningen, indien men daaruit voldoende zou willen leren om een omvattender bewustzijn te bereiken en daarbij misschien weer andere regels als de voornaamste aan te merken.

Er zijn nog meer dingen. Een simpel bewustzijn in een elementaal b.v. kan werken, zeker, maar alleen met een element en dan nog met één verschijnsel. Wanneer het een plant wordt, dan zijn de mogelijkheden iets groter omdat het de eigen drang tot voortplanting, de zaadvorming en zaadafstoting mede bevordert. Maar je kunt niet zeggen waar de reis naartoe gaat. Je kunt, als je eenmaal bent begonnen met groeien, leren je aan te passen aan de plaatselijke omstandigheden, maar je kunt die omstandigheden niet veranderen.

Bij een dier ligt het weer anders. Een dier heeft zijn woongebied, zijn eigen corridors, zijn eigen jachtgebied. Maar alles bij elkaar kan het dier deze gewoonten veranderen en doet dit dan ook. Daar waar het dier wordt geconfronteerd met zaken die het niet aan kan, kan het vluchten. Is de vlucht niet mogelijk, dan kan het alsnog door agressie proberen er iets tegen te doen.

Kom je bij de mens terecht, dan blijkt dat de mens eigenlijk zo sterk verschilt, omdat als hij niet kán vluchten of niet wil vluchten beide zijn mogelijk niet alleen uitgaat van zijn eigen mogelijkheden, maar ook vraagt; Wat kan ik gebruiken om mijzelf door te zetten? De mens is dus eigenlijk iemand die in veel grotere mate met dingen buiten zich manipuleert dan het dier. Dieren doen het ook wel, maar veel beperkter. Hieruit blijkt dat er een andere benadering is.

Stel nu eens, dat er naast de mens van vandaag een supermens zou komen. Wat zou die superman doen? Wel, hij zit in de ontwikkeling die we mensheid noemen. Het is duidelijk, dat die mens zal zoeken naar mogelijkheden tot manipuleren. En terwijl u misschien een hamer en een tang gebruikt of in het beste geval een computer of een rekenmachine, zal deze mens zeer waarschijnlijk leren om bepaalde krachten te hanteren zoals zwaartekracht, magnetische velden, elektrische verschijnselen. Hij zal misschien nog verder gaan en leren bepaalde krachten van de astrale wereld te hanteren, misschien zelfs bepaalde geestelijke krachten op aarde te gebruiken. Het is dus z.g. de mens is in zijn ontwikkeling manipulatief. Hij zal zelden of nooit alleen op eigen kracht verdergaan, maar hij probeert zijn vermogen en mogelijkheid uit te breiden door meer van buitenaf naar zich toe te halen. Maar dat kan alleen, indien je er zelf meester over bent.

Iemand heeft eens gezegd Een generaal, is eigenlijk een machteloos mens die zijn macht alleen kan uitoefenen door het onvermogen van zijn ondergeschikten om zijn machteloosheid te beseffen. Iemand, die het wapen in handen heeft, is machtig door het wapen. Maar als een ander hem beveelt het wapen te gebruiken, dan kan hij daar een verandering in brengen. Hij kan dus ja of neen zeggen. Ik meen, dat ook dit in uw wereld erg belangrijk kan zijn.

In uw wereld wordt de groei van het bewustzijn bij menig mens afgeremd doordat hij teveel blijft vasthouden aan datgene wat anderen zeggen, anderen doen, anderen bepalen. Hij wijst veel van zijn verantwoordelijkheid af door die aan een ander te delegeren. Hij probeert aan verplichtingen te ontkomen door ze te maken tot iets wat op de gemeenschap rust. Het is duidelijk, dat dan het bewustzijn veel minder ervaringen opdoet dan als hij er zelf voor zou staan. Daarom geldt zeer zeker ook in deze tijd; Overall waar u zelf beslissingen neemt, waar u zelf eventueel manipuleert en daarvoor zelf de verantwoordelijkheid draagt, zal uw bewustzijn snel kunnen, groeien; Overall waar u terugwijkt voor de persoonlijke beslissing en a.h.w. het leven lijdzaam ondergaat, zal de groei van uw bewustzijn veel trager zijn en zal een werkelijk ontluiken van nieuwe factoren in het bewustzijn zelfs onwaarschijnlijk worden.

Als ik dan voor deze tijd deze conclusies trek, zo mag ik ook zeggen dat in het verleden juist deze factoren een enorm grote rol hebben gespeeld in de ontwikkeling van het bewustzijn van de mensheid. We moeten daarvoor ook weer een paar voorbeelden geven;

Als de mensen betrekkelijk in vrede leven (Adam en Eva in het paradijs, een sprookje dat de mensen soms nog proberen na te doen, maar waarbij de slangen steeds talrijker worden en de appels steeds duurder, hebben we te maken. Met een wereld waarin eigenlijk niets is. Hoe vreemd dat ook moge klinken. Je bent, je bestaat eenvoudig. Het enige dat je doet is erkennen wat er is, maar je relatie tussen jezelf en het andere heb je niet eens in de gaten. Je zou kunnen zeggen; Je wandelt met God. Maar vanaf het ogenblik dat de mens begint zichzelf in leven te houden en hij moet vechten om te kunnen blijven voortbestaan, om voedsel te vinden, overall nieuwe methoden moet vinden om zich huisvesting en een zekere bescherming te bezorgen, zich moet aanpassen aan het klimaat enz. zien wij dat de mensheid ineens veel sneller vooruitgaat. Het manipulatief vermogen van de mens blijkt eigenlijk een kwadraat te zijn van de moeilijkheden die hij ondervindt om in leven te blijven.

Als je het zo bekijkt, dan is het ook duidelijk waarom in deze dagen oorlog en oorlogsdreiging zoveel nieuwe uitvindingen het licht doen zien. Het is ook weer de mens zoekt ten koste van alles die middelen te vinden waardoor hij zichzelf kan handhaven. Maar het betekent ook, dat je steeds meer wordt geconfronteerd met mogelijkheden, eigenschappen en kwaliteiten. En dan behoeft je ze niet eens te benoemen. Zeker, Newton ziet een appel vallen en weet opeens wat zwaartekracht is. James Watt ziet de theeketel borrelen en weet ineens wat stoomkracht is. Maar lang voordat het zover was werden die dingen al gebruikt.

Oermensen hebben stenen gebruikt om kudden, die beneden voorbijtrokken te doden, om met steenlawines grote dieren, die ze anders niet konden bestrijden, te bederven en zo aan hun einde te helpen. Zeker, stoom is nooit gebruikt. Maar of nu stoomkracht werd erkend voor wat het was of niet, in het oude Egypte waren er al tempeldeuren die draaiden op een stoomketel die zat ingebouwd onder het altaar. Als je het offervuur aanstak, ging na verloop van tijd de deur door de stoomdruk openen zag je het heiligste met de god. Een wonder, een mirakel, al die dingen zijn er in de oudheid eigenlijk al geweest, alleen onze benadering is veranderd.

De oermens heeft natuurlijk zijn benadering steeds weer moeten wijzigen. In het begin heeft hij de jacht gezien als iets wat zuiver geluk was. Daarna heeft hij geleerd dat er een systeem in zat, maar hij kon het niet formuleren. Daardoor heeft hij zijn onderbewustzijn gestimuleerd door magische rituelen en kon op grond van die rituelen uit het onderbewustzijn gegevens putten, die hij nodig had om een goede jacht te krijgen. Daaruit zijn de eerste jachtrituelen voortgekomen.

De mens was nomade d.w.z. hij leerde zich te verplaatsen naar die gebieden waar voor hem de levensomstandigheden het best waren. Al die dingen hebben hem geconfronteerd met een wereld waarover hij moest nadenken. Hij moest steeds weer de keuze maken wat past voor mij? Zal ik nu gaan leven in een bosje gap de vlakte waar alles veel dichterbij is, waar ik gemakkelijker kan jagen, waar water vlak bij is of zal ik ergens in een rotswand een hol zoeken waar ik veilig ben voor mijn vijanden? Dat waren keuzen die gemaakt moesten worden. En dat is vandaag de dag nog zo.

U moet nog steeds een keuze maken. En ofschoon u bij de dingen die u kiest vergissingen maakt, zult u er wijzer van worden. U gaat meer beseffen omtrent datgene wat u in de wereld welen niet kunt, wat u wel en niet van de wereld kunt verlangen. Maar u gaat ook begrijpen wat u zelf wilt. Uw eigen wensen worden duidelijker en daarmee de factoren die voor u op dat moment harmoniebepalend zijn ten aanzien van de buitenwereld.

Als ik ook dit aanvaardbaar heb kunnen maken, kunnen we langzamerhand de les gaan afsluiten.

We zitten nog steeds aan te kijken tegen de vraag; Hoe komt het eerste bewustzijn in de materie terecht?

Er blijkt een relatie te zijn tussen geest en materie die er vanuit mijn standpunt, want ik heb natuurlijk nog niet alles bereikt, als volgt uitziet; Op het ogenblik, dat er een belevingsvacuüm op geestelijk terrein ontstaat, zal die daadloosheid zelf de geest a.h.w. trekken naar de materie. Materie op zich is een voortdurende beweging, een voortdurend gebeuren. De uitstraling daarvan trekt de geest aan. Het belooft een compensatie voor zijn eigen bewegingsloosheid in zijn geestelijke toestand.

Ik heb u reeds gesproken over de entiteiten die in den beginne in vulkanen hebben geleefd (ze hebben ooit nog in andere elementen geleefd. Ook zij werden tot de materie getrokken juist door dit gebeuren in de stof de voortdurende wisselingen van energieverhoudingen, van structuren, die zelfs de hardste materie kenmerken. Ik zou het zo willen stellen;

Als eenmaal een mate van geestelijk besef is bereikt, is er behoefte aan een voortdurende constatering van de buitenwereld. Zijn daar niet voldoende voor het ik te vatten prikkels aanwezig dan wordt gezocht naar de dichtstbijzijnde bron van soortgelijke prikkels. Die bron blijkt dan voor de mens in 99 van de 100 gevallen de materie te zijn. Hij zal bij zijn keuze van prikkels, van verschijningsvormen (dus de bewustwordingsgang) wel degelijk mede worden bepaald door de richting waartoe hij behoort. De Heer van de Straal zegt men dan. Maar dat is eigenlijk bijkomstig.

Wanneer echter een overmaat aan besef en beleving in een ego is ontstaan, blijkt dat de banden met de materie voor dat ik steeds losser worden. Dan kan een lichamelijk bestaan misschien nog wel voortduren maar het wordt vager. Het is net, alsof je eigenlijk al hunkert naar die andere wereld.

Als je in een geestelijke wereld komt, dan zal alles wat er in je bestaat aan vragen, aan problemen, aan mogelijkheden worden getest naar buiten toe. Wat kan ik daarop voor een antwoord krijgen? Wat voor betekenis heeft dat voor mij? Zolang dat proces van uitwisseling nu maar kan doorgaan, heb je helemaal geen behoefte opa naar de materie terug te keren. Maar komt de zaak tot rust, is er niets nieuws meer, dan ontstaat weer die droomtoestand waardoor je naar de stof wordt getrokken en het gebeuren in de stof steeds meer je aandacht in beslag gaat nemen. Ik neem aan, dat dat bij het eerste bewustzijn reeds is gebeurd. Ik kan het niet bewijzen. Ik weet bijna zeker, dat dit is gebeurd zelfs bij de bezielende krachten van de eerste levensvormen. Ik weet net grote zekerheid dat dit het geval is bij alle levende wezens net een. wat hoger bewustzijn, zelfs bij de mens.

Als deze relatie bestaat, is reïncarnatie een bijna niet te ontkennen verschijnsel geworden, maar gelijktijdig is de betekenis van het stoffelijke leven of van het leven in een bepaalde wereld minder geworden. Ze zijn beide slechts verschijnselen zaken waarin het ik zichzelf bezighoudt met de wereld buiten zich en zo bewust wordt van zijn eigen ik en eigen mogelijkheden, verder niet.

Zo kan ik deze les besluiten met de opmerking, dat een groeiend bewustzijn ongetwijfeld een steeds groter eigen inhoud krijgt en daardoor een steeds langere periode kan vertoeven in verschillende sferen maar ook, indien gewenst, op aarde. Hierbij wordt geen tijdsduur als bepalend gezien, maar ervaringsmogelijkheid. Een geest kan in korte tijd zeer veel ervaren. Een mens kan in een mensenleven soms heel weinig ervaren. De belangrijkheid van leven, dood, bestaan na de dood wordt voor het bewustzijn alleen bepaald door de mogelijkheid tot ervaring en beleving die erin zit. Als u daaraan een laatste conclusie wilt verbinden;

Zolang er in u harmonie bestaat ten aanzien van bepaalde ontwikkelingen en gebeurtenissen, moet u niet bang zijn ze te beleven. En als u ze beleeft, dan moet u proberen het resultaat ervan te zien als een aanwijzing van uw eigen behoeften en mogelijkheden, niet als een eigenschapsbepaling alleen van de wereld buiten u.

Hiermede heb ik de les beëindigd. Er zullen misschien punten zijn die u niet helemaal begrijpt of waarvan u zegt; Hoe zat dat eigenlijk in elkaar. Ik geef u de raad de les nog eens goed na te lezen. Ze heeft een dubbele inhoud. Er zit namelijk een semantische en een emotie inhoud in verborgen. Ik heb getracht de formulering hier en daar zo te kiezen dat ook de emotie inhoud zelfs bij het vastleggen op schrift deels bewaard blijft.

Probeer u eerst eens aan te voelen wat u ervan denkt. Als nu blijkt dat u dan problemen heeft, dat u zegt; Hierover zou ik graag toelichting willen hebben, na de volgende les krijgt u de gelegenheid om vragen te stellen of commentaar te leveren. Kunt u in enkele weken nog niet alles nagaan, dan kunt u nog vragen in de tweede les na deze. Daarna echter wordt erop gerekend dat u het voldoende heeft verwerkt en dat u het bij een onderlinge bespreking verder kunt vastleggen.

Ik hoop, dat u zult begrijpen dat dit begin pas goed verder ontwikkeld kan worden, als we onderling een zekere harmonie en een zeker begrip kunnen ontwikkelen waardoor we steeds meer kunnen weglaten. Want hoe meer we van het onbelangrijke kunnen weglaten, des te meer wij van het belangrijke kunnen vastleggen.

WOORDEN EN FEITEN

Als je iets zegt, dan is het nog lang niet zeker dat je daarmee omschrijft wat je bedoelt. Als je probeert iets weer te geven, kun je soms een bepaalde sfeer overdragen, maar wat je niet kunt is jammer genoeg precies zeggen hoe het is geweest.

Als u uzelf zoudt moeten uitbeelden in woorden, dan zoudt u waarschijnlijk met een wat geflatteerd beeld naar voren komen, maar er zou veel aan ontbreken. En als u zich dan afvraagt waarom, dan is dat omdat er veel dingen zijn die je eigenlijk niet kunt zeggen. Je moet ze uitleggen.

Nu is het met woorden zo, ze moeten direct een denkbild overdragen. Want als je er eerst een uitvoerige uitleg bij moet geven, dan is men allang vergeten waar je het over hebt. Er zijn van die mensen aan wie je een mop vertelt. Je vertelt een geestige clou en zij zitten je dan niet begrijpend aan te kijken. Nadat je de mop driemaal hebt uitgelegd is die helemaal niet leuk meer. Kijk, zo gaat het ook net zo met ons en eigenlijk ook met het bewustzijn.

Een bewustzijn zou eigenlijk de totale waarde moeten absorberen, maar dat kan het niet. Het heeft zichzelf nu eenmaal begrensd en door die begrenzing wordt de zaak, gefiltreerd. Je krijgt dus uitdrukkingen binnen die onvolledig zijn. Het zijn woorden, het zijn geen feiten.

Als wij iets doen naar buiten toe, dan zitten we met precies hetzelfde probleem. Wij weten wel wat we bedoelen, maar we weten helemaal niet wat een ander ervan denkt. In 9 van de 10 gevallen zeggen we dan ook dat de wereld onbetrouwbaar is, want die beantwoordt niet aan wat wij werkelijk menen te zijn en te geven, ofschoon we ons helemaal niet realiseren dat dat zo'nipt naar buiten komt. Als u dit nu als beginpunt neemt, dan kunnen we gaan praten over bewustzijn en wat daarmee samenhangt.

Wat doet een mens? Hij wordt geconfronteerd met dingen buiten zich waarvoor hij geen woorden heeft, die hij niet kan omschrijven en die toch voor hem een eigen indringende ervaring kunnen inhouden. Bijvoorbeeld een onweer. Je bedenkt dus maar iets waardoor het onweer verklaarbaar wordt. Dan zeg je; Dat is de dondergod die langs de hemel rijdt en zo'nu en dan zijn bijl naar beneden smijt. Iedereen weet wel dat het geen bijl is. Maar als het een god is, dan zou het kunnen. Anders gezegd; We gaan gewoon een fantasietje plegen, daarmee verklaren we de dingen en geven ze eigenlijk een betekenis waardoor ze hanteerbaar worden. Ik denk, dat dat overal hetzelfde is.

Er zijn mensen die het heel erg goed menen. Ze zijn voortdurend heel vroom bezig en zeggen Heilige Geest, daal over ons neer. Als ze dat voor de honderdste keer hebben herhaald en het zou gebeuren, dan zullen ze er helemaal niet happy mee zijn, want zij denken als de H. Geest over mij komt, dan ben ik meer mijzelf, ik kan meer en ik begrijp vanuit mijn standpunt meer. Maar als je in de zon kijkt, dan zie je minder in plaats van meer. En zo zou dat ook hier het geval zijn.

Als ik kijk naar alles wat er bij de mens een rol speelt, dan zeg ik; Alle goden die we hebben geschapen, maar ook onze beelden van een hemel, van een hel, van een onderwereld, van de verhoudingen in het heelal komen voort uit onszelf. Het zijn de sprookjes die we onszelf vertellen om te ontkomen aan het onverklaarbare dat we anders buiten ons vrezende te ontmoeten. Gesteld, dat u dit zoudt aanvaarden, dan wordt het tijd om vragen te stellen.

Is er inderdaad een reïncarnatie? kun je dan roepen. Dan is het antwoord; Ja, ik vind het niet gezellig om weer terug te komen. We leven een keer op aarde en als we dat goed doen, dan zijn we ervan af.

Maar is dat iets wat met feiten te daken heeft? Neen, het zijn woorden. Wij proberen met woorden een werkelijkheid om te buigen of het onverklaarbare zo te veranderen dat we er meester over kunnen zijn. Ons geloof kan een volledig concrete waarde in onszelf zijn. Je kunt

innerlijk zo intens een zekerheid met je dragen dat je er steeds een beroep op kunt doen en daardoor in de wereld buiten je die ook steeds ontmoet.

Ga nu dat geloof even omzetten in een aantal regels; Begin maar met; Ik geloof dat en dan komt er een hele hoop achteraan, desnoods Allah is de enige God en Mohammed is zijn profeet. Op dat ogenblik heb ik mij vervreemd van mijn geloof.

Als ik een uitleg zoek voor het onverklaarbare, terwijl dit onverklaarbare in mij bestaat en niet buiten mij, dan moet ik ook beseffen dat ik mijn mogelijkheid tot bewustzijn beknot. Een wetenschapsman, die aanneemt dat maar één oplossing de juiste is voor zijn probleem, zal daardoor zijn onderzoek in die ene richting doorzetten en alle andere bijkomstige ontdekkingen, die hij misschien had kunnen doen, eenvoudig terzijde schuiven. Als je dat begrijpt, dan zeg je; Met bewustwording zit de zaak toch wel een beetje anders. Er zijn veel dingen die ik in mij dan maar een naam geef. Maar zodra ik ze buiten mij als zodanig ga benoemen, ontnem ik mij de mogelijkheid om er nog feitelijk op te reageren.

Een mens is vaak geneigd te zeggen; Het leven is door God aan mij gegeven en Hij heeft bepaald wat ermee zal gebeuren. Heel aardig. Maar waarom dat niet empirisch bekeken? Wat ervaar ik? Wat ben ik? Wat doe ik? Maar ook wat geloof ik? Wat voel ik in mij als zekerheid? Wat ik in mij voel is een deel van mijzelf. Pas als ik het in de buitenwereld precies zo ontmoet, kan ik er misschien meer over leren kennen. Op het ogenblik, dat ik probeer het a.h.w. te forceren, dus buiten mij te stellen zonder dat ik het eerst heb erkend, maak ik mijzelf blind voor een deel van de werkelijkheid.

Dan is er nog een andere neiging. Wij hebben altijd de neiging om onszelf een beetje omhoog te steken. Er zijn mensen die zeer nadrukkelijk, eerlijk en oprecht zeggen God heeft het Kaukasische ras (blanke ras) uitverkoren. Alle andere rassen zijn eigenlijk minderwaardig en alleen bestemd om de blanken te dienen. U moet niet denken dat die mensen dat zeggen, omdat ze anderen alleen naar in een hoek willen trappen. Heel vaak zouden ze zelfs die anderen willen helpen. Maar je stelt jezelf primair.

Bij een ander volk hebben ze gezegd; De enige werkelijke mensen zijn de Germanen. Maar toen de manen waren afgeschoren, bleef het beest over. Dat was pijnlijk. Realiseer u dus goed wij kunnen niet een bepaalde waardigheid aannemen. Maar denk ook niet dat het iets is wat alleen maar hier voorkomt.

U kent allen het bekende verhaaltje van de Indianen. De Indiaan zegt; God maakte de eerste mens en die werd niet gaar. Dat was de blanke. Toen verbrandde hij er een. Dat was de neger. Toen had hij er een die was al iets meer gaar. Dat werd de gele mens. Eindelijk kwam er een die had de perfecte roodbruine kleur. Dat werd de Indiaan, het werkelijke product. Een sprookje, maar ergens heeft het de behoefte om een superioriteit uit te drukken.

Ieder van ons voelt een superioriteit ten aanzien van de buitenwereld in zichzelf of hij het toegeeft of niet. Je kunt jezelf wel een minderwaardigheidscomplex aanpraten, maar dat komt dan omdat de wereld weigert te beantwoorden aan het gevoel van waardigheid en superioriteit dat je in je draagt. Waarom zouden we nu dat gevoel van waardigheid en betekenis opzij zetten? Dat is helemaal niet nodig. Maar mijn meerwaardigheid is iets wat alleen kan bestaan, als ik alles wat in mij leeft op de juiste manier in de wereld naar buiten weet te brengen en gelijktijdig uit de buitenwereld al datgene weet af te lezen waardoor ik mij bewuster word van de meerwaardigheid die in mij bestaat. En dan kun je inderdaad een meerwaardig mens zijn.

Het is helemaal niet zo, dat alle mensen gelijk zijn. Het is precies hetzelfde als dat bekende koor van Beethovens Alle Menschen werden Brüder . Dan zeg ik ook; Als we allemaal broers worden, waar komen de kindertjes vandaan, want de zusters zijn er niet bij. Dan wordt het een familiedrama het uitsterven van het menselijk geslacht.

Anderen beginnen met leuzen als bij christenen, wij zijn meer dan anderen. Eventueel met of zonder hulp van de Maagd Maria. Maar heb ik ook niets op tegen zolang het in je zit. Het gevoel van meerwaardigheid dat in je bestaat, is de bron waaruit je kracht kunt putten. Maar op het ogenblik dat je die waarde buiten je aanvaard wilt weten zonder dat je in staat bent haar volledig te uiten, ga je jezelf beroven van de mogelijkheid je innerlijke krachten en de

punten waarop je inderdaad de meerdere kunt zijn van anderen te openbaren. Dan maak je jezelf tot minderwaardig, ongeacht het feit dat je in je meerwaardigheid bezit. Dat is in het bewustwordingsproces heel erg belangrijk.

Ze hebben wel eens gezegd; Een duivel is een gevallen engel. Realiseer u eens wat men feitelijk zegt. De duivel is dus iemand op het ogenblik dat hij het engel zijn niet meer kan aanvaarden als hij de waarde in zich beschouwt als iets wat buiten hem moet worden erkend. Een poging om zich af te zonderen van God, terwijl hij gelijktijdig God als de enige bestaansmogelijkheid in zich erkent. Nou dan moet je wel duivels worden. Dat is het meest bittere wat je je kunt voorstellen afgescheiden zijn van datgene wat je nodig hebt om te leven. Dit voortdurend verwerpen en het toch steeds weer nodig hebben en het stillietjes toch weer moeten gebruiken en erkennen, omdat je zonder dat niet kunt bestaan. Erg bitter.

Er zijn natuurlijk geen duivels zoals hier worden voorgesteld. Een duivel op aarde is een kruising van een natuurgod, een beetje veestapel en al het verderfelijke dat de mens in zichzelf erkent en graag aan een ander toeschrijft. Ik zeg niet dat er geen echte duivels zijn zoals die worden voorgesteld. Maar het probleem ligt daar. Ik denk, dat dit probleem in dit tweede gedeelte toch wel even besproken mag worden.

U kunt van de wereld nooit verwachten dat ze beantwoordt aan uw innerlijk besef van waarde, waardigheid en mogelijkheid. Maar in die wereld zijn factoren te vinden die wel degelijk harmonisch kunnen zijn met wat er in u leeft. Die harmonie is nimmer blijvend. Realiseer u dat even. Alles bestaat in de tijd en in de eeuwigheid. In de eeuwigheid is het onveranderlijk. Maar als wij de eeuwigheid in de tijd proberen waar te maken, dan trachten wij de tijd stil te zetten. We zetten onze ontwikkeling! onze bewustwording stil. Totdat we aanvaarden dat de perfecte harmonie een ogenblik daarna weer een andere geworden kan zijn, dat harmonieën van perfecte eenheid op een gegeven ogenblik in disharmonieën kunnen ontaarden, tenzij we in ons waarden dragen en ook de veranderingsmogelijkheid waardoor we ons voortdurend kunnen aanpassen. Als we ons dat gaan realiseren, dan zeggen wij. Maar we hebben geen vaste waarde in het leven. Niets is werkelijk vast. Het enige dat vast is, zijn de illusies die we in ons opbouwen of de harmonische werkelijkheden die we steeds weer in de wereld kunnen terugvinden.

De volgende keer krijgt u waarschijnlijk zeer uitvoerige lezingen over de oertijd, de oermensen en dat soort dingen. Ik voor mij zie de oermens nog steeds terug. Het is nog altijd het mannetje dat, oehoe roept met zijn oren klappert en denkt dat het onweerstaanbaar is, voor alles wat in de omgeving leeft. Belangrijk is dat wij gaan beseffen wat de relatie is tussen ons innerlijk en de wereld, want dat is de basis waarop onze bewustwording zich voltrekt. Als u denkt dat u alles al weet, dan luistert u naar niemand en leert u dus niets. Als u uitgaat van hetgeen u reeds weet en probeert daaromtrent meer te weten te komen, dan is uw ontwikkeling niet groter, maar u wordt in ieder geval wijzer. Als u een bepaalde wetenschap heeft en bereid bent deze aan te vullen met alle gegevens in de hoop ze ooit te kunnen controleren, dan wordt u kosmisch bewust. Dat is nu de aardigheid. Je kunt niet zeggen dat er in het leven iets is wat absoluut waar is. Ook wat wij zeggen is niet absoluut waar. Het is beperkt waar het is voorwaardelijk. Nu kunt u erg gelukkig zijn dat u dit voorwaardelijke krijgt. Maar onthoud wel als u zich daaraan blijft vastklampen, dan volgt er een moment en komt u niet verder meer. Als u hier een waarheid vindt, dan is dat een uitgangspunt voor een verdere erkenning. Dat is misschien een krachtbron, maar een die gebruikt moet worden. Want als iemand u hier zegt dat u meer waard bent, dan wilt u dat graag geloven. Maar als u dat niet in de wereld kunt bevestigen door hetgeen u doet en bent wat heeft u er dan aan? Dan wordt u niet wijzer, u heeft alleen een illusie gekregen. Maar op het ogenblik, dat u hier iets vindt onverschillig wat en u kunt dat toetsen aan de werkelijkheid, zelfs als het voor uw idee niet klopt, dan heeft, u iets geleerd en kunt u dus wijzer en verstandiger worden. U kunt dat misschien niet helemaal omschrijven of de juiste woorden vinden om te zeggen wat eraan mankeert, maar u heeft het wel in u. Het feit blijft bestaan. Het feit is een bewustzijnswaarde in uw wezen, ook als de uitdrukbaarheid daarvan onvolledig is.

Dit zijn een paar punten die ik in uw aandacht wil aanbevelen. Het is natuurlijk erg leuk en het brengt ook een beetje prestige met zich, als u deelneemt aan een cursus over Groeiend

Bewustzijn. Als u het zo bekijkt, vergeet het dan maar. Daar komt u niet veel verder mee. U moet het niet doen voor het prestige, want dat krijgt u toch niet. Prestige kunt u alleen krijgen, indien u innerlijk iets vindt waardoor u uw mogelijkheden in de buitenwereld anders ziet en daardoor uw innerlijke mogelijkheden buiten u beter leert waarmaken. Ik wil eindigen met een paar citaten van uitspraken die anderen hebben gedaan,

Werkelijke heiligen bestaan niet. Iemand die op aarde heilig wordt genoemd, is iemand wiens zonden nooit bekend zijn geworden.

Wijsheid bestaat niet uit een veelheid van kennis, maar uit een inzicht in de betekenis van datgene wat je kent en waarmee je leeft.

Kracht is niet het vermogen om anderen te onderwerpen, maar de mogelijkheid om je eigen zelfstandigheid onder alle omstandigheden te bewaren en gelijktijdig anderen een voldoende vrijheid te laten om zichzelf te zijn.

Macht is de illusie dat je het lot van anderen bepaalt. Hoe meer macht je zoekt, hoe meer je lot wordt bepaald door datgene wat anderen doen, ook als je denkt dat zij het op jouw gezag doen.

Als je in je leven een bepaalde weg bent ingeslagen, komt er een ogenblik dat er geen terug meer is dan moet je wel verdergaan. Beklaag je daarover niet, want de weg die je hebt gekozen voert tenslotte tot een bestemming vanwaaruit je verder kunt gaan in een door jezelf te kiezen richting. Aanvaard dus je weg en maak er het beste van

Deze citaten tezamen bevatten zeer veel wat met bewustwording en ook met een groeiend bewustzijn te maken heeft. Ik hoop, dat ik u hier enkele nuttige tips hebgegeven, al zullen degenen die ze het hardst nodig hebben ze waarschijnlijk het minst erkennen.

EEN SPROOKJE

Een sprookje is de werkelijkheid dat door de mens, die graag ontkomt aan feiten is verhuld, dat het zich vertellen laat. Het is de wens, goed aangekleed, waardoor men voor een ogenblik vergeet hoe men zelf altijd weer de stee vallen laat in het leven.

Een sprookje vaak is het ook wat wij vertellen over wat wij zijn, wat wij allen wel gedaan hebben, wat wij in het leven geleerd en verstaan hebben. Want we geven de werkelijkheid niet zo graag toe. Maar als je zoekt naar werkelijk bewustzijn, dan word je op den duur die sprookjes wel moe.

De werkelijkheid is meer dan een sprookje, ongelooflijker bovendien.

Want de werkelijkheid is het ware beleven en de zin van het beleven zien diep in jezelf, vanuit jezelf. En al heb je dan geen een met tovermacht, als het nodig is, dan kun je vliegen en dus doe je dat op eigen kracht.

Als je sprookjes vertelt, bemantel je de waarheid. Maar als je die voor jezelf erkent, dan voel je niet alleen je eigen wezen beter aan, maar erken je meer en meer ook het bestaan, waarvan je toch of je wilt of niet een heel klein deeltje bent.

Geestelijk zijn is geen sprookje. Maar wordt het door jezelf nog niet beleefd, dan is het iets dat moet ik zeggen wat heel veel van een sprookje heeft.

Als ik het sprookje zo bekijk, dan kan ik zeggen; Als je door het sprookje de feiten kunt zien, word je zelfs rijk door een sprookje. Maar als je de feiten verhult door een sprookje, dan houd je niet veel over, behalve misschien wat demagogie, wat politiek en een zendingsdrift. Ik hoop dat u dat bespaard blijft.

LES 2 - DE GRENZEN VAN BEWUSTZIJN

Als wij het geheel van de bewustwording bezien, dan valt op dat er altijd weer gebieden zijn die ten opzichte van elkaar begrensd zijn. Het wonderlijke hierbij is, dat men over het algemeen niet in staat is het gebied beneden de eigen gebieden te overzien en helemaal te begrijpen en dat ditzelfde geldt voor alle gebieden boven de eigen begrenzing. Om u een typisch voorbeeld te geven.

Een mens heeft een bewustzijn dat groter is dan dat van een dier. Een mens zal echter niet in staat zijn het dier in zijn werkelijke beweegredenen geheel te volgen en zal geneigd zijn de gedragingen van het dier en zijn reacties voor een deel menselijkste interpreteren, iets wat absoluut onjuist is.

Op dezelfde manier zal de geest proberen te spreken tot de mens. Hij zal dit doen in zo menselijk mogelijke termen, maar hij zal ergens toch niet in staat zijn om volledig rekening te houden met de begrenzingen en de mogelijkheden van de mens. Dus zou men alles in bepaalde gebieden moeten indelen, ofschoon het in sommige gevallen een soort Benelux is. Men kan de grens over zonder dat er een strenge controle is. In andere gevallen doet het een beetje denken aan de EEG. Men kan een grens overschrijden en deelnemen aan een ander gebied van bewustzijn, maar men moet daarbij bepaalde zaken van zichzelf in zich overwinnen. Dat is dan de z.g. Wachter aan de Poort.

De Wachter aan de Poort, die u ongetwijfeld ook zult ontmoeten, is niets anders dan een soort visualisatie van het totaal van uw onevenwichtigheden en angsten. Kunt u dat verdragen, dan kunt u rustig verdergaan. Kunt u niet verdergaan, dan wordt u door, die angsten beheerst.

In de eerste les hebben we al geprobeerd iets te zeggen over de ontwikkeling van het bewustzijn. Zolang een bewustzijn alleen van zichzelf kan uitgaan, is er geen vergelijking van waarden buiten het ik. Het enige dat je doet is de inwerkingen op het ik constateren. Van die inwerkingen is een vergelijking mogelijk en daardoor zelfs ook een geprogrammeerde reactie. Verder gaan die mogelijkheden niet. Zolang je in een dergelijke sfeer van besef leeft, is er voor jou dus geen buitenwereld maar alleen een innerlijke wereld die voortdurend door het onbekende wordt bedreigd of aangetast. Wij zullen een soortgelijk iets tegenkomen, wanneer wij het over de mens hebben .

De grens ligt hier op het punt dat het bewustzijn de waarden, die buiten het ik liggen niet allen meer betreft op zichzelf, maar ook onderling vergelijkt. Op dat ogenblik is de wereld buiten het ik een levende werkelijkheid geworden. Of dit nu een wereld van krachten en velden is, zoals dat, meestal in de eerste ontwikkeling het geval is, dan wel een wereld waarin materie reeds een rol speelt, doet niet ter zake. De wijze waarop je de wereld buiten je kunt indelen en kunt beseffen is van betekenis.

Samenhangen worden echter nog niet geheel overzien. Er is een registratie maar geen begrip voor motivatie.

Om hier weer uit te komen moet je tot het besef komen dat je buiten je te maken hebt met zaken die eigen vaste kwaliteiten hebben. Het is niet alleen hun onderlinge inwerking, maar ook hun wezen is bepalend. Dat is ook heel begrijpelijk. Als een olifant wegloopt, vind je het heel gewoon. Als een boom het doet niet. Toch. kun je vanuit een bepaald standpunt de stam van de boom vergelijken met de poot van de olifant.

Als je dus dit onderscheid gaat maken, wordt je wereld gedetailleerd. Wanneer deze detaillering eenmaal optreedt bestaat er voor het bewustzijn de neiging om zich met een of meer van de geconstateerde effecten te verbinden. Wij kunnen hier spreken over b.v. elementalen, maar evengoed over primaire levensvormen waar de bezieling niet in maar eigenlijk buiten het stoffelijk voertuig plaatsheeft. Vandaaruit ga je verder, omdat er een

begrip moet komen voor de geaardheid van een belichaming. Pas als je in staat bent te begrijpen dat hetgeen waarmee je je vereenzelvigt ook je eigen mogelijkheden en waarnemingen bepaalt, is er weer een grens doorbroken.

In dit geval kun je je misschien voorstellen dat iemand, die alleen gebonden is aan aarde, lucht, vuur, water (de oude elementen) op een gegeven ogenblik gaat beseffen dat hij vuur zijnde met water en lucht bepaalde, dingen gemeenheeft maar ook tegenstellingen. Hij gaat begrijpen; ik heb een kwaliteit. Heeft hij die kwaliteit, dan is hij voor b.v. plantaardig leven rijp. Dan moet u zich dat nog niet voorstellen als een werkelijke plant. Dat zal heel waarschijnlijk iets zijn als een alge, een waterplantje dat eigenlijk niet eens een eigen bezieling kent, maar in zodanige massa's optreedt, dat uit de vele verschillende levensimpulsen toch een levensbeeld, ontstaat waarmee een ego zich kan verrijken. In andere gevallen zou dat ook kunnen t.a.v. eencellige diertjes. Maar daar zitten we met een moeilijkheid, omdat daarvan zeer veel vormen bestaan. Dat betekent weer dat een grotere selectiemogelijkheid noodzakelijk is dan men doorgaans op dat ogenblik bezit.

Heb je het zover gebracht, dan moet je leren. Met de tegenstelling is, en de overeenkomst tussen je eigen gedachtenleven (het ik zoals het zich vrijelijk oriënteert) en de binding (eventueel de materie) die je aanvaardt. Er ontstaat nu een besef van de vrijheid van het geestelijk zijn en de onvrijheid van het stoffelijk zijn. Pas wanneer dit voldoende is bereikt, kun je je voorstellen dat iemand b.v. in het gras gaat leven, in vele halmen tegelijkertijd. Of hij kan misschien bij een bloem gaan leven. Ook in deze gevallen is de feitelijke bezieling niet in maar buiten de plant.

Een trap verder. is de vereenzelviging met het gewas waarbij, het geestelijk bewustzijn. Tijdelijk .verder wordt teruggedrongen en het stoffelijk ervaren scherp wordt geregistreerd Dan denken we aan een boom, maar we denken ook aan de meer primitieve dieren. Heb je het eenmaal zover gebracht dat je het leven van een dier kunt aanvaarden en daaruit ervaringen kunt opdoen, dan ga je als vanzelf naar hogere trappen van leven zoeken. In dit geval ligt dat voor uw wereld gewoonlijk in denkvormen. Hoe groter het bewust reageren op de omgeving zal zijn hoe bewuster ook de geest die in een dergelijke vorm zal optreden. Dit heeft niets te maken met hetgeen de mens misschien als goed beschouwt. Om u een voorbeeld te geven;

De vorm kan, die van een koe zijn, maar heel waarschijnlijk zal voor een geest die op deze manier nog bewust zijn, zoekt en zijn grens al niet overschreden heeft een grizzly. Of een andere beersoort, misschien ook een panter veel aantrekkelijker zijn. Nog niet een leeuw, omdat die een veel sterker gebonden. familieleven heeft. Pas als je komt tot een vereenzelvigingsmogelijkheid met andere individuen, kom je terecht bij de groepsdieren.

Gewoonlijk begint dit met het een of ander kudde of stamverband. Het zouden dus wolven kunnen zijn maar ook gazellen. Het kunnen wilde varkens zijn. en het kunnen huisdieren zijn. Eerst als het ik zijn wereld ook bewust gaat ontleden, kun je de hogere trappen van een huisdier te zijn bereiken. In datzelfde geval kun je ook al het mens zijn bereiken, maar heb je nogal wat belemmeringen.

De grens, die tussen het dier zijn en het mens zijn getrokken moet worden, is er vooral één t.a.v. beschouwing. Het dier, zoals alle voorgaande levensvormen, ziet de wereld nog vanuit zichzelf. Ook als er begrip is voor het beeld van die wereld, voor de onderlinge relaties, is de verhouding van het ik tot die wereld het meest bepalend.

Bij de mensvorm is het anders. Hier worden ook buiten de omgeving denkbeelden gehanteerd. De relatie bestaat niet alleen meer t.a.v. het eigen. ik. of de eigen groep, maar kan ook bestaan t.a.v. een grote, samenvatting van levensvormen. Het is goed om hier de grens tussen dier en mens of tussen lager leven en menselijk leven nog eens vast te leggen.

Wij stellen; Al het dierlijke kan alleen egocentrisch en vanuit uw standpunt egoïstisch reageren. De mens kan onder omstandigheden met een verminderd egocentrisme altruïstisch reageren. Dat is belangrijk.

Er zijn mensen die zeggen; Wij hebben betere hersenen. Dat is lang niet altijd waar. Ik heb paarden gekend (ze zijn ook overgegaan) die intelligenter waren dan mensen.

Het mens zijn zelf bevat een aantal trappen van bewustwording. Maar u moet dat toch niet zien als weer een begrenzing. Het geestelijk leven namelijk kan worden herleid tot menselijk leven. Dan hebben we te maken met Zomerlandsferen of met bepaalde duistere oorden waarin de mens in de eerste plaats mens blijft en op menselijke wijze reageert. Pas als je daaraan bent ontgroeid, kun je een stap verder gaan. Op dat ogenblik namelijk integreert je bewustzijn het ik-begrip als een complex geheel waaraan een groot aantal verschillende entiteiten en verschijningsvormen kan deelnemen. Het "ik" is een factor geworden in een gedeeld bewustzijn en kan zich daardoor (zich beroepend op alle gaven, en kennis in het gedeelde bewustzijn aanwezig) manifesteren met veel meer mogelijkheden en middelen dan anders denkbaar is. In deze fase kom je ook tot een verlies van de vorm en noodzaak. Alles wordt ijler en vager, maar je bent nog niet in staat af te stemmen op harmonieën zonder dat die meteen definieerbaar worden. Laat mij het zo zeggen

Deze vore van geestelijk bewustzijn (de trap die ik u zoeven heb beschreven) bestaat uit mensen, die elkaar zonder enige begrenzing kennen en daardoor elk als vertegenwoordiger van de groep kunnen optreden, maar gelijktijdig als ik held over de vermogens van de groep kunnen beschikken. Maar de groep moet gekend zijn. Ga je nu over de grens, dan is dat kennen niet meer noodzakelijk. Dan treedt in die plaats van deze bewuste wisselwerking een harmonische afstemming.

Wij spreken dan over een wereld van kleuren en klanken om aan te geven dat daar ook nog verschillen in trilling zijn. Door deze verschillen in trilling moet je leren jezelf, af te stemmen. Wil je verder gaan, dan zul je in staat moeten zijn zowel de laagste als de hoogste trilling te aanvaarden. De afstembaarheid van het eigen ik neemt toe en daardoor de mogelijkheid tot deelgenootschap met verder niet gedefinieerde stromingen van besef.

Op het ogenblik, dat je al die afstemmingen kunt samenvoegen, heb je een nieuwe harmonie gevonden waardoor een enorme verandering van betekenissen plaatsvindt. Wij spreken dan meestal over de werelden van het zuivere licht of het witte licht. Hier is het ik zich volledig bewust van alle bewustzijnsstromingen. Daarboven zijn nog wel enkele trappen te vinden, maar ik ben bang dat ik daarvoor tekort zou schieten met de woorden die nodig zijn om dit aanvaardbaar te beschrijven.

Als ik op deze manier probeerde, grenzen die in het bewustzijn gelegen zijn vast te stellen, dan moet u begrijpen dat die grenzen niet inhaerent zijn aan de buitenwereld, ze zijn deel van uw innerlijk bewustzijn.

Dit innerlijk bewustzijn heeft de neiging zichzelf vast te klampen aan wat men noemt de vaste regels. U kunt dit zien in het gedrag van een dier.

Het heeft een vaste nestplaats. Ook als het reizen maakt van het ene continent naar het andere, zal het nog een vast spoor volgen. Het zal een vaste plaats van bestemming hebben en in beide gevallen daar een onderkomen vinden dat voor het dier een feitelijk tehuis vormt. Het dier zal, wanneer het jaagt vaste wegen volgen, naar zijn eigen jachtgebied. Het zal de grenzen daarvan slechts zelden overschrijden. Het dier kiest vaste trekroutes, indien het, zoals grazend vee, het klimaat en de vochtigheid moet volgen. Al deze dingen bewijzen dus dat er een vast patroon is ontstaan dat niet aan het dier zelf is gehecht, want er zijn andere dieren van dezelfde soort die totaal andere wegen en gedragsmogelijkheden volgen. Maar als ze aanvaard zijn, dan is het een ingebouwde wet geworden en het schijnt dat ze bang zijn om daarvan af te wijken. Het is alsof zelfs reeds op dierlijk niveau het bewustzijn zegt; Dit zijn de regels van het spel. Indien ik daarbuiten treed, weet ik niet wat mij kan overkomen.

Dit is ook voor het menselijk gedrag heel kentekenend. Ook de mens heeft zijn vaste waarden en normen. Hij kan die misschien tijdelijk terzijde stellen, maar ik geloof niet dat hij dit blijvend kan doen. Een mens heeft nu eenmaal bepaalde wetten, regels die hij niet durft verwerpen. Zelfs als hij zich in de praktijk er niet aan houdt (een mogelijkheid die de mens heeft) zal hij er althans in theorie aan vasthouden. Een bekend voorbeeld zijn de rechten van de mens. Iedereen verkondigt ze, iedereen sluit zich erbij aan en niemand houdt zich eraan.

Hetzelfde hebben we met godsdiensten. De relatie met het onbekende moet geregeld worden, dus stellen wij eenvoudig een relatie. Aan die relatie verbinden we wetten. Het overschrijden

van de grenzen getrokken door de wetten worden door ons ervaren als een dreiging, een gevaar, een onrust. Als je zo de werkelijkheid (ook de menselijke) probeert te overzien dan wordt duidelijk dat de wetten op zichzelf geen eigen betekenis hebben. Ze bestaan alleen krachtens de wijze waarop men daarin opgroeit. Zoals het dier krachtens de streek waarin het wordt geboren komt tot de keuze van een nestplaats, een jachtgebied etc. Er is eenvoudig niets aan te veranderen .

Deze a.h.w. ingelegde kwaliteiten kunnen misschien worden overwonnen in het besef. Je kunt dus ontkomen aan die gebondenheid in je denken. In de praktijk is het veel moeilijker, omdat je instinctief voortgaat op een eenmaal ingeslagen weg.

Als u ook dat heeft geregistreerd, zal u duidelijk worden dat de vrijheid die u geestelijk moet verwerven, als u boven die grens van het menselijke wilt uitkomen, in de eerste plaats er een moet zijn waardoor die wetten, en regels een ander karakter krijgen.

De wetten en regels zijn nu een omschrijving van het erkende en niet meer een noodlotsbepaling ten aanzien van het ik. Regels kunnen veranderen ze staan niet vast. Ze zijn volledig gebonden aan het gebeuren. Dat is geestelijk natuurlijk ook heel wat gemakkelijker dan menselijk.

De bewustwordingsgang die hiermee gepaard gaat, berust op het verwerpen van al hetgeen niet voor het ik harmonisch is. Voor een mens moet er een ogenblik komen dat hij al het onredelijke terzijde gaat schuiven, tenzij hij het erkent als een essentieel deel van zijn innerlijk leven en zijn gevoelsleven. Een hoger bewustzijn schuift gewoon alle wetten en regels die het beperken terzijde omdat het alleen zo harmonisch kan zijn en zo de harmonische mogelijkheden kan veranderen.

Wanneer u leeft in die lagere harmoniegebieden, dan zult u de regel kennen van; Deze trilling is een trilling waarop ik kan responderen en op al die andere niet. Maar zolang u zich daaraan blijft vastklampen, komt u niet verder. Bewustwording is juist het uitbreiden van het eigen besef. Ook daarover hebben we vroeger al veel gezegd. Ik kan nu dus kort zijn.

De uitbreiding van het bewustzijn is niet, zoals men denkt, een stijgen. U zou denken dat uit het tot nu toe gesprokene kunnen afleiden het is in wezen een verplaatsing van het centrum van waaruit je waarneemt. Je blijft verbonden met al wat is voorgegaan, maar de interpretatie van de betekenis is een andere geworden. Alles wat je vroeger niet hebt gezien en wat je nu wel ontmoet dat wordt voortdurend geïnterpreteerd als een eenheid met alles wat je waarneemt of, kunt waarnemen. Je ziet dus steeds grotere gebieden en krijgt daardoor een totaal andere visie. Laten we het eenvoudig zo zeggen.

U zit op een electron dat in een baan rond het een of ander atoomcentrum wervelt en deel uitmaakt van een molecuul. U kijkt naar boven en u ziet de sterren. Die sterren vertellen u wat er gaat gebeuren. Op een gegeven ogenblik wordt u wat groter. Dan zegt u; Hé, ik ben deel van een molecuul. Dat is een beweging. Ik heb een relatie met andere moleculen. Daar kunt u ook weer bovenuit komen. U zegt dan; Ik ben deel van een bepaalde soort materie, b.v. van hout of houtvezel. Ik kan nog weer verder gaan, want er zijn vele soorten vezels. Eindelijk zegt u ; Ik maak deel uit van een tafel of een stoel.

De ontwikkeling is dus gebaseerd op het voortdurend uitbreiden van een besef. Dat daarbij soms iets verloren schijnt te gaan moet u ook duidelijk zijn. Want iemand, die eenmaal weet dat hij deel is van een tafel, kan niet meer reageren volgens de normen van iemand die nog maar de bewoner is van een electron. Hij kan ook niet reageren volgens de normen van iemand die zegt Ik ben deel van hout, al kan hij wel duidelijk maken dat is de kwaliteit. Maar dat is nog niet het wezen. Verder komt hij niet. Toch is het allemaal een en hetzelfde besef. Als het besef zich uitbreidt totdat het de tafel kent, maakt het toch ook nog deel uit van de werveling rond de atoomkern. Dat te begrijpen is voor een mens soms wel eens moeilijk.

Als we spreken over grenzen dan moet u zich dat nooit voorstellen als rechte lijnen die we moeten overschrijden, ook al is dat het gemakkelijkste beeld. U moet het zien als een doorbreken van een beperking.

U zit in een ballon. Die ballon omhult U. Daarbinnen ligt uw wereld, uw kosmos, totdat u in staat bent die ene ballon te laten springen. Dan blijkt dat u in een veel grotere ballon zit. Op het oppervlak daarvan zijn de dingen weer beter te zien. U heeft meer bewegingsruimte. Kortom, u bent vrijer geworden. U kunt ook meer verschillende plaatsen binnen die ballon innemen, totdat u ook daar weer klaar bent en in de volgende ballon verdergaat. Het systeem van de ui, maar dan in omgekeerde volgorde.

Een ieder, die zich met de groei van het bewustzijn bezighoudt, zal dan ook volgens mij moeten uitgaan van een paar eenvoudige regels, ook als die regels op dit moment misschien nog te vaag of te zinloos lijken.

In de eerste plaats; Al wat ik kan beseffen moet deel zijn van een groter geheel dat ik niet kan beseffen.

In de tweede plaats; Naarmate ik meer deel ben van hetgeen ik kan beseffen, zal ik mij meer bewustworden van hetgeen ik althans op dit moment nog niet volledig kan beseffen.

In de derde plaats; Ik blijf mijzelf, maar het geheel dat ik kan overzien zal steeds groter worden.

In de vierde plaats; Er is geen wet of regel buiten de begrenzing waardoor mijn bewustzijn wordt bepaald. Zolang ik die niet kan doorbreken, ben ik aan de waarden daarvan gebonden. Alle andere wetten en regels zijn niets anders dan rationalisaties die ik gebruik om mijn eigen wereld hoe beperkt ze ook moge zijn, een schijn van betekenis en zelfs van oneindigheid te geven.

In de vijfde plaats Als ik deel ben van een atoom, ben ik ook deel van de kosmos. Het deel zijn houdt in de mogelijkheid tot beseffen. Hoe meer men zich bepaalt tot de begrenzingen van eigen wezen, hoe minder mogelijkheid men heeft zijn werkelijke potentiële bewustwording te realiseren.

Ik meen dat ik hiermee een aardig beeld heb gegeven van de grenzen in het bewustzijn en door die laatste regels ook iets heb duidelijk gemaakt over de groei van het bewustzijn.

Als wij nog niet zo ver zijn dat wij al die grenzen kunnen doorbreken, moeten we eerst leven zo goed we kunnen en zo harmonisch we kunnen binnen die grenzen. Wat na die grens komt, is op dit ogenblik niet belangrijk.

Want wij zullen nooit die grens kunnen doorbreken, indien we niet eerst met onszelf en onze eigen wereld een voldoende harmonie hebben gevonden.

Dat houdt in, dat bewustwording ook gebaseerd is op de aanvaarding van het heden en het zo harmonisch mogelijk verwerken daarvan. Pas daarna kunnen we de grenzen doorbreken. Dat houdt ook in dat de regels, die u binden voor zover ze niet uit uw eigen besef en gevoelsleven voortkomen waardeloos zijn. Ze zijn slechts een schijnvorm. De werkelijkheid ligt in uzelf. De werkelijke harmonieën kunnen alleen vanuit uzelf erkend en waargemaakt worden. Het waarmaken van die harmonie is een geestelijke zaak, al het andere is. bijkomstig.

❖ *Is bewustwording mogelijk door een symbiotische verhouding?*

De z.g. symbiotische verhouding is gebaseerd op een elkaar wederkerig aanvullen van twee wezens. Dat kan zijn dat de een de ander het leven mogelijk maakt en gelijktijdig de ander weer als omgeving, als wereld heeft, zoals bij bepaalde soorten darmflora. Zonder dat kan uw stofwisseling niet goed verlopen. Maar zonder de temperatuur die u levert en de voedingsstoffen die u verschaft kan de darmflora niet bestaan. Op deze manier kun je al die relaties kenschetsen. Zelfs de moeder-kindverhouding. Maar wat gebeurt er? Hier is geen delen van bewustzijn. Hier is slechts een vormen van elkanders milieu of een deel van elkanders milieu. Daarbij hoeft de betekenis ervan niet beseft te worden. Een overdracht van besef en bewustwording is theoretisch mogelijk, maar zal in de praktijk betrekkelijk gering zijn. Zo kunnen we zeggen dat de moeder, terwijl ze het kind draagt wel aan het kind allerlei stoffelijke ervaringen kan overdragen maar geen denkbeelden. Wel weer stemmingen, bepaalde gevoelswaarden en geestelijke belevingen. Dat is te wijten aan het feit, dat de registratie van die laatste waarden niet lichamelijk geschiedt maar geestelijk. Ik zou kort samenvattend willen

zeggen. Een symbiotische verhouding kan onder omstandigheden de bewustwording bevorderen, waarschijnlijk is dit echter niet

❖ *Hoe staat het intellect naast het bewustzijn?*

Intellect is iets wat men menselijk probeert te meten. Heel vaak gaat men dan uit van het I.Q. Hierbij is de grote moeilijkheid dat een intellect dat door I.Q.-meting wordt gegradeerd afhankelijk is van het I.Q. van degene die gradeert m.a.w. men neemt zichzelf als ideale maatstaf. Het is duidelijk, dat zodra een mens zichzelf als ideale maatstaf neemt om anderen te beoordelen, hij komt tot een absolute misinterpretatie van al wat er is. Bewustzijn is een totaliteit van aanvoelings- en erkenningsvermogen. Het kan menselijke kennis bevatten. Dat is echter niet altijd noodzakelijk, maar het houdt wel in een inzicht, in samenhangen. Bewustzijn is dus iets anders dan intellect.

Intellect kan beredeneren waarom hetgeen de bewuste aanvoelt niet waar is. En als het dan toch waar blijkt te zijn, kun je ook weer beredeneren waarom het ondanks de onwaarschijnlijkheid nu waar is geworden, zonder dat het het bewust zijn van de bewuste bevestigt.

❖ *Voor de ontwikkeling van het bewustzijn was in het begin strijd noodzakelijk. Toch is disharmonie niet zo gewenst. Hoe ligt de relatie tussen disharmonie en bewustzijn?*

Strijd, is een uiting. Strijders kunnen harmonisch of disharmonisch, zijn. Twee ridders, die met elkaar strijden en daarbij komen tot een wederkerige erkenning op basis van een gedeelde code zijn in wezen harmonisch, ongeacht de strijd. Maar, op het ogenblik dat de een de waarde van de ander niet meer wil erkennen, zijn zij disharmonisch. De strijd op zichzelf is dus geen blijk van disharmonie, maar alleen de wijze waarop de strijd wordt gezien en beleefd

WOORDEN

Het wonderlijke bij een mens is namelijk dat in zijn woordgebruik heel vaak tot uiting komt hoe het staat met zijn bewustzijn. Dat heeft u misschien nooit opgemerkt. Als u de moderne mens bekijkt, dan is hij bezig met allerlei theorieën. Dit betekent, dat hij de werkelijkheid een beetje minder exact pleegt te benaderen dan gebruikelijk is. Het eindresultaat is, dat hij de taal verkeerd gebruikt. Hier heeft u een voorbeeld. Er zijn er nog zoveel meer. Wij leven in een grote onbekende kosmos. Wij hebben het onbekende en dat noemen wij God. Hoe meer we weten over de verschijnselen van de natuur hoe verder God van ons afstaat. Dat is ook weer begrijpelijk, want het onverklaarbare dat vlakbij is is gemakkelijker te benoemen dan het vage onbekende dat ergens rondzweeft. De manier waarop wij dan spreken over die Godheid en over de krachten die rond ons heen zijn zal weleens veranderen,

Op het ogenblik, dat ik werkelijk iets weet, zal ik duidelijker definiëren wat ik niet weet. Hoe minder ik weet van de werkelijkheid hoe meer ik mij kan bezighouden met theorieën. En dan krijg je het woordenspel van twee predikanten die elkaar belagen omdat ze het niet eens zijn over het aantal engelen dat kan dansen op de punt van een naald. Iets wat in Nederland werkelijk is gebeurd. Zelfs in een godsdienst zijn ze vaak stekelig.

Als ik zie hoe de mens komt aan de grens van het benaderbare, dan vraag ik mij af. Waar moet dat heen? Want het is duidelijk, dat je op een gegeven ogenblik met woorden niet meer kunt uitdrukken wat er werkelijk nog rond je is aan het onbekende. Hoe meer je weet, hoe meer je beseft niets te weten, maar ook hoe onbegrensd het gebied van je niet weten, wordt.

Dan blijken de mensen te vluchten in de richting van b.v. het Zenboeddhisme, gesticht door Bodhiharma, een Indiase boeddhistische monnik. Wij krijgen dan te maken met uitspraken als Hoe klinkt de stilte? Dat is schijnbaar waanzin Maar hoe kunnen wij stilte anders omschrijven. dan als de afwezigheid van klank? Pas als we dat gaan beseffen, weten we dat we de stilte eigenlijk niet kennen. De stilte is een negatieve kwalificatie van klank geworden. Maar, dat betekent ook weer, dat wij onze innerlijke stilte niet kunnen definiëren, Want als we spreken over innerlijke stilte, dan hebben wij het niet over een werkelijke aanwezigheid, een werkelijke beleefbaarheid, dan hebben wij het over de afwezigheid van storende factoren.

Hoe meer de mens instaat is om het onbekende te beseffen voor wat het is (vaak het negatieve beeld van het bekende) hoe verder hij zal komen en juist zal kunnen formuleren wat er werkelijk bestaat.

Ik weet, dat er heel wat mensen zijn die zeggen Dat is werk voor filosofen en alle andere mensen die zich met het onwezenlijke bezighouden. Maar als je luistert naar de moderne mens en je ziet hoe hij probeert om een verschuiving van waarden te veroorzaken alleen door zijn taalgebruik, dan wordt duidelijk dat die mens de onleefbaarheid van zijn sociale situaties steeds beter gaat inzien. Maar hij denkt dat hij door de naam te veranderen het wezen kan veranderen.

De putjesschepper is rioleer geworden. We spreken niet meer over de provincie of het platteland, naar we hebben het over de regio. Wij hebben het niet meer over het feit dat er werklozen zijn. Wij hebben het over de toenemende arbeidsreserve. We spreken niet meer over de moeilijkheden die we hebben met een bepaald probleem, maar we hebben het over de crisissfeer waarin het totaal van de onoverzichtelijke waarden van de huidige marktverhoudingen van invloed zijn voor onze realiteit en daarmee moet rekening worden gehouden in de planning ten aanzien van woorden. Woorden, die misschien nog wel betekenis hebben, als wij ze goed ontleden, maar die langzamerhand een soort lied zijn geworden dat probeert de werkelijkheid te verdrijven. Daarom zouden we moeten zeggen Naarmate een mens bewuster wordt, zal hij over minder zaken concrete uitspraken doen. Maar hij zal gelijktijdig over erkende verhoudingen meer en meer duidelijke uitspraken doen.

Een belangrijk punt is, dat we altijd de tegenstelling moeten ervaren en erkennen. Tegenstellingen zijn in feite een middel tot definitie. Of zoals men het ook wel zegt, dat alleen de dialoog een wederkerige waarheid tot stand kan brengen.

Wanneer u bezig bent met problemen over bewustzijn en bewustwording, dan is het duidelijk dat u alles op uw eigen manier zult interpreteren. U probeert er een betekenis aan te geven die past bij uw manier van denken. Dat is ook logisch. Maar is die manier van denken wel de enige? Pas als u uitgaat van het standpunt dat een andere interpretatie even waar of even juist kan zijn, kunt u gaan zoeken naar de betekenis. Dit betekent, dat elke zaak waarmee u zich bezighoudt niet zo perfect mogelijk maar zo duidelijk mogelijk omschreven moet worden. De duidelijkheid is te vinden in het herleiden tot de eenvoudigste en meest begrijpelijke woorden.

O, ik weet het wel, de geest heeft ook zijn fouten. Er zijn geesten die een taal spreken waarop een ambtenaar trots op zou zijn en waarvan een burger duizelt. Dat kun je hun niet kwalijk nemen, want zij hebben hun eigen begripswaarde en proberen die over te brengen. Ze zijn echter niet in staat om met eenvoudige woorden uit te drukken wat er gezegd moet worden. Een van de meest typische dingen bij de hele bewustwordingscyclus waarmee u vandaag bezig bent geweest is wel, dat het aantal mededelingsmogelijkheden groter wordt naarmate een aantal stereotypen (vaste klanken of gebaren), ontstaan die een mededeling mogelijk maken.

Het wonderlijke is daarbij dat je als mens over het hoofd ziet dat erop aarde bepaalde talen bestaan, zoals b.v. die van de dolfijnen. Wist u dat dolfijnen en walvisachtigen een taal hebben die gemiddeld 200 woorden bevat en die op grote afstand nog een mededeling mogelijk maakt? Dat is een behoorlijke woordenschat. Zij kunnen 200 verschillende signalen uitzenden die worden begrepen. Dat is gestandariseerd, En dat betekent ook dat elk individu diezelfde signalen zal gebruiken onder licht afwijkende omstandigheden.

Nu zien we iets typisch. Wanneer dolfijnen in een groep samen zijn, dan wordt er op een gevaarsignaal van de een veel feller gereageerd dan op dat van een ander. Klaarblijkelijk heeft men erkend dat deze de meest algemene definitie van gevaar gebruikt, terwijl een ander gevaar misschien eerder ziet als een schrik. Daar houdt men rekening mee.

Als we kijken naar de taal van b.v. de mieren, dan zult u zeggen; Mieren zijn insecten. Weet u dat deze insecten door hun houding, door hun z.g taststrijken en bepaalde bewegingspatronen in staat zijn gemiddeld 50 tot 60 verschillende uitdrukkingen over te brengen?

LES 3 - ONTWIKKELING

De primitieve mens leeft a.h.w. in een kinderwereld. Wat er gezegd wordt, is voor hem een feit. Alles wat er gebeurt, kan worden verklaard door wie dan ook en hij neemt het voor een feit aan. Alleen door ervaring leert hij.

Ook wij bevinden ons altijd weer in een situatie waarin soortgelijke indrukken een rol spelen. Wij laten ons voortdurend vertellen dat bepaalde zaken buitengewoon belangrijk zijn, en dat geloven wij dat. We vragen ons niet af, of het waar is. Het is uit deze mengeling van gevoelens, fantasieën en feiten dat eigenlijk het bewustzijn in een menselijke vorm zijn eerste verrijking vindt. Er komen ogenblikken dat we even door een paar illusie kunnen heen kijken. Dan zijn goden opeens geen goden meer en de problemen van een sterrenwereld krijgen een heel ander aanzien.

Willen we dit zoeken in de bekende geschiedenis, dan kunnen we teruggaan tot de Chaldeeën of misschien tot de oudere Chinese beschavingen daarvan is nog iets overgebleven. In al deze werelden valt op dat het verhaal, het sprookje, de legende en de werkelijkheid a.h.w. versmolten zijn tot een wereldbeeld.

Nu is dat een wereldbeeld waaruit de bewustwordingsmogelijkheid ontstaat. Op het ogenblik, dat ik de wereld op een verkeerde manier bekijk, zal ik met die wereld in conflict komen. Het resultaat is een aantal ervaringen en die kunnen op zichzelf dan misschien minder aangenaam zijn, maar aan de andere kant leer ik. Ik dring door naar de werkelijke feiten. Maar met feiten alleen ben ik er niet ik moet weten wat er achter steekt.

Eerst komt het weten, daarna het begrip. Het is vaak beter om weinig dingen goed te begrijpen dan vele dingen te weten zonder ze te begrijpen. Dat is ook voor uw tijd erg belangrijk. Er zijn heel veel problemen waarmee we ons kunnen bezighouden. In al die gevallen is de vraag niet alleen maar; Wat zijn de feiten, wat is de logica, wat heeft de wetenschap bereikt? Het is wel degelijk. Wat steekt er achter?

Elke wetenschapsman die doordringt tot de essentie van zijn tak van wetenschap wordt of hij het wil of niet ergens een mysticus want, hij komt tot stellingen en verklaringen die niet rationeel meer zijn. Hij zal ze dan aarzelend uitspreken omdat hij wetenschappelijk gevormd is, maar hij probeert ook te begrijpen waarom het zo is. Het is dit begrijpen dat in de ontwikkeling van het menselijk bewustzijn een enorme rol heeft gespeeld.

De tijd van de eerste aanvaarding, van het je gewoon laten overspoelen door prikkels van buitenaf gaat voorbij. De tijd van de eerste primitief denkende wezens die nog lichtende geesten in hun midden zagen en die waarden daarvan aannamen, zonder te weten wat het was als het enige dat voor hen belangrijk en beslissend was, gaat voorbij. Er komt concurrentie. Er is niet meer een leidsman, een mentor, een God. Er zijn vele goden en vele mensen die proberen anderen in zeer verschillende richtingen te leiden. Toch moet daarachter een kernwaarheid schuilgaan.

Degenen die doordenken, die proberen met hun gevoel zowel als met hun rede de wereld en de stellingen in die wereld te begrijpen, komen dan ook terecht op een waarheid die vergelijkbaar is. De formuleringen zijn anders natuurlijk. Je kunt Jezus niet vergelijken met Boeddha. Je kunt de Boeddha en Jezus weer niet helemaal vergelijken met Mohammed. En ongetwijfeld verschillen die beiden weer sterk met Mozes. Zo zou ik er nog wel wat kunnen noemen. Het belangrijke is in dit geval dat men in wezen zoekt naar een synthese.

Het groeien van het bewustzijn, die langzame ontwikkeling waardoor de mens eigenlijk ondanks zichzelf steeds meer kosmische waarden gaat begrijpen, is juist gebaseerd op het niet. Er meer aanvaarden. En dat niet zonder meer aanvaarden daarmee kom je vandaag de dag nog in moeilijkheden. Als iemand zegt Als God de duivel heeft geschapen, dan is de duivel

in wezen datgene wat door God instand wordt gehouden en is dus eigenlijk evenzeer deel van God. als wij. Dan kunnen we dat niet meer beschouwen als iets wat strijdig is met God, hoogstens als een functie van God die voor Ons onaanvaardbaar is. Dan is dat allemaal heel mooi, maar het wil er niet in. En toch.

Als we ons bezighouden met de manier waarop de mensen leven, dan zien we dat die leefwijze steeds verandert. Hun zeden, hun moraal ondergaan voortdurend veranderingen. Zeker er zijn natuurlijk wel invloeden van buitenaf die een rol spelen. Wij weten dat, als er b.v. erg veel vrouwen zijn en in verhouding weinig mannen of weinig beschikbare mannen (dat komt ook voor) veelwijverij de oplossing is. Is het omgekeerd, dan wordt veelmannerij de oplossing. Dat is normaal. De manier waarop men bepaalde dingen als zondig of verwerpelijk karakteriseert en andere als deugd is. toch wel heel sterk afhankelijk van de tijd,

Het is niet voldoende te zeggen dat in deze wegen vele dingen niet meer als zondig worden ervaren die het vroeger wel waren. Wij moeten ons afvragen waarom? De ontwikkeling van het bewustzijn. moet het ons mogelijk maken door de uiterlijkheden heen te kijken. Want al die uiterlijke regels van zonde en deugd zijn eigenlijk niets anders maar ook werkelijk niets anders dan een poging om het gebied van het leven, van het harmonische te omschrijven.

In het begin is de mens iemand, die probeert gelukkig te zijn wanneer het kan en het ongeluk dan maar draagt wanneer het komt. In zekere zin is dat een erg rationele houding, want je kunt aan geluk en ongeluk niet zoveel doen. Als je steeds bezig bent met de kans dat je morgen ongelukkig zult zijn, dan zul je vandaag niet gelukkig meer kunnen zijn. Dus daar zit wel iets in. Maar wat zit er achter?

In het groeien van het menselijk bewustzijn wordt de angst van de mens voor de kosmos en voor de wereld waarin hij leeft, de verschijnselen ook die hij daarin ontmoet, meer en meer omgezet inde behoefte om te heersen. De mens wil niet meer de ondergeschikte zijn van de natuur Hij wil de meester zijn. Hij wil niet meer gedomineerd worden door goden die zeer willekeurig optreden Hij wil op z'n minst uitrekenen hoe de zaak in elkaar zit. En als er dan wordt gegooid met de donderhamer, dan wil hij in staat zijn om die onschadelijk te maken door middel van een bliksemafleider.

Zo bezien zou ik kunnen beginnen met enkele regels op te stellen. Ik meen, dat dat belangrijk is ook in dit opzicht.

Een groeiend bewustzijn is alleen dan mogelijk, indien de mens steeds meer relaties gaat beseffen en steeds minder vanuit zich of op grond van gezag buiten zich tot een vaststaande beoordeling van feiten overgaat.

Elke verabsolutering van welke stelling dan ook is tevens een afgrenzing van de groeiomgankelijkheid van het bewustzijn.

Elke angst om jezelf volledig te uiten zoals je bent, is tevens een ontkenning van een deel van je persoonlijkheid en als zodanig het scheppen van een disharmonie in jezelf waardoor eveneens de bewustwording niet evenwichtig plaatsvindt en er dus problemen ontstaan.

Het zijn simpele regels. We zijn ook in de eerste les al begonnen met in wezen simpele stellingen. Maar als wij ze stellen, dan kunnen we ze nooit absoluut stellen. De ontwikkeling, de groei van het bewustzijn is eigenlijk te danken aan het feit dat de mens, ondanks alle factoren in zijn gemeenschap die proberen alles vast te leggen, toch altijd weer de neiging heeft om te zoeken naar andere onbekende interpretaties, visies of werelden. Onze zucht om het onbekende te ontmoeten is niets anders dan onze behoefte om de grenzen te doorbreken waarin ons leven schijnt te zijn vastgelegd. Dit geldt voor de geest, maar zeer zeker voor de mens.

Denken betekent een proces, een stoffelijk proces. Als u denkt, dan zult u zonder het te beseffen associatief denken. Dat wil zeggen, dat u komt tot een vergelijking met andere zaken die u kent of heeft ervaren. Door dit associatief denken zal geen enkele waarneming en geen enkel feit alleen op de eigen merites worden beschouwd Wij interpreteren onszelf voortdurend in de wereld die we ontmoeten. Wij zijn zelfs niet in staat, om over de wereld na te denken zonder al datgene wat we als persoonlijke inhoud bezitten gelijktijdig daarbij te voegen.

Zolang die inhoud er nu een is van meer stoffelijke zaken (de jacht, de primitieve landbouw, de in wezen toch ook wat primitieve machtspolitiek van de oude rijken e.d.) dan vergeten wij het wel. Dan zitten we met een wereldje dat we aan kunnen, waarin we kunnen werken. Al dat andere redeneren we een weggetje geven er een naam aan, we personifiëren het en laten het verder met rust. Maar op het ogenblik, dat onze eigen werelden de strijd daarin dermate complex is geworden dat steeds meer denkbeelden die niet op feiten zijn gebaseerd. een rol gaan spelen, dan wordt als vanzelf ook onze benadering t.a.v. een godenwereld of van het bovennatuurlijke een andere.

Ook de natuur treden we met heel andere ogen tegemoet. We beleven haar anders. Abstracties zijn heus niet alleen wetenschappelijke abstracties. Neem nu maar dat typische. feit. in Rome. Toen het burger van Rome zijn niet meer allen een feitelijk vaststelling was, maar het werd een deel zijn van de abstractie (de macht van Rome), begon Rome te verbrokkelen. Omdat men eenvoudig niet in staat was een onderscheid te maken tussen het feit van het werkelijk Romein zijn en het als Romeins burger erkend zijn van vreemdelingen.

In ons bewustzijn gaat het ongeveer gelijk. Zolang we bezig zijn vanuit onszelf, vanuit onze ervaringen, dan gaat het allemaal wel goed. Maar dan komt er een ogenblik, dat we iets menen te herkennen wat ons met anderen verbindt en dan geven wij daar een naam aan. Vanaf dat moment is het die naam die regeert en niet meer het wezen. Zodra de naam in de plaats treedt van het wezen, de theorie in de plaats treedt van het feit zijn we verloren. Dan is er eenvoudig geen mogelijkheid meer om de oude toestand instand te houden en krijgen we de krankzinnigste dingen. Bijvoorbeeld

Radio Luxemburg mag niet worden doorgeprikt op het lijnenstelsel van de Nederlandse radio en t.v.distributie, want daar zit veel reclame in en die is schadelijk voor het Nederlandse volk. Het is principieel schadelijk. Degene echter die in staat zijn te verstaan wat er wordt gezegd, hebben over het algemeen een instelling dat ze het kritisch kunnen bekijken. Alle anderen die de taal niet of niet voldoende beheersen kijken eenvoudig niet. Dus waar vechten zij eigenlijk over? Over een idee.

Het idee is de onheilige reclame. Maar op het ogenblik dat wij de reclame onheilig gaan noemen, zeggen we eigenlijk dat het hele handels en productieproces van de maatschappij niet deugt en dat willen deze mensen niet beseffen. Men heeft het geabstraheerd. Aan de ene kant zegt men; Reclame is nodig en dat moeten we dan ook maar aanvaarden. Aan de andere kant zegt men; Neen, toch maar niet. Dat kan men nooit doen. Een dergelijke houding geeft blijk van hoe een mens op grond van principes eenvoudig blind kan zijn voor de feiten.

Dit betekent, dat er veel energie wordt besteed aan zaken die de moeite niet waard zijn en dat daardoor zeer belangrijke zaken in wezen over het hoofd worden gezien. De Nederlanders hebben daar toch een handje van. Ik geloof, dat er in Nederland al driemaal een Kabinet is gesneuveld over een omroepkwestie. Maar over de rechten van de mens is nog niemand gevallen. Dat komt waarschijnlijk dat men niet zo gauw valt over een misbruik op dat terrein.

Dus als ik een groeiend bewustzijn heb, dan is mijn denken op een gegeven ogenblik selectief het gaat die dingen beseffen. Bewust leven begint met bewust denken voor een mens. Zoals in de geest bewust leven in de eerste plaats betekent een bewust aanvaarden van alle contacten die worden aangeboden om dan op grond van je persoonlijke harmonische reacties en ervaringen een deel daarvan misschien af te wijzen en andere verder te beleven en verder te interpreteren. Als je dat niet wilt doen, kom je niet verder. Maar kun je verder leven in een verstarung? Als uw maatschappij zou verstarren, dan zou ze zichzelf te gronde richten. Als een geest verstart, dan isoleert ze zich in een wereld die steeds benauwder wordt omdat ze steeds meer wordt beleefd als een drukkende, altijd saaie en eentonige herhaling van dezelfde motieven.

In het geestelijke, bewustzijn krijg je de noodzaak tot incarnatie die ontstaat hieruit. Maar als je het in een menselijke wereld ziet, dan brengt elke verstarung op zich de revolutie. Revolutie is, niet noodzakelijk het gevolg van misbruiken die men wil bestrijden. Het is wel een poging om eigen beperking te doorbreken, hoe dan ook. En dit doorbreken van de beperking is elke keer een confrontatie meteen geheel nieuwe wereld.

Het is erg gemakkelijk voor eenvoudige mensen, zoals je dat in Zuid-Amerika zoveel aantreft om op te trekken in de revolutie en te zeggen; Voor en door het volk. Maar op een gegeven ogenblik blijkt dat voor en door het volk ook niet meer te consumeren is. Met andere woorden de illusie valt weg en is het de vraag; Kan men de feiten aanvaarden?

Diezelfde kwestie speelt zich ook in Nederland af. Daar denkt men ook; Wij kunnen altijd meer verdienen, want er wordt verdiend. Men vergeet echter, dat het getalsmatige verdienen niet in overeenstemming is met een werkelijke productieverhoging en een omzetverhoging. Men kijkt nog niet door het feit heen dat het niet belangrijk is hoeveel gulden je verdient, maar hoeveel je voor een gulden kunt kopen. Dat probleem leidt dan als vanzelf tot een crisis.

U zit op het ogenblik in een crisis. Nederland heeft een aantal werklozen dat aanmerkelijk hoger ligt dan het officiële. Het officiële aantal zal op het moment op 225.000 zitten. En als we al diegenen erbij rekenen die salaris krijgen voor niets doen of die op de een of andere manier zijn ingeschakeld in taken die geen werkelijke betekenis hebben, dan komen we dichterbij de 750.000. Dan heb ik nog de ambtenaren en de beambten niet meegerekend.

Er zijn mensen die denken dat beambten overbodig zijn. Neen. Beambten zijn noodzakelijk zolang zij direct deelnemen aan de dienstverlening. Een ambtenaar is noodzakelijk zolang zijn functie van coördinatie een verbetering betekent van de maatschappelijke samenwerking. Op het ogenblik, dat dat ophoudt zijn ze overbodig. Dus als ik dat ga uitrekenen, dan komen er nog wel een 50 á 60.000 werklozen bij. Dat is het gevolg van een verkeerde benadering. Dit betekent, dat men wordt geconfronteerd met een crisis.

Die crisis kan niet onbeperkt voortgaan in dezelfde illusie van rechten, mogelijkheden en plichten. Er moet een herwaardering komen. Een herwaardering betekent ook dat men heel veel z.g. idealen en theorieën moet gaan herzien. De bewustwording ontstaat op het ogenblik dat deze heroriëntatie noodzakelijk wordt en zich voltrekt. Ontwikkeling is dus niet een kwestie en dat probeer ik met heel veel woorden duidelijk te maken van wij worden bewuster, want wij zien meer hogere waarden.

Er zijn mensen die denken; Als ik God eenmaal kan zien, dan ben ik klaar. Maar ze vergeten één ding. Als je God kunt zien dan kijk je zo ver dat je je nek breekt over een kiezelsteentje dat op je pad ligt. Je moet naar beneden en naar boven kunnen kijken. De eenzijdigheid van die gerichtheid kan nooit een werkelijke uitbreiding van het bewustzijn tot stand brengen en daarmee geen groei betekenen voor het ego, maar wel de ervaring waardoor ik rijker word. Want als ik weet waarom iets niet kan, ga ik ook begrijpen wat wel kan. Ik leef dichterbij de feiten aan, de ene kant, aan de andere kant kan ik mijn innerlijke gevoelens van juistheid door het besef van mogelijkheden beter uitdragen.

Ik zou daarom een paar punten naar voren willen brengen die in deze tijd belangrijk zijn. Ik kan nu wel aldoor bezig blijven over de oudheid en ik kan heel veel vertellen over wat b.v. de revolutie van Mohammed heeft betekend of wat er eens in Griekenland allemaal heeft bestaan, maar daar wordt u niet veel wijzer van

Op het ogenblik wordt u geconfronteerd met een wereld waarin langzaam maar zeker leuzen door een groot aantal mensen als feiten worden beschouwd. Wij moeten begrijpen dat een leuze niet gelijk is aan een feit, en dat slechts die leuze, waarvan de inhoud onbeperkt kan worden waargemaakt, als feit betekenis heeft. Daaruit kunnen we leren. Uit het verwezenlijken van een leuze kunnen we leren, maar niet zolang we de leuze zelf als onaantastbaar beschouwen, ongeacht de ontwikkeling van de feiten. In een wereld zoals de uwe, die zo ontzettend overbevolkt is, is het krankzinnig de oude normen te blijven handhaven.

Als men spreekt over de heiligheid van het leven, dan is dat iets anders, meen ik, dan de heiligheid van het individu. Nu zijn de meeste individuen meer schijnheilig dan heilig, dat weet ik wel. Als een persoonlijkheid zich heeft gevormd, moet zij de mogelijkheid krijgen zich op aarde verder te ontplooiën. Maar er wordt niet bij gezegd op welke manier dat dient te geschieden. Dat zal een ieder voor zichzelf en volgens zijn eigen inhoud moeten uitzoeken.

Verzet tegen geboortebepanking door mensen die zich verplicht hebben als celibatair te leven en die er dus al toe bijdragen is nu nog steeds in de mode. De abortus werpt overal stofwolken op en door dat stof ziet men de feiten niet meer.

Overal is men bezig over de noodzaak om de jeugd haar juiste plaats in de samenleving te geven. Maar gelijktijdig vergeet men dat de samenleving er niet is voor de jeugd en dat de jeugd er niet is voor de samenleving. Samenleving betekent een directe relatie tussen de jongsten en de oudsten die in de gemeenschap leven. In deze tijd zal men heel veel visies moeten gaan herzien. Dat kan men nooit doen op basis van nieuwe theorieën. Dit kan men alleen doen door met de feiten rekening te houden dan kan men al die problemen oplossen.

Als mensen zich zo ontzettend druk maken over seksuele vrijheid, dan zeg ik; Ach, mensen, jullie hebben misschien wel gelijk vanuit jullie standpunt, maar niemand zegt dat het moet. Aan de andere kant is de betekenis ervan geheel anders geworden. Van het semi-magische gebeuren van eens, de liaison waardoor bezitsvermeerdering mogelijk werd in een latere periode, zijn we nu zover gekomen dat ze in feite een communicatiemiddel is geworden, een uitdrukkingmiddel tussen mensen. Als wij dat niet willen erkennen, komen we vanzelf in moeilijkheden. De bewustwording zou dan inhouden dat wij niet meer kijken naar het gebeuren, maar dat we kijken naar een betekenis wat is het resultaat? En pas aan de hand van de resultaten kunnen we oordelen

Dat is natuurlijk erg vervelend, want dat betekent ook dat er heel veel wetten op de tocht komen te staan. Zolang je een wet ziet als een onaantastbare regel, ben je fout. Als je een wet ziet als iets wat geen betekenis heeft, ben je ook fout. Een wet is niets anders dan een richtlijn waarop het functioneren van de gemeenschap is gebaseerd. Maar dat betekent dat een ieder die wet kan waarderen vanuit zijn eigen functie binnen de gemeenschap. Het betekent verder dat die wet nooit een absolute waarde kan hebben maar alleen een relatieve waarde t.a.v. het individu enerzijds, en de gemeenschap anderzijds.

Dit zijn voorbeelden die erg materieel zijn. Laten we het daarom nu omzetten in meer geestelijke waarden.

Het geloof is door deskundigen geformuleerd, zegt men. Geloof kan niet door een deskundige worden geformuleerd. Geloof is een innerlijke toestand en alleen die, toestand heeft werkelijke betekenis. De formulering eraan verbonden is in wezen waardeloos en kan hoogstens functioneren als een machtsmiddel binnen de gemeenschap.

Een esoterisch systeem en de esoterische leerstelling zijn de enig juiste benaderingen van de diepe tempel van het innerlijke "ik"(Ik gebruik de gangbare formulering.)

In de eerste plaats zit er geen tempel in u.

In de 2e plaats uw diepe innerlijk is,alleen de werkelijkheid van uw ik, de rest is comedie

In de 3e plaats u zult daar altijd mee leven. Alleen als u bereid bent om op grond van uw belevingen. en uw benaderingen van,het leven de feiten in dat leven voortdurend te herzien, zult u zich bewust worden van het innerlijk ik. En dat is geen systeem.

Bewustwording, zo zegt men is verkregen door meditatie. Laten wij eens zien wat daarvan waar is.

Als we teruggaan in het verleden, dan gaan we maar weer naar Atlantis. We vinden daar de witte priesters. Zij zijn de z.g eenzaten, te vergelijken met de kluisenaars die men tegenwoordig nog wel hier en daar kan vinden, die zich terugtrekken in de bergen of ergens in de eenzaamheid en daar proberen te leven met hun God. Wat is de waarde van die witte priesters? Het wonderlijke is dat die waarde eerst bestaat uit een communicatie die ze opbouwen. Met een hogere? Neen, met die delen van de wereld waar de andere mensen aan voorbij gaan. Hun betekenis is dan nog niet eens in die erkenning alleen gelegen, maar in de wijze waarop zij een correlatie tot stand brengen tussen het gebeuren in hun eigen wereld en de waarden die zij in een andere, hogere wereld hebben leren beseffen. Het is die samenwerking die de uitbreiding van hun bewustzijn ten gevolge heeft. Dit is de ontwikkeling die zich voltrekt.

Maar dat geldt vandaag de dag toch ook nog. Meditatie kan goed zijn, als met die meditatie inzichten of krachten kunt verwerven. Maar als je niet in staat bent om de in een meditatie verworven krachten en inzichten om te zetten in iets wat aan de feiten beantwoordt, dan heb je niets, dan is ze waardeloos.

Er is eens iemand geweest die zich heeft afgevraagd wat het nut is van kloosterzusters achter slot. Zoals u weet zijn dit zeer vrome vrouwen die zichzelf niet geheel ten onrechte achter slot zetten om zo door de wereld niet verder beroerd te worden en daarmee ook de wereld sparen voor een beroering hunner tijds. Hij heeft toen geprobeerd om dat na te gaan. Deze man, een Engels filosoof, kwam tot de vreemde conclusie dat de zin van deze vorm van kloosterleven was gelegen in de zelfverheffing waardoor men zichzelf en de wereld leerde ontkennen. Het woord zelfverheffing is hier veelzeggend. Er was een ontkenning van de feiten.

Wij leven met God. Wij zijn ook zondig, maar de wereld is veel zondiger. Dan bidden wij voor die zondige wereld om zo onze eigen zonden uit te wissen en onze eigen hoogheid in het bijzonder te bevestigen.

Illusie. Zoals de man (een zekere William Booth) die besloot dat het beter was om eerst de hongerigen te voeden dan om alleen voor ze te bidden. Een rare instelling in vele opzichten. Maar hij had tenminste één ding begrepen. Je kunt niet de zielen voeden, als je weigert het lichaam te voeden. Maar misschien zou het omgekeerde ook waar kunnen zijn; je kunt niet de lichamen voeden, terwijl je weigert de ziel te voeden. Beide gelijktijdig te voeden is een noodzaak. Dan is maar de vraag wat voor voedsel geef je? Geestelijk is het bij het Leger des Heils een op verlossing gericht eenpansmaaltijd. Dat kan na verloop van tijd gaan vervelen. Maar dat betekent wel, dat van de ene kant met de materie rekening wordt gehouden en daarnaast met de geestelijke waarden.

Dan moeten we ons afvragen in hoeverre deze beide zaken onze theorie bevestigen of ontkennen. Wij hebben met feiten te maken, niet met wat anders. Het Leger kan dan wel marcheren, heel goed musiceren en het kan heel veel goeds doen, maar kan het ook een verklaring geven van de kunstmatigheid die vaak schuilt in zijn blijmoedigheid?

Dat kunnen we ook aan andere richtingen vragen. En dan blijkt dat we de illusie van blijmoedigheid door zelfsuggestie bevestigen en daarmee gelijktijdig een deel van onszelf hebben ontkend. Als het bewustzijn moet groeien, dan moet het dit feit accepteren, want dat wordt beleefd en men moet het niet afdoen met de Heer zal, wel helpen of het is de wil des Heren. Trouwens de wil des Heren is de beste verklaring die gezaghebbers kunnen geven voor het onrecht dat ze anderen aandoen. Laten we dus redelijk zijn.

In deze les, gaat het over ontwikkelen. Misschien vindt u zichzelf een ontwikkeld mens. Maar hoeveel begrijpt u van de wereld waarin u leeft? Een vraag die meen ik niet ten onrecht kan worden gesteld. Want al kent u alle werelden uit de geest en u begrijpt de wereld niet waarin u zelf leeft, hoe wilt u dan bewust worden? Dan bent u niet in ontwikkeling. Dan bent u in een verstarring of in een droom gewikkeld. En dan hoop ik alleen maar voor u dat het geen nachtmerrie wordt. Die dingen moeten samengaan. Als u weet dat er een geestelijke wereld bestaat en u heeft de krachten van die geestelijke wereld als iets vanzelfsprekends aanvaard, dan is het niet noodzakelijk om dit alles met ritueel en theorieën te omgeven. Dan is het alleen nodig om te beseffen dat de kracht er is en ze te gebruiken. Als u dan resultaat ziet, dan weet u dat u gelijk heeft.

Dit gelijk vinden is het begin van de ontwikkeling. Want door hetgeen u wel en niet kunt, hetgeen er wel en niet gebeurt, gaat u begrijpen wat voor kracht u werkt, maar ook wat die kracht betekent in de wereld waarin u leeft. U gaat begrijpen hoe die kracht alleen harmonisch gaat reageren. Dan begrijpt u hoe belangrijk het harmonische principe in de kosmos is. Dan kunt u uit een paar ervaringen, op zuiver stoffelijk niveau zelfs, komen tot een inzicht dat u het wezen van de hele kosmos weergeeft. En dat betekent weer dat uw hele visie op betekenis, op goed en kwaad en op al die andere dingen meer, verandert. Het is niet alleen maar een kwestie van Wat is goed volgens de boeken, de letteren en de leer? Trouwens de leer. als u het mij vraagt, zou je er zooller van kunnen maken, want het is meestal een taaie bedoening.

Als u bewust wilt worden, moet u eerst beginnen met de ontwikkeling van uw besef. Dat kan alleen, indien u alle vooropgestelde en aangenomen waarheden beschouwt als eventueel veranderlijk. Uw besef van de waarheid moet niet bestaan ondanks de feiten, maar dank zij de feiten. Uw begrip van de werkelijkheid moet gebaseerd zijn op datgene wat u zelf bent en ervaart, niet op vage theorieën en stellingen. hoe kosmisch en hoe magisch ze ook mogen zijn.

In uw tijd moet men eerst moeten begrijpen dat een mens moet leren te rugvallen op zichzelf werken met zijn eigen mogelijkheden, zijn eigen krachten en zijn eigen hogere inhouden voordat er sprake kan zijn van een ontwikkeling in maatschappelijk of ander opzicht. En als ik dat zeg, dan zeg ik nog heel iets anders. Al datgene wat u doet, is van geen belang, tenzij het een uiting is van iets wat in u bestaat.

Dan zeg ik tegen u; Als u de dingen doet moet u weten waarom u ze doet of tenminste proberen te begrijpen waarom u ze doet. En als u ze niet doet, moet u ook begrijpen waarom u de dingen niet doet. Pas als u dit gaat beseffen, komt u tot een nieuwe werkelijkheid met levensritme. met geestelijk ritme. Maar u komt ook tot een besef van een werkelijkheid die achter alle dingen schuilt.

Doordringen tot de essentie die ligt achter de uitingen is het doel van alle ontwikkeling. Een voortdurend relativeren van de verschijnselen en de theorieën omtrent de verschijnselen totdat een innerlijke zekerheid en een relatie met de onveranderlijkheid is gevonden. Dat is de enige manier om tot een ontplooiing van uw bewustzijn te komen en daarmee niet alleen de bewustwording tot een nieuwe werkelijkheid voor uzelf te maken, maar bovendien uw eigen betekenis te beseffen in de totaliteit waarin u bestaat.

In deze cursus houden we ons bezig met het groeiend bewustzijn.

Een groeiend bewustzijn kan nooit worden gevonden alleen in het verleden. Een groeiend bewustzijn is een ontwikkeling die altijd gisteren en morgen samenvoegt op het ogenblik van vandaag,. Daarom is het nodig dat u deze relativering van alle waarden leert aanvaarden. Zelfs uw eigen waarden zoals u ze hanteert moeten kunnen worden beschouwd en moeten kunnen worden getest.

Dan moet u niet praten over goed en kwaad en niet. over God en duivel, maar dan moet u spreken over een innerlijke harmonie en disharmonie. U moet proberen, het harmonische element in uzelf beseft steeds beter te begrijpen en steeds beter te uiten.

DE EVOLUTIE VAN HET MAGISCH DENKEN

Wanneer de mens voor het eerst met het onbekende wordt geconfronteerd, probeert hij het gestalte en vorm te geven. Hij tracht relaties vast te stellen en komt tot een gedragscode waardoor sommige zaken heilig zijn en andere verboden. Niet altijd op grond van redelijkheid, maar wel altijd op grond van tenminste tijdelijke omstandigheden. Als men dan te maken heeft met die kwestie (men noemt het dan totem en taboe, dan wordt men ook geconfronteerd met andere verschijnselen. Eén daarvan is de herinnering.

Wanneer de herinnering aan het verleden blijft bestaan, dan ben je geneigd om je daarop te beroepen. Als er een held is geweest in het verleden, dan zou je kunnen zeggen; Ook in deze tijd zouden we die held graag terug zien komen. En wat blijkt dan? Niet alleen verwacht men de terugkomst, maar men komt ook tot een systeem waarbij men door middel van sjamanen en tovenaars kan confereren met de helden, de wijsgeren, die zijn overgegaan en hen zijn voorgedaan.

Het spiritisme is eigenlijk heel oud, als je het zo bekijkt. Lang voor de bekende geschiedenis heeft de mens al contact opgenomen met zijn voorvaderen en heeft hij geprobeerd om hun wil, hun waarschuwingen en hun raadgevingen op de juiste manier te interpreteren. Dan komen er ogenblikken dat die raadgevingen niet kloppen. Dat kan niet aan de voorvaderen liggen dat moet aan een ander liggen. Dan moet er dus een ander wezen zijn. Een demon misschien, een duivel of iets dergelijks. Soms ook is er een kracht en een geweld kenbaar dat veel verder reikt dan alles wat men van voorgegane mensen zou kunnen verwachten. En dan moest dat wel de stem van een godheid zijn.

Zo ontstaat er dus voor het eerst een dualistische wereldbeschouwing waarin de mens leeft tussen demonen en goden. Maar als je leeft tussen goden en demonen, dan is het ook erg belangrijk voor jezelf en misschien ook voor de wereld dat je leert hoe je die demonen op een afstand kunt houden en hoe je de goden op de juiste manier kunt aanroepen.

Het eerste principe is dus de magie, het ritueel, de persoonlijke instelling waarmee je duivels kunt verdrijven of eventueel dienstbaar maken aan je eigen doeleinden en de goden naar je toe lokken en tevreden te stellen. De eerste magie is eigenlijk niets anders dan dit. Het heeft te maken met de mogelijkheid om goden voor het karretje van de mens te spannen.

Wie echter de natuurverschijnselen beschouwt, komt tot de conclusie dat ze onverklaarbaar zijn en dus moeten ze ook wat te maken hebben met goden en demonen, want die zijn immers ook onzichtbaar. Zo worden we geconfronteerd met verschillende interpretaties van de sterrenhemel waarvan men zegt dat het het schrift van de goden is dat aan de hemel staat.

We vinden natuurlijk ook het denkbeeld dat bepaalde krachten op aarde kunnen komen. Spiegelvijvers zijn in het verleden veel gebruikt, vooral voor de maan. Als de maan wordt vereerd en ze weerspiegelt zich in een vijver, dan is die afbeelding voor de gelovige identiek met dat wonderlijke verschijnsel daarboven waarvan hij heus nog niet weet dat het een bol is die in de ruimte zweeft.

Zo ontstaat er dus een magisch denken waardoor steeds meer de mogelijkheid wordt geschapen om datgene wat op aarde is over te dragen aan de goden en omgekeerd de goden te bewegen om iets wat je bij hen hebt veroorzaakt ook op aarde kenbaar te maken. Het is zo boven zo beneden. De overdrachtelijkheid is dus een van de eerste en nog steeds primaire magische vormen.

Er zijn in de loop der tijden (u moet dit even alleen bezien in verband met het onderwerp) contacten geweest tussen wezens die technisch en in andere opzichten veel verder gevorderd waren dan de mensen en de mensheid. Het resultaat is, dat we soms een hele sprong zien in weten.

Daarbij zien we dan vaak dat binnen een á twee eeuwen een geheel nieuwe vorm van samenleving ontstaat of een geheel nieuw technisch kunnen opeens tamelijk ver verbreid is. Dit betekent dan weer dat we al datgene wat we hebben geleerd in de magie moeten invlechten, anders verliest ze haar gelding. Je kunt niet iets buiten het magisch verband stellen, want op het ogenblik dat je dat doet, ontken je de algemene geldigheid van de wetten waarmee je werkt. En aangezien de meeste wijzen in die tijd magiërs of priesters waren is het ook wel duidelijk, dat de magie steeds ingewikkelder en omvangrijker werd.

Het denkbeeld van het offer is eveneens nogal oud. Er zijn dingen bij waarvan we ons afvragen Hoe zijn ze er eigenlijk toe gekomen? Neem nu het bloedoffer. Dit bloedoffer wordt het eerst gebruikt in tijden dat we nog helemaal niet weten wat bloed is. Toch zien we in die tijd ook al het gebruik dat bloed in het bijzonder wordt geofferd. Een gebruik dat overigens zo lang blijft bestaan dat o.a. in Avignon er nog mensen zijn veroordeeld voor het brengen van bloedoffers. Avignon was niet alleen een ex-pausenstad, maar het was tevens een centrum van magie in ongeveer 1400. Dit gebied blijft heel lang bestaan.

De visie van de mens op het bloed verandert, maar de offerpraktijk blijft hetzelfde. Wonderlijk genoeg ook de relatie die men stelt tussen de magische betekenis van het bloed en de godenwereld. Zo brengt men bepaalde offers van menselijk leven. Maar is het een bode die men zendt, dan mag hij niet beschadigd zijn. Zo iemand moet men dus op een andere manier ombrengen er mag geen bloed vloeien.

Als men aan de God levenskracht wil sturen en hem wil herinneren aan het feit, dat de krachten die men hem stuurt op aarde ook hard nodig zijn, dan krijgen we het offer waarbij het hart wordt gegeven. In andere gevallen zien wij dat ook bij bepaalde vormen van Baalsverering. Nu zijn er verschillende Baals en ze worden op verschillende manieren vereerd. Hier kunnen we denken aan de z.g. visgoden waarvan Dagon er een is. Aan die visgoden worden vuuroffers gebracht, Waarom? Omdat zij de essentie alleen kunnen ontvangen, indien ze is omgezet in rook.

Het wonderlijke is dat soortgelijke theorieën, maar nu in een heel andere zin gebruikt, ook een rol spelen bij de vroege alchemie die ook een beoefening is van een vorm van magie. Hier namelijk wordt soms bloed toegevoegd aan het mengsel om zo de geest erin te laten varen. Bloed en geest worden geïdentificeerd.

We zien ook andere praktijken. Ik denk aan b.v. het ploegen van de keizer in China. Daar wilde men weten, of het jaar vruchtbaar zou zijn. Men riep dus de goden aan. De keizer werd achter een ploeg geplaatst. Als hij nu een mooie rechte vore trok, dan betekende dat dat het een goed jaar voor de landbouw zou worden. Maar, o wee, als men ook maar een paar zwenkingen had gemaakt, dan werd het een slecht jaar. Een vorm van voorspellen dus. Nu waren er heel handige hovelingen. Als ze nu wilden dat de mensen zouden denken dat het een goed jaar werd, dan zorgden zij dat er van tevoren een vore was gemaakt op de plaats waarop de keizer moest ploegen. Die vore werd dan heel voorzichtig weer dichtgestampt maar niet al te hard. Dat betekende dus dat de aarde daar iets zachter was en de ploeg in dat spoor rechtuit zou gaan. Zo wisten ook zij kronkels te maken. Waaruit men ziet dat ook zakelijk de magie wel gebruikt werd in het verleden.

Ik denk ook aan het vruchtbaarheidsoffer waarbij men een stier slacht, het bloed op de aarde laat vallen, maar gelijktijdig zijn zaad uitstrooit over de akkers alsof men de goden wil verwittigen. Ik zend u hier de essentie van het leven vanwege de vruchtbaarheid. En zoals ik de vruchtbaarheid over de velden uitstrooi, zo moet u dat ook maar doen.

Op den duur wordt het allemaal een beetje armer. Al die vele goden wat moet je er eigenlijk mee doen. We krijgen de eerste eengodendienst. Die eerste goden zijn Jah (later Jahweh), El (later Elohim), Shaddai (wordt Adonai). Die eengodendienst werkt soms als een geheime dienst waarbij de eenheid van alle goden wordt aanvaard als een deel van de geheime leer die alleen zeer bepaalde priesters mogen kennen. In andere gevallen wordt het gewoon de geheel nieuwe benadering van het leven zoals wij het bij de Abrahamieten zien. In alle gevallen blijkt het magische principe bestaan. Allen hebben we nu te maken met één partner en niet meer met vele. Dat wil zeggen, dat ons offer niet de ene God kan beledigen en gelijktijdig een andere welgevallig is, zodat we het slachtoffer worden van een strijd tussen jaloeuze goden.

De situatie ontwikkelt zich verder. Wij gaan werken met symbolen, Als u denkt aan de oude tempel zoals die wordt beschreven, Salomo's tempel, de tempel van de joden, dan ziet u hoe daar eigenlijk allerlei zaken worden uitgebeeld. De gouden toonbroden b.v. zijn het symbool van datgene wat en vanwege Gods wil aan de armen geeft. De kandelaar is niet alleen het licht van God, de dagende schepping, maar het is bovendien ook nog de aanduiding van de mens, die het licht wijdt aan de Godheid om zo het licht van de Godheid te ontvangen.

Die overdrachtelijkheid vinden we overal. Het is alsof de mens langzaam maar zeker begint te denken dat hij een eigen heelal kan opbouwen, een symbolisch heelal, en dat de goddelijke wereld daaraan moet beantwoorden.

Naarmate de mens meer gaat beseffen, meer gaat weten, meer werktuigen tot zijn beschikking heeft zien we dat hij langzamerhand zichzelf a.h.w. opwerpt als een soort secundaire schepper. De mens maakt in de naam van de Godheid iets waardoor de Godheid het succes moet geven dat de mens zelf niet zonder meer kan bereiken.

Kerken worden daarop gebaseerd. Verlossingsleren duiken eveneens op. Denkt u niet dat het christendom de enige is. De Mithrasdienst is eigenlijk een inwijding en verlossingsrite. Er zijn ook bepaalde inwijding en verlossingsriten in Griekenland. Zelfs een deel van Egypte met zijn vele goden kent toch ook secten die een verlossingsrite hebben, als we tenminste niet alleen de Osirisverering willen zien als een verlossingsmythos.

Het verlossen betekent de overdrachtelijkheid van waarden als schuld, kracht, leven. Heeft tot nu toe de magie alleen leven kunnen nemen als verschijnsel, nu meent ze dat ze leven kan nemen en leven kan geven in kosmische zin. Het leven wordt beheersbaar.

Als we ongeveer in 200 v. Chr. gaan kijken, dan vinden we de eerste poging om het levenselixer te vinden. Pogingen die overigens nog doorgaan tot voorbij 1600. Ik meen, dat in

1800 het laatste levenselixer is beproefd. Toen zijn er 3 honden aan bezweken en heeft de maker maar besloten om het zelf niet te proberen.

In alle gevallen, tot op deze dag toe, geldt in de magie dat het symbool gelijkwaardig is aan en direct staat voor de werkelijkheid. Als ik dat zo zeg, dan is eigenlijk kerkelijk denken, politiek denken, economisch denken magisch denken, want wij stellen eenvoudig iets en wij zeggen dat de werkelijkheid daaraan zal beantwoorden. Soms doen we dat met aanroeping van goden. Soms roepen we daar bepaalde principetheorieën voor aan. Maar waar blijft het onderscheid? De wetenschap van vandaag lijkt systematisch. Maar bij werkelijke vernieuwing zien we weer het magische karakter.

Wij zien ook die magische weerkaatsing bij de mensen. Eens was men bang voor bepaalde demonen. In Thessalië b.v. waren er bepaalde kruispunten die men absoluut meed omdat daar de heksen samenkwamen om met demonen te conserveren.

Nu zijn er ook bepaalde dingen, die als een soort modern taboe oprijzen. Dan denk ik aan de atoomcentrales. Een atoomcentrale is goed of slecht. Het is niet zo dat men zegt; Die atoomcentrale is technisch nog niet goed genoeg, maar als we de techniek leren beheersen, dan is ze het beste wat wij in deze tijd kunnen produceren.

Het atoomgevaar, het atoomgeweld wordt uit zijn verband gerukt. Het is zoiets als de engelen die met Constantijn hebben gevochten in de veldslag. Onze atoomwapens verzekeren ons dat we niet overwonnen kunnen worden. Vergeet dat maar. Dat is magisch denken. Wij hebben het idee dat we niet meer met de werkelijkheid leven. Wij hebben het idee dat we leven met symbolen en dat die ons de kans geven om de werkelijkheid te beheersen zonder dat we de symbolen zelf in feite moeten gebruiken. Is dat magisch denken of niet? En als we nog even verdergaan, dan zien we de ontwikkeling van het magisch denken ook nog op een heel andere manier.

U weet waarschijnlijk wel, dat niet alleen het buskruit, maar ook het porselein is uitgevonden door alchemisten, om niet te spreken van arsenicum en nog wat meer goede gaven van de mensheid. Wat was altijd weer het geval?

De mens werkt magisch en als hij resultaat heeft, dan blijkt vaak dat dat anders is dan hij heeft verwacht. Maar als hij handig is, dan kan hij daarmee werken. Berthold Schwarz niet natuurlijk. Dat was de eerste luchtvaarder van de moderne tijd. De alchemist, die het porselein uitvond was de eerste directeur van de Meisnerfabrieken.

Wij zien dat bepaalde mensen feitelijk kabellisten zijn, maar dat uit hun kaballisme een erkenning komt voor bepaalde ritmen en ontwikkelingen en dat ze op grond daarvan o.a. de kansberekening in haar primitiefste vorm opbouwen en op grond van de kansberekening komen tot economische voorspellingen. Dat is eigenlijk ook magisch denken. Men zegt weer dat het wetenschap is, maar dat is het niet. Het is een systeem geworden dat wetenschappelijk is opgebouwd, maar het is en blijft magisch denken. Misschien dat we daardoor kunnen begrijpen hoe het komt dat zelfs in deze tijd. De mens emotioneel vasthoudt aan het zo boven zo beneden.

Wij mensen moeten zorgen dat het leven wordt bescheimd, dat de hongerigen worden gevoed, dat de vijand wordt verslagen, want God wil het. Wat God wil dat voeren wij uit. En wat wij uitvoeren, kan dus niets anders zijn dan Gods wil. Dat is typerend. Misschien dat je God kunt wegvagen daarvoor een ander begrip in de plaats zetten, mijnentwege. Maar of de theorie van de een of ander, maar de relatie blijft dezelfde. Wij zijn niet in staat een onderscheid te maken tussen datgene, wat wij zelf daadwerkelijk tot stand brengen en de werkelijke motiveringen. En de bovenwereld, die wij veronderstellen, moet dan maar ingrijpen.

Wij vechten voor onze vrijheid, dus zullen wij slagen, want God is met ons. Of dat nu staat op de Nederlandse gulden of op het koppel van een Duitse soldaat, het is overigens typerend voor de benadering van beide volkeren, dat maakt niet veel uit. Ik meen, dat het voor de mens van belang is om juist dit principe, deze ontwikkeling te begrijpen ook in zijn eigen tijd. Ik zou namelijk het volgende willen stellen;

Juist omdat de mens niet in staat is de werkelijkheid te overzien, grijpt hij naar het magisch denken. In een magisch denken kan hij zichzelf maken tot de weerkaatsing van een grotere werkelijkheid zonder dat hij die behoeft te kennen. De grotere werkelijkheid zal dan voor zijn gevoel altijd alles bevestigen wat hij zelf is. Dat is een emotionele band. Maar door die emotionele band weet de mens wel degelijk zijn beperkingen te doorbreken. Een mens denkt dat vele dingen onmogelijk zijn, maar als hij gelooft dat God met hem is, dan denkt hij dat hij het wel kan. In Iran zit een heel volk dat gelooft dat het de hele wereld kan verslaan omdat Allah achter hen staat. De westerling bekijkt dat en zegt; Laat Allah iet maar proberen, want wij zijn toch verlost. Dus waar is de rede?

Zelfs naties worden uitgedrukt in symbolen. De Nederlandse Maagd.

John Bull het is meer John Kribbebijter tegenwoordig. Uncle Sam dat zou misschien nog waar kunnen zijn. Niet te vergeten Marianne, de eigenzinnige, die denkt met haar charmes alles voor elkaar te kunnen brengen. Overall symbolen. Waarom? Omdat ze ons een algemeen beeld weergeven.

De meeste mensen die niet Frans zijn denken aan Marianne als aan een wat lichtzinnig dametje, zoiets als de nationale versie van de Folies Bergeres. De Fransman zal Marianne juist zien als het symbool van de bijna dorpse burgerlijkheid en de zelfgerechtigdheid waarmee men zijn eigen meerwaardigheid voortdurend beseft. Als je dat niet gaat begrijpen, dan loop je vast in die symboliek.

De Russische Beer. De Russische Beer is helemaal geen beer. Het is een combinatie tussen een sterk gedresseerde hond en een schaap, want hij blaft als een hond naar buiten toe en gaat als een schaap naar de slachtbank zodra zijn baas roept.

Als je die dingen gewoon probeert te ontleden dan zeg je; Wij mensen redeneren eigenlijk nog veel teveel magisch. Wij denken dat het symbool staat voor de werkelijkheid. Wij denken dat wij aan de hand van een algemene lijn het leven, het denken, de reactie van een mens in een bepaald land kunnen begrijpen, dat wij op grond van onze Godsvisie plus een paar handelingen die wij zien als God gegeven het recht hebben om anderen te domineren, zonder te beseffen dat anderen op hun beurt gelijke rechten kunnen hebben. Het is zelfs zo, dat nog steeds veel mensen denken dat Sinterklaas heilig is. Alleen in Rome is hij dat niet meer. Hij is van de heiligenkalender afgevoerd en vandaar ingevoerd in de middenstand in Nederland. Waarom hebben we Sinterklaas nodig voor een dag van goed en welbehagen of een Kerstman, desnoods een Kindje Jezus?

Overall hebben ze zo hun eigen symbolen. Misschien wel omdat we de magie zoeken van wat we weten dat het er niet is om daardoor voor een ogenblik te kunnen vergeten wat wij, volgens onze opvatting, zelf zouden moeten zijn. Het is zoiets als een Karnaval van magisch denken. Het geeft je de mogelijkheid om uit een gedegen huisvrouw een hoer uit het paradijs te maken en uit de man, die tot geen tien kan tellen in plaats van een ezel een vorstelijk rekenwonder.

Het is de Umwertung aller Werte zoals men in Duitsland zegt. Magisch denken stelt ons daartoe instaat. En al beseffen wij het zelf niet, we zijn er nog steeds mee belast en beladen, ook u. Want ook u denkt in termen die in wezen magisch zijn, omdat u emotionele waarden gebruikt om in uw eigen wereld te werken en dan verwacht dat daardoor van boven uit de bevestiging komt. Zoiets als wanneer ik een goede gedachte uitzend, dan zal God ingrijpen en b.v. mijnheer Hoestbui en mijnheer Auto onderwel plotseling tot vrede geneigd zijn. (Breznev en Carter.)

De ontwikkeling van het magisch denken is gelijktijdig een vervreemding geweest van het systeem. In het begin was het een werkelijk vechten met geestelijke machten Die machten werden gepersonifieerd, ze werden benoemd, ze werden via incantaties aangeropen, ze werden opgeroepen, geëvoceerd. Nu doet men dat niet meer zo. Men scheidt eerder een algemene tendens en begint daarin dan zodanig te geloven dat men de feiten verwaarloost. Dat is precies het beginsel van de magie. En wat meer is, soms kun je zo dingen waarmaken die schijnbaar onmogelijk zijn.

De mens van heden zal echter moeten leren dit magisch denken om te zetten in een op werkelijkheid gebaseerd werken met krachten die niet algemeen erkend zijn. Pas als hij dat bereikt, zal de magie worden omgezet in een werkelijke menselijke mogelijkheid.

NATUUR

Wat is de natuur? zo vroeg de predikant met een foto van Adam en, Eva in de hand. Hij zei

De menselijke natuur is slecht.

Maar niet geheel terecht.

Want al heeft, zijn, eigen aard, zijn eigen plaats.

En zo in de natuur het een steeds voor het andere zwicht

toch is zijzelve altijd weer in evenwicht.

Een kracht, een macht, die steeds gelijk haar eigen vermogens

behoudt, ook wanneer ze daarmee steeds andere vormen en relaties bouwt,

Steeds andere invloeden doet ontstaan.

Natuur is niet het onveranderlijk blijven van dat wat is geweest. Het is niet bevreesd voorwaarts gaand je afvragend wat de natuur zal doen. Het is het erkennen al wat is zak op zijn eigen wijze en volgens goed fatsoen het evenwicht bewaren. Wie het evenwicht verstoort, hij wordt desnoods verwijderd of wordt verheven tot de eerste macht, indien dit voor het, evenwicht noodzakelijk is.

En denkt u aan uw eigen aard, natuur, hetzelfde geldt. Het is hetzelfde spel. Het ene sterft, het andere leeft. Dat is niet betreuenswaard. Het is zo het hoort.

Zo is het wel, zo is het goed. Want slechts daar waar voortdurend het evenwicht zichzelf herstelt, zichzelf bewaart, ook als daardoor soms iets vergaat of niet gekende zaken weer ontstaan, dat is gezond, want de natuur is aanpassing. Voortdurend evenwicht dat zich herstelt. Het is het samenvloeien van vrede en ook geweld tot eenheid, tot bestaan.

Wie wat anders. zoekt in de natuur, hij jaagt op spoken. Hij zoekt een waan tot, werkelijkheid te maken, terwijl hij zo zichzelf. verstoort en toch de natuur, en wat zij is en doet te nimmer ongedaan kan raken.

Onthoud een ding goed, de natuur buiten u verandert voortdurend. U bent deel van die natuur of u het wilt of niet. U staat er niet tegenover, u bent er deel van.

Wat uzelf betreft, u heeft uw eigen geaardheid, uw eigen natuur. Daaraan kunt u zich ook niet onttrekken. Het enige dat u moet begrijpen is, dat u deel bent van de natuur, dat het niet van buitenaf, komt en dat u met de natuur niet de vredige verwezenlijking waarmaakt, maar steeds het strijdaspect oproept waardoor voortdurend nieuwe evenwichten, ontstaan en zo in feite de bewustwording.

LES 4 - INWIJDINGEN

Een inwijding is niets anders dan een faseverschuiving in het bewustzijn. De meeste mensen nemen aan dat een inwijding bestaat uit het vernemen van geheimen, het verkrijgen van nieuwe krachten en een nieuwe rang. Dat is niet feitelijk waar. Een inwijding bestaat uit een realisatie van capaciteiten en kwaliteiten die men reeds bezit en daardoor het verwerven van een nieuw inzicht in de wereld rondom.

Wanneer we bezig zijn met ontwikkeling van het ik te bevorderen dat is bij een groeiend bewustzijn een belangrijke factor dan zijn we als vanzelf ook bezig met een inwijding. Die inwijding zal tot stand komen op het ogenblik, dat in het ik zoveel spanningen zijn opgebouwd dat hierdoor een doorbraak naar een ander niveau van bewustzijn onvermijdelijk wordt. Misschien kan ik u dat duidelijk maken als ik u een voorbeeld geef van de manier waarop zoiets zich kan voltrekken.

Wij hebben te maken met iemand die zich interesseert voor het paranormale. Hij experimenteert, meestal met matige resultaten. Hij houdt zich bezig met vele theorieën. In de ogen van anderen wordt hij langzamerhand, wel een warhoofd. Dat wil zeggen, dat hij de situatie niet meer kan aanvaarden. Hij kan niet terug, want alles wat hij heeft geleerd blijft een rol spelen in zijn denken. Hij kan ook niet zeggen ik ga vooruit, want hij weet niet waar hij naar toe moet. Het resultaat zien we dan o.a. in droombelevingen, in allerlei symbolen.

Wij zijn voortdurend bezig te worstelen tegen iets. Wij proberen ons te bevrijden. Wij zijn steeds op zoek naar iets waarvan we niet eens weten wat het is. Zo'n periode blijft een tijd duren. Daarvoor of daar na krijgen we meestal de tijd van het afgesloten zijn.

Dit afgesloten zijn kun je misschien het best zo omschrijven; het is net alsof iemand een glazen stolp over je heen heeft gezet. Je ziet de wereld nog wel, ze beweegt nog wel en ze spreekt ook wel, maar eigenlijk dringt het niet meer tot je door. Het is alsof er met je kan beroeren. En dan ineens, die stolp weg. Ineens worden al die symbooldromen, belevenissen, afwijkingen van het gedrag dermate dringend en spannend dat je er geen raad mee weet. Op dat ogenblik komt er a.h.w. een ontlading. Het is een flash. Je kunt het niet anders uitdrukken. Maar door, die flash, met dat plotselinge bijna verstart staan alsof je onder een enorme stroomsterkte staat, ga je ineens de dingen anders zien. Het is net alsof alles begint te kantelen, te bewegen en te draaien en de kaleidoscoop van je leven, geeft plotseling een nieuw beeld te zien dat symmetrischer en aanvaardbaarder is dan het vorige.

Nu weet ik wel dat inwijding heel vaak met genootschappen en dergelijke wordt vereenzelvigd. Dat is begrijpelijk. De oudste oudheid heeft al inwijdingsgenootschappen gehad, esoterische en andere. Er werd feitelijke kennis en er werd innerlijke kennis overgeleverd. Er werden technieken ontwikkeld waardoor die innerlijke bewustwording werd bevorderd.

Kijk naar de Boeroeboedoer dat is een aardig voorbeeld. Als je het ziet, is het een enorm bouwwerk met heel veel beelden en beeldhouwwerk en een oneindig aantal stupa's. Maar als je het van boven zoudt bekijken, dan zie je dat het een soort mandala is, een voorstelling van de kosmos. Een symmetrie rond een kernpunt.

Als je nu tegen zoiets aankijkt, dan is het net als in het normale leven. Je kijkt tegen de dingen aan. Je kunt alle voorstellingen zien, alle details. Het is soms verbluffend. Je kunt zo'n nu en dan een paar stapjes hoger gaan, je kunt misschien een heilig beeld aanraken, maar iets mankeert er toch aan. Het is nog geen geheel geworden.

Als je met een inwijding te maken hebt, dan verplaatst je besef zich d.w.z. dat je in plaats van tegen die Boeroeboedoer aan te kijken er a.h.w. van bovenaf naar kijkt. Je ziet ineens het schema van een kosmos. Dat schema op zich is dan een verlichting. Je kunt bepaalde capaciteiten gemakkelijker gebruiken. Je bent niet meer zo gebonden met je bewustzijn aan

b.v. plaats en tijdsverhoudingen. Maar aan de andere kant moet je nog steeds dat kosmische beeld op je laten inwerken, want pas daardoor krijg je begrip van de relatie die er bestaat tussen het ik en de kosmos.

De inwijding is tenslotte niets anders dan de vereenzelviging van ik en kosmos. Een genootschap kan dat nooit tot stand brengen. Een genootschap is als de Boeroeboedoer als je er voor staat; mooi, massaal, vele omgangen met vele verschillende trappen die je kunt beklimmen, met heel veel heilige beelden allemaal netjes ingebouwd in kleine, nette graftempeltjes. Maar de zin ervan gaat teloor, tenzij je op een nieuwe manier kunt kijken naar het geheel.

Als wij nu bezig zijn om het ik te ontwikkelen, het bewustzijn verder te ontplooiën, dan zal er altijd een punt komen waarop wij ons afvragen; Kom ik nog wel ergens? De meeste mensen denken dat inwijding alleen maar een kwestie is van vreugde. Laat mij u zeggen, dat de werkelijke trap van inwijding wordt vooraf gegaan door een enorme frustratie. Je zoudt willen en je kunt niet. Je hebt het gevoel dat het mogelijk is en het gaat niet. Je zoudt de hele wereld willen veroveren en verbeteren en je bent niet eens in staat om iets van je eigen lot te stipuleren en te bepalen. Het is uit de machteloosheid dat de verlichting ontstaat.

Als wij nu in het verleden, dus in de tijd dat we misschien voor de tempel stonden, druk bezig zijn geweest met onze innerlijke kwaliteiten en onze paranormale kwaliteiten te ontwikkelen, dan zullen we daardoor ongetwijfeld bepaalde mogelijkheden in onszelf hebben ontplooid. Dit speelt wel degelijk een rol bij de inwijding. Het is niet zo, dat iemand je een woord toefluistert en je hebt ineens genezende kracht of het tweede gezicht of iets dergelijks. Laat staan dat ze het derde oog voor je doorprikken, geestelijk of anderszins. Je ponst het bewustzijn niet, je verwerft het. Neen. Het is zo dat u bepaalde dingen heeft gedaan in uw leven. Daarbij bent u altijd uzelf gebleven. Iemand, die lastig is, blijft ontzettend lastig ook als hij alleen maar uit naastenliefde lastig is. Iemand, die altijd gemakzuchtig is geweest, blijft lui en gemakzuchtig ook als hij toch het beste nastreeft voor anderen. Daar verander je niets aan. Maar op het ogenblik, dat je die capaciteiten ziet openbloeien, dan wordt die luiheid ineens een bedachtzaamheid waardoor je een veel beter overzicht krijgt dan wordt je gehaastheid eerder een zuiverder selectie van de beste mogelijkheden, dan wordt dat beetje wat je aan genezing hebt gedaan een erkenning van een kosmische macht die in en rond je aanwezig is en die kun je dan gewoon zichtbaar voor jezelf manipuleren. Als je wat gedaan hebt aan telekinese, dan heb je opeens a.h.w. honderd armen en benen erbij als het nodig is.

Als u dit gaat begrijpen, dan wordt ook een betere ontwikkeling van het bewustzijn noodzakelijk wanneer wij naar de inwijding toegaan. Want als u alleen zomaar wordt ingewijd, dan staat, u nogal hulpeloos. U verkrijgt geen macht alleen door het overzicht. Maar het overzicht maakt het voor u wel mogelijk de macht, die u zeer beperkt innerlijk heeft nagestreefd en bezeten, de kennis die u eens heel beperkt en onsamenhangend misschien heeft vergaard nu om te zetten in een werkelijke en geheel beheerste macht. En al dat zoeken en stuntelen zet u dan plotseling om in een beheerste kennis en doorzicht dus een vorm van wijsheid.

Inwijdingen komen voor in heel veel verschillende trappen, zoals u altijd heeft geleerd. Dat kun je doen, als je het menselijk beredeneert. Als je gewoon de werkelijkheid in ogenschouw neemt, zeg je; De inwijding is het betreden van een nieuwe wereld waarin de aspecten van de oude wereld alle vertegenwoordigd zijn, maar in een nieuwe samenhang.

De moeilijkheid.hierbij is, dat je die samenhang niet aan een ander kunt duidelijk maken. Men heeft wel eens gezegd; Een ingewijde mag de geheimen niet verraden. De werkelijk ingewijde kan zijn geheimen niet verraden, want hij kan een ander niet duidelijk maken wat de relaties zijn die hij beseft. Hij kan een ander niet duidelijk maken hoe hij een kracht beleeft. Hij kan zeggen dat die er is, maar hij kan niet zeggen hoe hij haar kan gebruiken. Dat is iets wat voortkomt uit zijn wezen, uit zijn kwaliteiten en berust op zijn benadering van de kosmos.

Nu zult u zeggen; Dat is allemaal heel mooi en heel aardig, maar wij zijn niet ingewijd. Daar heeft u waarschijnlijk wel gelijk in, ofschoon u in de ogen van mensen, die laten we zeggen 10.000 jaar geleden leefden allen ingewijden bent. Want u weet hoe u met een druk op een

knop een bel kunt laten rinkelen en met een knop die u even omdraait of op een andere manier beroert licht kunt laten schijnen. Dat konden die mensen niet. Voor hen is dat een bewijs dat u meer bent. Voor u niet, want u bent eraan gewend.

U heeft een gemiddeld niveau. Nu zit u hier en u houdt zich bezig met deze materie, omdat u uw bewustzijn verder wilt ontwikkelen. Dat is eigenlijk een begin van de inwijding. Maar dat begin van de inwijding kan nooit geschieden op die prettige manier waarop u het zich voorstelt. Zo van Nou, jongens, geef ons nu maar een lesje. Op een gegeven ogenblik dan is het klik, en we zijn er. Uw inwijding is een proces waarbij datgene wat u bent, niet wat u zoudt willen zijn, in zijn meest perfecte vorm tot uiting komt. Dat is heel wat anders.

Het betekent ook, dat u gewoon gefrustreerd bent. Want de meeste mensen dromen ervan dat ze de inwijding met ontstellend veel mogelijkheden tegemoet zullen treden, dat ze opeens a.h.w. kosmische heersers worden die onder het mom van gewone mensen door de wereld heen sloffen om goede daden te doen. Elke dag een goede daad!

Neen. Juist als u de richting uitgaat van de inwijding, dan gaat het niet. Want u zoekt naar een wereldbeeld. U zoekt naar een beeld van uzelf dat strijdig is met hetgeen u in de kosmos vertegenwoordigt. Daar denkt u wel eens niet over na.

Er zijn mensen die zeggen; Je gaat anders leven, dan ga je leven als een heilige. Ik gun het u van harte als u dat graag wilt, maar ik raad het u niet aan. Leven als een heilige is niet alleen moeilijk, maar het is ontzettend vervelend. U bent uzelf. De een is misschien een losbol, een ander is vroom en weer een ander is misschien nog erger. Maar hoe het ook zij, u bent uzelf. Het klinkt wat vreemd als ik het zo zeg. Een lichtekooi die een inwijding ontvangt, blijft een lichtekooi alleen op een ander niveau. Een wijsgeer die een inwijding ontvangt, blijft een wijsgeer alleen op een ander niveau. Zelfs een timmerman die een inwijding ontvangt, blijft in wezen een timmerman en blijft redeneren en kijken als een timmerman alleen wel op een ander niveau. Het is de verschuiving van niveau die een rol speelt, niet de verandering van de persoonlijkheid.

Als we bezig zijn met inwijdingen, dan lijkt het erop of de mensen denken wij gaan naar de geestelijke kapper toe. Een nieuw kapseltje, een nieuwe make up, een nieuw pak of een nieuwe jurk aan en we zijn geheel andere mensen. Neen. Inwijding is meer datgene worden wat je al bent maar ook meer bewust. En dat is juist de aanleiding tot al die frustraties waarmee wij te maken krijgen.

Een mens, die voortdurend bezig is met paranormale verschijnselen op te roepen. en het lukt maar niet, heeft het gevoel wat zou ik dan moeten doen? Want hij wil meester van de geest worden of supermedium of iets dergelijks. Maar als hij nu toevallig net timmerman is, dan moet hij de haakse verhoudingen der dimensies bij wijze van spreken net zo goed kunnen lichten als hij de rechte hoek in een raam stelt. Maar daar denkt hij niet aan. Toch is dat zijn functie. Dat wil zeggen, dat je bij een inwijding juist al datgene wat je erin zoekt zelden vindt.

Heel veel mensen zullen zeggen; Nu, dan hoeft het voor mij niet. Maar dat komt, omdat ze niet weten wat het betekent om de wereld anders te zien. Want dat is een grote onafhankelijkheid. Het is niet het meesterschap, het profeteren, het meer zijn dan de koningen dezer aarde. Dat is tegenwoordig gemakkelijk als je maar geld hebt. Het is echt gewoon jezelf uitdiepen, je kwaliteiten. Op een nieuwe manier gebruiken. En dat wil je niet.

De doorsnee mens streeft naar een groeiend bewustzijn. Hij denkt; Als ik een groter bewustzijn heb, dan zal ik vanzelf anders zijn. Hij begrijpt niet dat naarmate mijn bewustzijn verder groeit, zal ik intenser zijn wat ik nu ben.

Toch is dat een feit. Daarom wil ik u in deze les in de eerste plaats afraden om uzelf al teveel te willen veranderen. Dat heeft zo weinig zin.

U kunt natuurlijk vele jaren aan uzelf blijven knutselen. Dan is het net een salontafeltje dat, door een amateur wordt gemaakt. Hij zaagt net zolang aan de poten totdat het tafeltje zo dadelijk op de grond staat, maar dan met het tafelblad.

Je kunt niet jezelf blijven beperken en beperken. Je moet juist jezelf waarmaken. Dat waarmaken wil niet zeggen dat wat je gisteren hebt gedaan nu door de inwijding niet meer gebeurt. Het wil alleen zeggen, dat het in betekenis verandert, dat de samenhangen daardoor veranderen dat je al die krachten en kwaliteiten uitwisselingen en beseftwaarden, die eens onbewust en daardoor ongericht verliepen, nu ziet voor wat ze zijn en er gebruik van kunt maken.

U kent allen wel dat bekende verhaal van de man die een inwijding nastreefde. Hij verliet zijn huis. Hij kwam bij een kluizenaar in de woestijn. Daar heeft hij een tijdje geleefd. Toen zei de kluizenaar; Ik heb je niets meer te leren, ga maar verder. De man ging verder en kwam in het oerwoud terecht. Ook daar verbleef hij weer een tijd. Toen kwam hij in de bergen terecht en het werd steeds ellendiger. Eindelijk zei de laatste leermeester; Nu ben je klaar. Ga nu maar over deze berg, dan kom je waar je wezen moet. En waar kwam hij terecht? Thuis, in zijn eigen huis. Dat is misschien wel het meest typerende voor de inwijding. Je denkt dat je wegtrekt van hetgeen je bent van je mogelijkheden en je verplichtingen. Dat is niet waar. Je keert er gewoon naar terug. Alleen, nu ken je ze voor wat ze zijn. Eens was je niet in staat om dat te beseffen.

Er zijn een aantal inwijdigssystemen. Het onze is; klets maar lang genoeg tegen de mensen misschien dat ze dan ook zelf gaan denken. Weer anderen zeggen; Wij hebben regels, die moet je bestuderen. Er zijn mensen die zeggen Je moet je met jezelf confronteren in voortdurende meditatie. Weer anderen zeggen; Je moet je helemaal leeg leren maken. Nu, als je nog nooit in een vliegtuig hebt gezeten, ga op een stormachtige dag een reisje maken in een klein vliegtuig, dan lukt dat wel.

Leegmaken kun je jezelf toch niet. Je kunt je toch niet ontdoen van jezelf. Je kunt de grenzen die aan het ik zijn gesteld anders beleven, zeker. En wat eens een scheiding was, kan nu juist een communicatie, een verbinding betekenen. Je kunt jezelf niet leegmaken. Er zijn er ook die zeggen; Wij geven u de regels en als u die aanvaardt, dan komt alles in orde. Ik noem dat altijd de papale benadering.

Ik kan u wel regels geven. Maar als ik ze u geef, ook voor een inwijding (in de komende periode is die voor veel mensen mogelijk en erg dichtbij vandaar dit onderwerp), dan kan ik ze u alleen geven onder voorbehoud. De regel is vaak een algemeen geldende benadering. Maar als ze voor u niet toepasselijk lijkt, moet u die a.u.b. niet gebruiken.

Doe uzelf geen geweld aan. Wees u van uzelf bewust. Beheers u zoals u bent. Laat u nooit meeslepen. Probeer uzelf niet op te leggen wees niet onderdanig aan anderen zodanig dat het eigen ik daardoor in het gedrang komt. Zo is het met die regels ook.

Als je een inwijding zoekt, dan is het eerste dat je moet doen je afvragen wat je bent. Dat houdt in dat je de illusies die er buiten je bestaan en dat wat anderen je vertellen terzijde legt. Als iemand je vertelt dat je een genie bent, dan moet je dat niet geloven. Als iemand je vertelt dat je een flapdrol bent, dan laat je dat ook voor rekening van die ander.

Wie ben ik? En dan niet in de zin van hoe zie ik eruit? Of wat zijn mijn geestelijke taken? Of tot welke straal behoor ik? Je staat onder de straal waartoe je behoort. Maar wat geeft dat. Zeg gewoon wat ben ik als ik de illusies weglaat? Wat beweegt mij? Door dit te doen namelijk doorbreek je vele illusies, maar gelijktijdig word je je meer bewust van de dingen die voor jou werkelijk belangrijk zijn. Dat zijn natuurlijk niet altijd mooi dingen. Menigeen denkt dat hij een groot zakenman is en als hij een zelfonderzoek doet, komt hij tot de conclusie dat hij een dief is die minder risico's neemt. Aanvaard dat nu maar.

Het tweede dat je moet doen, is je afvragen wat de wereld voor jou betekent. Wat doet de wereld jou? Wat doet ze je aan? Wat geeft ze je? En dan niet in de termen van deze geeft mij dit die geeft mij dat, maar als een geheel. Wat betekent de wereld voor jou? Als je je daarmee bezighoudt, dan ga je beseffen waar op dit moment voor jou de grenzen liggen, want je omschrijft in wezen wat de wereld jou aan mogelijkheden geeft en gelijktijdig wat je zou willen zijn, als je de mogelijkheden had. Hierdoor kom je dicht bij je eigen werkelijkheid. Dat houdt in, dat je een hoop overbodige vraagstukken opzij schuift.

Er zijn mensen, die een half leven spenderen met zich af te vragen wat God eigenlijk is. Dat is natuurlijk kolder. Dit is net zoiets als iemand die het getal Pi tot de laatste decimaal wil uitrekenen. Daar kun je ook een heel leven aan besteden. Maar als je bereid bent gewoon naar jezelf te kijken (niet naar al die grote problemen die komen later wel, daarmee heb je niets te maken), dan word je je opeens bewust dat er een verschuivingsmogelijkheid is. Omdat ik ben wie ik ben, kan ik de betekenis die de wereld voor mij heeft beïnvloeden. Maar dan kan ik ook de betekenis die ik voor de wereld heb veranderen.

Dat is dan een vorm van bevrijding. Het houdt in, dat je met een zekere gelatenheid door het leven kunt gaan. Maar de spanningen, die in je hebben bestaan doordat je de buitenwereld verkeerd interpreteerde, vallen weg. Wat er overblijft zijn de persoonlijke spanningen.

Elke mens staat ergens een beetje op voet van oorlog met zichzelf, geloof dat nu maar. Hardoor is de mogelijkheid geschapen dat de frustratie en de spanning die voor de werkelijk inwijding nodig zijn in hun zuiverste vorm ontstaan. Als u nu denkt dat past niet voor mij, dan kiest u een andere weg.

Dan heb ik nog een raad voor degenen die inwijding zoeken en het groeiend.bewustzijn willen zien als iets anders dan alleen maar het begrijpen van de wereld en de kosmos.

Kijk naar de dingen die bij u passen. Waarom kiest u bepaalde kleuren? Waarom geeft u de voorkeur aan bepaalde vormen? Vraag u dat eens af.

Als u dan langzaam maar zeker doordringt tot de feiten, dan blijkt dat er eigenlijk maar een of twee oervormen zijn die u overal tracht terug te vinden. Waar u ze meent terug te vinden, zegt u. Het is mooi, het is aangenaam. Waar u ze niet kunt terugvinden, daar haalt u de schouders op of u vindt het onaanvaardbaar.

Met kleuren is het precies hetzelfde. U kunt het ook nog met klanken doen. Dan moet u niet letten op de klank zonder meer, maar op de ritmen. Welke ritmen zeggen u iets? De een voelt voor een mars, de ander voor een wals, de derde voor b.v. een samba. Maar waarom? Wat is dat ritme? Waarom zegt het mij iets? Door u daarmee bezig te houden namelijk gaat u ook weer kwaliteiten definiëren. U weet dit niet, maar iemand die van een marstempo houdt, zal over het algemeen geneigd zijn erg orde en regelmaat na te streven. Daardoor zal hij willen proberen alles in te delen. Als u dat van uzelf beseft, zeg dan "Oppassen, want ik deel teveel in. Ik moet meer de totaliteit bekijken".

Als u het samba idee heeft, zeg dan; Ik ben toch wel geneigd de dingen erg ongelijkmatig door elkaar te hutselen. Wat zijn de verschillende basisritmen waaruit de samba is opgebouwd? Wat zijn de zaken die mij interesseren? Wat betreft de basisritmen zult u zien dat u er ook de vierkwartsmaat in vindt plus nog eens een beat van een driekwarts en van een vijfzesde maat.

Als u dat doet dan gaat u begrijpen wat uw relatie is, met de wereld. U ziet hoe u de verschillende waarden door elkaar schuift. U ziet met welke verwachting u de wereld benadert. Nu u beter weet wat u in de wereld zoekt, wordt u ook geconfronteerd met al die dingen die anders zijn. Alweer een frustratie natuurlijk. In het begin is dat altijd het geval, want je wilt jezelf opleggen aan de wereld. Maar daardoor is er ook een spanning waardoor je zoekt naar de orde die ligt achter de chaos die je rond je ziet. De eenheid die er is achter al die verschillende neigingen, de verdeeldheden die je rond je ziet. En als je dat voor elkaar brengt, dan heb je weer een inwijding doorgemaakt.

Dan is er nog een punt waarop ik de nadruk wil leggen. Er zijn heel wat inwijders. Er zijn geestelijke inwijders en er zijn er ook verscheidene in de stof. We hebben meesters, we hebben goeroes en wie weet wat nog meer. Er is een man in Puna die zichzelf beschouwt als een bevrijder van de menselijke geest. Hij bevrijdt ze ook van hun poen vandaar dat hij in Puna zit.

Een eindje verder is iemand die mediteert alleen maar en laat anderen toe rond hem te mediteren. Ze betalen er niet voor, maar ze moeten wel voor zijn levensonderhoud zorgen. Ieder op zijn eigen manier. Zijn dat dan inwijders of zijn die geesten de inwijders? Welneen. Het is maar de vraag wat heb je nodig? Welke impuls heb je nodig om af te stappen van het te

enge gefingeerde beeld dat je hebt van jezelf in de wereld Daarom raad ik u ook niet aan om al teveel weg te lopen met een meester.

Ik zou zeggen; Een mens, die door de weide van alle geestelijke waarheden gaat, moet zich gedragen als een koe die zich de weelde van de kieskeurigheid kan veroorloven. Je kijkt naar het sappigste spmetje. Je probeert je vol te stoppen met het allersmakelijkste. Het klinkt misschien gek, maar automatisch selecteer je dan de dingen die het best bij je passen.

Als u vele verschillende stellingen en verhalen op geestelijk terrein heeft gevolgd, probeer u dan eens niet vast te klampen aan een daarvan, ook niet aan de Orde. Kijk gewoon naar de dingen die tot u streken en probeer van alle dingen die speciaal tot u spreken, die u iets zeggen de essentie te vinden en voeg die samen. U krijgt dan het totaal van uw neigingen maar ook van uw bewustwordingsmogelijkheid. Dit kan u zeer te stade komen, als u de schok van de nieuwe bewustwordingsmogelijkheid doormaakt en daardoor wordt ingewijd.

Inwijdingen zijn er zoveel als er mensen zijn. Geen enkele inwijding is gelijk aan de andere. Er is geen gelijkheid in procedure, er is geen gelijkheid in resultaat. Ik kan een vergelijkbaarheid zijn, als je het vanuit een menselijke wereld beziet, maar zelfs die vergelijkbaarheid is dan toch maar heel summier.

In uw wereld zijn er altijd voor u de z.g. lusten en lasten. Ik stel ze tegenover elkaar omdat de lasten (de frustraties) die we ondergaan voor ons de aansporing vormen om te vechten tegen het leven. De lusten zijn tevens de stimulans om dat gevecht, die strijd in een bepaalde richting te voeren. De balans tussen lasten en lusten lijkt het menselijk leven te domineren. Maar op het ogenblik, dat je gaat beseffen dat de lasten noodzakelijk zijn, het complement vormen van de lusten en omgekeerd, ga je er anders overdenken. Dan zit je niet meer in een soort weegschaal tussen goed en kwaad. Dan heb je een geheel waarin de verschillende elementen onontbeerlijk zijn. Zonder dit is is dit mijn leven niet meer. Dan is het ook niet meer belangrijk wat je eigenschappen, kwaliteiten, neigingen en gedragingen zijn en wat de problemen zijn die daaruit voortkomen. Dan is belangrijk, dat zowel de problemen als de neigingen, gedragingen, eigenschappen en kwaliteiten deel zijn van jezelf. Het begrip voor deze eenheid scheidt de grote spanning waaruit de inwijding kan voortkomen.

Als we echter een inwijding zoeken en we willen een nieuwe wereld accepteren, dan moeten we wel beseffen dat we altijd worden geconfronteerd met iets wat uit onszelf voortkomt. In bepaalde romans is dat wel eens; De wachter aan de poort genoemd. Maar ja, het is geen geestelijke Lily Marleen die onder de lantaarn voor de poort staat te wachten totdat u komt. Het is eerder datgene van uzelf wat u nog niet kunt aanvaarden. Alles wat u bent of dat nu goed is of kwaad of u het prettig vindt of liever niet zoudt weten hoort bij u. U kunt er niet aan ontkomen. En dan kan men van u zeggen kwajongen of slechte meid, maar u bent uzelf. Al die dingen zijn deel van u.

Zolang u bereid bent uzelf met uw duistere kanten te aanvaarden, kunt u groeien naar de werkelijke eenheid en dan is dat nieuwe beleven aanvaardbaar. Maar als u wegloopt voor een deel van hetgeen u bent, kunt u nooit die werkelijke inwijding, die nieuwe visie, die eenheid (view van bovenaf zou ik zeggen) verkrijgen. En dit brengt mij vanzelf tot het gebruik van gaven en kwaliteiten.

U heeft gaven. U heeft kwaliteiten. Als mens probeer je over het algemeen daaraan een betekenis te verbinden. Je ziet het niet als een gewoon deel van jezelf. U bent bezig te genezen en u haalt daar God, de geest en misschien ook de duvel bij, als er maar resultaat komt, want zo bewijst u iets. U hoeft niets te bewijzen. Als u werkelijk bent afgestemd op harmonie, dan zal zelfs een beroering van uw schaduw die harmonie bij een ander kunnen wekken. Het gaat er dus helemaal niet om dat u zich bewust bent van wat u kunt doen. U moet zich bewust worden van wat u kunt zijn.

Kijken in de toekomst. O ja, dat is een kunstje. Het lukt niet altijd, maar wel vaak. U moet niet zeggen die toekomst is voor mij belangrijk. Neen. Belangrijk is het feit dat niet alleen het heden maar ook het verleden en de toekomst deel uitmaken van mij en mijn wereldbesef. Dat is normaal voor mij.

Een ingewijde ziet zijn gaven niet als iets bijzonders. Hij denkt er eigenlijk niet eens over na. Hij is datgene wat anderen zijn gaven noemen. Als u bezig bent om alles te ontwikkelen, dan is dat eigenlijk u spelenderwijs voorbereiden op datgene wat u eens zult zijn. U kunt alleen slagen in die dingen die u eigenlijk al bent. U kunt nooit iets waarmaken wat niet in uw wezen zit.

Wat u wel kunt en ik meen dat dat heel belangrijk is u kunt uzelf aanvaarden zoals u bent en de impulsen in u ten aanzien van het lijden of de bestemming van een ander gewoon hanteren als een deel van het normale besef. Niet als een bijzondere inspiratie, bijzondere intuïtie, de steun van de geest of van een meester die u iets zegt of influistert, maar gewoon als een deel van uzelf. Als u leert leven met uw z.g. paranormale of occulte begaafdheden als een normaal deel van uw bestaan, dan groeit u weer naar die toestand toe waardoor de inwijding op den duur slechts de beheersing betekent van hetgeen u tot dan toe niet geheel heeft beseft.

Nu heeft u heel wat gehoord over inwijding. U heeft echter niet gehoord dat u uitgekozen kunt worden. Maar wij hebben geen Mies Bouwman die nummertjes draait om te, kijken wie deze keer zal winnen.

Inwijding is iets wat voor iedereen komt in dit leven, in een ander leven of in een volgend stoffelijk leven. Dat kun je niet zeggen. Alles wat u nu doet om in de richting van die persoonlijke eenheid en zelferkenning te komen draagt daartoe bij. De gehele wereld is gevuld met richtingaanwijzers, met richtlijnen die u allemaal zeggen hoe u beter uzelf kunt zijn en hoe u juist uzelf kunt erkennen. U moet er gewoon op kunnen letten. Dat kunt u alleen, indien u juist bent ingesteld. Richt u daarom altijd op de eenheid met het hoogst voorstelbare. Houdt u dat maar elke dag een keer voor ogen. Ik zeg uitdrukkelijk niet ga bidden. Bidden is bedelen bij een onbekende in de hoop dat je iets meer krijgt dan je hebt gevraagd, want God is de meest overvraagde kracht in de kosmos.

Alles wat u nu van uzelf als deel van uw persoonlijkheid, van uw wezen gaat aanvaarden, dat zal het u zo dadelijk gemakkelijker maken om te zijn, maar nu in beheerste en perfecte vorm, wat u nu in aanleg bent. U zult nooit een ander zijn dan u nu bent, want uw wezen is een eeuwige werkelijkheid. U zult nooit beschikken over gaven of capaciteiten die niet nu reeds in u zij het rudimentair aanwezig zijn. U bent reeds nu de ingewijde, maar u bent zich niet daarvan bewust. U moet zich bewust worden van uw wezen, van uw relatie met de totale kosmos en uw functie daarin, dan bent u ingewijd. Om zover te komen moet u menige frustratie overwinnen, zult u heel wat lievelingsdenkbeeld³ⁿ toch terzijde moeten zetten, maar het is de moeite waard als u het eindelijk bereikt.

DE CIRKELGANG

Het leven van de mens is een cirkelgang. Ook het denken van de mens is als een cirkel. Een parlementaire spreker heeft kans gezien om in een periode van 14 tot 16 uur steeds dezelfde argumenten in andere toonaarden te herhalen en aan het einde wist iedereen net zoveel als in het begin. Dat is een parlementaire cirkelgang en die kun je misschien nog wel begrijpen. Maar waarom zou je dat in je leven hebben?

Het is oudejaar geweest. Misschien heeft u zelfs goede voornemens gemaakt en u heeft zich zoals altijd de eerste twee dagen in het nieuwe jaar eraan gehouden. Daarna heeft u ze vergeten. Als u het goed bekijkt, dan heeft u misschien een ontregelde maag van teveel appelflappen en olieballen eraan overgehouden. Voor de rest gaat het leven gewoon door.

Wij hebben een kunstmatig scheidingsvlak aangebracht. We hebben gezegd Het ene jaar is afgelopen, nu begint het andere. Dat had u gedacht. Het enige verschil is dat sommige tarieven per 1 januari omhoog gaan. Dat is ook niets nieuws, want dat gebeurt tegenwoordig ook elk jaar. Dus als u reëel bent, zegt u; Eigenlijk is het een cirkelgang en de scheidingslijn, de kernpunten die we erin aanbrengen zijn allemaal kunstmatig. Daarom vind ik dat wij over dit aspect eens nader moeten praten.

Er zijn mensen die zeggen; Wij moeten het heel diepzinnig zien het leven is een spiraal waarin wij steeds weer dezelfde punten en invloeden passeren in een steeds sneller tempo. Vergeet

dat maar. Als je begint, dan loop je hard zodra je hebt leren kopen, maar ik zie geen A.O.W. ers door het leven hollen ook al zeggen ze dat de tijd zo vlug gaat.

Als we zeggen; een spiraal, dan proberen we alleen duidelijk te maken dat de gebeurtenissen zich niet precies herhalen, maar dat wel dezelfde invloeden zullen optreden. Dat wil zeggen, dat onze belevingen dus altijd vergelijkbaar zijn. En dat is toch gewoon een cirkeltje. Zeker, het is wel eens een beetje anders. De ene keer is het beatbop, het volgende ogenblik is het hardrock, maar eigenlijk herhaalt de situatie zich. Als we nu daarvan uitgaan, dan weten we in ieder geval waar we aan toe zijn.

Alle dingen die we hebben meegemaakt, maken we nog eens een keer mee. Op een andere manier misschien, maar onze emoties, onze reacties zijn ongeveer dezelfde. Als we onze emoties en reacties veranderen, dan blijkt de cirkel niet meer te bestaan. Met andere woorden wij zitten in een cirkelgang omdat we onszelf niet veranderen. Maar als wij in dat cirkelgangetje voortdurend opgaan, dan hebben wij geen tijd om onszelf te veranderen.

Wat is dus de grote kunst van het leven? Wij laten de draaimolen maar draaien, wij gaan in het midden staan, kijken naar de paardjes en ook eens naar buiten, dan zien we stilstaand eindelijk ook eens een stukje van het landschap. Een draaimolen, dat vind ik ook zo'n vervelend iets. De mensen zeggen; het leven is een draaimolen en je moet de hele rit uitzitten. Voor sommigen is dat een lange rit en dan zijn ze waarschijnlijk wel doorgezeten. Anderen brengen het verder ze worden dan gezeten burgers. Sommigen moeten een tijdlang zitten en zijn ze aan de circulatie onttrokken. Maar is het leven wel zo'n draaimolen of maken wij het ervan? Is de cirkelgang waarmee we aldoor bezig zijn, die voortdurende herhaling, iets wat onontkoombaar is of is het iets waar wij invloed op hebben? Ik zou daarover een paar opmerkingen willen maken.

U doet altijd de dingen zoals u ze gewoon bent te doen. Er zijn mensen, die kunnen 's morgens gewoon niet helemaal wakker worden, als ze niet eerst de krant hebben gelezen. U kent ze misschien wel. Dat zijn de ontbijttafelkrantenmensen. Andere mensen hebben het kopje koffie nodig of het eerste sigaretje anders hoesten ze niet goed. Zo heeft ieder zijn eigen kwaliteiten. Waarom zoudt u niet proberen om dergelijke kleine gewoonten, die op zichzelf niet zo belangrijk zijn, zo nu en dan eens te veranderen? Lees b.v. het ochtendblad pas, als u 's avonds thuiskomt, dan kunt u veel beter genieten van alle ellende die erin staat. Steek die eerste sigaret eens niet op. En wat mij betreft, eet een keer gezond en eet een appel dat is voor de fruithandel in ieder geval gunstig. En als u altijd eerst begint met het kopje koffie, waarom nu niet een keer een kopje thee of een glas warme melk? Verander iets in de gewoonten, een heel klein beetje maar. Als u 's avond altijd gewend bent om de t.v. aan te zetten, er even naar te kijken totdat het nieuws komt met eventueel berichten over de buitenlandse arbeiders dat vind ik ook een typische ontwikkeling. Alle buitenlandse arbeiders krijgen zoveel kans om aan het woord te komen op de t.v. dat ze daardoor demonstraties gaan houden, zeg dan; ik laat de t.v. aan tot dat ene programma komt dat ik werkelijk wil zien. Als u een dame bent en u houdt niet van sport, kanker dan eens niet als ze beginnen met Loof den Here, maar kanker nu eens gezellig, over al die ruwheid in het voetbalspel die u in Studio sport van de NOS kunt genieten. In ieder geval is dat een andere vorm van geweld dan u in de nieuwsrubrieken te zien krijgt. Als u op die manier nu eens probeert de gewoonte zo nu en dan te verschuiven, dan zult u met verbazing merken dat u veel meer kunt veranderen.

De kringloop is niet ondoorbreekbaar. Je moet gewoon eens spontaan iets anders doen. Niet alleen op zaterdag en zondag naar het concert of naar de komedie, als u dat tenminste ooit doet. En ook niet allen op de abonnementsavonden. Dat is echt Haags. Een Hagenaar neemt zijn cultuur bij abonnement. Je, hebt dan wel geen keus, maar het is goedkoper en bovendien zit je altijd met dezelfde mensen, dus je weet een beetje dat je met je eigen stand zit. Breek dat. Ga gewoon op een door de weekse avond. Zeg Het kan mij niet schelen of ik morgen vroeg moet beginnen, vanavond ga ik eens naar. En dan gaat u ergens heen waar u anders niet naartoe gaat. Als u altijd naar de Nederlandse Komedie gaat. kijk dan of u een keer terecht kunt bij Andre van Duin. Als u altijd de kant uit gaat van de revue en het cabaret ga een keer kijken naar Gisele of een andere balletuitvoering. Verander de zaak. Het zal u niet

helemaal bevallen natuurlijk, maar op die manier breekt u met de gewoonte. De gewoonte is datgene waardoor u in de cirkelgang blijft gaan.

In uw eigen bedrijf, in uw werk is het precies hetzelfde. Natuurlijk, u moet uw taak vervullen. Er zijn mensen die hebben een prikklok en zij komen het laatst binnen. Dat is de vaste prik en dan prikken ze net af voordat de klok zegt dat het eigenlijk te laat is. Doe dat. Je kunt er niet aan ontkomen. Maar kun je op je werk dan niet eens proberen om anders te denken dan je normaal denkt? Je hoeft het niet eens te laten merken. Kijk eens, of je het niet een beetje anders kunt doen. Experimenteer eens. Als je baas daar wat van zegt, dan geef je hem groot gelijk en je doet het weer zoals je het gedaan hebt en zeg je; Op de andere manier ging het toch beter. Misschien dat je je baas ook nog uit die cirkelgang kunt halen. Het zijn allemaal maar simpele dingen.

Als je eenmaal gevangen bent in een sleur en je kunt die helemaal niet meer doorbreken, dan ben je geestelijk dood. Er zijn een hoop mensen die leven wel, maar ze hebben geen leven. Dat kun je ook merken, want hun ogen zijn dood. Als ze je aankijken, dan zie je de triestheid van de voortdurende herhaling zich afspiegelen in het gelaat van iemand die net doet, alsof hij nog druk bezig is. Die melancholie moet u vermijden.

Probeer elke keer weer variatie te brengen, hoe dan ook. U bent alleen en u eet altijd een kadetje. Doe het nu voor één keer eens anders. Ga buiten de deur eten of maak eens een keer voor uzelf een diner klaar zoals u dat voor uw liefste gast zoudt doen. Doe het vooral zoveel mogelijk van te voren. want anders lust u het niet meer, als u het heeft klaargemaakt.

Waarom zou je nu alleen met z'n tweeën bij candle light dineren? Dat kun je toch ook wel in je eentje doen? En als je niet in je eentje wilt zijn, dan is er altijd wel iemand die graag ergens anders gaat dineren. Dan zoek je zo iemand eens op.

Je gaat altijd om ziet dezelfde vrienden en vriendinnen. Donderdags gaan we bridgen. Dat wil zeggen, dat je de kaarten neerlegt en de partner krijgt een hoop verwijten te horen, terwijl de anderen zitten te grinniken. Dat is wel reuze leuk, maar waarom zou je dat nu altijd op donderdag doen? Speel eens een keer Zwarte Piet. Dat is wel niet zo cultureel en zo beschaafd, maar je kunt er toch wel een hoop plezier mee hebben Begrijpt u wat ik bedoel? Niet de voortdurende herhaling, zelfs niet in uw amusement, in uw ontspanning. Probeer daarvan los te komen.

O natuurlijk, u moet de hond uitlaten. Dat is ook zo iets. Dan zie je aarzelend de viervoeters met watersnood van boom tot boom gaan, terwijl er een blauwbekkende heer of dame achteraan slentert met een gezicht van is het nu nog niet gebeurd. Maar als je dat toch moet doen, gun die hond ook een verzetje en ga niet altijd langs hetzelfde stukje. Misschien kun je het een beetje veranderen. Misschien kun je de hond de ene keer eens vroeg meenemen, de andere keer eens laat Als je het zo bekijkt, kun je zelfs je huisdieren gebruiken om wat variatie te brengen in de gewoonte

De cirkel van je leven kun je steeds nauwer en enger maken. Als je jong bent, ach, dan breek je er nog eens uit en dan ga je wel eens impulsief het een en ander doen, maar naarmate je ouder wordt, ben je steeds meer gebonden. O, je kunt druk bezig zijn. Je hebt mensen die zoveel goede werken hebben te doen dat ze aan werken niet meer toekomen. Kijk bijvoorbeeld. Die man heeft zijn inkomen om het goede werk te doen waarvoor hij goed wordt betaald en anderen zegt dat ze niet moeten werken, tenzij ze beter worden betaald. Probeer om dat nu vast te houden.

Zeker, de jeugd heeft het niet altijd gemakkelijk. Maar als u ouder wordt, dan wordt dat net van verplichtingen waarin u nu zit dichter, dan worden het de vaste bezoeken op de vaste dagen dan worden heit de vast verenigingen met de vaste verplichtingen dan worden het vaste brieven en eigenlijk is dat de eindeloze herhaling. Doorbreek ze. Vier je verjaardag eens door zelf lekker te gaan in plaats van voortdurend koffie aan te dragen voor anderen Maar dan kunnen ze toch wel komen.

Als het gaat om u gezondheid in acht te nemen. Een jongeman begint in het soldatenleven. Daar leert hij wat geeft acht betekent. Dan krijgt hij het zakenleven en probeert het met zes af

te doen. Dan wordt, hij wat ouder en geeft hij weer acht op alles en vooral op zijn gezondheid. Maar ja, die gezondheid is natuurlijk wel erg belangrijk, maar het is soms toch verstandiger ons niet teveel maar wel een tikkeltje risico te nemen en eens even door de sleur heen te breken. En dat is het hele pleidooi dat ik vanavond voor u heb.

Een groeiend bewustzijn zeggen de mensen. Goed. Hoe kun je een groeiend bewustzijn krijgen als je steeds naar binnen kijkt en steeds weer dezelfde dingen op dezelfde tijd doet? Dan kom je niet tot bewustwording en niet tot ontplooiing toe. Je moet juist proberen er soms doorheen te breken.

Ik weet wel, dan zeggende mensen Dat hoort niet. Er is nooit zo'n verwijtend gezicht geweest als van de jonge man die achter een minirok aanloopt en dan ziet dat het gezicht niet meer bij de benen past. Dat is een schrik. Maar, als je dat nu zelf leuk vindt. Niet dat ik het mij in dit klimaat kan voorstellen, maar als je het leuk vindt, doe het. Trek je niets van een ander aan. Je bent niet gebonden aan hetgeen anderen van je verwachten. Je bent gebonden aan dat wat je zelf kunt en wilt. Dat betekent, dat je steeds meer naar buiten moet kijken, dat je steeds meer moet kijken welke mogelijkheden er voor jou bestaan, welke ontwikkelingen op dit ogenblik voor jou interessant zijn. En al dat andere, die sleur, is dan misschien een tijdelijke achtergrond, maar beperk die dan tot het minst noodzakelijke, het onvermijdelijke. Maar verder ook niet.

Als ik een mensenleven zie, dan doet het mij soms denken aan een salade die goed wordt opgemaakt met wijn, olie, azijn en waar bijvoegingen in komen die vervolgens staat te verleppe tot dat ze oneetbaar zijn geworden als de salade op tafel komt.

U verlept zo gemakkelijk in uw mentaliteit. Er zijn mensen die eens laten we zeggen 10 of 50 jaar geleden, het ligt er maar aan hoe oud u zich nu vindt zijn begonnen om iets te doen voor het milieu of voor de sociale bewustwording. Die mensen blijven bezig met het milieu en de sociale bewustwording. Niet dat dat nodig is, maar potverdorie, kunnen zij niets anders meer? Die mensen raken gewoon doorrookt en doorpekeld alleen van het zout in de Rijn waarover ze 25 jaar zitten te praten. Doe er eens een beetje peper bij. Houd je je eens bezig met iets anders.

Probeer niet altijd weer dat goede te blijven doen zonder meer. Probeer datgene te doen wat je nu op dit ogenblik eens nieuw kunt zien, eens anders kunt benaderen. Blijf niet bezig met de oude leuzen.

Werkelijk leven is een proces van steeds meer beseffen. Maar wat de meeste mensen niet begrijpen is, dat het leven ook een kwestie is van je steeds weer vernieuwen. Dat is de bewustwording, dat is het groeiend bewustzijn.

Als u maar steeds in kringetjes blijft lopen, dan wordt u hoogstens duizelig. En als u dan zegt dat die duizeligheid een hogere bewustzijnstoestand is, dan heeft u het mis, want met een halve fles jenever heeft u precies hetzelfde effect in veel kortere tijd.

U hoeft niet dizzy te worden van de sleur. Leer u eens te ontspannen. Dat is ook zo iets heerlijks. Dit is ook het resultaat van de cirkelgang ik doe dit, ik moet dit doen en dat doen. Die mensen kijken vooruit naar alles wat ze moeten doen. Dan zijn ze al moe van hetgeen ze al gedaan hebben en door te kijken naar wat ze nog moeten doen raken ze oververmoeid. Dat willen ze zichzelf niet toegeven, dus worden ze steeds meer gespannen om die oververmoeidheid te verdrijven. Het resultaat is, dat ze overspannen worden. Als ze overspannen zijn, doen ze dingen waar ze eigenlijk beter niet aan zouden kunnen beginnen, daardoor raken ze weer helemaal van de kook. Als ze helemaal van de kook zijn, dan klappen ze in elkaar. Als ze in elkaar klappen, dan hebben ze iemand nodig (een psychiater b.v.) die hun leert dat ze toch een werkelijke persoonlijkheid zijn en dan gaan ze opgeblazen opnieuw dezelfde ronde doen. Dat is kolder, mijn beste mensen.

Die cirkelgang hebben we niet nodig. Het is wat kan ik vandaag doen? Wat wil ik vandaag doen? Hoe kan ik wat ik vandaag doe zo benaderen dat er toch nog weer een nieuw aspect in zit, dat er even iets anders naar voren treedt? Hoe kan ik misschien leren om een telepathisch contact ergens in te verwerken? Hoe kan ik leren mijn intuïtie een beetje beter te gebruiken?

Hoe kan ik al de nieuwe elementen zien die elke dag met zich meebrengt? Hoe kan ik de verdoving voorkomen van de voortdurende herhaling? Dat is wat je voor een groeiend bewustzijn hard nodig hebt.

Doorbreek die eeuwige cirkelgang, die sleur. Dat behoef je heus niet te doen tegen je wil en geweten. Je hebt kansen genoeg om kleine varianten te brengen in die sleur zonder dat je daarbij ingaat tegen alles wat je tot nu toe waardevol hebt geacht. Dat behoef je niet te doen. Maar als je de sleur breekt, dan word je misschien beter bewust van datgene wat werkelijk betekenis heeft en gelijktijdig ga je beter begrijpen wat je wereld aan mogelijkheden voor je bevat. Dat is belangrijk.

De mens, die zijn mogelijkheden in de wereld ziet en daarnaast beseft wat voor hem, of voor haar een innerlijke noodzaak is, zal steeds bewuster zijn contacten kunnen zoeken met de gehele kosmos en zal niet alleen maar zien wat er al geweest is.

Leef niet in uw herinneringen, leef niet morgen, leef vandaag. Maar leef vandaag dan wel zo, dat uw verwachtingen van morgen steeds zo positief mogelijk kunnen zijn.

LES 5 - WAARDEN EN WAARHEDEN

In het geestelijke groeien van de mens spelen vele pseudo-waarheden een rol. Dat is begrijpelijk, want de mens heeft als compensatie voor al datgene wat hij niet kan begrijpen nu eenmaal een geloof waardoor het onbegrijpelijke opeens aanvaardbaar en hanteerbaar wordt. Daarnaast heeft hij te maken met waarden, d.w.z. in zijn materie uitdrukbare en verwezenlijkbare denkbeelden en de eventuele gevolgen daarvan.

Als een mens in deze moderne tijd streeft naar inwijding, dan zal hij geneigd zijn om in de eerste plaats terug te grijpen naar de oude geloofstradities. Daartegen is op zichzelf geen bezwaar, maar het wordt natuurlijk moeilijk als je het geloof boven de feiten gaat stellen en dat gebeurt nogal eens. Het resultaat is een dualisme waardoor het geestelijke proces zeer sterk afwijkt van hetgeen uiterlijk mogelijk en verwezenlijkbaar is. Om te komen tot een moderne inwijding moet men dus eerst uitgaan van de waarden van deze tijd dat zijn de kenbare en aantoonbare waarden.

Er is een tijd geweest waarin een inwijding voor vrouwen alleen denkbaar zou zijn geweest in een specifieke vrouwengemeenschap. Een gemengde gemeenschap zou minder goed denkbaar zijn geweest en the top of the hill zou natuurlijk weer door een mannelijk inwijdingsgenootschap worden vertolkt. Dit zou in een periode als de huidige minder goed passen.

De vrouw is in zoverre vrij geworden van vele vooroordelen dat zij op het ogenblik wel degelijk beschouwd kan worden als een ook mentaal en innerlijk gelijk zijnd wezen t.a.v. de man. Dat impliceert dat zij recht heeft op dezelfde inwijdingsmogelijkheden en dezelfde plaats in de maatschappij. Het is duidelijk dat je een verschil maakt tussen een priester en een priesteres. Als je dat doet op grond van geloofswaarden, dan kan ik daar nog inkomen. Maar als je dat doet op grond van capaciteit of van mogelijkheid, dan is dat voor mij onaanvaardbaar.

Wie wordt geconfronteerd met de waarden van deze tijd, begrijpt ook dat man en vrouw gelijke inwijdingsmogelijkheden bezitten en dat voor beiden alle wegen van inwijding begaanbaar zijn, zodat niet sommige specifiek voor mannen en andere specifiek voor vrouwen moeten worden gereserveerd.

Interessanter wordt het nog als we nagaan hoe wij met de waarheden plegen om te gaan. Er zijn geloofswaarheden te over. Elke geloofswaarheid blijkt alleen hanteerbaar middels interpretatie. Dat houdt in dat de waarheid wel wordt erkend, maar dat ze voortdurend wordt aangepast aan de behoefte van de beleider. Wij moeten begrijpen, dat de kern van het leven een onveranderlijke is. Er is geen enkele mogelijkheid om te ontkomen aan die ene onveranderlijke waarheid. Die waarheid kan niet geïnterpreteerd worden, die kan niet vermystiekt worden of op een andere manier verwijderd worden van het feitelijke bestaan. Zij is er. Juist de waarden van deze tijd maken het noodzakelijk de waarheden van deze tijd onder de loupe te nemen.

Bij een groeiend bewustzijn van de mens en dat veronderstellen wij toch wel in deze dagen zal de mens zelf de betrekkelijkheid moeten gaan inzien van al datgene wat hij als vaste waarde heeft geconstateerd. De wetenschap is een eiland van kennis temidden van het onbekende. Het geloof is een vaak vraagwaardige verklaring voor het onbekende en een veronderstelling t.a.v. feiten die we nooit kunnen bewijzen.

Wie werkelijk zich bewust wil worden, wie werkelijk wil doordringen tot de werkelijkheid, die zal ongetwijfeld de waarheden zowel als de waarden van deze tijd onder ogen moeten zien en hun betrekkelijkheid voor zichzelf moeten constateren. Dat houdt niet in dat een mens, die een inwijding zoekt nu alleen maar rekening heeft te houden met wat men noemt de kille feiten. Daar komt hij niet verder mee. Wat hij nodig heeft is daarentegen een erkenning van de betrekkelijkheid ook van zijn eigen waarheid. Pas als wij bereid zijn om toe te geven dat al

datgene wat in ons bestaat slechts een weerspiegeling is van een zuiver persoonlijk beleven, is het mogelijk dat wij bij nieuwe ervaringen ook komen tot een steeds weer nieuwe waarheid en daaruit meer hanteerbare en toepasselijke waarden kunnen voortbrengen.

Wat zijn de kenmerken voor de waarden van vandaag voor zover deze voor een groeiend bewustzijn en een geestelijke inwijding van belang zijn?

Uiterlijke vormen zijn niet bepalend. Als de een of andere heilige man een soort vacantiedorp voor geestelijk ontspoorde opent en daarin velerlei psychologische technieken laat toepassen om de mensen weer een beetje tot zichzelf te doen komen, dan kunnen wij dat bewonderen, maar dan kunnen wij dat niet vereenzelvigen met een geloof en de onfeilbaarheid van de heilige als zodanig. Reeds het feit, dat hij gebruik maakt van bekende psychologische technieken, impliceert dat hij de menselijke beperktheid in zeer ruime mate bezit en dientengevolge ook niet beschikt over die hoogheid of onfeilbaarheid die men hem graag zou willen toekennen

Alles, maar dan ook werkelijk alles is bruikbaar. Er is geen enkele weg waarmee het bewustzijn niet met zichzelf geconfronteerd kan worden, waarmee de mens niet nieuwe waarheden kan vinden van waaruit hij kan leven en werken. Er is ongetwijfeld ook geen limiet gesteld aan de wijze waarop een mens in z.g. geloofswaarden (de waarheden die niet bewezen worden) zichzelf kan ontdoen van de noodzaak de feiten onder ogen te zien.

In een moderne maatschappij is het misschien zeer aantrekkelijk om op een gegeven moment te zeggen; Ach, de hele wereld wordt geleid door God en dan de hele zaak terzijde te schuiven. Dat is erg gemakkelijk, maar kan dat ooit tot een bewustwording leiden, kan het ooit tot een inwijding voeren? De gevoelens die u ondergaat zijn voor u echt. Ontleed blijken ze voor een groot gedeelte voort te komen uit allerlei psychologische drijfveren. En nog verder ontleed blijkt er ook nog wel een mate van mysticisme en misschien hysterie in te schuilen.

Als wij dat bij onszelf erkennen is het niet erg, dan kunnen wij die weg volgen. Maar als wij weigeren te erkennen dat wij het zelf zijn die de betekenis geven aan de z.g. waarheid die we beleven en verkondigen, dan zitten we fout. Dan is er niet alleen een stilstand in de groei van het bewustzijn zelf, maar dan is er en dat is nog veel erger een toenemende onmogelijkheid om een werkelijk inwijding te vinden in deze periode.

Weet je wat je beweegt, als je een bepaalde leer aanhangt, als een bepaald stelsel volgt, dan kun je ook beseffen welke je feitelijke behoeften en je feitelijke onzekerheden zijn. Alleen al de erkenning daarvan is een bewustwording en impliceert een groei van bewustzijn. Een mens, die zijn eigen tekorten kent en ze zo nu en dan weet te overwinnen, heeft daarmee een brug gelegd tussen zichzelf en een nieuwe fase van bewustzijn. Hij heeft voor zich de brug gebouwd naar een nieuwe inwijding, naar een nieuwe bewustwording.

Er zijn uit de aard der zaak heel wat geestelijke zaken die voor de mens theorie zullen blijven tot na zijn overgang. Als ik u vertel van een hiernamaals, dan is dat allemaal heel mooi en goed, maar het hiernamaals kan alleen betekenis hebben, als u dat persoonlijk kan betreden. En persoonlijk betreden als mens impliceert dat het geheel van de geestelijke wereld wordt geïnterpreteerd in menselijke termen. Wij hebben dus niet te maken met een reële waarneming, maar eigenlijk met een soort waanbeeld gebaseerd op geestelijke feiten. Ook dat moeten wij erkennen. Wat is nu de werkelijkheid? Alles, zo roept de wijze uit, is illusie. Dat geldt ook in uw dagen zeer nadrukkelijk. Als alles illusie is, dan kan ik door mijn denken te veranderen de illusie veranderen. Het enige dat ik niet kan aantasten zijn de feiten. Het kenmerk van de ingewijde is zijn beheersing over allerlei dingen. De ingewijde staat ergens op een rots, roept tot de wolken en de regen valt precies op dat ene plekje waar hij die hebben wil. De ingewijde neemt een steen en maakt er een brood van, als hij dat op dat ogenblik nodig vindt. De ingewijde legt zichzelf neer, slaapt in en manifesteert zich een ogenblik later vele duizenden kilometers ver tastbaar en voelbaar, volvoert zijn programma om vervolgens daar opeens te verdwijnen om terug te keren naar het lichaam dat hij heeft achtergelaten. Die dingen bestaan. Maar als ze dan bestaan, moeten wij ons ook even afvragen waarom kan de ingewijde dat? Wij kunnen dan heel technisch alles gaan verklaren. We kunnen spreken over de beheersing van de atomaire structuur. We kunnen spreken over de uittrekking en de

verdichting van het dubbel, maar daarmee zijn we er niet. Wij hebben te maken met een aantal regels. Die regels erkennen is iets wat gepaard gaat met inwijding. Maar als we eenmaal die inwijding vinden (dat is dan een primaire, een kleine inwijding), dan moeten we ook leren om die erkende regels om te zetten in de praktijk. Dat kunnen we alleen doen, indien we meester worden van de hallucinaties die rond ons de werkelijkheid heten te zijn. Ik geef u een paar van deze regels zoals ze in deze tijd van kracht zijn, want niet altijd kun je die regels precies gelijk stellen

Werkelijkheid is al datgene voor mij wat ik als zodanig aanneem. Als ik de werkelijkheid ontken, dan zal er altijd een aspect overblijven dat ik niet kan beheersen. Dit niet beheersbare aspect is een werkelijkheid waarmee ik voorlopig rekening moet houden.

Alle beperkingen die ik mij of de wereld toeken zijn in feite willekeurig gekozen. Op het ogenblik, dat ik een beperking in mij volledig kan ontkennen, houdt ze op voor mij te bestaan, tenzij ze deel is van de feitelijke en eeuwige werkelijkheid. Ik kan daardoor mijn eigen krachten en capaciteiten verder ontplooiën en als zodanig mijn plaats in de werkelijkheid juister en vollediger innemen.

Alle voorstellingen omtrent onstoffelijke wezens rond ons (ik spreek even vanuit een menselijk standpunt) zijn voorstellingen en niet meer dan dat. Als wij spreken over wezens, dan denken wij aan mensen. Laten we ons aanwennen te spreken over krachten. Er zijn energieën, er zijn krachten. Daarmee kunnen wij in contact treden en die kunnen resultaten hebben. Maar op het ogenblik, dat wij niet meer ontvankelijk zijn voor de illusie dat wij voortdurend terugkeren tot die ene werkelijkheid die achter alles schuilgaat, blijkt dat het contact alleen plaats vindt op basis van waarheid en niet van illusie, hallucinatie e.d.

Wij zijn deel van de tijd waarin we leven. Niet alleen van de periode, maar letterlijk van de tijd, van de seconden, minuten en uren. De wijze waarop wij deel uitmaken van de tijd wordt echter mede bepaald door de kern van ons wezen. Dit is niet tijdgebonden. Het is een stelling die we voorlopig maar moeten aanvaarden. Door een beroep te doen op het tijdloze in mij, kan ik het verloop van de tijd voor mij versnellen en vertragen. Dit betekent ook dat ik mijn handelingsmogelijkheid t.a.v. anderen kan vergroten of verminderen en wel naar believen. De erkenning van de werkelijkheid, de kracht waarvan de tijd alleen maar een beperkt verschijnsel is, impliceert een grotere vrijheid van een erkennen, van handelen en bewegen. Inwijding is niets anders dan dat.

Of ik een kracht buiten mij postuleer, dan wel in mijzelf is niet belangrijk zolang de kracht voor mij benaderbaar en bruikbaar wordt. Ik zal heel vaak pseudo-waarheden, stelsel en systemen kunnen gebruiken om daaruit kracht te putten. Het is belangrijk dat ik hierbij beseft dat ik geen feitelijke omschrijving geef van de krachtbron, maar alleen voor mijzelf het optreden en de hanteringsmogelijkheid van de kracht aanvaardbaar maak.

Dat zijn een paar eenvoudige grondregels die iedereen in deze tijd kan gebruiken.

Elke mens heeft vele mogelijkheden. Een heel klein deel daarvan wordt gerealiseerd. Dat is mede te danken aan het feit, dat de mens door waanbeelden, eigenlijk door z.g. waarheden zichzelf beperkt en daardoor niet meer in staat is de waarden van zijn bestaan volledig te openbaren. Ik stel nu, dat wij in de huidige periode een enorme onevenwichtigheid ervaren van alle z.g. waarden, omdat dit gepaard gaat met een voortdurend sterkere aantasting van de pseudo-waarden die zich aan de mens nog steeds in de vorm van geloof of ideologie proberen te manifesteren. Het is belangrijk dat men beseft dat dat juist in deze tijd het geval is. Want er zijn perioden dat weer andere dingen aan de beurt komen. Een tijd als deze zal hooguit 20 jaar duren. Daarna gelden weer andere mogelijkheden en komen er misschien nieuwe waarden en waarheden te voorschijn. Waar een aantasting plaatsvindt van de waarden waaruit men meent te leven of van de waarheden waarop men meent zich te mogen beroepen, dient men zeer goed te begrijpen dat deze aantasting gelegen is in de onvolledigheid van hetzij de waarden, hetzij de waarheden. Een geloof is onaantastbaar, indien het zichzelf kan bewijzen. Als een geloof dus aantastbaar wordt, dan is dat een gevolg van het feit dat het zichzelf niet kan bewijzen. En als het dan pretendeert voort te komen uit de een of andere almachtige kracht, dan bewijst het dat deze kracht die almacht niet bezit of binnen het kader

van deze z.g. waarheid niet wenst te openbaren. Dan is er voor ons geen reden om ons te binden aan waarheden die zichzelf niet kunnen bewijzen die niet feitelijk kunnen aantonen dat zij datgene zijn wat zij, pretenderen te zijn. Het waarden gaat het al precies hetzelfde. Een waarde is iets wat je stelt. Het is niet een onaantastbaar met; Als je zegt. Deze munt koopt voor mij vandaag één brood, dan kan ze morgen voor mij misschien één snede brood kopen of ook wel 20 broden. Wie zal het zeggen. Dan is dit geen vaste waarde op het ogenblik dat ik het vertaal. Deze munt is deze munt. Dat is alles wat ik kan zeggen. Er zijn heel veel dingen die in deze tijd een enorme waarde hebben, b.v. werk.

Werk is datgene wat de mens nodig heeft, want staat er niet geschreven in de bijbel. De mens zal in het zweet zijns aanschijns zijn brood verdienen. Dan zijn er een hoop mensen die althans het zweet in deze bijbelwoorden proberen te ontlopen. Maar is arbeid te omschrijven als nuttige of productieve arbeid of is leven op. zichzelf arbeid? Men zou het zich moeten afvragen.

Het bestaan op zichzelf betekent een voortdurende confrontatie met invloeden. het verwerken daarvan, het reageren daarop. Dat is arbeid. Dan is arbeid in de gebruikelijke zin van het woord geen vaste waarde. Wel, het leven en de daaruit voortkomende noodzaak om jezelf te zijn en voortdurend waar te maken. Dan kan ik niet uitgaan van de noodzaak van de arbeid.

Dan kan ik alleen uitgaan van de noodzaak te zijn en mijzelf instand te houden.

Als je spreekt over de heiligheid van het leven, dan is dat heel begrijpelijk vanuit een gemeenschap waarin men het werkelijke bestaan verwacht met de stoffelijke manifestatie daarvan. Maar is een stoffelijk leven veel waard op het ogenblik dat het alleen maar een fase is, een verschijnsel, een soort kleed van de werkelijkheid? Het is heel gewoon dat een mens die een hemd heeft dat versleten is of dat vuil is geworden dat verwisselt voor een ander. Waarom zou men het stoffelijke bestaan waar een ziel de enig werkelijke levende kracht is in vorm anders beschouwen? Dat houdt nog niet in dat je een ander het hemd kapot moet scheuren. Natuurlijk, dat is niet netjes, dat hoort niet. Maar het impliceert wel dat we onze visie op het leven zouden moeten veranderen.

Nu komt in deze tijd steeds sterker de beleving van het hiernamaals naar voren. Steeds meer mensen worden daar op de een of andere manier mee geconfronteerd. Dan is het toch logisch en niet meer of minder dan dat, dat de waardering voor het stoffelijke leven als een onaantastbare eenheid vermindert. Als wij dan een compensatie moeten vinden, dan kunnen wij die alleen vinden vanuit het werkelijke geestelijke bestaan en nooit vanuit alleen stoffelijke samenhang.

Inwijding is niets anders dan dit inzicht verwerven. Het inzicht in de werkelijke betekenis, in de werkelijke waarde. Iemand, die een inwijding zoekt, kan nooit uitgaan van datgene wat wordt verkondigd. Hij kan alleen uitgaan van datgene wat hij in zichzelf beleeft en zelfs dan zal hij die beleving nog als een betrekkelijke moeten beschouwen.

Als ik kijk naar de totale ontwikkeling zoals deze zich op het ogenblik afspeelt, dan word ik geconfronteerd met een groot aantal inwijders in de geest en een tamelijk groot aantal inwijders in de stof die elk voor zich en ieder op zijn eigen manier hun werkzaamheden verrichten op aarde. Hun werk kan echter nooit bestaan uit het verschaffen van geheimen zonder meer. Het kan alleen bestaan uit het mogelijk maken dat men zelf ontdekt. Dat is een groot verschil.

De inwijders van deze dagen zullen dan ook voortdurend bezig zijn om de waarden en waarheden van deze tijd aan te tasten. Zij zullen u confronteren met schijnbaar belachelijke situaties en denkbeelden. Zij zullen u aldoor met tegenstellingen confronteren waarmee u geen raad weet, tenzij u kunt teruggrijpen naar uw innerlijk als zijnde de enig belangrijke en voor u maatgevende invloed. Aangezien de mensen nog teveel hangen aan allerlei oude tradities is het zeer waarschijnlijk dat zeer veel mensen aan deze mogelijkheid nog voorbij zullen gaan. Toch neemt het aantal mensen dat vrijer leven en denken toe. Dat betekent dat het aantal mensen, dat voor inwijding in aanmerking komt, een werkelijke inwijding, eveneens toeneemt.

De situatie, zoals ik die op dit moment overzie, houdt in dat we nog 3 tot 4 jaar te gaan hebben voordat de oude normen werkelijk helemaal aan het wankelen worden gebracht. Het houdt ook in dat pas in die periode veel van de z.g. waarheden hun betekenis voor de mensen gaan verliezen en dat een herwaardering van de z.g. waarden van het menselijk bestaan onvermijdelijk worden.

Tot die periode zal de inwijding zeer selectief zijn. Maar als ze selectief is, dan betekent dat tevens dat degene die wordt ingewijd gaat beschikken over de mogelijkheden en middelen om in de komende grote veranderingen anderen tot een juister besef te brengen en daarmee de kracht en de handelingsvrijheid te geven die ze nodig hebben om een geestelijk juist leven te leiden onder variabele stoffelijke omstandigheden. Daarna moet er een periode komen waarin steeds meer mensen door teleurstelling, door wanhoop misschien, in andere gevallen alleen maar in een gelaten verwerping van alles wat tot nu toe waarde heette te hebben, bereid zullen zijn om de nieuwe inwijdingsleer te aanvaarden.

Zullen zij echter de kracht bezitten om zich te beroepen op zichzelf? Indien dit laatste het geval is, moeten we aannemen dat na ongeveer 4 jaar, (dus in 1984-85) een toenemend aantal ingewijden op aarde komt. Dit aantal ingewijden zal voor een behoorlijk groot gedeelte bestaan uit mensen die ook hebben geleerd hun geestelijke mogelijkheden en krachten op aarde te activeren. Wanneer dat gebeurt, dan zullen zij daarmee zeker de komende 20 á 25 jaar gaan beheersen dat is namelijk niet te vermijden. Want degenen die beschikken over de krachten, de mogelijkheden, de inzichten om buiten de tijd om desnoods de werkelijkheid te erkennen, kunnen anderen helpen om op te bouwen wat zonder dit teloor zou gaan.

De opbouw van uw wereld zal in de komende tijd afhankelijk zijn van degenen die een geestelijke inwijding hebben ondergaan. Daarbij is het mooie, dat die inwijding in deze periode zich lang niet altijd op een volledig bewust vlak afspeelt. U moet niet denken dat de inwijding van vandaag een plotseling helderzien is waardoor men de hele kosmos opnieuw kan waarderen. Het is vaak een onderbewust proces waardoor voortdurend nieuwe accenten naar buiten treden, waardoor je steeds meer gaat begrijpen in welke cycli het leven op aarde zich afspeelt, waardoor je steeds meer inzicht krijgt in de betekenis van alle dromen en werkingen in jezelf en zonder het te weten je reactie op de wereld begint aan te passen.

U kunt van uzelf misschien niet zeggen dat u ingewijd bent. En zeker met de methoden, die in deze periode vanuit de geest worden gehanteerd, geloof ik ook niet dat iemand terecht kan uitroepen. Nu ben ik ingewijd. Want hij heeft eenvoudig geen maatstaf om dit te meten. Maar er is wel een ander kenmerk.

Op het ogenblik, dat de inwijding zich zelfs onderbewust voltrekt, hanteert de mens steeds meer geestelijke en innerlijke krachten en is daardoor beter in staat om de wereld buiten zich waar dit wezenlijk belangrijk, wordt naar zijn hand te zetten. De beheersingsmogelijkheid groeit. In het denken zien we dat gelijktijdig de emotionele ondertonen veranderen. Je bekijkt het leven anders en je weet zelf nog niet eens waarom.

Ik heb een poging gedaan, toen ik hoorde dat ik moest inspringen, om voor deze cursus een schatting te maken van het aantal mensen dat deze vorm van inwijding op dit moment ondergaat of reeds heeft ondergaan. Ik kwam daarbij tot de waarschijnlijke som van tien tot vijftien miljoen mensen. Laat ons zeggen, over de gehele wereld verspreid het aantal inwoners van Nederland. Dat is in verhouding niet veel. Maar elk van hen is een bron van invloed waardoor inwijdingen in de omgeving gemakkelijker kunnen voorkomen, waardoor mensen gemakkelijker in de richting kunnen gaan van het nieuwe, het enig werkelijke, de waarheden die in de mens zelf hun basis vinden en de waarden die ook naar buiten toe op grond daarvan hanteerbaar zijn geworden. Ik neem aan, dat in de komende 5 tot 10 jaar ik durf het niet precies te zeggen, dit getal zich kan vertien- tot verhonderdvoudigen. Als zekerheid beschouw ik tenminste een vertienvoudiging.

Dit impliceert, dat geestelijk gezien de wereld in de komende tijd enorme veranderingen tegemoet gaat. Het betekent tevens voor u dat u zeer waarschijnlijk bij deze procedures en processen bent betrokken, ook al zult u dit voor uzelf nog niet kunnen omschrijven of

uitleggen. U heeft een mate van inwijding ondergaan of u ondergaat deze zonder dat u die zelf kunt afschatten.

Mijn conclusie

De waarden van deze tijd zijn voornamelijk gelegen in het vermogen om vanuit je innerlijk de kleine zaken zodanig te beïnvloeden dat de grote en schijnbaar onveranderlijke zaken daardoor in een bepaalde richting worden gedreven.

De waarheden van deze tijd berusten op het erkennen van de onzekerheid. Juist daar waar de onzekerheid in het ik steeds duidelijker wordt beseft, zal men zien dat achter alle onzekerheden toch een enkele motiverende kracht aanwezig blijft. Naarmate die kracht duidelijker wordt erkend, komt men dichterbij een waarheid die niet meer pseudo is, die niet meer stelling is, maar die voortdurend beleefbare werkelijkheid plus beleefbare energie betekent. En dan zou mijn boodschap dus hoopgevend zijn.

In de geest wordt door zeer grote aantallen entiteiten waarvan sommigen over zeer veel krachten beschikken gewerkt aan het toch nog handhaven van vrede op aarde, aan het toch nog weer tot stand brengen van inkeer en vernieuwing. Dat is zeker niet beperkt tot de mensen die geloven. Het is een werk dat zich over de gehele aarde in deze tijd afspeelt. U kunt daarvan geen deel zijn door bepaalde oefeningen. U kunt er alleen deel van worden doordat in uw wezen de werkelijke betekenis en de waarheid van deze tijd duidelijker kenbaar worden.

Ik zou u daarom de raad willen geven u voortdurend af te vragen wat veronderstelling en wat zekerheid is. Welke waarheid alleen wordt aanvaard op grond van invloeden van anderen en welke waarheid er in uzelf bestaat. Ik geef u tevens de raad u bij voortdurend af te vragen welke krachten er in u bestaan. Gebruik ze als vanzelfsprekend, maar u moet wel eerst voelen dat u ze heeft.

De mens, die probeert zich op deze wijze aan te passen en zijn geestelijke en blijvende werkelijkheid te injecteren in de voortdurende verandering van het aardse bestaan, zal als vanzelf eenworden met dit grote leger entiteiten dat probeert de mensheid te helpen de volgende fase van bewustwording te bereiken.

Het bewustzijn van de mensheid groeit, ook in deze dagen al zou je dat misschien niet zeggen. Het bewustzijn van de mensheid groeit in zoverre dat zij alleen nog maar kan kiezen tussen een nieuwe vorm van beleven, een nieuwe waarheid, nieuwe waarden en erkenningen of ten onder gaan aan de overladenheid van hun oude tradities. Dit beseffend hoop ik, dat u allen in staat zult zijn de innerlijke krachten die ook in u bestaan te activeren. Ik hoop voor u, dat u zult beseffen hoe gering de zekerheden zijn die u bezit, opdat u de enige zekerheid in uw wezen (het zijn zelf en de emotionele erkenning van de bron daarvan) voor u een hoofdrol kan gaan spelen in al uw uitingen.

De tijd van de verandering ligt zo dichtbij dat het zin heeft u daarmee bezig te houden. De tijd van verandering op zichzelf moge verwarringen brengen, maar het is de storm die het dode hout breekt voordat in de lente alles in bloei komt. De goede tijden zijn niet zo ver af als u denkt. Maar de moeilijkheden zullen stormachtiger en feller zijn dan u nu kunt veronderstellen, tenzij u in staat bent met uw innerlijke kracht voor uzelf die zekerheid en veiligheid tot stand te brengen waaruit u ook anderen hulp kunt verlenen.

OCCULTE FILOSOFIE

Filosofie is het vermogen om op grond van een enkel feit een groot aantal mogelijkheden te ontwikkelen die je vervolgens als zekerheid stelt tot het ogenblik dat ze feitelijk blijken niet waar te zijn, waarna je filosofisch verklaart waarom de onjuistheid is binnengeslopen in de filosofische zekerheid.

Als wij ons bezighouden met het groeiend bewustzijn, dan moeten we ook onthouden dat het groeien van het bewustzijn op zichzelf de groeistuipen ten gevolge heeft en dat we daardoor heel vaak del filosofie als een kalmeringsmiddel nodig hebben.

Wanneer een mens filosofeert, dan is hij over het algemeen bezig te spelen met al datgene wat hij in zichzelf als zekerheid vermoedt. Vermoedt (vermouth) is gemiddeld iets bitter van smaak. Dat kunnen wij dan ook zien in dat wat er uit de filosofische benadering werkelijk voortkomt.

Als de mens niet weet hoe hij over benaderbare waarden moet filosoferen, grijpt hij over het algemeen buitengewoon hoog. Er is meer gefilosofeerd over het wezen van God dan over de mogelijkheid om de naaste te helpen. Dat is ook begrijpelijk, het eerste geeft geen verplichtingen. Ik zou u willen confronteren met enkele denkbeelden t.a.v. God zij het op mijn manier. Daarnaast met enkele denkbeelden uit de occulte wetenschap en filosofie en ten laatste u nog willen confronteren met enkele gedachten, die u misschien zelf tot een filosofie zoudt kunnen ontwikkelen zonder daardoor al te ver weg te lopen van de feiten.

God dan eerst, want God is de eerste Oorzaak. Nu kunnen wij dat aannemen. Ofschoon we wel weten dat er een eerste Oorzaak moet zijn geweest, weten we niet of die God heet. Maar dat geeft niet. Als wij hem God noemen, dan kunnen wij hem alles toeschrijven wat we willen.

God nu is de kracht die in het begin alle wetten heeft gesteld waartegen zijn schepping alle mogelijkheden/niet in te gaan. Anders gezegd; God is in wezen een schizofreen wezen dat door het gelijktijdig scheppen van goed en kwaad en door de mens tot het goede te bevelen het kwade tot stand heeft gebracht Hier aarzelt een ogenblik het verstand, want kan ik dit alles nu wel aannemen?

Als ik hoor wat men heeft besloten omtrent God, dan blijkt dat God van alles al is. Hij is algoed, alwetend. Het enige dat hij niet is, is feilbaar. Hij is namelijk onfeilbaar. Dat heeft hij van de Paus geleerd. Als God algoed is, kan er geen kwaad zijn, want God is de eerste Oorzaak en alles is uit hem voortgekomen. Dientengevolge is alle kwaad iets wat alleen kan ontstaan, indien wij ons niet bewust zijn van de werkelijkheid van God. Daarom is het voor een mens dwaas om zich met het kwade bezig te houden en zou het zich richten op het goede de enige benadering zijn van het onkenbare dat zich vermomt achter de naam God.

God is nooit een persoonlijkheid in de menselijke zin van het woord. Een mens namelijk is zo onvolledig en tegen zichzelf verdeeld dat een Godheid, die op een dergelijke wijze zou optreden dermate menselijk zou zijn dat het voor de mens onmenselijk zou zijn om zijn gezag te moeten ondergaan. Het is beter dat wij dergelijke onvolledigheden toeschrijven aan de verkondigers van zijn Woord en niet aan zijn wezen.

Dan zou ik over God nog het volgende willen opmerken;

Indien God alles weet, weet hij ook al wat wij nu gaan doen. Hij heeft het dus al toegelaten voordat wij het deden. Dientengevolge kan hij ons niet straffen voor datgene wat hij heeft toegelaten voordat wij wisten dat het mogelijk was. Als wij al onze mogelijkheden gebruiken, dan doen wij slechts datgene wat God heeft toegelaten. Als zodanig vervullen wij de goddelijke wil, want wij kunnen niet aannemen dat God iets tegen zijn wil toelaat.

Hij is immers almachtig. En als wij in ons onvermogen om die werkelijkheid volledig te beseffen en te verwerken een ogenblik onszelf vergeten en roepen; God almachtig dan zou bid zijn alomtegenwoordigheid ons onmiddellijk het antwoord tegemoet komen Wie roept daar? O neen, dat kan niet, want hij is alwetend. Dus zou, indien God alle door ons gestelde eigenschappen zou bezitten, die God anders moeten zijn dan hij nu is. Als God is zoals hij is zonder zich kennelijk al teveel aan te trekken van hetgeen er op aarde gebeurt en wat de mensen doen, dan moeten we ook aannemen dat die mensen voor God niet zo belangrijk zijn als ze zelf denken. Dat laatste is misschien een teleurstelling, want perslot van rekening, elke mens hoopt Gods lieveling te zijn om daardoor de mogelijkheid te verkrijgen meer te zijn dan anderen.

Als we God nu even opzij zetten, dan komen we terecht in een wereld die bevolkt is met goden, demonen, duiveltjes, engeltjes, geesten, spoken en wat dies meer zij. Wat zegt dan de occultist? Hij zegt, dat er een middel is waarmee je alle geesten kunt dwingen. Misschien noemt hij dat dan clavicula Salomonis (stokje van Salomon), wat niets anders wil zeggen dan dat Salomon er met zijn klavieren aan heeft gezeten.

In andere gevallen spreekt de occultist misschien over de onschendbaarheid van het kruis wat voor een maagdelijke schepping pleit. Of hij houdt zich bezig met de geheime tekens die hij in de Kabbala of in andere geschriften heeft gevonden.

Nu vraag ik u of een geest, die zich van materie normaal niets behoeft aan te trekken, zich zou laten dwingen door een stoffelijk teken? Dientengevolge zijn alle stoffelijke tekens in de magie niets meer of minder dan aantekeningen die een mens voor zichzelf maakt om zo te omschrijven wat hij geestelijk moet uitstralen.

Aangezien heel veel mensen hun geestelijke uitstraling zo nu en dan lam leggen en zo dus geestelijke lamstralen worden, is occult gezien de conclusie gewettigd dat magie slechts dan slaagt, indien de mens innerlijk volledig geestelijk actief is en niet vertrouwt op uiterlijkheden, maar slechts op de krachten die in hem bestaan.

Als we verder gaan, dan moeten we ons afvragen of een duivel, die op bevel van een magiër genezing brengt aan een ander nog wel een duivel is. Hij zou immers door het goede werk dat hij doet uiterlijk meer een engel zijn. En een engel, die het straffende zwaard brengt naar een zondaar op bevel van een magiër, zou dan iets doen wat wij duivels achten en zou dus ongetwijfeld duivels zijn. Engelen en duivels schijnen dus door elkaar te dwarrelen zodra wij terecht komen binnen het bereik van het occulte.

Nu is dat helemaal niet zo erg, want de meeste mensen weten zelf niet wat engelen en duivelen zijn. Zij beroepen zich er alleen maar op om te rechtvaardigen wat zij zelf hebben gedaan. En hoe duivelser hun opzet hoe meer engelen ze erbij halen.

In het geheel van het occultisme en de magie speelt echter de innerlijke mens toch wel een veel grotere rol dan je misschien op het eerste gezicht zou denken. Het is niet alleen een kwestie van mediteren (iets wat zeer nuttig is zolang je niet snurkt) of van contempleren waaraan je dezelfde beperking kunt verbinden, maar het is een poging om innerlijk het ik te ontmoeten en te erkennen.

Alles wat in mij leeft, al mijn angsten, al mijn zekerheden, al mijn vreugden kan ik uitstralen. Anders gezegd; Datgene wat ik ben, is de bron waaraan ik mijn invloed op het geheel van de geestelijke wereld zowel als mijn eigen wereld ontleen. Aangezien het woord ontleen betekent dat het niet van onszelf is maar geleend wordt, kunnen we daar dan aan toevoegen, dat er een kracht moet bestaan waaruit al onze innerlijke gevoelens en mogelijkheden voortkomen en dat wij uit en door deze kracht in staat zijn middels onze eigen vormgeving te bepalen wat de geestelijke wereld om ons heen voor ons betekent en wat de stoffelijke gevolgen van ons geestelijk ingrijpen zullen zijn.

Nu weet ik wel, dat in het occultisme de kul vaak de ok overheerst. Vandaar ook dat er menige kult bestaat die in het geheel van zijn ritens eigenlijk alleen maar kul verkoopt in de hoop daarmee andere mensen tot het afgeven van meer waardevolle zaken te bewegen.

De occulte wereld is dan ook voortdurend in beweging. In de oude beschrijvingen van de magie zijn in feite niets anders dan de vermomde recepten van mensen die een beetje beter wisten wat ze moesten doen dan de rest. Indien wij uitgaan van onze innerlijke kracht, zijn alle ritens, alle benaderingen eigenlijk overbodig.

Wanneer wij bezweren, dan doen wij dit voor onszelf. Wanneer wij geesten oproepen, dan doen wij dit om onze eigen kracht voor ons begrip te versterken. En dat brengt ons tot de vraag, of de wereld van de geest en van het occulte wel zo onmisbaar is als de mens (vooral de occultist) pleegt voor te geven. Mijn conclusie is de volgende;

In het geheel van het occultisme vergeet men altijd dat de mens zelf mede of in eerste oorzaak de beslissende factor is. Zolang de mens durft uitgaan van zijn eigen wezen, zijn innerlijke krachten en vermogens zal hij alle eigenschappen bezitten, ook de z.g. occulte, die hij nodig heeft om datgene wat in hem leeft tot uitdrukking te brengen. Het is het uitdrukingsvermogen van de mens dat wordt bepaald door zijn innerlijk. Daarom mag hij niet twijfelen aan de juistheid van zijn eigen uitdrukking zolang hij de consequenties daarvan voor zichzelf aanvaardt en deze niet probeert aan anderen op te leggen.

Dan komen we aan de vraag wat tijd aan filosofische overwegingen rijk zou zijn? Ach, u kent er wel een paar. Of het nu de CDA of PvdA is, maakt weinig verschil, want of je nu door de hond of door de kat wordt gebeten, door de muilezel of de ezel, maakt ook niet veel verschil uit. Datzelfde geldt voor geloof. Of je nu zalig wordt via een lachende Paus of zalig wordt wegens een mistroostige dominee, dan wel het vindt ergens in een ashram (ik vind dat zo'n heerlijke naam ashram, het lijkt op een gecompriemde asbelt), hoe je het vindt is niet belangrijk.

Ik stel, dat onze filosofie in deze dagen allereerst moet zijrit dat niet de verklaring maar het resultaat de enige test van juistheid is. Daar waar de mens veronderstellingen oppert, zal hij deze moeten bewijzen. Op grond van zijn bewezen veronderstellingen uit het verleden en alleen daarop kan hij een aanvaarding eisen van zijn verdere stellingen van anderen.

Ik meen, dat de mens, die in het geheel van het filosofisch werken probeert te ontkomen aan de noodzaak de feiten mede onder ogen te zien, iemand is die in feite niet filosofeert maar de werkelijkheid abstraheert en zich dan bedrinkt aan het gedistilleerd dat daaruit overschiet.

Soms heb ik ook wel het gevoel dat de school van filosofie en vaak ook van occultisme voor de mensen eigenlijk zoets is als een speak easy in een tijd dat de officiële verkoop van alcohol nog verboden was. Als de mens alleen maar voor de ontvluchting aan de werkelijkheid het occulte nodig heeft, als hij alleen om de werkelijkheid te ontvluchten de filosofie hanteert, kan hij volgens mij beter meteen een stick roken, dan weet hij tenminste waar hij duizelig van wordt en bovendien is hij dan nog strafbaar voor de wet zodat hij ook nog weet waar hij aan toe is.

Ik heb natuurlijk ook een zekere filosofie, alleen moet ik zeggen dat deze voor mij persoonlijk zich door feiten voortdurend als juist schijnt te bewijzen. Als ik u deze voorleg, dan moet u niet denken dat ik u een geloof of een stelsel wil voorhouden. Ik probeer u alleen iets van mijn ervaringen te vertellen,

Er is een kracht waaruit ik put. Hoe, dat weet ik niet. Het schijnt dat het vermogen om te putten uit deze kracht mij ingebouwd is. Alle middelen waarover ik beschik om mij te uiten dank ik mede aan het bestaan van deze door mij verder niet te omschrijven krachtbronnen. Dan moet ik wel uitgaan van het standpunt dat het geheel van hetgeen ik ben, tot stand breng, tot stand zal brengen, zelfs tot stand heb gebracht mede in verband staat met deze bron. Daarom stel ik, dat al wat ik ben en al wat ik doe alleen vanuit deze bron verklaarbaar is en dientengevolge niet beoordeeld kan worden door anderen dan alleen door deze bron.

Ik geloof niet dat wij het behoren tot deze basiskracht op enigerlei wijze kunnen veranderen of verminderen. Slechts het steeds meer beseffen dat wij in al wat wij ondervinden en beleven toch wel de directe uiting zijn van deze krachtbron kan ons helpen om in ons bewustzijn langzaam maar zeker de begrenzing te verliezen die wij onszelf voortdurend opleggen. Want de mens is nu eenmaal een wezen dat zichzelf omringt met bordjes verboden toegang om niet in de verleiding te komen het beter te krijgen dan hij het heeft en dit op een wijze die anderen dan niet aanvaardbaar achten.

Als de mens leeft volgens de menselijke stelling, dan is het net een loterij. Als ik iemand hoor vertellen dat het aantal uitverkorenen letterlijk 144.000 is en ik kijk naar het aantal aanhangers van deze secte, dan vraag ik mij af, of het eigenlijk veel meer is dan het optreden van Mies ten bate van de gehandicapten. Daar namelijk wordt ook een aantal cijfers getrokken en als je toevallig bingo kunt roepen, dan heb je wat, maar dan weet je nog niet hoeveel.

Beste vrienden, als er een eeuwige zaligheid is, dan is zij ons ingeschapen en zullen wij die altijd bereiken. De wijze waarop en hoe, kennen we niet. Het feit zelf echter is een zekerheid.

Als er een weg is tot God, zoals ons overal wordt verteld, dan kan deze weg alleen in en door onszelf leiden. En dan zal het onze eigen instelling zijn ten aanzien van ons innerlijk en de kracht die ons leidt waaruit wordt bepaald wie en wat wij tenslotte worden en hoe wij ons doel zullen bereiken.

Dan heb ik nog een paar wat optimistische opmerkingen.

De meeste mensen vragen zich altijd af wat er het volgend jaar gaat gebeuren. Wat het volgend jaar gaat gebeuren is al zodanig gefixeerd dat je het niet kunt veranderen. Het is dwaasheid om het te veranderen als je merkt dat dit onmogelijk is. Dientengevolge moet de mens zich bezighouden met de kleine dingen van alle dag waarop hij een directe invloed heeft. Daarnaast moet hij streven naar een onbepaalde toekomst waarin hij de eindbereiking tot stand kan brengen zonder dat hij alle vastgelegde feiten en ontwikkelingen daarbij probeert omver te werpen. Men zegt wel eens een mens die aanvaardt dat het lot is zoals het is, is een fatalist. Ik zou zeggen het is een realist meer dan een fatalist, want je aanvaardt niet het noodlot, je aanvaardt de feiten. Slechts hij, die beseft dat het weinig zin heeft om zich tegen de bestaande feiten te verzetten, zal in zich de kracht vinden om de toekomstige feiten aan te passen aan zijn werkelijke noden en behoeften.

Zeer veel mensen huilen over zichzelf. Maar als je over jezelf huilt, ben je zo druk bezig dat je niets meer kunt doen. Het is beter niet te huilen over jezelf en niet teveel te wenen over de wereld buiten je. Maar om al je krachten en vermogens voortdurend te gebruiken om binnen de wereld en in je eigen leven de harmonie te bereiken die je nodig hebt om een mate van geluk te kennen en zo in de groei van bewustzijn een benadering van de krachtbron waaruit je bent voortgekomen.

Wat ik probeer duidelijkste maken filosofie heeft geen zin, tenzij ze ons voert tot de feiten. De feiten moeten dan voor ons de basis worden van een verdere filosofie. Als God bestaat, moet hij het maar laten merken, want wij kunnen hem niet benaderen. Als hij het niet doet, is het kennelijk niet belangrijk.

GEWETEN

Ben ik schuldig? Heb ik kwaad gedaan? In mij bestaat een kracht die mij zegt; Dit was niet goed, dat deed je juist heel slecht. Maar goed bezien en wel verstaan is mijn geweten een waan instand gehouden door de mensen, die mij verteld hebben waar de grenzen liggen tussen goed en kwaad.

Want wie zichzelf gadeslaat,

ontdekt dat goed en kwaad versmelten.

Er is geen grens die zo bestaat.

Maar een mens die in zijn medemensen de vrijheid

van het leven haat,

die wordt door wet en orde vaak bezeten

en schenkt zijn medemensen dan het zogenaamd geweten.

Toch in mij is wel een kracht die zegt

Hier ben ik zelve juist terdege uitgedrukt.

En daar heb ik het wel gezocht, maar het is mij toch mislukt.

Hier werd ik zelve waar, daar kon ik het niet bereiken.

Zou dat misschien veel meer dan het andere .

op een echt geweten lijken?

Ik weet in mij dit is voor mij persoonlijk goed of kwaad,

omdat het een mij wel bevalt en door het andere.

Een spanning in mijzelf ontstaat

waardoor ik het niet verwerken kan.

Dan is het geweten heus geen kracht,

het is de erkenning van het bestaan

waardoor de mens zichzelf duidelijk maakt
temidden van alle waan dit is mijn wezen,
het is de zin van wat ik ben en van mijn bestaan.

En het andere gaat eraan voorbij,
zodat ik beter doe ook zelf daaraan voorbij te gaan.

Een geweten is datgene wat je in wezen niet bezit totdat een andere het je geeft en wat door de andere dan wordt gebruikt om jou te belemmeren in datgene wat je zonder geweten tot stand zoude brengen. Het wonderlijke is echter dat degenen die je dat geweten schijnen te schenken, zelf geen geweten bezitten, anders zouden ze niet zo gewetenloos van de gewetenskwalen van de anderen gebruikmaken. En als u daaruit uw conclusies niet zelf kunt trekken, kan ik u nog maar een raad geven.

Ga nooit in tegen datgene wat u innerlijk als goed of kwaad ervaart. Als het goed is volgens u, maak het maar waar. Het hoeft niet werkelijk goed te zijn, maar het zal u vrede geven met uzelf.

Wat u als kwaad ervaart, hoeft geen kwaad te zijn, maar u kunt er beter de vingers van afhouden, anders krijgt u alleen maar innerlijke ellende

LES 6 - OGEN OPEN

De werkelijkheid waarin u leeft is zoals u weet een deel werkelijkheid en voor een groot gedeelte maya. Als wij leren te kijken, werkelijk goed te kijken geestelijk en ook stoffelijk wanneer je in de stof bent dan worden we geconfronteerd met een heel ander wereldbeeld dan wij gewoontegetrouw aannemen dat bestaat. Ons bewustzijn zal in het begin ongetwijfeld meelopen met die illusiebeelden. Daar kun je nu eenmaal niets aan doen. Maar naarmate je leert scherper te kijken naar de wereld om je heen, zul je zien dat er een nieuw werkelijkheidsbeeld ontstaat.

Geestelijk is dat precies hetzelfde. In het begin ben je bezig met dagdromen. Je droomt dat je filmster wordt of dictator. Er zijn ook mensen die willen graag Cleopatra of Don Juan worden. Dan weet je eigenlijk wel dat het niet zo is, maar je doet alsof. Je probeert jezelf op te leggen aan een werkelijkheid, ofschoon je weet dat ze er niet aan beantwoordt. Op den duur blijven er echter een aantal illusies over die door de hele wereld rond je ongeveer wordt bevestigd. Op het ogenblik dat dat gebeurt, kijk je niet verder meer. Je kijkt dus niet meer naar de werkelijkheid waarmee je wordt geconfronteerd, maar alleen naar al datgene waarvan je denkt dat het zou moeten bestaan.

Daar begint dan de grote moeilijkheid. Want als wij ons bewustzijn willen zien groeien, dan is toch een van de belangrijke dingen, wel dat onze waarneming mee groeit. Het bewustzijn kan niet groeien zonder dat er een uitwisseling is met de wereld buiten ons. Hoe meer wij in staat zijn nieuwe waarden daarin te ontdekken, nieuwe ervaringen op te doen, nieuwe erkenningen, nieuwe geestelijke belevingen door te maken, hoe beter ons bewustzijn verder zal groeien.

De situatie, waarin de doorsnee-mens verkeert, is ongeveer de volgende; Hij heeft een vaste voorstelling van zijn mogelijkheden en vermogens. Daaraan pleegt hij zich te binden. Dientengevolge zal hij nimmer de grenzen overschrijden, in zijn streven of beleven dan die hij zichzelf heeft gesteld. Slechts indien overweldigende krachten van buitenaf zijn lot beïnvloeden, zal hij, en dan slechts tijdelijk die nieuwe waarden aanvaarden. Hij doet dit echter onder voorbehoud en streeft ernaar zo snel mogelijk de oude beperkingen terug te vinden. Dat is op zichzelf natuurlijk wel begrijpelijk, maar het is niet erg aanvaardbaar.

Je kunt nooit teruggaan naar het verleden, omdat de ervaringen die je hebt opgedaan elke mogelijkheid om het verleden weer als een werkelijkheid te ervaren voor jou ongedaan hebben gemaakt. Dus wat ik nu ben, bepaalt datgene wat ik nu kan zijn. Niet wat ik geweest ben, niet wat ik zal zijn.

Dan blijkt dat de meeste mensen proberen de wereld zo te interpreteren dat ze zelf gelijk krijgen. Het is zo, dat iedereen natuurlijk in zekere mate gelijk kan krijgen. Maar het gelijk dat je probeert te halen is nooit alomvattend. Een typisch voorbeeld

De krakers.

Krakers hebben gelijk, want waartegen zij met hun acties protesteren is inderdaad een onrecht. Ook degenen die ingrijpen hebben gelijk, want waar eenmaal een vaste orde bestaat, mag die orde niet worden doorbroken, hoe goed bedoeld ook omdat in de daarop volgende chaos geen gagagehandhaving meer mogelijk zal zijn. Allebei hebben ze dus gelijk. Maar en daar zit nu juist de moeilijkheid, het zijn twee eenzijdige interacties.

Degenen die kraken zouden moeten zeggen; Wij doen dit meer als een symbool. Wij kunnen het niet als een werkelijkheid doen. Wij maken iets kenbaar. Zodra het kenbaar is, is daarmee voor ons de kous af, want meer kunnen wij niet afdwingen. De gezagsdragers zouden moeten zeggen; Wanneer iemand iets signaleert, moeten wij dat aanvaarden, ook als we dat niet prettig vinden, zolang dit signaleren maar niet tot gevolg heeft dat de orde en de

mogelijkheden van anderen daardoor worden aangetast. Maar geen van beide groepen zullen vanuit dat standpunt opereren.

Nu zult u zeggen; Dat is een bekend voorbeeld. Het gaat natuurlijk weer over de laatste actualiteit. Maar het gaat erom dat elke mens op een soortgelijke wijze reageert. U zegt niet; Het werk dat ik doe is wel belangrijk, maar het is niet het meest belangrijke. Het werk is belangrijk voor mij en pas in de tweede plaats voor de wereld. U draait het echter om. U zegt; Mijn werk is voor de wereld belangrijk en ik offer mij daaraan op. Terwijl u gelijktijdig toch voor uzelf een zeker houvast, een zekere intensiteit ontleent aan het werk dat u doet. Wij moeten leren daardoor heen te prikken. Wij zijn niet onontbeerlijk.

Een groeiend bewustzijn maakt u duidelijk dat u nooit en te nimmer waar dan ook onmisbaar of onvervangbaar zult zijn. Alleen in de kosmische werkelijkheid bent u onvervangbaar, maar die kent u niet. U zult er dus te allen tijde rekening mee moeten houden dat u en in uw mogelijkheden en in uw belangrijkheden beperkt bent. Door de aanvaarding van de beperking van uw belangrijkheid voor anderen komt u tot een betere benadering van uw eigen functie in de wereld. Dat betekent weer dat u dus de zaken anders gaat zien, anders gaat beleven; Hoe beter u ze belieft, hoe juister het beeld is dat u van uzelf en van de wereld krijgt en des te meer ervaring u opdoet. Elke ervaring die u opdoet, kan gecorreleerd worden met vorige opgedane ervaringen. Er ontstaat een completer beeld van uzelf, van de kosmos en van uw mogelijkheden.

Dan zien we dat de mens heel vaak ook de neiging heeft om gedachten te stellen als bepalend voor al datgene wat waard is om na te streven. U kent dat wel. Er zijn mensen die streven naar de perfecte democratie, naar de perfecte socialistische samenleving, naar de perfecte kerkelijke gehoorzaamheid en al die dingen meer. Je kunt het hen misschien niet kwalijk nemen. Maar waar streeft je op zo'n ogenblik naar? Je streeft naar iets wat niet bestaat en niet kan bestaan. Je gaat de werkelijkheid vervangen door een droombeeld zonder de mogelijkheden te bezitten om dat droombeeld ook maar enigszins om te zetten in werkelijkheid, want je hebt die macht niet. Daarvoor ben je te zeer afhankelijk van anderen.

Probeer elk ideaal dat u wordt verkondigd te zien vanuit een praktisch standpunt, ook elke geestelijke lering, alles. Juist als u het praktisch benadert en zegt wat heeft het voor betekenis voor mij? Wat kan ik er wel en wat kan ik er niet mee doen, krijgt u de visie op uzelf en die is erg belangrijk.

Een groeiend bewustzijn is alleen mogelijk, indien het ik zich niet laat afleiden van de werkelijkheid door de vele stellingen, maar teruggrijpend naar die werkelijkheid voortdurend zijn eigen ervaringen toevoegt aan de voorgaande belevingen en zo komt tot een nadere definitie van datgene wat wezenlijk mogelijk is en voor het beleven van het ik essentieel.

Als je het zo bekijkt, dan is ogen open nog niet zo'n gekke titel. Ik zou daar nog bij moeten zeggen snaveltjes dicht. Maar dat klinkt een beetje wreed als je dat zo zegt. Iemand, die een beetje bewust is, klopt zich als Tarzan graag op de borst en roept; Ik ben bijna ingewijd. De werkelijkheid is dat we moeten leren zwijgen. Als wij onze denkbeelden in de wereld dwingend verkondigen, ontstaat er voor ons een afwijken van de werkelijkheid. Niet voor een ander, maar voor onszelf, omdat wij vanaf het ogenblik dat wij iets poneren uitgaan van het geponeerde en niet bereid zijn andere waarden dan die welke door ons werden gesteld in ogenschouw te nemen. Dat is dan meestal een mislukking, geheel of ten dele.

Die mislukking geeft je dan weer het gevoel van beperktheid, van onvermogen. Je zelfvertrouwen wordt aangetast. Je zekerheid t.a.v. jezelf en de wereld vermindert. En dat betekent dat je weer de grenzen dicht om je heen trekt en zo steeds minder de mogelijkheid hebt om te ontkomen aan de beperkingen die je door je denken, door je gewoonten aan jezelf hebt opgelegd. Als je het zo beschouwt, dan is dat zeker niet erg dienstig voor een uitbreiding van, je mogelijkheden en voor je bewustzijn.

Als ik tracht u duidelijk te maken hoe belangrijk het is om te zien, dan ben ik geneigd even leentje buur te spelen bij een andere cursus die nu ook loopt.

Als u op dit moment kijkt naar de sociale ontwikkelingen in Nederland, wat moet u dan zeggen? Dat geen van de partijen, die nu bezig zijn om samen het beleid in dit land te bepalen, bereid zijn om de feiten wezenlijk onder ogen te zien. Als je dat weet, dan stel je je er dus op in dat er conflicten zullen komen, maar geen oplossingen. Een werkelijke oplossing komt er niet. Hoogstens een compromis dat in zichzelf weer nieuwe conflictstof voor waarschijnlijk nog grotere conflicten meebrengt.

Als je dat zegt, dan zegt men; Dat is voorspellen. Neen, dat is geen voorspellen, het is gewoon kijken naar de wereld. Als u kijkt naar hetgeen er gebeurt op een bepaald niveau (dat kunt u doen t.a.v. de Paus, een minister, een koning of koningin) dan wordt u geconfronteerd met allerlei zaken die iedereen kan weten. Het zijn evidente feiten. Maar iedereen kijkt er aan voorbij. Een voorbeeld

Binnenkort wordt Beatrix koningin van Nederland. Daar hebben we niets op tegen. Wat voor een type is eigenlijk Beatrix? Een Waterman. Het is een Waterman in opgaande lijn. Dat wil zeggen, dat het een figuur is die nogal grillig en onverwacht kan reageren. Het is iemand die zich zelden in volledig vaste patronen kan voegen. Het is iemand die rebelse opvattingen heeft en gelijktijdig een krankzinnig besef bezit van waardigheid, gezagshandhaving en dergelijke. Voeg dat nu bijeen en wat krijg je dan? Conflictstof. Het wil niet zeggen dat het koningshuis zal vallen dat kun je niet daaruit aflezen. Maar je kunt in ieder geval zeggen, dat door de sterke verandering van de invloed van de regerende vorstin zeer zeker bijzonder scherpe wijzigingen in de maatschappij zullen optreden. Wij kunnen ook wel aannemen dat er een veel scherpere polarisering zal zijn tussen koningsgezinden en republikeinen. Dit nu is gewoon kijken. Iedereen kan het weten. Als je het niet weet, dan komt dat omdat je niet kijkt.

Dat zijn dan de grote dingen, maar er zijn ook kleine dingen. U komt bij een plant, b.v. een rhododendron of een hortensia, zo van dat struweel. Als u naar die plant kijkt, dan kunt u nu al weten of ze zal bloeien en zo ja in welke mate. Het is namelijk zo, dat de bloei alleen plaatsvindt aan de nieuwe schoten en dat elke nieuwe shoot waar nu reeds bladontwikkeling is, waar geen knop is, geen bloem zal opleveren. Dat is een doodgewoon feit. Maar hoeveel mensen denken daaraan? Dat wil ik nu betogen met dat ogen open kijken. Maar je moet het niet hardop zeggen.

Het heeft weinig zin te praten over datgene wat jij ziet als werkelijkheid, tenzij in feitelijke termen. Elke conclusie die je eruit trekt is betrekkelijk. Ze zou vanuit jezelf beschouwd waar kunnen zijn, maar of ze voor een ander waar is, dat weet je niet dientengevolge moet je niet proberen je eigen visie aan een ander op te leggen. Op dat ogenblik namelijk ontstaat weer een vervreemding van de werkelijkheid doordat anderen gaan meespelen.

Als iemand uitroept; De arbeiders van Nederland kunnen best veel meer loon krijgen, als we alleen maar de inkomens van Die en Die en Die beperken, dan klinkt dat aanvaardbaar, maar dat is het niet. Omdat Die en Die en Die, als ze hun loon hier niet kunnen krijgen dat wel elders gaan halen. Je hebt zw echter nodig. Als je alle mensen ervan overtuigt dat het zo is, dan veroorzaakt je een conflict. Als u weet dat een bepaalde ontwikkeling bijna onvermijdelijk is en u gaat er voortdurend over praten, dan geeft u anderen het idee dat dit een onvermijdelijke werkelijkheid is ook voor hen. U gaat hun gedrag beïnvloeden. Het gevolg is, dat ze u gelijk of ongelijk geven totdat u zelf niet meer weet waar u het over heeft. Dat is menig verkondiger overkomen.

Hij verkondigt een waarheid. In het begin is die volledig waar, totdat hij voldoende ja-zeggere krijgt en dan weet hij niet meer wat waar is. Tenslotte verkondigt hij onwaarheid omdat hij denkt dat het waar zou kunnen zijn, daar zijn volgelingen zeggen dat dat de waarheid moet zijn. Daaraan moet u proberen te ontkomen.

Een groeiend bewustzijn zoekt geen zelfbevestiging buiten zich. Het zoekt een voortdurend intensere en juistere beleving van het nu bestaande in en vanuit zichzelf. Dat is heel iets anders.

Overal zijn er regels. Die kun je natuurlijk overtrekken. Regels zijn die dingen waarmee je al gepest wordt als je op school bent daar moet je strafregels maken. Daarna krijg je de regels

van het verkeer, van de beleefdheid enz. totdat je tenslotte gemaatregeld langzaam maar zeker sterft en volgens de regels wordt begraven.

Die regels worden algemeen aangenomen, maar zijn zo altijd goed? Dat is iets waarover u alleen zelf kunt beslissen. Dat betekent dat men dus ook in het normale leven t.a.v. regels en wetten op dezelfde manier moet reageren als men pleegt te doen in het verkeer, wanneer men zegt; Hier moet ik de maximum snelheid een eind overschrijden, want daardoor kom ik er veiliger doorheen. Als ik mij hier aan de regels houd, dan veroorzaak ik een ongeluk.

In uw hele leven wordt u geconfronteerd met dingen die zo zouden moeten zijn, maar die niet altijd zo zijn. Op het ogenblik, dat u zelf gaat beslissen, ongeacht de regels komt u tot een verrijking van uw ervaringen. Maar dat betekent ook dat in u de associatiemogelijkheden en dus het besef van samenhangen veranderen.

Elke beleving die voor u intens belangrijk is op aarde heeft in het geestelijke haar echo. Het ontstaat als een bewustzijn dat blijvend is en van belang blijft ook nadat u de aarde heeft verlaten. Het is dit bewustzijn dat een zo groot mogelijke scala van ervaringen moet hebben en daarbij een minimum moet kennen aan zelfbegoocheling, aan wereldillusies of zelfs maar aan opgelegde regels.

U moet de ogen open houden en u niet laten bedriegen door de schijn. Dan moet u ook niet zeggen; Als het niet is zoals het schijnt te zijn, dan deugt het niet. U moet zeggen; Als het niet is zoals het schijnt te zijn, dan is mijn benadering of waardering voor een bepaald fenomeen of een bepaald feit verkeerd. Dan moet ik dat herzien.

Omdat u geestelijk veel meer combinatiemogelijkheden krijgt, zult u in de geest veel meer resonantiemogelijkheden hebben met andere persoonlijkheden. In de geest bestaat de mogelijkheid van communicatie op grond van wederkerige inhoud. Al datgene wat in mij bestaat kan ik uitzenden. Iemand, die tenminste een deel van die waarde eveneens in zich draagt, kan mij antwoorden. Er moet altijd iets zijn wat we gemeen hebben, anders bestaan we niet voor elkaar.

Bij een groeiend bewustzijn is er sprake van een groeiend heelal en dus van een groeiend aantal contactmogelijkheden. Daarom moet ik niet alleen stoffelijk zoveel mogelijk weten, maar ik moet ook zoveel mogelijk ervaren. Ervaren is namelijk datgene waarbij ik praktisch en ook emotioneel betrokken kan zijn en daarmee datgene wat in mijn geestelijk bewustzijn inderdaad wordt verankerd en dan niet alleen maar als een voorbijgaande herinnering die langzaam afdruipt zodra ik dood ben. Het is duidelijk, dat de ogen open houden dus in vele betekenissen zin heeft. Praat er niet over maar kijk.

U heeft de behoefte om bepaalde gaven waar te maken. Wie heeft dat niet. Dan kunt u zeggen Het is mijn bewustzijn dat mij dat onmogelijk maakt. Een ander die dat wel kan, is zeer bewust. Dat zult u nu maar weten. Er zijn mensen die het best presteren, wanneer ze bewusteloos zijn. Mediums. Dus dat heeft er niets mee te maken. Wat heeft er dan wel mee te maken? Als je dat even nagaat, dan blijkt dat voor presteren noodzakelijk is het zelfvertrouwen dat je kunt presteren. Op het ogenblik, dat je niet helemaal aan jezelf gelooft, maak je het al niet waar. Verder is noodzakelijk een zekere onverschilligheid. De prestatie komt uit jou voort. **Dat ze ontstaat is het enig belangrijke niet wat een ander daarvan denkt.** Het is dus een methode om te ontkomen aan de regels, aan de beoordeling van anderen.

De waarde ontstaat uit mijzelf, is deel van mij en de manifestatie heeft betekenis voor mij, al het andere is bijkomstig. Op die manier kunt u dus de grenzen anders gaan trekken. Maar als u graag iets wilt zijn en u denkt dat u het niet kunt zijn, dan maakt u het uzelf onmogelijk het te zijn, zelfs als u de kwaliteiten daartoe bezit. Als u de ogen open houdt, dan begrijpt u dat. Dan ziet u op een gegeven ogenblik ik zit daar nu wel over te dromen, te piekeren en te experimenteren, maar ik geloof er zelf niet in. Ik zou het graag willen, maar ik geloof niet dat het mogelijk is. Dan zegt u tegen uzelf Het is vergeefse moeite daarmee te werken. Ik moet eerst iets zoeken waarin ik wel kan geloven. Op het ogenblik, dat ik het zelfvertrouwen bezit dit is voor mij mogelijk, kan ik het waarmaken, niet vóór die tijd. Op dezelfde manier moet je ook je ogen openhouden in de wereld.

Er zijn mensen die u vertellen dat zij u de eeuwige zaligheid komen brengen. Als u ziet wat een hoop ellende ze veroorzaken en de ellende waar in ze voortdurend zitten, dan is dat zeer onwaarschijnlijk. Als zo iemand nu bij u komt en zegt dat hij u gelukkig zal maken, u moet zich maar eens afvragen Wat zit er voor mij persoonlijk voor geluksbesef in? Want dat is het enige wat ik kan waarmaken en dan alleen met de beperking dat dit geluk voor mij en niet noodzakelijkerwijs voor de ander existeert Dat zijn natuurlijk lastige dingen.

Hoe vaak zie je niet dat mensen zich laten meeslepen in de droombeelden van anderen en juist daardoor datgene wat ze innerlijk wisten opzij schuiven. Je ziet het in de liefde. Je ziet het in het zakenleven. Je ziet het in de politiek. Je ziet het overal. Je ziet het zelfs in de kerk. Waarom zoudt u zo dwaas zijn? Waarom zoudt u zich laten meeslepen in de droom van een ander, als u beseft dat die ander niet kan worden beoordeeld naar zijn droombeelden, zijn edele bestrevingen, de edele achtergronden die hij etaleert? Trouwens wat u in de etalage ziet moet u nooit helemaal vertrouwen. Er is een hoop verlegen goed bij. Realiseer u dus het is mijn persoonlijke visie, het is mijn relatie die beslissend is.

Uitbreiding van bewustzijn? Ja, wel degelijk. Een uitbreiding naar een kosmisch bewustzijn. Maar zolang u nog steeds bezig bent met de ellende die u heeft met uw medemensen, moet u niet rekenen op een kosmisch bewustzijn. Dan moet u eerst eens de relaties regelen zoals die beneden bestaan.

Als u zegt; Ik wil tot die Heer gaan, dan moet u toch niet bezig zijn met het droombeeld van de Heer. Dat u naar hem toe gaat, kunt u pas beseffen als u weet wat de Heer is. U kunt toch niet zeggen Ik ga naar Rome, u dan drie keer omdraaien en in het wilde weg wandelen. Voordat u het weet, zit u in Oost-Duitsland. Dat is nu hetgeen de mens doet, emotioneel maar ook rationeel. Hij stelt iets en vraagt zich niet af waar ben ik, wat ben ik, wat zijn mijn mogelijkheden, mijn middelen. En als je nu niet naar Rome kunt gaan omdat je denkt ik haal het niet, ga dan desnoods naar Valkenburg, dat kan ook gezellig zijn. Als je daar nu bewust naartoe gaat, ben je in ieder geval niet teleurgesteld dat er geen Sint Pieter is en dat je alleen de gemeentegrotten kunt bezoeken. Dat gebeurt nu met de meeste mensen. Realisme waarnemen van jezelf en van je mogelijkheden is voor een groeiend bewustzijn een eerste vereiste. Alleen yandaaruit kun je verder komen.

Er zijn nog zo'n paar dingen die ik wil opmerken.

Er bestaan heel veel magische regels zoals; Wat voor krijgt u moet gebruiken. Hoe u een magische dolk of een magisch zwaard moet opladen. Wat een toverstaf is. Een toverstaf kunt u ook kopen in een zaak voor goochelartikelen en die is net zo werkzaam, ook al geloven de magiërs dat niet. Magie is datgene wat ik ben en niets anders. Als u daarvoor allerlei impedimenta nodig heeft. een hele opbouw met magische cirkels, met lampen, met geurende oliën, de brandende kruiden, de bezwerende gezangen, de gewaden, bent u bezig uzelf te bedriegen. Dan komt er een ogenblik, dat u zich misschien zover bedrogen heeft, dat u in staat bent een deeltje werkelijkheid te manipuleren maar nooit het geheel. Maar als uzelf beseft ik ben de bron van de magie en uit het innerlijk zelfvertrouwen eenvoudig waarmaakt zonder bezweringen en alles wat eruit komt dan vindt u de juiste harmonieën vanuit uzelf waardoor het magische gebeuren als vanzelf plaatsvindt.

Het magische gebeuren is niet een soort contract of een soort Bressuur van demonen. Het is een kwestie van ontstane harmonieën die van u uitgaan en waarbij elk antwoord dat u ontvangt wordt geladen met de boodschap die u eraan geeft. Dat is alles.

Als u bezig bent met allerlei hoogdravende esoterische stellingen (neem me niet kwalijk, als het een noodlanding wordt voor degenen die graag zweven), dan bent u alleen maar bezig met woorden. En niets dan woorden. Wat u echter nodig heeft is besef.

Op het ogenblik, dat u bezig bent met het hoogste Licht en u kunt iets van dat Licht in uzelf erkennen en uitstralen, dan krijgt u antwoord uit dat hoogste Licht dat om u heen is. En als u het zelf niet kunt uitstralen, kunt u hoogstens het nachtpitje van een ander lenen. Tegen de tijd dat u het nodig heeft, is het meestal al uitgebrand.

Alle mooie woorden, alle sleutels, alle methoden zijn alleen naar krukken en heel vaak degenen die daarop hun grootheid baseren eveneens. De waarheid is deze;

Esoterische bewustwording ontstaat door de waarneming van een zo groot mogelijke werkelijkheid en een vertrouwen in een innerlijke werkelijkheid waardoor ik deze zodanig uitstraal dat mij vanuit, het gekende en vanuit het onbekende een voor mij beleefbaar antwoord wordt. Dat is esoterie en al het andere is Divina Comedia, de hemelse comedie die zoals gebruikelijk in de hel begint.

Als u bezig bent om alleen maar een goed mens te worden, dan moet u goed onthouden, dat hoe beter u wordt vanuit uw eigen standpunt, hoe meer anderen u daarom zullen haten. Want voor hen wordt u steeds slechter, omdat u zelf steeds beter bent dan zij zouden zijn. Probeer niet een goed mens te worden. Dat is alleen maar illusie. Dat is het geweld dat u zichzelf aandoet. Dat is u steken in een strop die een ander uit begrippen voor u gevlochten heeft. Goed zijn is volledig kunnen aanvaarden, ook de werkelijkheid van wat je bent, wat je geweest bent, wat je doet en wat je hebt gedaan.

Een goed mens is een mens die zichzelf aanvaardt. Wie zichzelf aanvaardt, kan de wereld ook zonder bedrog en allerlei schermen van niet bestaande begrippen accepteren. De goede mens zal reageren als datgene wat hij is op hetgeen hij wezenlijk rond zich ziet en beseft.

Dat is goedheid.

Nu weet ik wel, heel veel mensen zullen zeggen dat u kwaad bent, dat u zondig bent en weet ik wat nog meer. Vooroordelen zijn er plenty in de wereld. Maar daar hoeft u zich toch niets van aan te trekken Het gaat niet om het antwoord dat u van de wereld krijgt. Het gaat om wat u in de wereld naar uw beste weten en bewustzijn bent. Als u dat voor elkaar brengt, dan is de rest niet belangrijk. Dan heeft u innerlijk vrede. Dan heeft u hoogstens medelijden met anderen die zich zondig moeten verweren tegen de werkelijkheid die u mede ten dele representeert.

Groeiend bewustzijn wil niet alleen maar zeggen een groter ideeënwereld. Het wil zeggen; een groter aandeel hebben aan de werkelijkheid. Dat groter aandeel aan de werkelijkheid kunt u alleen krijgen, indien u uitgaat van uzelf. Want alles wat voor u begrijpbaar, hanteerbaar, ervaarbaar is, zal een antwoord zijn op uw eigen werkelijkheid de kern van uw wezen. En dit beseffend, zult u steeds meer weerklank weten te wekken in alle sferen en werelden en dat ook zonder mooie verhalen zonder rituelen. Kortom, zonder iets meer dan ogen die open zijn voor de werkelijkheid en met de bereidheid te luisteren naar de illusies van anderen zonder ze niet uw woorden te verstoren tenzij u zeker weet dat daaruit een grotere werkelijkheid voor u en de anderen geboren kan worden

❖ *Wat is de betekenis dan van esoterische rituelen?*

Precies wat ik heb gezegd Krukken die krukken gebruiken om toch nog een stap, verder te komen. Het klinkt wat vreemd. Het is allemaal zo mooi, zo edel. Maar wat is het eigenlijk anders dan het opbouwen van een aantal in feite betekenisloze dingen, totdat u zich heeft opgezweept en even boven de grenzen van uw eigen werkelijkheid kunt aanvaarden en antwoorden.

Maar als u daarvoor de rituelen nodig heeft, dan geeft u daarmee toe dat u nog niet in staat bent de werkelijkheid te aanvaarden zonder haar eerst via het ritueel te hebben vervreemd van de wereld waarin u leeft. Dan kunt u de geestelijke werkelijkheid niet aanvaarden als een direct en volledig blijvend deel van uw bestaan Dan zeg ik Natuurlijk, als u het niet zonder kunt doen, dan is het beter met rituelen te werken dan helemaal niet. U kunt er dan misschien iets verder mee komen. Maar als u werkelijk een groeiend bewustzijn wilt ontplooiën tot zijn uiterste mogelijkheden, dan moet u de ogen open houden, dan moet u uitgaan van hetgeen er is. Dan moet u proberen alles te doorzien, zelfs de manier waarop u probeert de werkelijkheid voor uzelf te vervalsen. Pas als u dat kunt aanvaarden, is die grote geestelijke eenheid bereikbaar. Dan vindt u de werkelijke vorm van uw bestaan en kunt u daardoor het juiste antwoord geven aan de kosmos waarin u leeft.

Ik heb u gewaarschuwd dat ik misschien een paar dingen ga zeggen die zwevers tot een noodlanding zullen dwingen. Als u dan weer verder wilt zweven, niets houdt u tegen. Dat is uw eigen beslissing. Ik heb u deze avond alleen geconfronteerd met een paar feiten, met de werkelijkheid ook van uzelf en uw eigen bewustzijn. Dan kan ik alleen maar hopen dat er hier en daar iemand is die er toch iets mee gaat doen.

VERNIEUWING

Als wij zo bezig zijn met de uitbreidingen van bewustzijn, dan moeten we dat niet verwarren met nieuwbouw. De meest mensen denken dat een vernieuwing ontstaat door het vernielen van het oude. De werkelijkheid is, dat de vernieuwing ontstaat door de aanpassing van het oude.

Er zijn in deze dagen nogal wat kreten waar we toch wel kanttekeningen bij zouden moeten maken. Zo hoor je voortdurend discriminatie. Maar ja, zo lust je er nog wel een. Want als ik een kikker was, zou ik onmiddellijk discriminatie roepen over al die sprookjes waarin de prinses de kikker kust en prins wordt. Waarom wordt zij geen kikker? Hier wordt de waarde van het kikker zijn ontkend.

U vindt dat misschien een eigenaardige benadering voor iets wat moet gaan over bewustwording en bovendien nog het een en ander moet zeggen over de manier waarop alles tot stand komt. Met die kreten van discriminatie doe je eigenlijk niets nieuws.

Als je bezig bent te zoeken naar de werkelijkheid, dan kun je terecht komen bij b.v. de Pythagoreeën in de oudheid. Ik kan mij dan voorstellen dat iemand zegt; Ik begrijp nu wel wat ze allemaal doen, maar waarom mag ik niet meepraten? Waarom moet ik eerst een jaar luisteren? De basis van die scholing was helemaal niet dat je wijzer zoudt worden door alleen te luisteren, maar dat je zoudt leren luisteren. Dat is iets wat veel mensen niet weten.

Na het tweede jaar mocht je dan een beetje meedoen met zingen, met muziek en voor de rest moest je nog je mond houden. Dat zou veel mensen ook weer tegen de borst stuiten. Want, zo zouden ze zeggen, als wij vooruit willen, dan mogen we toch wel vooruit gaan in ons eigen tempo. Wat zij daarbij vergaten was en in de Pythagorese School was dat heel sterk dat de ouderen (degenen die het al wisten moesten uitmaken of jij al in staat was mee te praten over hetgeen zij wisten.

Dat is een opvatting die een beetje anders is dan de klakkeloze geluiden, in vele esoterische scholen en systemen wordt geeist; onderwerping aan het gezag van de ouderen. Maar het gezag op zich heeft natuurlijk ook te beantwoorden aan normen. En die normen kunnen nu juist niet worden beoordeeld door degenen die nog niet ver genoeg gevorderd zijn. Voor ons geldt hetzelfde.

Wanneer wij in de moderne tijd bezig zijn in de een of andere esoterische school, dan kunnen wij wel zeggen Dat past niet. Misschien hebben we gelijk. Maar hoe zijn wij in staat te beoordelen wat b.v. een Grootmeester nu wel of niet is, als we niet eerst zelf zover zijn gekomen. Dat is iets waarmee men te weinig rekening houdt. Er zijn natuurlijk wel andere methoden.

Er was in Perzië een zeer primitieve gemeenschap van mensen die inwijding zochten. Deze mensen kwamen bij elkaar. Ze mediteerden samen, er werden allerlei zaken besproken, er waren ook lessen. Dat ging zo regelmatig verder. Je kon daar langzaam wijzer worden. Als er nu iemand was die zei; Ik vind dat ik moet meepraten over een onderwerp, dan zei de gemeenschap; Dat is best. Hier heb je een zak met water en een zak met een soort koren. Over een jaar kom je terug en dan kun je bewijzen of je kunt meepraten. Ga de eenzaamheid maar in. Zorg Voor jezelf. Vecht en praat met je zelf. Als je dan denkt zover te zijn, dan kun je terugkomen en je zult ons verbazen met de inwijding die je hebt bereikt. Als je het niet hebt bereikt, dan kun je weer heel nederig bij de laagsten neerzitten totdat je het wel hebt bereikt of je kunt wegblijven. Ik denk, dat dat een systeem is dat heel veel mensen een beetje tegen de borst stuit. U zult misschien zeggen; Ik heb toch het recht om op mijn manier bewust te worden. Dat heeft u inderdaad. Maar het betekent dat u dan alle risico's van het bewustworden zelf moet aanvaarden. Het is natuurlijk niet zo leuk, als iemand zegt. Jij moet

een bepaalde ervaring hebben doorgemaakt anders kun je geen priester worden. Zo iets dergelijks had men in Egypte.

In Egypte maakte je ook een leerjaar door (ik meen dat het 2 seizoenen was in het geheel) daarna kreeg je de nachtwake in de tempel. Bij die nachtwake moest je dan de stem van de God horen. Als de God niet sprak, dan waren er toch wel een aantal mensen die zeiden dat ze hem toch hadden gehoord. Die brachten het misschien ver in de politiek of in de priesterorde maar maar geestelijk kwamen ze niet ver. Er waren er enkelen bij, die de God werkelijk hoorden. Er waren er ook die eerlijk waren en zeiden; Ik heb niets gehoord. Zij konden dan of een lage functie gaan bekleden of ze konden het nog een jaar proberen. Wij hebben allemaal de neiging om te zeggen; Ik heb die stem gehoord, of ik hem had gehoord of niet. Maar het wonderlijke was dit.

In de inwijdingsprocedure die buiten in de woestijn gebeurde, werden degenen die iets gehoord hadden afgezonderd. Dezen kregen een heel speciale opleiding. Want zei men; Zij, die de stem der Goden hoorden, zijn gewoon priesters. Maar zij, die de stem niet hoorden en toch willen horen, zijn degenen die zullen streven. Hoe meer zij streven en hoe intenser wij hen scholen, hoe beter hun gaven en mogelijkheden ontwikkeld zullen worden. Daar ging het nu om. Het was overigens dit klooster dat de grootste magiërs heeft afgeleverd. Zelfs Mozes heeft in dit klooster negen maanden doorgebracht, nadat hij ruzie had gehad met een voornaam persoon aan het Hof en hij is er heus wijzer door geworden.

Die dingen liggen in deze tijd niet zo goed meer. Toch moet u begrijpen dat de inwijdingen van de huidige tijd allemaal gebaseerd moeten zijn ofwel op het eenvoudig onder gezag verdergaan (dat is in deze dagen bijna niet meer haalbaar), danwel in eenzaamheid in de woestijn gaan het afgezonderd zijn, het voortdurend werken aan jezelf. De inwijdingen in de moderne tijd gebeuren op duizend en een manieren. Maar de belangrijkste en meest ware inwijding is toch wel de innerlijke verlichting.

Innerlijke verlichting is ook weer, iets waarvan de meeste mensen een heel verkeerde voorstelling hebben. Zij denken het is net alsof er een knopje wordt omgedraaid en ik zie opeens. Dat is dan in de moderne tijd wel een aanvaardbaar beeld. Er is een dichter geweest (hij woonde in het tegenwoordige Azerbeidsjan) die het als volgt heeft neergeschreven;

Hoe aarzelend diep is de duisternis waarin mijn onbehagen met zichzelf strijdt. En toch is het alsof ik meer zie, meer beleef. Om mij heen zie ik het Licht dat strijdend met het duister de werkelijkheid onthult.

Nu weet ik dat het dag zal worden en wacht ik verteerd door het innerlijk Vuur totdat ik wezenlijk zal zien dat wat ik ben en wat mijn wereld is. De vertaling is heel vrij. Ik meen echter dat de betekenis duidelijk is overgekomen op deze manier.

Het is een langzaam en gestaag proces. Het duister, de strijd met Uzelf, de wanhoop soms is een integrerend deel van de inwijding die je ondergaat, ook in deze tijd. Het is de voortdurende mislukking, totdat je ziet dat er toch iets gebeurt en dan weet je nog niet eens wat. Uit dit gebeuren komen dan de vormen, de stemmen voort, maar zo geleidelijk dat je, bijna niet eens beseft dat er iets verandert. En dan komt het ogenblik dat je iets doet, dat je innerlijk iets beleeft dat verdergaat dan de norm. Dat zou dan het ogenblik moeten zijn dat je zegt Nu wacht ik verteerd door ongeduld op, het moment dat de dag zich openbaart. Let wel, niet totdat Ik het bereikt heb. Neen, je moet wachten. Ook weer iets wat de mensen tegenwoordig niet graag. doen. Het is echter onvermijdelijk

Een innerlijk rijpingsproces kan zich nu eenmaal niet opeens afspelen. U verwacht toch ook niet dat een pasgeboren baby onmiddellijk opstaat, naar de bar loopt en zegt; Mij een dubbele. Waarom zoudt u dat geestelijk van uzelf dan wel verwachten. Het gaat allemaal ontzettend traag voor uw gevoel. Maar u kunt er niets aan doen. Het is een ontwikkeling die niet alleen van u afhankelijk is.

U moet stukje bij beetje leren aanvaarden, leren weerkaatsen wat er om u heen bestaat. En stukje bij beetje wordt u ook duidelijk wat wezenlijk is en wat niet wezenlijk is. Dan ziet u wat uw daden werkelijk betekenen, maar dan weet u nog niet wat ze geestelijk zijn. Dan gaat u

begrijpen wat van geestelijke betekenis kan zijn voor hetgeen er op aarde gebeurt en dan komt ineens alles toch in een andere samenhang te staan. Laat mij u een voorbeeld geven;

Twee mensen ontmoeten elkaar. Zij helpen elkaar. Dan zegt de een; Ik ben goed voor de ander. De ander zegt; Nu heb ik toch wel enig recht op die andere persoon. Dat is natuurlijk niet waar. Wat er zich wezenlijk afspeelt, dat is de harmonie, dat is de wezenlijke band tussen die mensen. Die is niet afhankelijk van de duur van het verblijf op aarde, van de manier of zelfs van de wederkerigheid zonder meer ze bestaat gewoon. Het is die betekenis welke geestelijk gezien de bewustwording inhoudt. Het is de verrijking van het besef. Het is de groei van het werkelijke leven in je eigen beperking. Of dat nu komt tijdens het leven op aarde of na de dood dat maakt geen verschil uit. Je bent deel van een continu proces. Wat in het ene leven niet komt, komt wel in het andere. Wat in de levens op aarde niet kan, dat gebeurt wel in de sferen. Het is alleen de vraag, of je in staat bent de betekenis ervan te begrijpen.

Ik weet het wel, u zoudt graag een tabletje innemen en vanaf dat ogenblik ingewijd zijn. Maar dat kan niet. Indien u op dit moment alles gegeven zoudt worden voor een volledige inwijding, dan zoudt u morgen worden opgenomen in de Ramaerkliniek of iets dergelijks. U zoudt het niet kunnen verwerken. Juist omdat alles wat wij aan hogere waarden gaan beseffen en verwerken geïntegreerd moet worden in datgene wat er al is, kan het alleen geleidelijk gebeuren. Wij kunnen niet alles wat we zijn terzijde schuiven en opeens herrijzen als een nieuwe persoonlijkheid.

Ik heb het u al gezegd. Je kunt geen groei van bewustzijn, geen werkelijke vernieuwing bereiken door het oude af te breken. Je moet het aanpassen. Op dezelfde manier gaat het ook met u. Als u denkt dat u hier weinig leert, dat zou ik mij kunnen voorstellen (er zijn mensen die zeggen; Het is altijd dezelfde oude koek, dan heeft u misschien ten dele wel gelijk, omdat u dingen tegenkomt die u vroeger al heeft gehoord. Maar is de betekenis daarvan voor u dan niet veranderd? Als dat niet het geval is, dan is het nutteloos dat u hier komt. Maar als u een jaar met ons heeft meegedacht en u kijkt ook naar totaal andere stellingen, wetenschappelijke werken, politieke manifesten en u leest ze nog eens na, probeer u dan eens te herinneren hoe u ze vroeger heeft gelezen. U zult zien dat de betekenis ervan veranderd is. Dat is nu groeiend bewustzijn. Dat is het begin van inwijding.

Inwijding is niet een plotselinge verandering, ook al word je opeens ervan bewust hoeveel je bent veranderd. Het is gewoon het gestaag veranderen van je vermogen tot reageren, tot interpreteren. Het is de traagheid die ons misschien aan de ene kant tegenstaat. Aan de andere kant is die traagheid voor ons onvermijdelijk.

Iemand heeft eens (het was ook in Egypte) aan een oude priester gevraagd; Heer, hoe lang bent u ingewijd? Want iedereen zag die man als een werkelijke magiër, een ingewijde van de hoogste graad. Deze antwoordde; O, ik begin pas. Ik ben pas leerling. Misschien dat U daar het wonder van de inwijding in ziet. Inwijding is niets terugzien op wat je hebt bereikt. Het is steeds verder groeien in dat wat je nog kunt bereiken.

De complexen van de oudheid. Ach, je kunt ze altijd wel overdragen naar de moderne tijd. Er was een man in Babylon die bekend was omdat hij zo'n schitterende waarzegger was. U zoudt hem in uw tijd een medium noemen. Die man interpreteerde alles wat door het graanorakel kenbaar werd. Het graanorakel was een paar gewijde duiven of kippen werden losgelaten op een vloer waarop verschillend gekleurde graankorrels waren gestrooid. De vogels bleven daar een zekere tijd pikken, daarna werden ze weggehaald. Wat er van de graankorrels overbleef in ligging en samenstellingen kleuren was het beeld dat de ziener moest interpreteren. Deze man kwam een keer in een situatie waarin het niet mogelijk was om dat orakel te raadplegen. En toen gaf hij een heel goede, misschien zelfs betere duiding dan in zijn officiële functie. De vorst aan wie hij de uitleg had gegeven, zei tegen hem Waarvoor heb je eigenlijk dat orakel nodig? De man antwoordde Het orakel heb ik nodig om de mens te laten geloven aan de waarheid die ik in mijzelf zie. Misschien dat we ook dat moeten onthouden.

Inwijding is natuurlijk erg mooi, maar als we iets ervan willen delen met anderen, dan kan het niet in onze termen. De ingewijde kan niet de termen stellen waarin hij zijn weten aan een ander overdraagt. Hij moet iets scheppen waardoor het voor de ander aanvaardbaar wordt wat

hij hem kan geven. Die aanvaardbaarheid kan dan priesterschap zijn, het kan elke willekeurige vorm aannemen. Alleen door steeds weer op die schijnbaar bedrieglijke manier (je zoudt zo'n orakel wel als een zwendel kunnen zien) te werken met de mensen, kan hij hen helpen om steeds duidelijker te zien wat er zich feitelijk afspeelt. En hoe meer zij dat gaan begrijpen, hoe duidelijker ze ook gaan beseffen wat ze zelf zijn en wat ze zelf veroorzaken. Uit die zelfkennis komt dan de erkenning van de godenwereld, van de krachten die niet zichtbaar zijn, de harmonieën die daaruit voortkomen en de werkingen die ontstaan tussen mens en geestelijke krachten. Ook in uw dagen zal dat precies hetzelfde zijn.

De, inwijder van vandaag kan net zo goed op een preekstoel in een kerk staan als op de kermis in een waarzeggerstent zitten. Dat weet je nooit. Daarop moet je ook nooit zoeken naar de inwijding. Je moet wel verlangen naar de inwijding.

De vernieuwing in de mens betekent dat het oude voortdurend wordt aangepast aan de ruimere, de grotere mogelijkheden die vandaag bestaan. In je uiterlijk zul je altijd achter lopen bij hetgeen je innerlijk bent en wat je innerlijk hebt bereikt. Ook dat moet je onthouden. Je uiterlijk is altijd de facade. De facade kan alleen maar langzaam veranderen, anders valt het de voorbijgangers teveel op. Als er achter die facade een geheel nieuw gebouw verrijst, dan is dat een zaak van de bewoner.

Wij leven in een tijd waarin de inwijdingen veel meer plaatsvinden dan u beseft. Maar het wonderlijke is, dat degene die de inwijding ondergaat uit maar zelden beseft. Nu gaat het niet alleen om die inwijding, dat is maar een woord. Je beseft zelf niet hoe ver je omhoog bent geklommen. Als je een berg opklimt, dan ga je ook niet naar beneden kijken hoe hoog je al bent. Je kunt alleen hoe ver je nog moet gaan tot je de top bereikt. En dan lijkt het vaak dat je nog niet ver bent gekomen totdat je een keer rust, naar beneden kijkt en zegt; Wat ben ik ontzettend gestegen. Dat is wat in het moderne inwijdingsproces een rol speelt.

Je bent bezig en je beseft eigenlijk niet wat er in je verandert, wat er met je gebeurt. Alleen wanneer het ogenblik komt dat je even met verder kunt, dan kun je terugkijken en ontdek je ineens hoe ver je verwijderd bent van de mens, van het bewustzijn dat je was op het ogenblik dat je begon. En dat is maar goed ook.

Er is geen behoefte aan mensen die op hun borst kloppen en roepen; Ik ben ingewijd. Er is behoefte aan mensen die steeds verder doordringen in de waarheid, die steeds meer leren hun innerlijke krachten en harmonieën te gebruiken. Dat moeten ze dan niet doen als de wonderdoeners, de religieuze goochelaars. Dat moeten ze als vanzelfsprekend doen.

Hoe meer je als vanzelfsprekend harmonische krachten voor je kunt laten werken, des te meer je ingewijd bent en hoe minder je beseft hoe ver je zelf bent gekomen.

Vraag u in 's hemelsnaam niet af, of u ingewijd bent. Vraag u alleen maar af, of u misschien, toch nog iets meer kunt doen met de dingen waarmee u zich bezighoudt en of u misschien door oude gedachten en waarden vandaag nog eens opnieuw te beschouwen toch een nieuwe visie heeft gekregen waardoor u bewust uit uw nieuwe visie verder kunt gaan.

WEERKLANK

Hoe kan de echo spreken, wanneer ik zwijg? Hoe kan de Godheid spreken, wanneer niet ik spreek en luister? Een weerklank is afhankelijk van mij, niet alleen van het andere.

Ik ben zelf de belangrijkste factor, want ik kan alleen reageren op datgene waarop ik ben afgestemd. Ik ben het zelf die bepaalt door mijn wezen, door mijn mogelijkheden in hoeverre krachten van de oneindigheid een weerklank vinden in mij. Gelijktijdig bepaal ik daardoor in hoeverre dat wat ik ben, wat ik wil, wat in mij leeft weerklank zal vinden in de werelden die je stoffelijk nog niet kunt overzien.

Als een echo keert alles tot ons terug. Symbool is de mens, die staat in de cirkel van de illusie en zegt wat de wereld hem aandoet, terwijl hij roepende slechts een weerkaatsing van zijn roep terugkrijgt uit het bestaan. Een hard beeld, maar dat is het beeld van weerklank.

De wereld is voor u wat gij zijt voor de wereld. De kosmos is voor u wat gij zijt tegenover de kosmos. Daarom zijt gij bepalend voor de krachten en waarden die gij zult beleven vanuit de wereld en vanuit de kosmos.

Geef niet anderen de schuld, maar beseft dat het antwoord dat u krijgt de weerklank is van uw vraag, altijd weer.

Ik hoop, dat u dat laatste ook wilt overwegen. U zoudt op het eerste gezicht daartegen bezwaar kunnen maken, totdat u gaat begrijpen dat wat u in de wereld heeft uitgezonden tot u is teruggekomen, ook als u de gevolgen die het had misschien niet altijd even aangenaam heeft gevonden.

LES - HET JAAR 2000

Als wij bezig zijn met de geestelijke ontwikkeling en de geestelijke bewustwording in deze tijd, dan vergeten wij maar al te vaak dat het een voortdurend veranderend proces is. Je kunt dit op een heel aardige manier karakteriseren. We krijgen steeds een piek van activiteit die dan meestal bijna anarchistisch is, daarna krijgen we een periode van uiterste behoudzucht, na die periode is er een zoeken naar uiterste zekerheid en pas daaruit ontwikkelt zich langzaam maar zeker een vrijheid van denken, die dan weer resulteert in een piek die praktisch anarchistisch is. Bewustwording is dus niet alleen maar een proces dat zich op aarde regelmatig voltrekt. Het is eigenlijk een steeds afwisselen van bepaalde perioden. Je zou het kunnen uitdrukken in een dubbel gepiekte sinusoïde.

Als wij vanuit het heden kijken naar de nabije toekomst, zo over 20 jaar, dan valt ons op dat wij op het ogenblik weer zitten in een rechtse periode. De orthodoxie steekt overal weer de kop op. Er zullen in de komende jaren ongetwijfeld steeds meer gevoelens zijn die dan waarschijnlijk in de heersende modeterm fascistisch zullen worden genoemd. Wij zullen daarbij ook zien dat heel veel mensen niet meer geneigd zijn open te staan voor andere en nieuwe waarden. Dat is onvermijdelijk omdat elke keer, wanneer een verandering zich heeft voltrokken die eerst innerlijk moet worden verwerkt. Het is dus niet een wezenlijke verandering zoals men wel eens denkt. Het is gewoon een periode waarin men een tegenwicht nodig heeft om innerlijk eerst de ontstane veranderingen van beseft van visie, van gevoeligheid te verwerken. Aangezien dat nog wel een paar jaren zal duren, kunnen we dus rustig aannemen dat er daarna een periode komt van behoudzucht, van zekerheid zoeken, maar dat daarbij de uiterlijke aspecten minder een rol spelen.

Men zoekt in zich een nieuw houvast, een nieuwe zekerheid. Eerst als de mens voor zichzelf innerlijk heeft geconcretiseerd wat hij heeft bereikt, kan hij heel voorzichtig weer eens gaan kijken, of het water niet al te koud is en dan gaat hij voorzichtig een stapje verder. Maar dan zullen we waarschijnlijk in de jaren 90 zitten.

Gaan we vandaaruit nog wat verder, dan zal blijken dat de wereldvisie van de mens langzaam maar zeker verandert. Ik neem aan, gezien de huidige situatie, dat dat gaat betekenen een heel voorzichtig denken in de richting van een wereldomvattend mens zijn. Dit houdt in, dat men innerlijk op een andere manier met zichzelf wordt geconfronteerd.

U heeft het wel meegemaakt iedereen is overtuigd van zijn beste bedoelingen. Iedereen is ervan overtuigd dat hij het geestelijk heus nog niet zo gek ervan af brengt. Gelijktijdig ontdekt men misschien te laat dat men enorm drammerig wordt. Men probeert alles wat men weet dat goed is grondig door te zetten ik bedoel het toch zo goed en daarom moet het en niet anders.

Zolang dat alleen uiterlijk is, is dat alleen lastig. Maar in een ambtenarenstaat als de uwe is men, er langzamerhand wel aan gewend. Op het ogenblik echter, dat het gaat om geestelijke zaken wordt het gevaarlijk. Want door de eenzijdigheid die zo ontstaat, verwerpen we een groot gedeelte van onze mogelijkheden en indrukken. Dat kunnen we misschien niet helemaal voorkomen, maar het zal toch wel nodig zijn dat we leren om het geheel in ons op te nemen.

Een moderne inwijding is tenslotte niet meer een kwestie van er komt iemand die u het geheim in het oor fluistert en vanaf dat ogenblik bent u halleluja, looft de Heer de meerdere van alle anderen. Het is meer een kwestie van langzaam voorzichtig en bijna zonder het zelf te weten of te begrijpen innerlijk veranderen. Die veranderingen kunnen we in deze tijd gelukkig wel ongeveer beschrijven.

Allereerst leer je veel vrijer denken. Het is niet zo belangrijk dat je bent gebonden aan een bepaald geloof, bepaalde zekerheden, bepaalde inhouden. Het is niet belangrijk dat je een bepaald vertrouwen bezit, geniet of kunt geven. Het is alleen belangrijk dat je begrijpt. Begrip is de essentiële factor in de periode van bewustwording die op het ogenblik aan de gang is.

Maar als men elkaar leert begrijpen, dan ben ik bang dat men ten onrecht wel eens beweert dat men elkaar gaat leren waarderen. Want men waardeert een ander over het algemeen alleen in overeenstemming met zijn eigen besef en zijn eigen normen. En dat is natuurlijk kolder.

Als alle mensen gelijk zouden zijn, zouden ze elkaar enorm moeten waarderen, maar het zou dan wel een verduveld saaie situatie worden, denk ik. Het is juist de tegenstelling die er bestaat tussen mensen, tussen geestelijke inwerkingen, tussen de krachten waarmee je wordt geconfronteerd waardoor je innerlijk steeds weer wordt geconfronteerd met andere onbekende factoren in het "ik". Het is het kennen van de factoren in het ik waardoor je de innerlijke eenheid kunt bereiken die je naar buiten toe kunt projecteren .

De bewustwordingsprocessen op de wereld hebben zich altijd afgespeeld in die eigenaardige golfbeweging die ik u zoeven al heb beschreven. Deze golfbewegingen hebben natuurlijk ook nog een trager tempo. U weet het allemaal, we hebben ca. per 2100 jaar een dergelijke golfbeweging. De mensen zeggen Dan moet het gebeuren. Maar dat kan eigenlijk niet. Een plotselinge verandering is niet denkbaar.

Er zijn mensen die nu uitroepen, vaak theologisch gedocumenteerd. Toen Jezus op de wereld kwam, begon er een nieuwe era. Er begon een nieuwe mensheid. Als, ze dat zeggen, dan galmt het zozeer dat je verwacht, dat er nog steeds nieuwe mensen uit de verte komen aanzetten. De werkelijkheid is echter deze;

Toen Jezus geboren werd, veranderde, er niets. Het enige dat er gebeurde was, dat een ander besef langzamerhand vorm ging krijgen. Het is niet het besef van Jezus wat tegenwoordig in de kerk of in het christendom is terug te vinden. Het christendom is een formalisering van een nieuwe benadering van het leven. Ook in deze tijd kunnen we dat verwachten.

Ik heb de sprookjes gehoord; De Heer Maitreya zal op de wereld zijn. Als hij zo gek is, kan ik daar ook niets aan doen. Maar realiseert u zich dat even; Zelfs als de grootste Meester op dit ogenblik op deze wereld actief is, als een Wereldleraar en een Wereldmeester, zoals wij u hebben duidelijk gemaakt, al een lange tijd actief zijn geweest en zelfs hun activiteit weer naar het geestelijke gebied hebben verplaatst, dan betekent dat nog niet dat de wereld verandert. Het betekent alleen dat er een nieuwe impuls is gegeven.

Zoals dat met een grote periode gaat, zo gaat het ook met een kleine periode. Je kunt die dingen niet precies van elkaar scheiden. Je kunt niet zeggen Dit is de periode van Hitler. Nu is die voorbij en krijgen we de periode van het anarchisme en dan de periode van Glimmerveen en Van Agt. Die dingen verschuiven langzaam. Het is misschien juist door die verschuiving van waarden dat we zelf niet beseffen wat er in ons gebeurt en dat is maar goed ook.

Als we zouden zien hoeveel we zijn veranderd alleen al in de laatste tien jaren, dan zouden we misschien schrikken. Nu blijven we voortdurend bezig met onze eigen probleempjes zoals ze zich nu voordoen. Het verleden zien we eigenlijk als een verlengstuk van wat we nu denken, wat we nu beseffen. Dat is de werkelijke vooruitgang.

Is dat ook een inwijding? Er zijn mensen, die dat er graag van willen maken. Ik heb daar niets op tegen, als u ingewijd wilt zijn. Er is wijwater genoeg te krijgen in elke kerk. Dus u wijdt maar. Begrijp echter een ding wel; Een verandering kun je omschrijven als een inwijding, maar in wezen is het maar een enkele fase in een continu proces.

Als wij kijken naar het jaar 2000, wat vanuit dit standpunt nogal gemakkelijk is, dan wordt ons duidelijk dat we niet te maken hebben met allerlei gewelddadige en plotselinge omwentelingen. Er komt heus geen timmerman uit de hemel die zegt; Ik zal even een nieuw Jeruzalem voor u in elkaar timmeren. Het is alleen een verandering. En als we rekening houden met die golfbewegingen, dan blijkt en dit is nu typerend dat de golf van een volactieve Aquarius begint samen te vallen met de anarchistische golf waardoor men a.h.w. aan alle kanten een nieuw leven, maar ook een nieuw denken zoekt. En dat is nu juist het goede. Want als dat gaat gebeuren, dan zullen er uiterlijk steeds meer situaties ontstaan die de verandering van denken en daardoor ook de grotere wijsheid van begrijpen, van bewustzijn bevorderen.

Maar er komt altijd een periode voor de eenling dat hij zegt; Ik kan het niet meer bijhouden en dan wordt hij orthodox.

De meeste mensen lachen wel eens als de oudjes zitten te praten over hoe goed het was in hun tijd. Dan zeggen ze; Man, je weet niet waar je over praat. Zo gaat het ons eigenlijk ook. Op een gegeven ogenblik denken we In onze tijd was dit en dat toch groots. Toen was er actie. Toen was er verandering. Toen was er bewustwording. Nu is het er niet meer. Het is er wel, maar wij kunnen het niet verwerken. Zoals die oudjes op de bank spreken over het verleden, omdat ze het heden niet meer intens kunnen beleven en er niet meer voor openstaan. Dit is dan misschien zielig vanuit het standpunt van degenen die verdergaan, maar het is op zichzelf een onvermijdelijke situatie.

Als we kijken naar het jaar 2000 en we zien hoe daarin plotseling de gehele politieke situatie gaat veranderen, dan zeggen wij; Mensen, dat is iets ontstellends in zo korte tijd. U vergeet echter, dat die verandering al vanaf de 60-er jaren aan de gang is, dat de ondermijning van het gezag e.d. ook al in de 70-er jaren tot pieken heeft geleid en binnenkort weer tot pieken zal leiden, want het zijn snelle fluctuaties. Daar kun je niet aan ontkomen. Maar het betekent doodgewoon alleen, dat er dan een concrete vorm zal ontstaan, omdat onderwijl een zodanige verandering van besef en emotie heeft plaatsgevonden in het geheel van de mensheid, dat de oude systemen zichzelf niet zonder meer kunnen handhaven. Dan zegt de mens; Is dat bewustwording? Ik meen van wel.

Het is misschien een beetje gek om het zo te zeggen, maar als het kind zich voor het eerst ervan bewust wordt dat het alles op het potje moet doen, dan vind ik dat ook een bewustwording. Het is een verandering van gewoonte. Het is een lichamelijke aanpassing aan een nieuw besef en daardoor ook een nieuwe beheersing van jezelf.

Dat is nu hetgeen er gaat gebeuren. Dan zijn alle perioden waarmee wij op dit ogenblik mee te maken hebben niets anders dan een aanduiding van een verandering die onontkoombaar is, maar gelijktijdig voor onszelf, voortdurend ook deellende dat we niet helemaal kunnen meekomen.

Je denkt misschien dat je erg progressief bent. Maar een progressief iemand is eigenlijk zo ouderwets dat hij antieke normbesefswaarden weer gaat hanteren in een moderne tijd waarin ze niet passen. Geestelijk en qua bewustwording betekent het gewoon dat je op een bepaald ogenblik wel een aantal nieuwe en lichtende krachten kunt verwerken, dat je misschien nieuwe capaciteiten in jezelf ontdekt en de mogelijkheden gaat waarmaken. Maar dan komt er een tijd dat je daarmee bezig bent en ga je niet verder. Je kunt het wel proberen, maar je bent niet in staat dat momentum te gewinnen wat je nodig, hebt voor een verdere geestelijke ontplooiing op dat ogenblik.

De wereld gaat verder. Er komt dan een moment dat je ineens merkt dat je hele wereldbeeld en alles wat je omtrent jezelf en anderen hebt gedacht niet helemaal klopt. Dat is dan de confrontatie met de nieuwe bewustwording.

Het is allemaal aardig als we dat herleiden tot de oudheid. Er zijn veel dingen verbeterd, er zijn ook een hoop dingen veel trager geworden. Wist u b.v. dat het vroeger minder tijd heeft gekost om een beeld te houwen en op te richten op Paaseiland dan tegenwoordig om te besluiten waar het monument van koningin Wilhelmina (dat er nog niet is) zal worden geplaatst? De tijden veranderen.

Aan de andere kant, realiseert u zich wel dat de mensen vroeger zichzelf geen vragen stelden t.a.v. vastliggende verhoudingen en ze zich niet afvroegen wat hun eigen rechten en positie Was, dat ze het alleen maar accepteerden? Nu is iedereen in oproer. Het innerlijk oproer is voor ons de sleutel naar de nieuwe fase van bewustzijn. Dat betekent, dat wij niet alleen innerlijk die moeilijkheden hebben van; Ik kan het niet halen. Waarom kan dit nu niet en waarom kan een ander dat nu wel? En ook niet. Waar blijft God? Ik heb Hem al 20 keer geroepen en ik krijg steeds het in gespreksignaal. Dat zijn zaken die bijkomstig zijn. Maar het is in wezen door de stilstand, door de rust dat er een nieuwe beleving, een nieuwe ervaring ontstaat.

Nu weten we allemaal, als je iets in een sleur doet, weet je op den duur eigenlijk niet eens meer waarmee je bezig bent. Maar als je er helemaal nieuw inkomt, dan zie je ineens hoe de problemen liggen. Je gaat dat anders bekijken, je gaat het anders benaderen. Je probeert het op je eigen manier te verwerken, om er iets van te maken. Zo is het innerlijk ook.

Wanneer u die periode van stilstand heeft gehad, dan moet u iets hebben waaraan u zich vasthoudt, wat dan ook. Desnoods een soort nihilisme. Er is niets. Waarover zou ik mij dus druk maken. U heeft echter dat houvast, die steun nodig. Dan komt het ogenblik dat je zegt; Er is iets, maar wat. En dan kijk je naar de dingen die anderen misschien al jarenlang beleven, die in hen spelen factoren waarmee ze bezig zijn, waarmee ze goochelen. Dan zeg je; Waarom doen ze die stomme dingen? Waarom goochelen ze met fakkels, terwijl ze er een zoeklicht van kunnen maken? En dan ben je instaat om er een zoeklicht van te maken.

Het groeiend bewustzijn is misschien een rare situatie. De meeste mensen zien dat allemaal als geleidelijk. Er zijn mensen die zeggen; Eindelijk gaan we weer terug in ons denken naar de oude Griekse filosofen. Misschien in uw formuleringen, maar als u in uw denken daarnaar zoudt teruggaan, zou dat een terugval zijn zonder gelijke, want u moet juist verder. Maar u moet verder door een gelijkmatige groei.

Een gelijkmatige groei betekent. dat elke eenzijdige ontwikkeling hoe dan ook tot stilstand dwingt waarna de volgende ontwikkeling in tegengestelde richting geschiedt naar eveneens een uitbreiding van het bewustzijn tot stand brengt. En dan kunnen we rustig zeggen, Het klinkt mooi, wat moet ik ermee? Want als je over een groeiend bewustzijn bezig bent, dan vindt iedereen het meestal erg mooi, vooral als hij van zichzelf kan denken. mijn bewustzijn groeit als kool. Er zit dan wel luis in maar daar praat je niet over.

De werkelijkheid is wat kan ik ermee doen, wat kan het betekenen voor mij en wat verandert het aan mijn relatie met de wereld. Dat is eigenlijk het essentiële punt, al het andere kun je vergeten.

Wat gaat er nu in de komende 20 jaren veranderen? Op dit moment zijn er ontelbare anonieme instanties. Soms zijn het kerken, anders zijn het misschien goeroes die je nooit te zien krijgt of alleen van een afstand. Het zijn ministers en ministeries. Tenslotte zitten we eigenlijk met een enorme afstand tussen het eigen leven van de mensen en de functies van de gemeenschap. Dit betekent gelijktijdig isolement, ook voor het bewustzijn.

Het is natuurlijk erg gemakkelijk, als je maar hoeft te schreeuwen en een demonstratie te houden en je hebt de sociale steun. Maar het bevredigt niet, want als je het hebt, dan bedenk je dat je meer had moeten vragen. Maar je vraagt je niet af wat kan ik er werkelijk mee doen? En daar zit nu het eerste haakje, omdat in deze toestand (economisch en anderszins) stabilisatie optreedt. Dat wil zeggen omdat je niet meer kunt krijgen en niet meer kunt vragen, zul je moeten leren met minder meer te doen. Dat betekent ook geestelijk gezien dat er niet de uitdaging is van het ik dat zich eventjes te weer stelt tegen die eigenlijk toch anonieme instanties, maar van het ik dat moet afrekenen met feitelijke situaties. Dat impliceert dus een veel grotere zelfactiviteit maar ook een veel grotere confrontatie met je eigen mogelijkheden en je onvolkomenheden.

Die zelfconfrontatie kan betekenen en ik ben bang dat dat voor veel mensen het geval zal zijn dat je probeert de schuld op anderen af te schuiven. Dat is zo langzamerhand heel gebruikelijk geworden. Maar als je daarmee niets bereikt, dan blijf je nog altijd zitten met dat beeld van je eigen wereldrelaties ik wereld. Daarin zal een verandering moeten komen, omdat ze niet kan blijven bestaan op de eenzijdige manier waarop ze op dit ogenblik aanwezig is. Maar dat moeten we dan gaan uitdrukken op een andere manier.

De een zegt; Je moet dat uitdrukken in ser. Maar het gaat er toch niet om een uitdrukking te vinden om iets te verheerlijken? Het gaat erom innerlijk je evenwicht te herwinnen. Dit impliceert dat op betrekkelijk korte termijn de mensen zullen moeten zoeken naar andere menselijke relaties en verhoudingen om dat evenwicht een beetje tot stand te brengen. Dat houdt in, dat ze zich zeer sterk op humanitair vlak zullen gaan bewegen, maar nu niet vanuit een materialistische, maar vanuit een spirituele benadering.

Dat gaat een tijd goed, natuurlijk. Maar als je daarmee eenmaal zoveel hebt bereikt dat er een mate van eenheid en van onderling begrip is ontstaan, sta je ook weer voor een grens. Dan kun je ook niet verder. Want nu moet gestalte daaraan worden gegeven. Dat wil zeggen we moeten terug in de richting van het materiële. Alleen, de instanties zijn gelukkig voor een deel uitgeschakeld.

Wij gaan er tezamen vorm aan geven. En als we dat doen, dan is er weer een confrontatie met de wereld. Gelijkzeitig meten we onze krachten en idealen af. We zullen dan ontdekken, dat we heel vaak door onze geestelijke krachten bijzonder te concentreren en te richten meer tot stand brengen dan door luidkeels te schreeuwen. Kijk, dat is dan weer een uitbreiding.

Het bewustzijn groeit verder. Wanneer het zover is, zal er natuurlijk een steeds groter wordend conflict ontstaan tussen de gevestigde posities en het nieuwe bewustzijn. Dat gaat helemaal niet om de kwestie van kapitalisme tegen communisme of iets dergelijks. In wezen gaat het om een zelfbewust ik denken dat zijn eigen aansprakelijkheden maar ook zijn eigen rechten zoekt in zijn wereld en in zichzelf. Aan de andere kant is daar de regentenmentaliteit die zal bepalen wat je moet doen, wat je krijgt en wat je mag denken. Daaruit kunnen aardig grote conflicten voortkomen, dat is onvermijdelijk. Maar om zo'n conflict werkelijk door te zetten heb je meer mensen nodig dan je kunt krijgen, want de ontwikkeling van het bewustzijn gaat steeds sneller, ook in de huidige schijnbaar regressieve periode.

De mensen zoeken naar rust. Ze zoeken naar houvast en zekerheid, maar ondertussen kunnen ze er niet omheen de wereld anders te gaan zien, anders te gaan beleven. Dit betekent ook dat hun innerlijke wereld een andere wordt. En als de innerlijke wereld voldoende verandert, zodat daar in geestelijke en kosmische elementen een steeds grotere rol gaan spelen, dan kun je komen. met welke regentenmentaliteit je maar wilt en je zult niets tot stand kunnen brengen, want de kosmos is sterker dan de eenzijdige waarheid.

Ik neem aan dat, wanneer het jaar 2000 is aangebroken, wij eigenlijk zitten in een samenwerking die voor de officiële instanties en de officiële en wetenschappelijke berekeningen onvoorstelbaar is. Het is iets wat niet helemaal past in de werkelijkheid zoals men zich die denkt. Maar het is het samenwerken, de opbouw buiten de officiële gang van zaken om waardoor de wereld wordt omgeturnd.

De wereld verandert. Dat is heel typisch. U kunt het op het ogenblik reeds zien. Als het denken van de mensen verandert, verandert de relatie tussen gezaghebbers en onderdanen. Ook geestelijk is dat precies hetzelfde.

Stel u eens voor, dat we te maken hebben met een geest, die ons komt vertellen waarom een zeker iemand stemt voor een bepaalde maatregel of waarom hij daar tegen is en dat we dat naar buiten brengen. Niet dat we gaan beschuldigen. We zeggen tegen elkaar; Zie je wel, die man werkt alleen voor zichzelf. Laten wij het anders doen.

Stel u voor, dat mensen bezig zijn met de wetenschappelijke theorie waarom bepaalde kwalen niet genezen kunnen worden. Stel u dan voor, dat iemand beseft in mij is de kracht waardoor dit wel kan gebeuren. Dan staan al die geneeskundigen goed voor gek. Tenzij ze leren diezelfde kracht ook te gebruiken. Willen zij hun gezag handhaven, dan zullen zij dat moeten leren.

Je kunt niet altijd de boot afhouden. Dat betekent voor de priester, dat zijn spreken met God en namens God erg mooi is, maar dat zodra mensen innerlijk dit contact met God meer kunnen waarmaken het voor hen alleen nog maar doenlijk is om in werkelijke gemeenschap met de anderen God te beleven. De priester kan God niet meer op een presenteerblaadje alleen aan de goedgekeurde gelovingen aanbieden. Dat is een situatie die zeker rond de eeuwwisseling zal optreden.

Het bewustzijn van de mens is langzaam geëvolueerd. De mens is steeds verder gegaan in zijn denken en beseffen, maar nog steeds is het menselijk besef wereldgebonden. Men is nog steeds in zijn bewustzijn en denken te zeer gebonden aan zijn eigen materiële omgeving. Maar is dat wel waar? Moet de mensheid misschien leren kosmisch te denken? Zo te leren denken, zo te leren beseffen, in zich te leren beleven dat hij de wijde kosmos, die voor hem ligt met de

triljoenen sterren, kan benaderen op basis van gelijkheid, dat hij geestelijk met ze kan spreken, dat hij er desnoods stoffelijk naartoe kan gaan. Dat is een van de kenmerken van de komende tijd.

Er zijn een hele hoop ruimtevaarderrassen, dat weet ik ook wel. Maar het is iets anders, als je zelf kunt gaan. Op het ogenblik zijn er mensen die zeggen; Wij kunnen misschien naar de sterren gaan, als de Ufo's hier landen en ons meenemen. Dat is hetzelfde als je zegt; Ik kan ergens naartoe gaan in een rolstoel, als een ander mij duwt. Maar dat is niet hetzelfde als je zelf kunt lopen.

Je kunt zeggen Er wordt ons grote geestelijke wijsheid gebracht uit de kosmos. Best. Maar je zit in de rolstoel. Je kunt alleen maar gaan volgens de sporen van hetgeen jou wordt geboden. Dan moet er een ogenblik komen dat je vrij bent, dat je zelf bepaalt langs welke sporen, in welke richting je gaat, zodat het niet een kwestie is van een geforceerd eenzijdige ontwikkeling van de persoonlijkheid, maar dat het bewustzijn openbloeit totdat het steeds meer kan bevatten. Dan lijkt het net een sprookje. Voor de mens van vandaag is het nog een sprookje, maar het ligt dicht bij de waarheid dan u veronderstelt.

In deze dagen beginnen steeds meer mensen in zichzelf te ontdekken dat er andere wegen zijn. Dat zijn niet alleen maar de wegen van het alternatieve leven, want dat is maar een verschijnsel. Het is het alternatieve denken. Het alternatieve denken kan je alleen bevrediging geven, indien er het alternatieve innerlijke beleven is. Wat is een alternatief innerlijk beleven? Dat is gewoon het vinden van de nieuwe vrijheid, het doorbreken van de eenzijdigheid en van de begrenzing.

Er zijn tijden geweest waarin dat is gebeurd. Het is gebeurd in de tijd van Atlantis. Het is voordien gebeurd nog in de tijd van het keizerrijk Hu. Het is daarna gebeurd in de perioden van de Griekse dominantie. Het is nog een keer gebeurd, toen het christendom vaste voet begon te krijgen op aarde. Niemand heeft begrepen wat het betekende. Misschien dat juist dat groeiend bewustzijn met zich brengt dat men niet begrijpt wat er verandert. Het lijkt allemaal zo vanzelfsprekend.

U heeft vandaag de dag in uzelf denkbeelden, maar ook krachten, gevoelswaarden die u 20 jaar geleden nog niet had en 10 jaar geleden ook nog niet. Voor sommigen is er zelfs de laatste 5 jaren enorm veel veranderd. Dan zijn de uiterlijke vormen niet belangrijk. Het is wat er zich innerlijk af speelt. U zult het pas beseffen, als voor u de rustperiode is aangebroken, als u even vastzit, worstelt tegen de eenzijdigheid en beperking waarmee u te maken heeft.

Het bewustzijn van de mensheid ontplooit zich in elke mens en voortdurend. Steeds weer zijn er afwisselende ritmen, afwisselende fasen waarin soms de mensheid schijnt te stokken, soms enorm anarchistisch is en in het volgende ogenblik zo orthodox rechts dat zelfs een zwarte kousen dominee er nog vrijzinnig bij lijkt. Die dingen zijn zo.

De rustperiode is een deel van de groei van het bewustzijn. Zonder de rust is de groei niet mogelijk. Zonder de tijdelijke schijnbare omschakeling ontstaat er een eenzijdige groei en gaat het bewustzijn aan zichzelf te gronde. Juist door die voortdurende afwisseling van fasen en perioden ontstaat de afgeronde, de evenwichtige groei waardoor naar alle kanten tegelijk het bewustzijn zich uitbreidt, de gevoeligheid zich vergroot en zo de persoonlijke identificatie met de kosmische en goddelijke krachten groter wordt.

ORFISCHE MYSTERIËN

De z.g. orfische mysteriën zijn altijd nogal geheim gebleven. Zoals u waarschijnlijk weet was ook de pythagoreese beweging in feite een deel van de orfische inwijding. Hierbij dient men zich het volgende voor ogen te stellen; Elke mens is in staat bepaalde harmonieën voort te brengen. Hoe sterker hij die harmonieën weet te projecteren, des te duidelijker hij niet alleen overbrengt wat er in hem leeft, maar des te sterker hij ook in staat zal zijn daardoor zijn omgeving te beïnvloeden.

Orpheus zou de onderwereld hebben bezocht. Voor degene die in de orfische inwijdingen een bepaalde trap heeft bereikt is dit bezoek aan duistere werelden normaal. Men genereert uit

zichzelf wat men kan noemen de melodie van het Licht. Hij kent de juiste woorden, omdat ze weer de juiste resonantie zijn van hetgeen er in hem bestaat. Hierdoor is hij in staat niet alleen de duistere werelden binnen te treden, maar zelfs om onder voorwaarden degenen, die daar zijn iets van zijn licht te geven. Het primaire denkbeeld van deze gehele inwijdingscyclus zou kunnen worden samengevat in de volgende woorden;

De mens, die in zich de juiste beheersing en de juiste harmonie tot stand weet te brengen, kan door alle werelden gaan. Hij zal in alle werelden datgene wat hij is kunnen overdragen aan anderen. Hij zal hierdoor mede in staat zijn van anderen te ontvangen datgene wat voor zijn wezen harmonisch is.

Nu heeft men daaraan natuurlijk een groot aantal oefeningen verbonden. Er bestonden vele droomuittredingen. Daarnaast waren er bepaalde systemen van communicatie. Alles was gebaseerd op de kosmische taal. Ook dit vraagt enige verheldering.

De kosmos heeft maar een beperkt aantal wezenseigenschappen. Elk van die eigenschappen kan worden uitgedrukt door elk deel van de kosmos. Op het ogenblik, dat wij die taal (de eigenschappen met de daarbij behorende uitdrukkingen) uit onszelf kunnen voortbrengen, zullen wij een taal hebben die onveranderlijk is, die a.h.w. de mathematica van de geest vertegenwoordigt en daardoor het mogelijk maakt op grond van enkele gegevens elk deel van de kosmische structuur hetzij geestelijk hetzij stoffelijk te overzien en te beleven.

Oorspronkelijk waren de mysteriën van Orpheus (vroeger nog onder andere namen) gebaseerd op de vrijwillige gang naar de onderwereld. Hoe sterk die invloed is, kunt u nagaan als u de christelijke geloofsbelijdenis daarover opslaat waarin wordt gezegd dat Jezus stierf aan het kruis, nederdaalde ter helle en ten derden dage herrees uit den dode. Hierin zit iets van de oude mystiek zeker ook verwerkt.

Als wij namelijk weten hoe wij leven, wat onze kosmische levenssleutel is, dan kunnen wij niet wezenlijk sterven. Wij zullen onze weg gaan en wij zullen die altijd in een kringloop afleggen. In deze kringloop is het onvermijdelijk dat wij het Licht, dat wij zelf opnemen door onze harmonie, ook weer afgeven aan anderen die het nog niet zover hebben gebracht. Eenheid is de basis van dit denken.

Nu kunt u natuurlijk daaraan heel veel conclusies verbinden, maar het eigenaardige is dat dit in verschillende tijden nogal sterk afwijkend is uitgedrukt. Er is een deel van de orfische inwijding geweest die zich hield aan de gebruiken van de eredienst van de Grote Moeder, die vanuit uw standpunt althans nogal orgiastisch was.

Wij kennen de Pythagoreeën die juist te maken hadden met een streng en zeer ascetisch regime waarin de mens zich vele beperkingen oplegt. Wij weten dat verschillende Scholen het regime hebben vervangen door de ritus en daarbij de ritus hebben gebruikt als een ontlading van al datgene wat dan in een persoonlijke ascese zich misschien toch opzamelt. Op deze wijze heeft men eigenlijk altijd gezocht naar een weg die voor de mensen onder bepaalde omstandigheden het gemakkelijkst begaanbaar was.

In de huidige tijd zijn de orfische inwijdingen onder die naam niet meer bekend. Men weet niet meer van deze oude gang door het duister. Men kent niet meer de legende van de Ridders met de lichtende zwaarden, die met het magische teken als verdediging afdalen tot in de diepste diepte en met hun licht degenen beroeren die bevrijd willen worden. Toch bestaat dat nog. Want het is niet slechts een oude inwijding en het is niet alleen maar een oud geloof. Het is een systeem dat direct in overeenstemming is met het kringloopprincipe, dat in elk beperkt deel van de kosmos een hoofdrol speelt. Juist doordat wij deel zijn van een kringloop (de incarnatiecyclus, de levenscyclus, de gang van de tijd, de spiraal van de tijd zullen wij in de beperking waartoe wij behoren niet kunnen ontkomen aan het afdalen in het duister, als we willen opgaan naar het licht. En omgekeerd, wanneer wij in het licht vertoeven, dan zullen wij moeten afdalen in het duister, naar de beperking. Van de vrijheid gaan we naar de gevangenschap. In de gevangenschap vinden wij de vrijheid, die wij dan aan anderen kunnen geven. In deze schijnbare tegenspraak ligt het geheel van de werkingen van de geest vast, maar ook wel degelijk van de meer ingewijde mens in de stof.

Als ik dan ook voor dit aspect van de bewustwording uw aandacht vraag, zo doe ik dit omdat in deze dagen zeer zeker in vele opzichten deze orfische denkwijze weer noodzakelijk wordt ze moet weer meer worden erkend.

Je kunt niet opgaan, als je niet bereid bent neer te dalen. Je kunt niet het licht vinden tenzij je in jezelf de harmonie van vrijheid vindt waardoor de absolute respons op de kosmos mogelijk wordt. In een groeiend bewustzijn zullen deze factoren worden uitgedrukt. Zij zullen daarbij hun vorm voortdurend veranderen. En wat de Pythagoreeën eens misschien op hun manier hebben gedaan, zullen nu misschien rockmusici en krakers tezamen doen, want de uiterlijke verschijnselen zeggen weinig.

Ik moet bereid zijn te gaan tot in het diepste duister en met mijn krachten, mijn harmonie en met het aanvaarden van alle persoonlijke risico's en gevaren die eraan verbonden zijn anderen vrijmaken een zelf vrijheid te kunnen vinden. Ik moet bereid zijn om in het hoogste Licht alle licht te absorberen zonder mij te trots te voelen om iets te aanvaarden of mijzelf te goed te voelen en daardoor iets te verwerpen. Het is een voortdurend spel van opnemen en geven. Het is een spel van steeds weer verandering waarin elke verandering niets meer of minder is dan het vastleggen van de innerlijke waarden van de mens.

In het oude Griekse denken, zeker ook in het orfische denken, is de mens het beeld van de kosmos. Hij is a.h.w. het heelal. In hem wonen hemel en hellewerelden. In hem zijn de mogelijkheden van een uitgebreid sterrenstelsel en de gebeurtenissen binnen een atoom. Alle gelijktijdig. In zijn beseffen van deze innerlijke kosmos moet hij proberen het ritme te vinden, moet hij proberen de passende tonen of trillingen te vinden die samengevoegd zijn kosmos, zijn wezen uitdrukken en daardoor een resonantiemogelijkheid geven met het geheel van de kosmos zowel als met elke persoonlijke kosmos buiten hem.

Groeiend bewustzijn is een zoeken naar banden. De orfische bewustwording en inwijding zijn niets anders dan de weg om deze banden in en vanuit jezelf voortdurend te bevestigen.

U weet misschien dat in de pythagoreese opvatting iemand, die deze weg begint te gaan, allereerst verplicht is te luisteren. Pas als hij een aantal jaren heeft geluisterd en waardig is bevonden, mag hij spreken. Hij leert te luisteren naar de muziek van anderen. Hij leert een instrument te beheersen en te bespelen. Pas als hij alle waarden daarvan heeft doorgrond, mag hij met de anderen samenspelen, dus muziek voortbrengen.

In deze dagen is dat misschien een beetje dwaas, omdat de eisen die worden gesteld zeer hoog en zeer streng zijn. Maar indien u een kosmos bent en u bent niet in staat eerst te luisteren naar de kosmos buiten u, hoe zult u ooit het beeld van hetgeen u innerlijk bent kunnen verwezenlijken, kunnen beseffen en kunnen harmoniseren. Als u weet welke klanken en melodieën de kosmos kunnen beroeren en dus de harmonische factoren daarvan zelf hebt leren kennen, dan is het nog altijd nodig dat u zelf een deel daarvan op de juiste wijze voortbrengt. Dat wil dan ook zeggen, dat u het gehele beeld zelden alleen kunt beheersen u heeft er altijd anderen bij nodig. Als u dat allemaal tot u laat doordringen, dan is luisteren soms niet zo dwaas.

Ik weet, dat er mensen zijn die zeggen; Ach, luisteren, ik weet al genoeg. Waarom zou ik steeds weer luisteren? Maar de kwestie is niet of u luistert om iets nieuws te horen. De kwestie is, of u in het luisteren het juiste ritme te pakken kunt krijgen, of u de harmonische waarden begint te ontdekken en die in uzelf weer kunt herkennen. Dan is dat belangrijk.

Zeg ook niet; Die melodie heb ik al duizend keer gehoord. Het gaat er niet om dat u haar hoort, maar dat u haar kent, dat u haar terugvindt in uzelf, dat u zelf de mogelijkheid vindt om in het kader van die harmonie persoonlijk mee te werken.

De orfische mysteriën zijn een van de vele geheimscholen die het geheim van de totale eenheid aan de mens probeert over te brengen. Het gaat hierbij niet om kennis of uiterlijkheden alleen, al spelen ze vaak een rol. Het gaat hierbij juist om het erkennen van de innerlijke waarde en de innerlijke kracht en de mogelijkheid om die beheerst aan te passen aan anderen, bij het andere en tenslotte bij de totaliteit. Misschien maak ik u dit duidelijker als

ik overigens in een verkorte en zeer vrije vertaling iets zeg over de z.g. Sleutel van Bereiking die in de orfische mysteriën ongeveer 100 v. Chr. tot ongeveer 200 na Chr. bestond.

De bewuste verzwelgt de sterren. Hij is een met de aarde en hij wordt tot de zon. En zo al zijnde wordt hij de mens, die nodig is om de sterren en de zon een juiste baan te laten gaan.

De waarlijk ingewijde leest het schrift van de sterren. Hij verstaat de taal van de goden en, hij spreekt de woorden van de oneindigheid.

Het laatste is opvallend geformuleerd. Sterren buiten ons bestaande enorme machten. De goden de personificatie van het onbekende. Maar dan het ik als deel van de totaliteit in wezen staande boven de verschijnselen.

Dan zegt men ook nog van de ingewijde;

De ingewijde beheerst de tijd, want hij beheerst zichzelf. De ingewijde verplaatst zijn geest vrijelijk, want hij ziet de kosmos naar zijn wil. De ingewijde kent alle krachten en gebruikt de krachten daaruit welke hij nodig heeft om zichzelf zuiverder en beter te zijn.

Dit zijn een paar delen uit de nogal omvangrijke reeks citaten. Dat is de formule waarmee wij nog leven.

Wij leven, maar ons leven is zinloos en betekenisloos, tenzij wij hoe dan ook in rapport komen met de wereld om ons heen. Onze innerlijke wereld en onze beleving hebben weinig betekenis, tenzij wij ons één kunnen voelen met alle krachten van licht en duister die wij kennen. Ons geloof in God, ons vertrouwen op zijn eigenschappen hebben geen zin en betekenis, tenzij wij ons zozeer een kunnen gevoelen met die God dat wij bewust als functie van het geheel optreden.

Dit zijn zaken waaraan men heel vaak voorbijgaat. Het zijn de zaken waarvan wordt gezegd dat ze geheim zijn en nooit volledig bekend zijn geworden. Maar staat er niet geschreven dat er mensen zijn die ziende blind en horende doof zijn? Men wil alles als een afzonderlijke waarde regelen. Maar er bestaat maar één inwijding.

Het groeiend bewustzijn kent niet duizend wegen, maar in feite slechts één werkelijke ontwikkeling. Als we dat gaan beseffen, dan zien we hoe de geheimen samenvloeien, hoe de betekenis van de dingen verandert en hoe wij door het aanvaarden van dit alles zelf veranderen tot wij de kracht en de vreugde van het geheel ervaren als datgene wat ons stimuleert in onze reizen naar licht en duister.

❖ *Het verhaal van Orpheus en Eurydice. Hij mag haar uit de onderwereld halen maar mag niet omkijken. Is dat symbolisch bedoeld?*

Het speelt niet in die vorm als een symbolisch verhaal in de inwijding, maar het geeft wel iets weer dat binnen het geloof van die tijd ligt, zelfs ouder. Denk ook aan de vrouw van Lot. Je moet het verleden achter je laten. Wie terugkijkt naar het verleden versteend of verliest het. Dat is typerend voor het denken van die mensen, omdat je het verleden eenvoudig niet terzijde kunt schuiven. Men heeft het gedramatiseerd. Het verhaal zoals u het citeert is van de Griekse schrijvers. De Griekse schrijvers waren grote dramaturgen. Als u dat begrijpt, zult u ook inzien dat een roman weliswaar op feiten gebaseerd kan zijn, maar dat er vaak veel aan wordt toegevoegd om het verhaal smakelijk te maken.

❖ *Kunt u iets zeggen over de Harmonie der sferen?*

De harmonie der sferen is in wezen de harmonie van de totaliteit nu uitgedrukt in de Griekse term. Men geloofde dat rond de aarde een aantal kristallijnen, dus uitgekristalliseerde sferen waren waarin de muziek der sferen niets anders was dan de basisharmonie waarin het geheel van het bestaan zich uitdrukt.

❖ *Voor musici is het schijnbaar mogelijk om die harmonie uit te drukken omdat zij het horen.* Als je een deel van een kosmische harmonie hoort en je probeert die uit te drukken, dan zul je ongetwijfeld niet het geheel hebben gehoord. Het geheel namelijk is niet uitdrukbaar, maar beleefbaar. Het weerkaatst uit elk deel van je wezen en kan dus in elke willekeurige melodie zelfs worden neergelegd. Het is het basisritme van het leven plus de trillingsvarianten die voor

de mens de uitdrukking daarvan vormen. Een musicus kan dat dus vinden, maar is dan niet gebonden aan een bepaald weergeven zoals u suggereert. Want wie een deel van de muziek der sferen weergeeft, doet dit omdat hij het geheel nog niet ontvangt of begrijpt. Ik hoop, dat ik het voorzichtig en duidelijk heb uitgelegd.

❖ *De duistere wereld waarin de verlichte afdaalt, wat is dat voor een wereld?*

De duistere wereld is de wereld der ontkenning die noodzakelijk is om de waarde van de bevestiging te zien. En waar het ik zichzelf ontkent of een deel van zichzelf, leeft het in het duister. Daar waar het licht zichzelf aanvaardt is het de lichtende wereld. Het ik dat tot de lichtende wereld behoort echter, moet in staat zijn in het duister het licht te zien. Want de ontkenning verandert niet de wezenlijke waarde. Daardoor kan de verlichte afdalen in het duister en in het duister licht zijn en de eenzijdigheid van de ontkenning verbreken bij anderen die zichzelf daartoe misschien veroordeeld hadden.

❖ *Beleeft iemand die in het duister afdaalt dan het duister als duister?*

Mag ik u een tegenvraag stellen misschien dat dat het vereenvoudigt? Ziet u een blinde als blind of bent u zelf blind, wanneer u de blinde ziet? Met andere woorden, je ziet de eenzijdigheid, die de oorzaak is van het duister, maar gelijktijdig behoud je het kenvermogen dat je, uit het licht hebt, ook ten aanzien van al wat deze duisternis in en vanuit zich in feite vormt.

STRIJDBAARHEID

Moet ik dan strijdbaar zijn? Ik ben de vrede, maar kan ik dan de strijd ontkennen die in de ander leeft? Ja, strijdbaar moet ik zijn juist, omdat mijn vrede de strijd moet opheffen die in de ander leeft.

Strijdbaar moet ik zijn, omdat ik de verstoring van mijn vrede, die in mij ontstaat erken en terugbreng tot haar onbelangrijkheid voordat zij in mijn vrede verdwijnt.

Strijdbaarheid is geen doel, want strijdbaarheid heeft geen zin. Ze wordt slechts opgeroepen door de onvolmaaktheid die in jezelf ontstaat, die rond je telkens spreekt.

Wie strijd is ook degene, die de staf breekt over anderen, die hun zegt; Het is niet goed, je moet veranderen. Ik weet de weg. Maar wie weet de weg die zelf nog niet kent de totaliteit waarvan alles deel is, dat de oorzaak werd van strijd en oordeel en verwerping.

Goed, laat mij strijdbaar zijn, opdat ik strijd in mij beseffe en zo vernietige de oorzaak van de strijd. Maar laat mij nimmer strijden, want strijd in zich is de eenzijdigheid die zich wil opleggen aan de ander, zichzelf niet beheerst en zo ten onder gaat aan eigen beperkingen en onvermogen tot volledigheid.

LES 8 - SPRONGSGEWIJZE ONTWIKKELING

Als wij te maken hebben met een dierlijk bewustzijn, dan is het bijna ongelooflijk dat zo'n dier vanuit de ene incarnatie in de volgende weer mens kan zijn. Ook bij mensen zien we soortgelijke verschijnselen. Er is een periode waarin ze iets doormaken en dan blijkt ineens dat het bewust zijn zich opnieuw a.h.w. heeft ontplooid en ontwikkeld. Wij zouden hier kunnen spreken van een sprongsgewijze ontwikkeling, omdat in feite de geleidelijkheid niet kenbaar is.

Nu hebben we in een vorig deel van deze cursus al eens gesproken over de manier waarop dat groeit en in een nog verder in het verleden liggende cursus hebben we dit allemaal uitgewerkt. Ik wil dat dus niet al te precies behandelen.

Een bewustzijn heeft twee factoren waarmee we altijd rekening moeten houden. In de eerste plaats natuurlijk de vanuit het ik gerichte beleving. In de tweede plaats het vermogen om een deel van deze beleving naar een punt buiten het ik te projecteren. Dat zijn de belangrijke factoren bij elk groeiend bewustzijn.

Bij een dier zien wij en nu wil ik de mens even buiten beschouwing laten dat het verantwoordelijkheid op zich kan nemen. Het kan een wijfje zijn dat de aanvoerster wordt van een olifantenkudde, het kan een hengst zijn die de paarden aanvoert. Zo'n dier begint in wezen dus wel met zichzelf. Het gaat een kudde zien als een verlengstuk van zichzelf, maar het gaat tevens begrijpen dat die delen van het ik afzonderlijke eigenschappen hebben. Hierdoor kan het bewustzijn enorm groeien. Want op het ogenblik, dat ik niet alles meer beoordeel aan de hand van mijn eigen kwaliteiten en eigenschappen alleen, betreed ik al een ruimere wereld. Die veel ruimere wereld is geestelijk zo groot, dat de incarnatiemogelijkheid als mens daar eigenlijk uit voortvloeit.

Nu neem ik aan, dat u de dierlijke fase althans grotendeels achter u heeft. Daarom zou ik nu voornamelijk verder willen spreken over de eigenaardige schokken die het bewustzijn kan ondergaan, wanneer we in de materie vertoeven.

Wanneer je leeft, ontwikkel je wat men noemt een gewoontepatroon. Dit houdt in, dat je bepaalde handelingen altijd ongeveer gelijk verricht, dat, je oriëntatie t.a.v. je medemensen altijd ongeveer dezelfde is, kortom, dat je wordt geleefd door iets wat je je hebt aangewend of wat de wereld je heeft aangeleerd. Er kunnen echte omstandigheden zich voordoen waardoor je niet meer in staat bent op een dergelijke wijze te reageren.

Dat begrijp je dan niet. Het resultaat is, dat er enorme spanningen kunnen rijzen en wat meer is, dat die spanningen vaak ook voor jezelf negatieve effecten hebben je weet er geen raad mee.

Nu kun je natuurlijk alles wijten aan het tekortschieten van de wereld, iets wat we heel vaak zullen zien vooral bij jongeren. Je kunt echter ook beseffen, dat je de wereld eerst op haar eigen mensen moet beoordelen, voordat je je relatie met de wereld kunt vaststellen. Op het ogenblik dat dat gebeurt, kom je innerlijk in verwarring. Het besef had zijn vaste waarden, het had zijn zekerheden en moet deze nu niet meer e, moet zich opnieuw oriënteren. Dat is een zeer pijnlijk proces.

Heel veel mensen zullen zich, wanneer dat begint, daarnaar willen onttrekken. Ze doen dat vlak, door terug te vallen op hun gewoonten ofwel de schuld bij de deur van anderen leggen.

Stel nu, dat je dat niet doet door er voor een ogenblik dat je je mentaliteit, je gedrag, je reactie onder de loupe gaat nemen. Maar als je dat doet met een besef dat buiten je de wereld anders reageert dan jij hebt gedacht, dan verandert ook je waardering voor de wereld en je relatie met de wereld. Waar dat gebeurt, ontstaat er een nieuwe ontwikkeling. Het ik maakt dan a.h.w. mat een schok (meestal niet al te aangenaam, maar het duurt niet lang een sprong zijn relatie met de wereld. Je gaat allerlei dingen, ook uit het verleden, anders bekijken. Je

ziet je eigen doelstellingen in een geheel nieuw licht. Vanaf dat moment zal dan de emotionele waarde, die wordt overgedragen naar de geest, ook van een ander gehalte zijn. Dat betekent, dat die geest op haar beurt een aantal nieuwe resonanties verwerft.

Elke resonantie voor de geest is in wezen een mogelijkheid om contact te hebben met anderen en van die anderen gegevens, kracht e.d. te ontvangen. Het is duidelijk, dat niet alleen maar in de materie je denken en je gedrag enige wijzigingen ondergaan, ook je innerlijk ondergaan wijzigingen en je komt tot een inzicht in de wereld dat je tot op dat ogenblik niet had.

De periode waarin zo'n sprong zich voltrekken kan wat variëren. Er zijn mensen die dat doormaken in een week. Er zijn ook mensen die daar 3 tot 6 maanden over doen. Moet je daar langer over doen, dan kun je niet meer van een sprongsgewijze ontwikkeling spreken. Wat dat betreft zijn ook de neveneffecten anders. Ik zal daar zo dadelijk op terugkomen.

Wat zijn de kwaliteiten die de geest normaal ontvangt? Een mens ontvangt normaal een aantal signalen uit zijn omgeving die onbewust mee worden verwerkt. Dat kunnen gedachten zijn, dat kunnen ook geestelijke invloeden zijn en zelfs waarden uit het gemeenschappelijk bewustzijn. Daarnaast heeft de geest het vermogen om door eigen concentratie selectief gegevens te onttelen aan de omgeving over het gemeenschappelijk bewustzijn. Om dit aan geestelijke krachten te doen heeft ze gewoonlijk niet voldoende doordringingsvermogen. Dat wil zeggen, dat ze dus altijd gebonden blijft aan materiele reacties en relaties.

Op het ogenblik, dat die ontwikkeling sprongsgewijze plaatsvindt, verandert dit de hele relatie. Want nu gaan geestelijke elementen opeens veel sterker spreken dan stoffelijke. De stoffelijke namelijk lopen nog in de oude tendens, omdat de afstemming van de persoonlijkheid op materiele waarden niet opeens in bijna het tegengestelde kan veranderen omdat gewoonten en oude gewoonten nog een tijd worden doorgezet, ook als deze verandering van bewustzijn inderdaad heeft plaatsgevonden. Dit betekent, dat de eerste vernieuwende factoren altijd uit de geest komen.

Hier is dan de vraag; Met welke sferen of met welke entiteiten (het komt op hetzelfde neer) kan ik in contact komen? Het onmiddellijke contact van een mens voor zover dit enigzins bewust of halfbewust kan worden beleefd is doorgaans met entiteiten die op aarde hebben geleefd ofwel nog stofgebonden zijn, dan wel nog in de vormkennende sferen vertoeven.

De mogelijkheden om verder contacten te leggen zijn voor de doorsnee mens praktisch nil.

Nu komt de sprong. Dat betekent, dat de gehele waardering van vorm, formaliteit e.d. wegvalt. Wij boren dus plotseling sferen aan waarin de beperking van de vorm niet meer bestaat. Maar dat houdt in; dat punt 1 deze geestelijke krachten werken met essentie en niet meer met uiterlijkheid. Het resultaat voor een mens is, dat hij sterk intuïtief gaat reageren. Hij ziet veel meer dingen zonder ze eigenlijk verstandelijk te kunnen benaderen. Punt 2; de mens wordt gevoeliger voor entiteiten. Ook dat is logisch. Het is voor sommigen helderziendheid of helderhorendheid, maar het kan net zo goed zijn dat men gaat dromen of dat men zich op een andere manier gaat bezighouden met paranormale waarden.

Maar het paranormale, d.w.z. datgene wat de norm te boven gaat en niet verklaarbaar is uit de norm, speelt in toenemende mate een rol in het leven. De kracht die je nodig hebt is voor een normaal mens te vergelijken met zijn eigen aanvaarding van een kernbron (b.v. God), dan wel diens eigen besef van verbonden zijn met bepaalde entiteiten. Waar dit besef niet bestaat, kan geen kracht worden ontleend. Aangezien onze godsvoorstelling over het algemeen beperkt is, betekent het ook dat ons vermogen om uit God kracht te verkrijgen en die zelf bewust te gebruiken eveneens nogal beperkt zal zijn.

Het bewustzijn maakt een sprong. God is niet meer de formuleerbare factor. Hij is een soort emotie die in je speelt. De emotie is niet te begrenzen ze is niet met redelijke grenzen aan te duiden. Uit de totaliteit kan ik dus veel grotere energie onttelen dan normaal was en wel voor zover mijn wezen in staat is die krachten te verwerven.

Dat betekent gewoonlijk dat iemand, die zo'n sprongsgewijze ontwikkeling doormaakt, zijn vermogen om te werken met geestelijke krachten (de z.g. paranormale vermogens) verder tot

vertienvoudigd ziet. Dan denkt u; dat is nogal wat. Maar het ligt er maar aan wat u nu heeft. Het is een factor van vermenigvuldiging het heeft niet zonder meer een uitbreiding per se.

De situatie waarin het bewustzijn zich dan bevindt is in de eerste plaats oriënteren. Want, zoals ik al heb gezegd, je zit vast aan oude gewoonten van denken, van stoffelijk reageren. Ook geestelijk zul je bepaalde gewoonten niet zo gemakkelijk helemaal uit het oog verliezen. Maar er is een doorbreking en die doorbreking wordt groter. Denk aan een stormvloed waardoor een dijk door een oorspronkelijk klein stroompje water wordt doorbroken en dat erodeert dermate sterk dat op een gegeven ogenblik een groot gedeelte van de dijk doorbreekt.

Een soortgelijk effect zien we nu in het bewustzijn plaatsvinden. Dat heeft het voordeel dat je eraan kunt gewinnen Want als je ineens met een totaal nieuwe visie en een totaal nieuwe mogelijkheid met een wereld wordt geconfronteerd, dan kun je dat niet aan. Maar omdat het langzaam begint en steeds sterker wordt, pas je je eigenlijk aan je nieuwe mogelijkheden aan. Het resultaat is dan ook voor buitenstaanders verbluffend en voor de persoon zelf zeer natuurlijk. Je hebt geen tijd om erover na te denken dat het zo gek is gegaan.

Nu je eenmaal in contact bent met niet meer aan de vorm gebonden entiteiten, zul je ook in de meer abstracte zaken steeds sterker geconfronteerd worden met de essentie en niet meer met vorm en formulering. Dit is een heel belangrijk punt.

Formulering op zichzelf betekent beperking van datgene wat wordt geformuleerd. Als ik echter niet meer formuleer maar ervaar, dan zal het totaal van mijn gevoeligheden bepalen in hoeverre het ervarene voor mij kenbaar wordt. Ik heb geen behoefte meer om het vast te leggen het is er eenvoudig. Dat een persoon op aarde die zover is gekomen steeds meer contact krijgt met entiteiten is bijna onvermijdelijk.

De contacten die je legt, zullen variëren. Dat kan gaan van een persoonlijk advies of een persoonlijke raad, die dan echter niet meer met redenen omkleed wordt gegeven, tot een geheel nieuw beeld van je mogelijkheden waardoor je plannen zich wijzigen of je manier van optreden en werken veranderen en daarmee ook je functie in de stoffelijke wereld. De situatie waarin de geest dan verkeert, betekent dat ze eigenlijk steeds meer deel wordt van een geestelijke wereld.

Bij het normale bewustzijn zien we wel de overgang van wereld naar sfeer en van sfeer naar wereld. Het is echter altijd als een soort vervolgvverhaal, een soort keukenmeidenroman in een ongeteld aantal afleveringen. Nu blijkt, dat de keukenmeidenroman ineens verandert in een gothische stijl en tenslotte misschien in een zeer moderne stijl. De stijl van het geestelijk beleven verandert en dat betekent ook dat ik niet meer als ik terugkeer, maar weer beperkt blijf tot diezelfde vormkennende sfeer waarin ik al zo lang heb vertoefd.

Een geest, die normaal altijd in laag Zomerland komt en vandaaruit weer teruggaat, dringt nu ineens door tot de grenzen van hoog Zomerland en begint met een beleving waardoor haar hele visie op incarnatiemogelijkheden verandert. Op deze manier kunnen mensen in zeer korte tijd enorm veel veranderen.

Nu moeten we even naar de menselijke werkelijkheid teruggaan. De samenleving is opgebouwd uit individuen. De meeste mensen weten dat niet. Zij denken altijd de maatschappij bepaalt mij, maar ook als mens bepaal je mede de maatschappij. Een geest, die bewuster incarneert, zal die maatschappij anders benaderen. Dat wil zeggen, dat er een begin is van een doorbreken van maatschappelijke gewoonten en ritmen. Als dat eenmaal gebeurt, dan kan er een ommekeer plaatsvinden in de mentaliteit van hele koninkrijken of keizerrijken in een á twee geslachten. Dat is een opvallend verschijnsel. Als je namelijk de geschiedenis van de mensheid beschouwt, dan blijkt steeds weer dat er plotseling een soort schokbeweging is.

De hele wereld heeft een veelgodendom en ineens, niemand weet precies hoe, ontstaat er een kleine groep die een ééngodendom heeft. Zeker, het gaat uit van de stamgod, ongetwijfeld, maar het sluit alle anderen als mogelijk gelijkwaardige goden uit. Dat is een hele verandering in de benadering van een godsbegrip, maar het betekent ook een verandering in de manier

van leven. Want als er vele gelijkwaardige goden zijn, dan kun je die goden tegen elkaar uitspelen. Maar als er slechts een god is, dan is diens wet iets waartegen je je wel kunt verzetten met alle consequenties ervan, maar je dient eraan te gehoorzamen en daarmee basta. Dan kijken we verder hoe zich dat eigenlijk verder ontwikkelt.

Het christendom b.v. maakt de mensheid in wezen los van de dominerende Godheid. Het is meer een soort partnerschap met God dat je aangaat dan dat het een kwestie is van slaafse onderdanigheid. Eens waren de mensen de slaven van hun God. Elke overtreding werd streng gestraft. Nu hebben we te maken met een vriendschappelijke relatie met God waarbij God wel raad geeft maar de consequenties bij de mens liggen en niet meer een kwestie zijn van een goddelijke willekeur zonder meer.

Dan gaan we verder humanitair denken. Dat humanistisch denken is eigenlijk ook niet zo belangrijk. Wel zeker, het is een schokkende verandering. Eens stond de abstractie (de God onaantastbaar in het middelpunt. Nu komt de mens in het middelpunt te staan. De mens staat in het middelpunt van het gebeuren en wat zich vandaaruit ontwikkelt, heeft nog wel met God te maken, maar de mens is niet meer alleen een soort partner van God geworden, maar hij is ook van stille vennoot verandert in iemand die actief deelneemt, al is het maar door het voeren van de boekhouding bij wijze van spreken.

Het bewustzijn van de mensheid ontwikkelt zich verder. De combinatie van het humanisme (ik hoop niet dat er humanisten zijn die mij dat kwalijk nemen) zou ik toch wel de God is dood beweging willen noemen.

God is dood. Het beeld van God is sterfelijk. De kracht zelf misschien niet maar het beeld. Het beeld dat wij hebben van God is niet meer gefixeerd het is flexibel geworden. In die flexibiliteit kan de godsbeleving dus worden gedemonstreerd op duizend en één verschillende manieren. God kan voor elke mens in een andere vorm optreden en er is geen reden meer om de ene boven de andere te verkiezen. Wij hebben hier te maken met een sprongsgewijze ontwikkeling. Als wij die precies willen oriënteren, kunnen we zeggen dat tussen de jaren 50 en 70 althans een deel van de mensheid een sprong heeft gemaakt in zijn visie op zichzelf en op de wereld. Dit betekende voor die hele groepering of ze het nu weten en beseffen of niet een totaal nieuw contact. met de kosmos en niet alleen met de wereld.

Het is een beetje overdreven. om nu nog te praten over Provo, Oranje vrijstaat, The flower people enz. Dat is allemaal voorbij. Tegenwoordig gaat het anders. Het zijn degenen geweest waarin deze beleving van het ik en van de wereld sprongsgewijze en meteen enorme nadruk veranderde. Het leven ging er anders uitzien. De mensen gingen er anders uitzien. De eigen verantwoordelijkheid tegenover de wereld werd een heel andere. Nu is dat weer weggeëbd Maar allen, die op de een of andere manier daarvan deel zijn geweest, zijn veranderd. ook degenen die nu nog leven.

O, er zijn teleurgestelde provo's in rijksbanen. Er zijn teleurgestelde provo's die zijn gaan dichten of acteren. Er zijn misschien nog anderen die wanhopig proberen de ontwikkelingen van de jeugd bij te houden. Dat is helemaal niet erg. Maar die mensen zijn veranderd en daarmee is hun relatie niet alleen met de mensheid maar ook met het onkenbare, met God, met de kosmos, met de sferen veranderd. Wanneer deze zo dadelijk gaan incarneren, dan is het duidelijk dat ze een sprongsgewijze ontwikkeling van bewustzijn hebben doorgemaakt waardoor ze een totaal nieuwe factor gaan vormen in de groei van de mensheid.

Als je dat zo zegt in die termen, dan denkt iedereen zou dat wel waar zijn? Ik zeg u, dat de mensen inderdaad veranderd zijn. Het gaat niet alleen maar om het zoeken naar de roes, naar de zelferkenning, de egotrip en al die andere dingen meer. Dat zijn uiterlijke verschijnselen van onzekerheid. Als in het ik eenmaal een beeld is gekristalliseerd, dan is het onveranderlijk geworden. Het is nu deel geworden van een totaal contact waarbij ook de krachten, die vanuit de geestelijke wereld ergens een rol spelen, opeens veel sterker gaan doorwerken.

O, er moet een grens worden doorbroken een grens van gewoonte. Maar die grens is niet onoverschrijdbaar voor mensen die zelf al zover veranderd zijn dat hun gewoonten niet meer passen bij de wereld waarin ze leven.

Elke keer weer zien wij in de historie van de mensheid een sprong van deze aard optreden. Enkele generaties nadat die sprong heeft plaatsgevonden, begint het in feite. Er komen nieuwe figuren. Soms zijn het filosofen, soms wetenschappers, soms nieuwe profeten. Zij geven de wereld iets wat tot op dat ogenblik zo nog niet is geweest. Wij zeggen dan; Dat zijn de vernieuwers. Neen, het zijn geen vernieuwers. Het zijn alleen mensen, die hun eigen contact met een hogere wereld menselijk proberen uit te drukken. Door het uitdrukken van deze factor beïnvloeden ze veel meer dan tijdens hun vorig bestaan waarin die sprong plaatsvond de gehele omgeving. Zij worden degenen die de historie van de toekomst voor een groot gedeelte van de mensheid gaan bepalen.

We moeten proberen een paar andere zaken reëel te beschouwen. Dat u een bewustzijn heeft en dat dat bewustzijn doorgaans wel wat zal groeien tijdens een mensenleven, daarover behoeven we niet te strijden. Of u een sprongsgewijze ontwikkeling doormaakt, dat ligt aan uzelf.

Maar welke factoren treden dan op? En dat is typerend.

Iemand, die plotseling een sprong in bewustzijn doormaakt, zal in het begin worden geconfronteerd met een onaanvaardbare wereld. Het eerste dat hij doet, is volgens de oude gewoonte proberen anderen te regeren. Dat lukt niet en daardoor trekt zo iemand zich dan meestal terug. Hij gaat deel uitmaken van een nogal exclusieve groep b.v. Hij richt zich op iets wat supermodern en komt tot de ontdekking dat hij ook daar niet verder komt.

En dan komen we bij dat opmerkelijke ogenblik van de zelfconfrontaties de donkere trip. Plotseling replicert hij zich ik ben voor anderen niet wat ik zelf denk. En dan krijgen we het kritieke punt, want hier gaat het om de vraag, of de sprong komt of niet. Kun je dit accepteren, kun je dit verwerken, kun je ermee doorgaan, dan zul je in het begin nog erg veel moeilijkheden hebben met jezelf. Het is als iemand die wil uitscheiden met roken in die toch voortdurend loopt te zoeken of hij nog een sigaret in zijn broekzak of tas vindt!

Elke keer weer corrigeer je jezelf. De periode van correctie is minder lang dan je denkt. Ze duurt gewoonlijk enkele maanden. Daarna heb je de nieuwe gewoonte gevonden, de harmonische gewoonte. Eerst als je die aanpassing hebt bereikt, begint de andere kracht sterker in je op te treden, want nu pas ben je in staat om haar te ontvangen.

Er komt een periode van de indrukken. Het is of iets voorbij danst aan de kanten van je blikveld. Langzamerhand leer je dat je die dingen kunt pakken met je gedachten, dat het niet gaat om zien of horen, maar dat je gewoon moet leren centraal te denken. Zolang dat nog een poging blijft, zijn de resultaten vraagwaardig. Maar er komt een ogenblik, dat je het spontaan doet.

Het is alsof je spontaan die kracht beetpakt die je nodig hebt, of je spontaan dit denken, dat inzicht, die kwaliteiten tot je trekt die op dat ogenblik passen in je nieuwe bewustzijn en de mogelijkheden van je persoonlijkheid. Vanaf dat moment (dat kan zijn na 6 maanden tot anderhalf jaar) zien we de volle ontplooiing. Elke ontplooiing betekent ook dat het groeiproces vat het bewustzijn veranderd.

U kent wel de praktijken van sommige tuinlieden. Als u b.v. een hortensiaplant heeft in u wilt die laten bloeien, dan moet u de toppen wegsnoeien wanneer zo voor het eerst knop gaat zetten. Als u goed kijkt en u ziet een bladknop, dan haalt u dat eruit. Daarna zet de plant daaronder weer knop die knop wordt dan een bloem. Op die manier moet u a.h.w. leren snoeien.

Als wij een maximum resultaat van de vernieuwing willen hebben, dan is het niet alleen wij aanvaarden wat we hebben en we groeien tot in de hemel. Neen, we gaan voorzichtig de dingen die overbodig zijn in ons geestelijk leven en in ons stoffelijk bestaan weghalen. We gaan er niet meer mee werken of op letten, opdat we kunnen komen tot de zaken die essentieel zijn. Dan krijgen we inderdaad die geestelijke bloei.

Een geestelijke bloei, dat moet u wel begrijpen, betekent niet dat u er direct erg florissant gaat uitzien. Heel vaak zie je er juist beroerd uit in zo'n periode. Al is het alleen maar omdat je nog niet in staat bent om alle energieën juist te verwerken en te weten wat er met je gebeurt. Nu

heb je echter de mogelijkheid gekregen je eigen kwaliteiten te verveelvoudigen. Die verveelvoudiging van kwaliteiten, die geestelijk en voor een deel ook stoffelijk van belang zal zijn, ontwikkelt zich dan weer tot wat wij noemen rijpheid.

Rijpheid is geen inwijdingsproces zonder meer. Zeker, bij inwijdingsprocessen kan vaak een soortgelijke zoals beschreven optreden met alle gevolgen daarvan zoals eveneens al geremd, maar het is niet noodzakelijk. Ook zonder inwijding kan deze situatie plotseling voeren toe een verveelvoudiging van wat je de verveelvoudiging van het eigen wezen kunt noemen.

Nu moet ik voorzichtig zijn dat ik niet in de war raak met mijn beeldspraak.

Een verveelvoudiging ziet u misschien als een plotselinge uitbreiding. U moet het echter eerder zien als het ontstaan van het zaad van nieuwe mogelijkheden. Dat wil zeggen dat de mens, die eenmaal die sprong heeft gemaakt, niet onmiddellijk verder gaat woekeren totdat hij eindelijk de hele kosmos kan omarmen. Maar hij draagt met zich begripmogelijkheden waardoor hij later in de geest (dus in de sferen en dat betekent voorde doorsnee mens wel na de dood) in staat zal zijn om werelden, waarmee hij tot op dat ogenblik geen enkel contact had, nu plotseling wel te ontvangen, daarop te reageren en daar a.h.w. in te groeien.

Er is dus eigenlijk een tweeledigheid er is die meestal in de stof plaatsvindende schokontwikkeling en daarnaast krijgen we dan de daaruit voortkomende, maar intense groeimogelijkheid die praktisch alleen geestelijk bestaat.

Als wij dat willen zien in het geheel van de mensheid, dan wordt het weer moeilijk en dan kunnen we er alleen maar uitkomen door te gaan spreken over de wortelrassen. Als dit ras een wortelras is, dan is het wel een winterpeen, als u het mij vraagt. Het is ontzettend kil in zijn benadering van alles wat van belang is.

Een wortelras geeft aan een bewustzijn dat dominant is en daardoor invloed heeft op de vorm van de mens maar ook op de vorm van zijn wereld en zijn samenleving. Nu is een dergelijke ontwikkeling maar eens in de zoveel duizend jaren denkbaar. Meestal 21.000 jaar. Er zijn zelfs perioden geweest waarin van het ene ras tot het andere meer dan 200.000 jaren verliepen. Maar nu hebben we dus te maken met deze wereld en dit ras

Kan dit ras plotseling veranderen? Antwoord; dit is niet waarschijnlijk, want de geleidelijke groei is nodig voordat deze plotselinge ommekeer in geestelijke en stoffelijke beleving kan plaatsvinden. Maar als eenmaal voldoende mensen een dergelijke ommekeer hebben doorgemaakt, dan moeten wij ermee rekenen dat zij daardoor totaal nieuwe waarden naar voren gaan brengen in het ras. En als het aantal van deze buitenbeentjes (dat zijn ze in het begin) groot genoeg is geworden, dan zijn zij het die de norm gaan bepalen. Al de anderen zullen zich dan ofwel in gedrag, gewoonte en daardoor op den duur ook in geestelijke waarden gaan aanpassen aan deze verandering, dan wel ze zullen wegvallen. Wij hebben dat gezien met rassen.

Er waren vele mensenrassen. Homo sapiens kwam. Homo sapiens had een grotere herinneringstraining. Hij vond de samenwerking belangrijk niet in een gezagsrelatie maar in een grotere zelfstandigheid van elke persoon voor zich binnen de gemeenschap. Hadden de anderen zich daaraan onderworpen, dan waren ze opgegaan in homo sapiens. Voor een beperkt deel is dat gebeurd. Een groot gedeelte echter van die vroegere soorten hebben zich vastgehouden aan hun eigen habitus. Wat is het resultaat? Ze zijn weggevaagd. Je ziet ze niet meer, je hoort er niets meer van. Hier en daar zie je misschien nog een overblijfsel van een pygmeë, de een of andere oerbewoner van Australië maar daar blijft het bij.

De nieuwe soort die stoffelijk ontstaat, heeft nieuwe behoeften en nieuwe benaderingen. Dat betekent, dat ze de gehele samenhang in de wereld begint te veranderen. Homo sapiens is de eerste mens geweest die in staat was om het niet te laten bij bepaalde zeer primitieve werktuigen zonder meer, maar die begon steeds meer verschillende werktuigen te ontwikkelen en gelijktijdig tevens een kunstvorm waarvoor mede een deel van die werktuigen gebruikt konden worden. Dat is heel typerend geweest.

Als u dit beeld nu even vasthoudt en u denkt aan de huidige situatie, dan zal u duidelijk zijn dat overall in de wereld op het ogenblik een revolutie gaande is. Die revolutie heeft niet alleen

maar te maken met de stoffelijke omstandigheden ook al denkt men dat misschien. Ze heeft in wezen te maken met het onvermogen om zich innerlijk te identificeren met het wereldbeeld waarin men bestaat. Dan kun je dus zonder meer in verzet komen.

Je kunt destructief worden. Je kunt ook proberen iets anders te vinden een andere waardering voor de wereld, een andere mogelijkheid om daarin te bestaan. Op het ogenblik dat dat gebeurt, krijgen we de schokontwikkeling. Maar uit die schokontwikkeling ontstaat dan (vaak na enkele incarnaties reeds? de nieuwe soort en de vergroting van kwaliteiten. Door die vergroting van kwaliteiten wordt de mogelijkheid geschapen tot verdere ontwikkeling er, dominantie.

Groeiend bewustzijn is niet alleen maar een kwestie van geestelijk weelderig rondwapperen totdat je tenslotte de kosmos omvaamt. Het is mede een situatie waardoor alle stofgebondenheid, alle stoffelijke ervaring en zelfs alle ervaringsnoodzaak gepaard gaan met algehele veranderingen van niet alleen je wereld maar ook van jezelf. De wereld wordt op een andere manier manipuleerbaar. Maar je eigen verantwoordelijkheid, zoals je die beleeft en ziet, wordt eveneens een andere. Je relatie met kosmos en God, met de wereld en de materie die je beheerst, verandert. Ben je eenmaal begonnen met het manipuleren, dan verander je ook het ras en niet alleen maar de geest.

Sprekend over een groeiend bewustzijn kunnen we ons natuurlijk afvragen, of er dan altijd een gemiddelde van bewustzijn is. Een gemiddelde bestaat nooit. Het gemiddelde is een abstractie die is ontworpen op grond van het bestaande, maar daardoor op zichzelf onbestaanbaar is.

Er bestaat geen gemiddelde mens. Er bestaat alleen een geprojecteerd gemiddelde waarmee men de kwaliteiten en eigenschappen van een zeer groot aantal mensen tot een gemeenschappelijke noemer probeert te herleiden.

Je kunt dus niet zeggen dat deze wereld bestaat uit mensen die allemaal gelijk zijn. Je kunt echter wel zeggen dat in deze wereld een groot aantal mensen leeft die a.h.w. door de relatie met de wereld zelf en de denkbeelden die in de wereld naar voren komen tot een zelfconfrontatie worden gedwongen.

Ik ben bereid te stellen, dat een aantal jaren geleden reeds (dus niet eerst nu) een schokontwikkeling heeft plaatsgevonden in steeds meer persoonlijkheden. De meesten realiseren zich nog niet hoe ze zijn veranderd. Zij zijn het die zo dadelijk het beginsel van een raciale verandering met zich brengen. Deze veranderingen zijn niet te beperken tot Nederland. U zult misschien denken de hele wereld wordt zo dadelijk beheerst door provo's. Vergeet dat maar. Deze wereld wordt door allen, die tot een nieuwe beleving van zichzelf in de wereld zijn gekomen, veranderd en hervormd. Men staat aan de vooravond van een zeer sterke verandering in alle menselijke waarden. Daarbij ligt de nadruk niet alleen op de geestelijke kwaliteiten, maar wel degelijk ook op een totaal nieuw vermogen om energieën en gegevens uit de geest toe te voegen aan het stoffelijke bestaan en gelijktijdig daarmee de reactie en de oorzaak en gevolgverhoudingen op aarde voor zich meer beheersbaar te maken.

Dan kunnen we met ons verhaal niet alleen maar denken aan de eenling. Wij hebben te maken met het geheel. Voor u, indien u zelf betrokken bent bij die verandering, zal dat op dit ogenblik niet gelden, want u beleeft het niet als zodanig. U beleven is voorlopig voer u nog de maatstaf van het zijn. Maar voor het geheel zal elke verandering voor elke mens afzonderlijk betekenen dat er een soort explosieve waarde ontstaat in het geheel. Dat betekent voor het geheel meestal het begin van een verstarring. U heeft misschien wel eens gezien wat er gebeurt, als u een potje met water buiten heeft gezet, terwijl heft vriest. Het barst. Waarom? Omdat de uitzetting van de inhoud niet gevolgd kan worden door datgene wat de inhoud moet bevatten.

De mensheid is het vat waarin het gemiddelde van het bestaande bewustzijn een uitingsmogelijkheid kan vinden. Op het ogenblik, dat het uitzettingsproces begint, zal er steeds meer spanning komen te staan op de mensheid zoals ze nu is en op haar. maatschappelijke en andere beelden. In het begin lijkt het alsof het omhulsel het zal „winnen”, maar het uitzettingsproces gaat door en voordat je het weet, valt het geheel in gruzelementen d.w.z. dat de vorm weg is Zolang de kou of het actieve proces voortduurt, blijft de vorm behouden. Dat zult u ook aan uzelf bemerken.

Wanneer u die verandering doormaakt, kunt u de uiterlijke zaken niet veranderen. U blijft uzelf gelijk tot het ogenblik, dat u met nieuwe belevingen of condities wordt geconfronteerd en dan is het net dooi. Wat is water dat bevroren was wanneer het lente begint te worden anders dan opeens een amorfe massa het lost zich op. Het kan in elke vorm worden bevat. Welke vorm, dat hangt van de omstandigheden af. Misschien verdampt het wel, misschien dringt het in de grond, misschien maakt het tijdelijk een vijvertje waarin de muggenlarven nog een tijdje spelen tot ze zoemend opvliegen om de mensen te steken die er ook niets aan kunnen doen.

Wij zijn precies hetzelfde. Wanneer wij het proces ondergaan, dan blijft de uiterlijke vorm behouden, maar ze is niet meer stabiel. Wij passen ons echter veel beter aan. Het is het aanpassingsvermogen dat een rol speelt. Als, dat voor ons geldt, dan geldt dat ook voor de maatschappij.

Als er voldoende nieuwe waarden zijn, dan verstart die maatschappij. Maar de maatschappij zit aan vormen vast en de veranderingen die in de verschillende individuen plaatsvinden zijn nog niet tot één geheel geworden. Daarvoor moet het moment komen dat de spanning te groot is geworden. Pas als de spanning te groot is, zien wij het maatschappelijk geheel in scherven uiteenvallen en dan is elke nieuwe vorm, elke nieuwe functie en elke nieuwe werking voor de mensheid ineens weer mogelijk geworden

Stoffelijk is dat niet zo belangrijk. Per slot van rekening, of je nu een koninkrijk of een republiek bent, een keizerrijk of een anarchie dat maakt niets uit. Het gaat alleen maar om de mensen. Zo is dat natuurlijk ook met vormen.

Geestelijk betekent het, dat er incarnerend veel meer mogelijkheden zijn om jezelf perfect te uiten. En zeker iemand, die de schokontwikkeling heeft doorgemaakt, zal door zijn bewustzijn juist die vorm, die functie kiezen, welke eerst niet bestond, want alles had een vaste vorm. Nu kan hij a.h.w. zelf die vorm maken waarin hij past. Een volledige uiting van de eigen persoonlijkheid, een geheel nieuwe werking en een totaal eigen verantwoordelijkheid ontstaan. Dan zien wij dat het schoksgewijze gebeuren in feite betekent een veel grotere zelfrealisatie, een veel betere maatschappelijke mogelijkheid. Het betekent ook een totaal nieuwe economische relatie en last but not least een totale vernieuwing van de intermenselijke relaties. Wat mensen onder elkaar en voor elkaar zijn betekent meer voor bewustzijn en bewustwording dan men over het algemeen aanneemt.

Indien die verhoudingen en die relaties kunnen worden gevormd in overeenstemming met de innerlijke waarde van de mensen en daaraan de juiste vorm en uitdrukking worden gegeven, dan is er ineens de perfecte belevingsmogelijkheid in de stof geschapen en is er inderdaad sprake van een snelle groei.

Zeker, het ik zal zichzelf beperken, omdat men niet alles tegelijk kan zijn en niet alles tegelijk kan doen. Maar in deze zelfbeperking brengt men dan voor zichzelf weer nieuwe geestelijke contactmogelijkheden. Men brengt voor zichzelf al datgene tot stand wat later in de sferen tot een verdere verruiming van het totale bewustzijn kan bijdragen. Dat, mijne vrienden, zijn de belangrijkste dingen die u zich kunt voorstellen.

Ik zeg u deze wereld en dit menselijke ras bevinden zich in een gistingperiode. De spanningen zijn zo groot geworden dat langzaam maar zeker de aardkorst begint te barsten. Dat betekent, dat nieuwe aanpassingen mogelijk zijn. Maar die aanpassingen kunnen alleen zinvol zijn, indien ze van binnenuit geschieden, indien de geestelijke krachten en de geestelijke waarden in toenemende mate worden gebruikt om de juiste stoffelijke oriëntatie tot stand te brengen.

Ik ben ervan overtuigd, dat u misschien niet meer in dit leven, maar zeker voor uw volgende incarnatie hiervan getuige zult zijn. Dan zult u met mij zeggen De sprongsgewijze ontwikkeling is een van de beste manifestaties van het in ons en in de kosmos groeiend bewustzijn.

DE TAAL VAN DE MEESTERS

De taal van,de Meesters is altijd een beetje anders dan die van de gewone mensen. Als je een Meester hoort en hij heeft het over de spiegelende lotusvijvers en dergelijke, dan moet je dat zelf vertalen. Ik heb geprobeerd om daarover het een en ander te weten te komen en dat ga ik

u nu vertellen. U heeft dan meteen iets om uw bewustzijn wat verder te laten groeien een soort kunstmest.

Een Meester zal over het algemeen spreken in termen die behoren bij zijn eigen cultuur en beschaving, maar die door een samenhang zich net onttrekken aan het normale taalgebruik. Als men gewoon tot u zegt

He jôh, sta niet zo te vult u zelf maar in, dan is dat heel iets anders dan als iemand u toeroept; Bedenkt wel, gij zult niet De Meester moet afstand nemen van het normale taalgebruik om gehoord te worden.

Een Meester heeft verder uit de aard der zaak heel veel dingen die hij niet zo gemakkelijk kan vertalen. Een gewoon mens kan meestal wel gewoon met anderen praten. Zelfs als je over kleuren praat. Je ziet ze misschien wat verschillend, maar je weet van elkaar wat je bedoelt. De Meester heeft te maken met kosmische kleuren. Hij heeft te maken met alles wat eigenlijk niet te zeggen is. Het resultaat is, dat de Meester over het algemeen spreekt in gelijkenissen. En als gelijkenissen niet voldoende zijn, dan vertelt hij verhaaltjes.

Heeft u zich wel eens afgevraagd waar al die vreemde legenden en sprookjes vandaan zijn gekomen? Het merendeel van die verhalen is eigenlijk het eindproduct door mensen gemaakt uit datgene wat Meesters eens hebben verteld. Soms maken ze een hele roman van iets wat eigenlijk een volksverhaal is. Neem b.v. de Golem.

De Golem, zeggen de mensen, is een robot die door een magische rabbi werd gemaakt en die bezielde werd door een heilige naam die in het voorhoofd was gegrift. Wat de mensen niet weten is, dat de herkomst van dat verhaal is te herleiden tot een Babylonische Meester, die ongeveer 2700 jaar v. Chr. heeft geleefd. Deze vertelde namelijk zijn versie van het scheppen van de mens.

Zoals velen uit die tijd vertelde ook hij dat de mens uit aarde was gevormd. Hij moest duidelijk maken dat de mens uit materie was gevormd door de geest. En om nu uit te leggen waar het leven vandaan kwam, sprak hij inderdaad over de magische naam die in het voorhoofd werd gegrift. Vanaf dat ogenblik en niet voor die tijd kon de mens leven.

Een gevarieerde versie daarvan zien we trouwen ook in het joodse geloof. Leest u maar in de Thenach (het Oude Testament) de eerste schepping God blies aan Adam zijn adem in. Hier heeft men dUs de naam willen afschaffen, want de naam van God was heilig. Andere namen waren niet erkend. Dus moest er iets voor in de plaats komen, namelijk God, Die zijn geest zond in het stoffelijke voertuig. Zo is het eigenlijk gekomen

Die Golem bleef een eigen leven leiden in de legende. Langzamerhand ging men begrijpen dat de mens bepaalde goddelijke kwaliteiten bezit. Dan zou het dus ook mogelijk moeten zijn dat de mens die kwaliteiten gebruikt om de goddelijke kracht, als het ware naar beneden te halen. Als hij dan de Naam schrijft op het voorhoofd van een pop uit leem of uit aarde, zou die opeens gaan leven. Daar komt nu het hele begrip van de Golem vandaan.

Het verhaal van de Golem is indertijd door een overigens niet joodse verteller omgezet in een soort poppenspel, net zoals de Faust. Dat was oorspronkelijk ook een poppenspel. Daaruit heeft men weer nieuwe overleveringen gehaald. Uit die nieuwe overleveringen is tenslotte omstreeks 1900 een roman ontstaan die uitbeeldt wat U weet van de Golem. Woorden van een Meester geworden tot een mystieke roman. Het klinkt krankzinnig maar het is zo.

Als we andere verhalen ontleden (de godenverhalen van de Ramayana b.v.), dan hebben we niet alleen te maken met allerlei vreemde figuren, een soort wajang wong die zich afspeelt tussen hemel en aarde, maar we hebben gewoon te maken met de woorden van de oude wijzen. Die woorden moesten iets duidelijk maken. Daarom moesten ze spreken over de held die in staat is om de goden, de koningen der demonen, te verslaan. Daarom moesten ze spreken over de deugd niet alleen, maar als iets wat je doet, naar als een situatie waaruit onmiddellijk een kracht voortkomt. Daarom moest men delen van de dierenwereld vergoddelijken om duidelijk te maken dat de mens samen met de natuur sterker is dan de meeste demonen .

De woorden, van de Meesters zijn alijd bijzonder duister vvoor degenen die proberen ze uit te leggen. Die uitleggingen worden dan de verhalen die op den duur als een sprookje blijven voortbestaan.

Laten wij eens kijken naar de Wereldleraar. De Wereldleraar zei eens letterlijk Je bent een dwaas, als je van de ene stad naar de andere gaat lopen terwijl je haast hebt, als er ook een trein gaat. Dan zeg je; Wat is dat voor een krankzinnig beeld. Zo gek is het ook weer niet. Misschien komt er later een heel verhaal over het voordeel van het rijden in treinen. Er zouden dan geen treinen meer zijn. De gelovigen gaan dan kunsttreintjes maken om daarmee een geestelijke beleving te hebben, want zo gek zijn ze nog wel.

De Wereldleraar heeft eigenlijk dit bedoeld; Als er twee mogelijkheden zijn om iets te bereiken en je wilt het bereiken, dan moet je de snelste weg kiezen. Zo eenvoudig is het Hij bedoelde dat niet alleen in stoffelijke zin dat hebben de mensen gedacht. Hij bedoelde het als een werken met geestelijke krachten zowel als met stoffelijke krachten. Het resultaat is, dat hij kwam tot allerlei gelijkenissen die laten zien dat de man heel erg nuchter was. Dat vergeten de mensen nogal eens. Zij denken altijd een Meester is iemand die stoffelijk gezien bezopen is maar mystiek buitengewoon. Laat mij u vertellen dat een Meeste meestal practischer is dan de doorsnee mens die zichzelf een practicus noemt.

Een ander woord dat ook uit de laatste leringen van de Wereldmeester stamt Wanneer ik inga tot de geest, dan word ik mij bewust van mijn materie. Hoe kan dat? Ingaan tot de geest (dus slapen) en dan je bewust worden van je materie. Neen, het is zo; Als ik inga tot de werkelijkheid van mijn persoonlijkheid (de geest is mijn werkelijkheid), dan word ik mij pas bewust van de betekenis die het stoffelijke voor mij heeft.

Eens zal er wel iemand komen die daarover een heel verhaal maakt; Iemand die worstelt om de moeilijke weg te gaan naar het rijk van de geest, die door het rijk van de geest doolt, tijdelijk terugkomt op aarde en in plaats van een heel gewone nietsnut plotseling een vorst is geworden. Zo gaat dat.

De taal van de Meesters is onbegrijpelijk omdat je probeert haar in je eigen termen om te zetten. En als dat niet gaat, dan maak je er maar een verhaaltje van

Als ik u een verhaal zou willen vertellen over al datgene wat die Meesters allemaal hebben gebracht, dan kan ik kiezen. Ik kan proberen het weg te drukken, dan wordt het een evangelie een Koran of iets dergelijks iets wat in feite losstaat van de stoffelijke werkelijkheid. Of ik kan het verwerken tot iets wat practisch is, maar dan maken de mensen er een verhaaltje van, omdat ze geen raad weten met de conclusies die daaruit worden getrokken. Neem nu Doornroosje.

Doornroosje vind ik een schitterend sprookje. De meeste mensen realiseren zich allang niet meer waar het vandaan komt. Het is overigens een sprookje dat niet zo oud is als sommigen denken. Het stamt eigenlijk in zijn aanleg uit de vroeg Frankische tijd, dat is ongeveer 500 na Chr.

Er was toen een ingewijde (noem hem maar een kleine Meester) die het verhaal vertelde dat eigenlijk ging over de ziel. Hij zei; Je wordt geconfronteerd met goed en kwaad. Het kwade brengt altijd de beperking van het goede. Hoe groter de innerlijke schoonheid is die je bereikt, des te kwetsbaarder ben je voor de aanvallen van het kwaad. En omdat je het kwaad nooit verwacht, zal het je treffen. Dan komt er een ogenblik, dat je bent omringd door een ondoordringbare haag. Je bent niet te bereiken voor de mensheid dan slaap je. Maar dan komt er iemand, die eindelijk door de haag heendringt. Een kracht, een begrip, een lichtstraal beroert je en opeens begint alles weer te leven, ben je deel van de wereld, maar gelijktijdig ben je veranderd en vernieuwd.

Toen ze vroegen hoe dat moest worden voorgesteld, werd er maar een koning en een koningin bijgehaald. Het is tegenwoordig nog zo Je hebt het sprookje van Oranje, het geheim van Soestdijk en al die dingen meer. Daar kunnen ze later ook hele sprookjes over vertellen.

Dat soort dingen begrijpen is natuurlijk een beetje moeilijk. En toch, aan de andere kant, als u de woorden van een Meester hoort, waarom zou hij het zo gezegd hebben?

Er is geen God dan God En geen God boven God, want God is en God is de Hoogste.

Een vrije vertaling van de oorspronkelijke aanhef van de Koran. Waarom moet dat zo ingewikkeld worden gezegd, dat er geen God is dan God? Een eengodendom dus? Neen, het gaat nog iets verder. Er is maar een kracht waaruit alle krachten voortkomen. Als wij alles herleiden tot deze ene kracht, dan blijkt dat er niets anders duurzaam is dan deze kracht.

Dat werd daarmee bedoeld. Maar als je ziet wat ze ervan gemaakt hebben, dat is meestal een aanleiding om anderen om hals te brengen

Mohammed was in zijn eigen recht een priester. Dat vergeten de mensen, want hij was niet christelijk. En als je niet christelijk bent, kun je nooit een Meester zijn. Mohammed drong door tot de essentie en in bepaalde verhalen zelfs tot de dromen, die hij eens heeft gedictieerd. In zijn opstijgen tot de zevende hemel zit veel meer dan de mensen begrijpen. Niet dat er zeven hemelen zijn. Het is wel zo, dat wij door heel veel verschillende begripstoestanden heen moeten gaan voordat wij in staat zijn om ook maar een vliedend contact te hebben met de werkelijkheid van God. Maar als Mohammed dat op zijn manier vertaalt en in de termen van zijn tijd zegt, dan maken de mensen er een sprookje van of een heilige legende. Dat is iets wat altijd pijnlijk aankomt.

Als u de woorden van de Meesters leest (wij hebben er al verschillende gegeven in de loop der tijden), dan moet u niet trachten dat te zien als een letterlijke waarheid zonder meer. De taal van de Meesters is de taal van, het onzegbare uitgedrukt in gelijkenissen. Pas als u dat gaat begrijpen, dringt u door tot de essentie van de boodschap die gegeven wordt.

Het is gemakkelijk genoeg te zeggen. Er is geen God dan God. Of; Ik ben de Here uw God en gij zult geen vreemde beelden voor mijn aanschijn stellen. Maar wat het betekent, kun je pas begrijpen, als je doordringt tot de essentie die de Meester heeft bedoeld. Dat kun je nooit, als je de zaak vormvast opperst en laat staan. De meeste mensen gebruiken hun geloof als een soort stijfsel om de waarheid die hun is geleerd te doen verstarren totdat niemand meer daarmee weg weet. Dat wrijft je ziel nog erger dan een stijf boordje je hals.

Wat u moet doen is gewoon zoeken naar de betekenis van; Ik ben de Heer uw God. Gij zult geen vreemde beelden voor mijn aanschijn stellen. Aanschijn is niet alleen maar aangezicht. Het betekent namelijk ook straling. Als u het precies vertaalt, dan staat er eigenlijk; Elke voorstelling, die ik mij maak van het Goddelijke staat tussen de uitstraling van de werkelijkheid en mijn eigen wezen. Het schermt mij af voor God. Het vervreemt mij van de stralende werkelijkheid waarvan ik deel uitmaak. En dan klinkt het ineens heel anders.

Op die manier zoudt u moeten proberen na te gaan wat het kan betekenen. Niet een onveranderlijke strakke waarheid. De taal van de Meesters is de taal van de gelijkenis. Het is de taal van de aanleiding, de indicatie van iets wat je in jezelf moet voelen om het waar te maken.

Er zijn heel veel mensen die zeggen; Zonder strakke normen komen we er niet. Onthoudt u een ding Als je de waarheid in het corset rijgt, dan valt ze voortdurend flauw vanwege de vapers. De waarheid moet vrijelijk kunnen bestaan. De kracht in ons moet vrijelijk kunnen bestaan. Al datgene wat zich in ons afspeelt, moeten we niet zien als iets wat apart staat van de werkelijkheid het is er deel van.

Een Chinese Meester heeft eens gezegd Wanneer ik wil opstijgen tot de hemeldraak en mijn blik daarop richt, zo sta ik al voor de gloeiende draak die de onderwereld beheerst. Pas als ik deze heb overwonnen, kan ik opstijgen tot de ruimte. Ja, zeggen dan de mensen, draken. Er zijn natuurlijk wel draken, maar dat zijn geen echte. Er bestaan geen geestelijke draken. Nu, ik ken veel geestelijken die ook draken genoemd mogen worden. Waar het om gaat is dit;

Als ik probeer het hoogste Licht te bereiken, dan zal ik het diepste duister moeten erkennen. Dat heeft die Meester feitelijk gezegd.

Als u wist hoeveel drakenlegenden en drakenmagie in de taoïstische benadering daardoor ontstaan zijn, dan zoudt u zich doodschrikken. De woorden van de ingewijden werden weer ontdaan van hun werkelijke betekenis. Toch heeft hij in wezen niets anders gezegd dan vele

christenen in hun geloofsbelijdenis zeggen; Hij is gestorven, afgedaald ter helle en de derde dag herrezen uit de dood. Dat is het raadsel.

Je kunt niet tot het Licht komen dan slechts door het duister, want slechts hij, die het duister kent, kan bewust het Licht beleven.

Dan zeggen de mensen; Daar heb ik helemaal geen zin in. Ik heb deugdzaam geleefd, ik heb geleden en dan zal God zijn engel wel even sturen en ik kom franco per post aan in de hemelpoort met palmtakken, hallelujagezang en al wat daarbij hoort. Dat is weer het menselijke sprookje dat op basis van de waarheid berust.

Er is geen hemel dan de hemel die je in jezelf vindt, als je de hel hebt doorproefd die in je bestaat. Dat is ook een woord van een Meester. Om af te sluiten zou ik er nog dit aan willen toevoegen;

In datgene wat de Meester zegt, zoeken wij dat wat onze visie bevestigt. En juist daarmee maken wij de grote fout. Daarom maken wij van de waarheid een sprookje en beseffen niet dat, terwijl wij het sprookje vertellen, wij de waarheid aan een ander doorgeven en onderwijl leven wij zelf met de leugen. Dit is dan van mij.

Vrienden, ik hoop, dat ik u iets verder heb gebracht als u ooit weer eens Evangelie, bijbel, profetieën of wat dan ook leest. Als u zich dan eens gaat afvragen wat er werkelijk mee bedoeld zou zijn. Want een geestelijke waarde kun je alleen uitdrukken in gelijkenissen en nooit in concrete woorden laat staan in concrete bevelen, geboden en opdrachten.

FANTASIE

Fantasie, de droomwereld die ik mijzelf schep om aan te vullen dat wat ik beleef en niet kan beleven.

De fantasie, de droom van de werkelijkheid, die onttrokken is aan de feiten die ik ken.

Fantasie, het vermogen om in de toekomst te zien en het gelijktijdig niet te erkennen.

Fantasie, het opbouwen van een kasteel in de wolken en daar met je gedachten vertoeven omdat je niet hoeft te bemerken hoe stenig de weg is die je op aarde moet gaan.

Veel is fantasie, want al datgene wat niet werkelijk is voor ons geestelijk of anderszins dat zullen wij proberen aan te vullen met onze dromen. Of het nu een droom is van een hemel, van Zomerland of van een hel voor anderen. Of het de droom is van een wereld van morgen die beter zal zijn of een wereld van gisteren die zoveel slechter was, dat doet niet ter zake. Wij fantaseren. En in die fantasie maken wij voor onszelf het leven leefbaar.

Laten wij echter een ding niet vergeten de fantasie is ten dele een ontvluchting aan de werkelijkheid. Zolang wij in onze fantasie niet aan onze werkelijkheid ontvluchten is ze aanvaardbaar. Dan kan ze zelfs veranderen in profetie. Maar zodra het eigen ik^o de kern is geworden van de gehele fantasie, dan is zij niets anders dan een poging tot zelfbevestiging voortkomend uit het onvermogen tot zelfaanvaarding.

Door een storing in het opname apparaat is het eerste onderwerp van deze cursus niet opgenomen. Wij bieden u daarvoor onze verontschuldiging aan.

De redactie van SLEUTELS.

2e onderwerp.

LES 9 - DE KRACHTEN VAN DEZE TIJD

Er is in deze tijd een groot aantal krachtverschuivingen de doordat de zon in haar baan een nieuw deel van de ruimte aan het betreden is waarin o.m. de directe verdeling van de micromaterie iets verschilt. De activiteit loopt uiteen op het ogenblik van één tot 5 moleculen per kubieke kilometer, in de volgende serie tot 15. Dat is toch wel een lichte verandering. Het betekent waarschijnlijk een toename van zonneactiviteit in de komende paar honderd jaren. Daarnaast blijkt, dat ook een aantal sterren in verhouding tot dat deel van de ruimte waarin wij ons op het ogenblik bevinden in straling zijn toegenomen. Dit houdt in, dat verschillende sterren dus een grotere stralingsinvloed krijgen op het gebeuren in het zonnestelsel. Dit zou men het best astrologisch kunnen behandelen, omdat de directe overdracht van de signalen van die sterren technisch nog niet aanvaardbaar is te maken volgens de moderne wetenschap.

Ook kosmisch blijkt er nu een omwenteling gaande te zijn. Wij hebben verschillende zaken kunnen beschouwen bij de laatste Wesak bijeenkomst. Aldaar werd ons duidelijk dat verscheidene grote geesten uit het verleden zich weer bijzonder sterk op de aarde gaan richten, terwijl ons daarnaast ook duidelijk is geworden dat vele krachten, die meer met chaos en materie te maken hebben, eveneens hun aandacht op de aarde hebben gericht.

De situatie waarin de wereld en ook de mensheid zich op het ogenblik bevindt, kan het best worden uitgedrukt als een aanmerkelijke toename van de scala van mogelijkheden. Het houdt in, dat waar je vroeger een of twee keuzemogelijkheden zou hebben gehad er nu in wezen tien zijn. De moeilijkheid is, dat de meeste mensen gewend zijn om tussen twee waarden te kiezen, hooguit drie en dus bij een keuzemogelijkheid van tien niet meer in staat zijn bewust een beslissing te nemen. De energieën zullen daardoor een tijd lang voor een groot deel der mensheid een bijzonder bepalende invloed vormen. Het is over deze invloeden dat ik u het een en ander wil mededelen.

De directe invloeden van de zon zijn reeds nu maar ook de komende paar jaren nog op zijn minst genomen verwarrend. Er zijn veel sterke stralingsvelden. Dit betekent o.m. dat de ionisatie in bepaalde delen van uw atmosfeer zal toenemen en niet zoals men wel zegt zal afnemen. Desondanks neemt de directe straling er is nu vooral een harde straling die het aardoppervlak bereikt toe met ongeveer een factor van 2.

De planeten zelf bevinden zich in hun baanomloop eveneens in een onevenwichtige toestand, omdat zij niet meer zoals lange tijd het geval is geweest ten opzichte van het kernstuk de zon een evenwichtig geheel vormen. Zij worden nu een onevenwichtig geheel. Dit betekent, dat de invloed van de zon op alle planeten niet alleen op de aarde eveneens sterk eenzijdig wordt wat de reflecties van de verschillende planeten zal beïnvloeden en daardoor ook weer de betekenis die zij voor de aarde hebben. Een uitzondering hierop maken de manen. Zij blijven wel in hun normale omloop, maar deze omloop zal waarschijnlijk iets verschuiven en dit gedurende ongeveer 21/2 maand. Het is een lichte afbuiging van misschien 3 km ten aanzien van de werkelijke omloop zodat het perihelium iets hoger wordt, maar dat merk je haast niet.

Kijk ik naar de totale invloed die dit alles moet hebben op de aarde, dan kom ik tot de volgende conclusies

Spanningen en fouten die op dit ogenblik in de aarde, bestaan, zullen in de komende paar jaren veel sneller tot uiting komen dan voorheen. Het resultaat is, dat wij moeten rekenen met een toename van verschijnselen op aarde zoals daar zijns vulkanisme, aardbevingen, lichte trillingen, activering van slapende vulkanen aardbevingen en daarbij aanmerkelijke verschillen van de normale luchtcirculatie.

De gordel, waarin de grootste gevolgen daarvan kunnen worden verwacht, loopt ongeveer van de zuidelijke punt van Abessinië in de richting van het Caraïbische gebied en dan verder iets noordwaarts tot bijna aan Siberië. Daarna blijkt de baan weer naar beneden te gaan. In deze

gebieden kunnen storingen worden verwacht. Bepaalde natuurrampen lijken mij onvermijdelijk. Daar echter een groot gedeelte van de geestelijke krachten die zich gaan inzetten niet zullen proberen om dit element van ramp en spanning te vergroten, neem ik aan dat het mogelijk zal zijn een groot gedeelte van de optredende rampen te beperken, dan wel hun uitingen en gevolgen daar te doen plaatsvinden waar de mensheid hiervan niet in al hoge mate schade van zal ondervinden.

Als wij kijken naar de invloed van de sterren, dan blijkt dat o.a. Algol een zeer grote invloed heeft gedurende dit jaar. Deze periode begint ongeveer oktober. De inwerking van Algol is naar men zegt nogal demonisch. Dat is niet helemaal waar. Maar het betekent wel, dat ze veel tegengestelde denkbeelden en daarmee ook acties ten gevolge heeft. Impulshandelingen zullen in die 12 jaar veel meer voorkomen dan normaal. Veel mensen zullen geneigd zijn hun zelfbeheersing eerder te verliezen. Ook voor degenen die organisch misschien niet helemaal honderd procent zijn betekent het dat zij te maken krijgen met een plotselinge verandering van hun toestand. Dat kan betekenen dat zij ineens veel zieker worden of dat ze in het tegengestelde geval ineens en onverklaarbaar beter. Al deze gevallen zullen voorkomen.

Kijk ik nu verder naar de grote invloeden die uit de kosmos zelf komen, dan blijkt dat de aarde en daarmee de mensheid dank zij het werk van vele grote geesten eigenlijk beroerd, wordt door een nieuwe golf van geestelijk licht. Maar dit geestelijk licht gaat, gezien de situatie in de stof, niet gepaard met een gelijksoortige levensenergie. Het betekent dus dat het witte licht zeer sterk zal zijn en zal overheersen. Waarschijnlijk zelfs vier jaren waarin het periodiek veel meer voorkomt dan anders het geval zou zijn geweest, terwijl daarentegen de golven van goud licht aanmerkelijk minder zullen zijn dan normaal. De invloed groen zal veel optreden, omdat goud zich alleen kan manifesteren als het wordt gedragen door blauw, zodat geloof en weten in de komende tijd een zonderlinge vermenging zullen ondergaan.

Het geheel van de geestelijk inwerkingen is volgens de verwachtingen die we daarvan koesteren op dit ogenblik toch voor de mensheid in zoverre gunstig, dat men zich aan vele gewoontepatronen gaat onttrekken en dat men komt tot een nieuwe benadering zowel van eigenleven als van maatschappelijk leven. Daarnaast komt men in vele gevallen weer tot een sterk persoonlijk geloof dat al dan niet binnen het kader van bestaande geloofsvormen kan worden beleefd.

De situatie, die vanuit de lagere sferen op aarde wordt geschapen, moet hier ongetwijfeld ook enige aandacht krijgen.

De lagere entiteiten hebben er veel belang bij dat de mens niet als eenling maar als groep reageert. De groep namelijk heeft een veel kleiner kritisch vermogen en zal zich veel eerder tot chaotische verwickelingen laten verleiden. De poging om groepen te beheersen zou kunnen slagen, indien deze zelf niet uit het witte licht voortdurend kracht kunnen putten, want elke groep heeft een groepsbegeleider of groepsgeest. Deze groepsgeesten zullen in vele gevallen in staat zijn de sterk vernietigende inwerkingen, die vanuit het duister naar boven komen ofwel te verspreiden, dan wel zelfs tegen te houden. Op deze manier voorzie ik inderdaad grote veranderingen op betrekkelijk korte termijn.

Nu heeft men mij gevraagd om u niet alleen deze gegevens te verschaffen, maar ook u enkele van mijn inzichten in het bijzonder voor te houden.

In deze dagen kan een mens die gewaarschuwd is zich gemakkelijk kunnen instellen op alles wat lichtend is. Denk niet aan hetgeen goed of kwaad is volgens menselijke opvatting, want dat heeft weinig betekenis meer. Deze begrippen zullen steeds verwarder worden naarmate de tijd verdergaat. Een mens kan zich echter oriënteren op alles wat voor hem licht en vreugde betekent. Zoek het goede te puren uit alles wat u ontmoet. Wees blij met het ogenblik. Houdt u niet bezig met wat morgen kan gebeuren of met wat gisteren is gebeurd. Juist door voortdurend uw krachten te wijden aan het heden en daarin voor uzelf een zo groot mogelijke harmonie te zoeken, zult u in staat zijn de veranderingen die van buitenaf op u af komen voor uzelf op een gunstige wijze te gebruiken. U zult daardoor uw innerlijke kracht, uw innerlijk licht eerder sterker zien worden dan zwakker.

Als het gaat om persoonlijke gebeurtenissen, dan is een mens nogal snel emotioneel. Emoties hebben weinig zin, tenzij ze kunnen worden gebruikt. Dat is iets waaraan een mens nogal eens aan voorbij gaat. Heel veel emoties worden juist opgekropt ze worden verborgen. Dat heeft geen zin. Alleen als u door het onderdrukken van die emoties een ander doel kunt nastreven en dat bereiken is dat voor u zinvol. Als u emoties heeft die u niet kunt ontladen, dan moet u het volgende doen

Besef, dat elke invloed die chaotisch of negatief is een aantasting is van uw levenskracht, uw eigen mogelijkheden en u heel vaak onder de beheersing zal brengen van krachten, die van minder goede origine zijn. Probeer dus uw ontevredenheden, uw mopperpartijen zoveel mogelijk ofwel onmiddellijk te uiten, dan wel om te zetten in een actie die dan misschien toch positief is. Als u zich ergert over b.v. de burens, dan kunt u misschien wat stof afnemen en met het uitslaan van de stofdoek daardoor iets van uw gevoelens kwijtraken. Als u dan later ziet wat u allemaal heeft gepresteerd in een betrekkelijk korte tijd, gedreven door uw onrust en woede, dan kunt u daar dan weer een tevredenheid uit putten.

Voor de man is het al precies hetzelfde. Het is gemakkelijk om een droomleven te koesteren waarin alle dingen anders zijn dan ze zijn. U heeft echter met de harde feiten te maken. Indien u met die feiten te maken heeft, maak er het beste van. Probeer binnen de mogelijkheden, die u op dit ogenblik heeft, het optimale te bereiken. Lukt u dat niet, probeer dan meer te zijn of meer te presteren dan men redelijk van u zou kunnen verwachten of u van uzelf waarschijnlijk acht. Door voortdurend op elk ogenblik te streven vergroot u uw veerkracht, uw geestelijk evenwicht en uw vermogen om de lichtende krachten op te nemen die er rond u zijn. Wanneer u echter steeds bezig bent u te verzetten tegen de eisen die aan u worden gesteld, scheidt u een chaotisch geheel waardoor uw levensenergieën afnemen en u steeds sterker wordt beheerst door de invloeden van buitenaf of misschien zo te gronde gaat aan uw gebrek aan energie. Dit moet vermeden worden.

Al datgene wat ik heb waargenomen in de laatste tijd en zeker niet alleen tijdens de Wesak bijeenkomst maar ook tijdens de bijeenkomsten daarna, doet mij veronderstellen dat men druk bezig is om o.a. de invloeden van de Wereldleraar, en de Wereldmeester niet alleen te evalueren maar gelijktijdig ook meer praktisch te verbreiden. Of dit onder de naam Wereldleraar of Wereldmeester zal geschieden, betwijfel ik. Dit zou namelijk teveel weerstanden oproepen en daardoor negatief werken. Deze leerstellingen worden ongetwijfeld veel sterker onder de mensen gebracht.

Men zal proberen te werken op de emoties van de mens, opdat hij tot positieve reacties zal komen. De mens moet leren in deze tijd anderen niet te veroordelen. Het heeft weinig zin te zeggen dat een ander verkeerd doet, als men zelf niet zeker is dat men goed doet. Of men goed doet, kan men niet zien aan de eigen waardering alleen, maar slechts aan de gevolgen die de eigen actie en de eigen levenshouding naar buiten toe hebben veranderd.

De situatie waarin de Grote Raad op het ogenblik verkeerd, is er een waarin een keuze moet worden gemaakt uit vele duizenden actiemogelijkheden. Dat daarbij de voorkeur zeker zal gaan naar verlichting, bepaalde inwijdingen e.d. behoeft ons verder nog niet veel te zeggen. Dit zijn namelijk zaken die enkele personen betreffen, niet zaken die de gehele mensheid en de wereld aangaan.

Dat men daarentegen zal proberen om een evenwichtiger distributie van krachten en stralingen tot stand te brengen, spreekt mij meer aan. Hier namelijk kan men door te werken met de reële kosmische krachten en de krachten die vanuit de zon de aarde bereiken wel degelijk komen tot een modificatie van de menselijke habitus (gedrag). Dit zou impliceren, dat vele dingen in feite beter gaan dan men ooit zou hebben verwacht.

Bindt u niet aan personen of persoonlijkheden. Heel vaak kiest men voor een bepaalde persoon die men in wezen niet helemaal kent. Mensen gaan b.v. stemmen op iemand op grond van een beeld dat ze van zo'n persoon hebben gevormd. Probeert u gewoon af te gaan op datgene wat op dit moment noodzakelijk is. Houdt u niet bezig met persoonlijkheden of partijen maar met noodzaken.

Als u te maken heeft met het zakenleven, ga niet uit van hetgeen wenselijk is of van hetgeen er van u wordt verlangd. Ga uit datgene wat u op dit moment kunt waarmaken en doe dat dan zo goed mogelijk. Het resultaat hiervan zal dermate positief kunnen zijn voor vele mensen, maar ook voor vele instellingen en bedrijven dat ik, daarvan inderdaad zeer goede verwachtingen heb binnen een jaar.

Als ik zie hoe een groot aantal geesten, zelfs uit Zomerland, beginnen zich mede te richten op de aarde en daarbij heel vaak als persoonlijke geleiders zullen optreden, zo neem ik aan dat de inspiratieve mogelijkheden van de mensen in de komende paar jaren aanmerkelijk boven het normale zullen liggen.

Volg uw inspiraties. Vraag u dan niet teveel af, of het redelijk is. Vraag u af, of het mogelijk en aanvaardbaar is. Als aan deze beide voorwaarden is voldaan, is uw inspiratie belangrijk, want ze kan u brengen tot een vernieuwing van uw persoonlijk leven zowel als het winnen van een nieuwe betekenis voor de mensen rond u en misschien zelfs voor zeer grote delen van de mensheid.

Laat u niet overbluffen door degenen die zeggen, dat zij de enige waarheid, het enig juiste systeem e.d. hebben. Er bestaat op dit ogenblik geen waarheid of systeem dat algemeen wordt verkondigd en gelijktijdig volledig doeltreffend is voor de omstandigheden waarin de aarde verkeert en de processen die zich in de mensheid voltrekken. Juist daarom is het erg belangrijk, dat u allereerst en voortdurend uw eigen keuze maakt.

Om nog even terug te keren naar de zaken van de Witte Broederschap, het Verborgene Priesterrijk etc. Als je bezig bent om een grote verandering op de juiste manier tot stand te brengen, dan zullen er wel een paar splinters vallen dat is zeker. Maar alles wat waardevol is, kan bewaard worden. Iemand, die zeker wil zijn dat hij bewaard wordt, moet zorgen dat hij waardevol is. Naarmate uw betekenis voor de mensheid op uw eigen niveau, in uw eigen kring desnoods groter wordt, zult u zien dat u in de komende tijd meer meevallers krijgt dan anders. Dit vloeit eenvoudig voort uit de beslissingen die in de Raad zijn genomen en de mogelijkheden welke die vele kleine geesten hebben. Zij kunnen u gewoon dingen laten zien of doen beseffen waar u zelf aan voorbij zoudt zijn gegaan.

Ik denk, dat door de veelheid van entiteiten die nu actief gaan worden (dat zelfs geesten uit laag Zomerland binnen de groep actief optreden en niet alleen vanuit een persoonlijk standpunt), dat komt niet zo vaak voor zo moeten wij aannemen dat overal ook veel meer, geestelijke fenomenen zich zullen manifesteren dan tot nu toe. Deze fenomenen hebben vaak een zeer verschillend karakter. Er zullen heel wat onverklaarbare verschijnselen zijn en er zullen er heel wat worden weg verklaard natuurlijk. Als u met die fenomenen in contact komt, dan moet u zich volgens mij niet afvragen wat de betekenis en de oorzaak van het verschijnsel kan zijn. U moet zich alleen afvragen welke harmonische betekenis het voor u heeft. Door dit te doen krijgt u inderdaad een grotere greep op het geheel van de op zichzelf nogal verwarrende stralingen en ontwikkelingen van de komende tijd.

Dan heb ik een paar punten die behoren tot mijn persoonlijke filosofie, maar die ik onmiddellijk hiëraan wil verbinden.

Als u zich bewust bent van het feit, dat u altijd zult blijven functioneren als deel van de mensheid of u dood gaat of niet zal het u veel gemakkelijker vallen ook als u bent overgegaan in een dergelijke rol verder te gaan. De gewenningsperiode na de overgang kan soms honderden jaren duren. Voor u is dat niet nodig, zeker niet als u dat beseft heeft. U kunt soms na enkele jaren al zeer actief zijn. En naarmate u meer afstand kunt doen van eigen betekenis of belangrijkheid volgens eigen norm en alleen zoekt naar de mogelijkheid om in het werken met anderen een grotere betekenis te verkrijgen, zult u inderdaad in staat zijn ook vanuit de geest veel meer tot stand te brengen. Dit laatste is voor velen van u waarschijnlijk overbodig. U komt nog niet zo snel naar onze kant en wanneer u komt, nu ja, dan zien wel weer verder.

Deze mentaliteit je eigen maken betekent dat je ook op aarde in een steeds grotere harmonie met de geest (ook als dit geesten zijn uit laag Zomerland) gaat leven. Het betekent dat uw gehele gedachtenleven rijker wordt, dat het geheel van uw ervaringsmogelijkheden groter zal worden.

Als we te maken hebben met die vele sterren wier invloed bijzonder sterk gaat inwerken gedurende 11/2 jaar, als we rekening houden met de verschuiving van de planetaire evenwichten die ongetwijfeld ook plaats vinden (geen kanteling van de aardas, maakt u geen zorgen) en wij ons verder realiseren dat de stralingswering van de zon op korte termijn wel enige verandering zou kunnen ondergaan, dan zal het duidelijk zijn dat we moeten leren werken met de krachten die aanwezig zijn en dat we bovendien krachten als ze onevenwichtig zijn toch kunnen gebruiken om een nieuw evenwicht tot stand te brengen.

Het zoeken naar het nieuwe evenwicht, het zoeken naar een nieuwe ontplooiing en het zoeken naar zuiver persoonlijk en bewust leven lijkt mij voor elke mens op het ogenblik de aangegeven weg. Nu rest mij nog één punt onder voorbehoud mede te delen.

Er is in de Grote Raad, mede op grond van de door u allang vergeten lichtende geesten die eens op aarde hebben geleefd, besloten om een aantal mensen in toenemende mate geestelijk licht te verschaffen. Dat heeft niets te maken met inwijding. Het heeft meer te maken met een soort helderziendheid, die eigenlijk in ruimte en tijd tegelijk verloopt en misschien als zodanig niet eens wordt beseft. Door het licht dat wordt gegeven zullen nieuwe harmonieën op aarde mogelijk zijn. Een harmonie kan nooit gebonden worden aan een persoonlijkheid wel aan een kracht.

Zoek een harmonie te vinden die voor u aanvaardbaar is. Als de wegen, die u tot nu toe bent gegaan, voor u niet meer aanvaardbaar zijn, realiseer u dan dat deze krachten (ik neem aan, dat dat al half juli, misschien iets eerder het geval zal zijn in toenemende mate sterker op aarde voelbaar worden. Zoek daar harmonie mee, ook als u zelf niet het centrum bent van een dergelijke kracht. Door deze harmonieën zult u in staat zijn om in toenemende mate betekenis te gewinnen voor de wereld rond u en gelijktijdig een juister besef te krijgen van zowel uw mogelijkheden als uw kwaliteiten.

Slechts de mens, die bereid is zichzelf steeds beter te leren kennen en zich geen illusies meer maakt omtrent zijn wereld, is in staat om in kosmische zin goed en lichtend te reageren. Dat deze mensen in de komende tijd nodig zullen zijn, blijkt uit al het voorgaande.

Wanneer u bepaalde stralingen voelt en bepaalde krachten ervaart, schrik er niet voor terug. Elke kracht, die persoonlijk en zonder binding met anderen kan worden beleefd en verwerkt, kan voor u gunstig zijn en betekent in ieder geval een vergroting van uw mogelijkheden. Elke kracht, die probeert u sterk te binden aan andere groepen of personen zonder meer, ontnemt u een deel van uw ontplooiingsmogelijkheid en daarmee veelal een deel van uw potentie en kracht. Probeer dus deze dingen te vermijden. Zoek naar de harmonie en u zult tot de meest juiste conclusie komen.

TOEVAL

Toeval is datgene wat we niet beseffen als wetmatigheid.

Een toeval bestaat niet. Toeval namelijk is een samenloop van omstandigheden die wij niet hebben voorzien en dus toevallig noemen. Maar als we weten, dat alle wetten en alle krachten op ons inwerken, dan blijkt het toeval beperkt te worden tot de irrationele reacties, die wij zelf vertonen.

Er bestaat geen werkelijk toeval. Er bestaan harmonieën en disharmonieën. Wanneer wij door onze harmonieën worden geleid, dan zullen wij bij toeval steeds toch weer het juiste vinden of toch weer komen tot de juiste conclusie of ontwikkeling.

Wanneer wij de disharmonieën aanvaarden en volgen, dan zullen wij door een toeval steeds weer gefnuikt worden bij elke poging tot bereiking.

Laat ons dus niet teveel zeggen, dat het toeval een rol speelt. Laat ons beseffen dat alles, ook datgene wat wij zelf niet schijnen te kunnen beheersen, toch een relatie moet hebben met onze persoonlijkheid en dat wij door onze eigen persoonlijkheid zo bewust en zo actief mogelijk op te stellen in staat zijn veel van het toeval te onderdrukken en daardoor te komen in een leefbare, werkelijke wereld waarin de kracht steeds toeneemt en de zekerheid van leven gelijktijdig de erkenning van de zin van het leven inhoudt.

Mensen, beperk uw ongeduld, Niet altijd zijn de anderen schuld, want ook de krachten uit het Al, die uit de ruimte komen, beïnvloeden u en maken u tot wezen dat van daden en van dromen nog niet de waarheid zelf beseft, totdat het ik bewust van al zich eindelijk verheft en zegt; Die invloed ken ik, laat nou de kat maar komen.

INSPIRTIE

De inval, het idee, het plotseling oprijzen ervan waarvan ik zelf niet weet waar het vandaan komt, maar dat mij voor een ogenblik doordringt en bewust maakt van dit bestaan.

Inspiratie. Komt het uit de geest, komt het uit het onderbewustzijn? Is het voortgebracht door invloeden in anderen, die ik nog niet ken? Ik weet het niet. Maar als ik de geïnspireerde ben, dan weet ik, wat in mij is geïnspireerd, heeft betekenis en zin en uit het wezen dat ik ben, vanuit de wereld waarin ik leef, in al datgene wat ik ken en zelfs in datgene wat ik niet erken nog als bestaand. Hier is een eenheid.

Een inspiratie omschrijft iets uit de eenheid in de termen van mogelijkheid, van tijd of misschien van plaats en reden van bestaan. Het is er.

Inspiratie is de stem, die zegt wat er gaat gebeuren.

Inspiratie is de band, die wordt gelegd tussen geest en geest en tussen mens en mens.

Inspiratie is de bron van de verwezenlijking van al wat in het gebeuren nu reeds leeft en nog niet waar is geworden.

Inspiratie is de weg die je zelf voelt te moeten gaan, aangeduid in termen van begrip en normen van bestaan en feiten ook misschien die nog niet feitelijk zijn

Als u ooit wordt geïnspireerd, zeg niet; Dit is zo hoog en goed. Maar zeg Hier wordt in mij geleerd hoe ik zelf moet denken en leven en wat de wereld rond mij aan mogelijkheden in zich draagt.

Maak die dan vanuit uzelf waar zo goed als u kunt, met al wat u bent en wat u voelt dat het u is vergund te zijn. Dan wordt de inspiratie deel van de werkelijkheid. Dan wordt de droom omgezet in het ook door u beleefde feit waaruit de eeuwigheid zichzelf aan mens en wereld openbaart.

Slogan

Te zijn is de gave Gods.

Jezelf te zijn is de plicht van het "ik".

Jezelf te zijn, bewust, zo goed je kunt is

de bereiking van het einddoel.

LES 10 - GROEIEND BEWUSTZIJN

(Bewustwordingseffecten)

Als je begint je bewust te worden van een wereld, dan ga je die definiëren. Je gaat een verschil maken tussen goed en kwaad, je gaat paden zien, onbekende stukken verrijzen er voor bekende stukken, kortom, je wereld wordt een andere. Naarmate je meer van die wereld gaat beseffen, kun je de relatie tussen alle dingen ook beter overzien. De oermens heeft toen hij op jacht ging naar de oeros waarschijnlijk ook niet gedacht over ecologische problemen. Tegenwoordig weet iedereen er wel wat van.

De innerlijke bewustwording is eigenlijk iets dergelijks. Ons innerlijk leeft in een steeds groeiende wereld dat wil zeggen dat heel veel van onze opvattingen langzaam maar zeker gewijzigd moeten worden. Het gaat niet alleen over wat we denken, het gaat vooral over wat we voelen. Want denken is een kwestie van beredeneren, maar pas als je er met je hele persoonlijkheid achter staat, krijgt het werkelijk betekenis in je leven en dan kun je daarmee ook meer bereiken.

Als ik probeer op deze avond enkele van die punten nog eens duidelijk naar voren te halen, dan moet u wel begrijpen, dat het slechts een deel is van een proces dat zich in de mens onophoudelijk verder moet voltrekken.

Allereerste een groot gedeelte van hetgeen wij tot nu toe zien op de wereld is theorie. De wereld wordt beheerst door theorieën, door schijnbeelden. Als wij die gaan beseffen voor wat ze zijn, dan kunnen we misschien door de schijn en de illusies heen iets meer zien van de werkelijkheid.

Zoeken naar de werkelijkheid in alle zaken, zoeken naar de persoonlijke zekerheden waartegen men innerlijk geen enkel verzet heeft, is zeer belangrijk voor de bewustwording. Als wij de volgende perioden beschouwen, dan geloof ik ook wel dat ze vooral daardoor in het bijzonder zullen worden gekenmerkt. De mens gaat zijn eigen wegen d.w.z. dat hij het onbekende durft benaderen vanuit zichzelf en niet probeert zich zeker te stellen door de stellingen van anderen maar als waarheid te aanvaarden.

Een tweede punt is de beperking, die wij erkennen bij onszelf. Er zijn beperkingen die werkelijk voor ons bestaan, er zijn andere die ons in feite worden opgelegd. Een beperking is voor onze persoonlijkheid alleen dan aanvaardbaar, indien ze voortvloeit uit het wezen dat we zijn. Op het ogenblik, dat wij beperkingen gaan aanvaarden die niet deel uitmaken van onze wezensinhoud, zijn we eigenlijk bezig ons leven en bestaan te vervalsen.

In deze periode tracht men zich vaak te profileren, dus wat duidelijker ten toon te stellen, wanneer men afwijkt van de norm. Daar is op zichzelf geen bezwaar tegen, maar als je dat nog zo duidelijk moet zeggen, dan betekent dat dat je het zelf nog niet hebt aanvaard. Wij moeten leren onszelf te aanvaarden zoals we zijn en hierdoor de voor ons juiste relatie met de wereld te vinden. Er zijn geen algemene regels.

Een derde punt dat voor de bewustwording heel erg belangrijk is, dat is onze innerlijke stem. Wij weten het allemaal, intuïtie en dergelijke dingen worden over het algemeen wel gebruikt, maar met enige aarzeling. Men probeert ze altijd wel te corrigeren via het gezonde verstand. Daarbij is het de vraag, of dat gezonde verstand wel zo gezond is? In de meeste gevallen zie ik de resultaten van dat z.g. gezonde verstand en dan denk ik; Nou, dat is niet bepaald gezond. Voor mij geldt hier;

De innerlijke stem van de mens, zijn innerlijk weten, zijn werkelijke communicatie met anderen moet ergens misschien subliminaal geschieden via de innerlijke krachten die hij bezit.

Je moet jezelf uitbreiden en vooral leren je capaciteiten op dat gebied te gebruiken. Er zijn heel veel mensen die dat krampachtig proberen te doen en dan lukt het natuurlijk niet. Maar er zijn heel weinig mensen die leren om alles wat in hen ontstaat als een deel van een persoonlijke waarheid te accepteren. Toch moet je eerst daartoe komen voordat je verder kunt gaan. Ik kan daarvan een typerend voorbeeld geven.

Een paar mensen zijn een afstand van elkaar verwijderd. Zij kunnen elkaar boodschappen overbrengen. Die boodschappen zijn niet direct zaken die je hoort of ziet. Het is een soort gevoel, een influistering van het geweten a.h.w. die in je ontstaat. Als je je daar werkelijk op baseert, dan blijkt de rest te kloppen. Dan blijkt dat je elkaar mededelingen kunt doen. Dan blijkt dat je elkaar kunt verwittigen van b.v. de tijd van aankomst, van eventuele moeilijkheden die je ontmoet. Dat soort dingen zou voor de doorsnee mens normaal moeten zijn. Bewustwording impliceert, dat je gebruikmaakt van je hele persoonlijkheid, ook van deze kwaliteiten.

Ik neem aan, dat er in de toekomst zeer veel mensen zullen zijn die juist daarop een beroep gaan doen. Er is immers geen vastheid en zekerheid meer te vinden in de wereld. Als we een vergelijking willen maken, dan kunnen we zeggen; De wereld bevindt zich op het ogenblik in een periode vergelijkbaar met het verval van het Romeinse Rijk. Iedereen was voortdurend druk bezig met zichzelf en niemand had zin wat te doen voor een ander. Men was alleen bezig om zichzelf aan zichzelf te bewijzen en dat meestal nog ten koste van een ander. Een dergelijke fase ondergaat op het ogenblik de wereld. Wil je daar bovenuit komen, dan zul je weer het contact moeten vinden met de mensen. Daarvoor zijn de intuïtieve waarden van groot belang en zijn bepaalde vormen van telepathie bijna onmisbaar. Ik neem aan, dat ze in de toekomst een grote rol zullen spelen.

Dan zitten we ook met begrippen als God, de geest en al die dingen meer. Heel veel mensen worden daardoor gedomineerd, omdat ze aan bepaalde theorieën blijven vastkleven. Ze zijn zich niet bewust hoe subjectief elke beleving eigenlijk is. Onze contacten met het hogere kunnen we wel benoemen, maar de benoeming op zichzelf bepaalt de geaardheid niet. Wij moeten leren de contacten met het hogere in ons te aanvaarden zonder daaraan verdere consequenties te verbinden dan de erkenning. Er behoeft geen leer uit voort te komen. De erkenning in mij kan mede bepalend zijn voor mijn daden. Dat is wel een ander punt, maar dat betekent niet dat mijn oriëntatie in mijn wereld verandert. Alleen mijn erkenning vanuit mijzelf verandert. als je dat allemaal hebt gedaan, dan kom je op een gegeven ogenblik zo ver dat je zegt Is eigenlijk de hele wereld geen illusie?

Het is dan wel een illusie, maar dan wel een die behoorlijke slagen weet uit te delen, die ook nog belastingformulieren rondstuurt en u op allerlei andere manieren de dingen onmogelijk maakt. Het kan namelijk pas een illusie zijn op het ogenblik dat mijn totale wezen (inclusief mijn besef) kan zien door de uiterlijkheden heen en terugkeert tot de essentie.

Wie zover komt, is meester geworden van heel veel omstandigheden die voor anderen nog steeds dwingend zijn. Het wil, niet zeggen dat hij zonder de mensen kan bestaan of buiten de mensheid, maar het wil zeggen dat zijn bewustzijn het mogelijk maakt om alles van tevoren zodanig te overzien en eventueel zelfs materiele omstandigheden zodanig te wijzigen dat datgene wat hij voor zichzelf juist vindt voor hem bereikbaar wordt. Ik weet het, het klinkt krankzinnig maar het is zo.

Een groeiend bewustzijn, dat zult u met mij eens zijn, kan nooit stilstaan. Elke dag moet er iets in je veranderen. Elke dag moet er een ervaring bijkomen bij wijze van spreken. Die ervaringen kunnen op zichzelf onbelangrijk schijnen in het menselijke patroon, want de mensen hebben nu eenmaal een bepaalde gradatie. Het is belangrijk, als je de honderdduizend wint, het is onbelangrijk als je een dubbeltje vindt. Maar het kan zijn dat het vinden van het dubbeltje voor mij eigenlijk veel meer betekent dan ik zelf weet. Want ik buk mij om het op te rapen en daardoor word ik niet getroffen door een bal die een kind te hard heeft afgeschoten, dientengevolge word ik niet opgehouden en ik ontkom aan een botsing waaraan de bus na de mijne wordt onderworpen. Zo eigenaardig lopen die dingen soms samen.

In een groeiend bewustzijn is elke dag een dag waarin je je afvraagt wat ben ik wijzer geworden? Niet, wat heb ik geleerd? Er zijn mensen die denken je moet het leren. Neen, wat ben ik wijzer geworden? Hoe is mijn visie op de wereld op dit ogenblik? Dat is belangrijk.

Bewustwording is natuurlijk iets waarbij alle krachten een rol spelen. U weet het allemaal rond u zweeft een wereld vol krachten en als u handig bent, kunt u daarvan gebruikmaken. Het is bij wijze van spreken zo U bent aangesloten op het lichtnet en als u de goede schakelaar omzet, dan kunt u licht maken of de koelkast of wasmachine aanzetten.

Wij moeten leren schakelen. Bij een groeiend bewustzijn begrijpen wij wat er om ons heen gebeurt. Begrijpen wat er om ons heen is, betekent ook dat wij het verschil kennen tussen wat wij zijn en wat er buiten ons bestaat. Willen wij op een gegeven ogenblik deel worden van hetgeen er buiten ons bestaat, dan moeten wij ons openstellen.

Dat .is weer zo'n mooie term. De meeste mensen denken openstellen wil zeggen dat je amechtig zit te gapen en afwacht wat er zal gebeuren. Dat is helemaal niet waar. Wat je in wezen doet, is gewoon de schakelaar omdraaien. Met andere woorden ik ben niet meer bezig te denken, te beseffen, te redeneren, te luisteren vanuit mijzelf, maar vanuit het geheel dat ik als belangrijk aanvaard. In dit verband moet de mens leven om zo een te zijn met een geestelijke wereld dat het de wereld van de geest is. die bepaalt wat hij waarneemt en niet meer de mens. Hij moet leren zozeer op te gaan in het gebeuren om hem heen dat hij, misschien aanvoelt waarom de duiven plotseling zo vliegen, waarom de kat met een dikke staart heen en weer holt en waarom de muizen ineens hun holletje verlaten.

Het klinkt allemaal vreemd, maar dat zijn tenslotte uiterlijke dingen. Het wezen ervan, het beseffen van de impulsen, kan zeer belangrijk zijn. Niet alleen voor uw innerlijk het kan wel degelijk ook uiterlijk zijn. Wanneer de verschijnselen die ik nu noem optreden, dan neem je aan dat er ofwel een plotse stormvloed of stortregen komt die tamelijk fel zal zijn. In bepaalde landen neem je aan dat er een aardbeving op komst is. Dus eigenlijk is het een verenigen van jezelf met het andere.

Ineen groeiend bewustzijn kun je dat niet permanent volhouden Je keert altijd weer terug tot jezelf en je beperkte werkelijkheid. Maar als die werkelijkheid wordt beseft voor wat ze is, kan zij je niet beheersen. Als we het heel theoretisch willen zeggen Wij zijn allen deel van God. God is onbeperkt, daarom zijn wij onbeperkt, tenzij door ons besef.

Naarmate ons bewustzijn groeit, gelden er voor ons minder reële beperkingen. Naarmate er minder beperkingen voor ons bestaan, gaan wij beter de harmonische mogelijkheden die voor ons in de kosmos aanwezig zijn beseffen en beleven. Dit bereikt hebbende veranderen wij a.h.w. van mens in de bewuste geest.

Nu weet u het allemaal het is Aquarius-tijd en er gebeurt nogal het een en ander op aarde er gaat trouwens nog veel meer gebeuren. Een groeiend bewustzijn houdt zich eigenlijk niet bezig met Aquarius. Een groeiend bewustzijn constateert eenvoudig dat de beïnvloeding en het totaal bewustzijn van de mensheid op het ogenblik wordt gewijzigd. Die verandering wordt erkend. Men vraagt zich af in hoeverre kan ik dit aanvaarden? In hoeverre kan ik het ermee eens zijn? In hoeverre is dit vreemd aan mijn wezen? Daardoor ontstaat de juiste instelling. En net de goede instelling kunt u dan waarmaken wat noodzakelijk is.

Het klinkt allemaal zo gemakkelijk als we het zo zeggen en het is eigenlijk erg moeilijk, ik weet het wel. Maar als we bezig zijn met een groeiend bewustzijn, zoeken naar inwijding of hoe dat verder heet, dan zijn we bezig om de grenzen te doorbreken die het normale bestaan erkent als onaantastbaar. Het is niet werken binnen de mogelijkheden. Het is werken met de onmogelijkheden. Het wil niet zeggen binnen de perken van het gezond verstand actief zijn. Het wil zeggen eigenlijk duiken in iets dat gezien vanuit menselijk standpunt waanzin heet. Maar uit die waanzin dan wel bereiken wat we ook in de beperkte menselijke wereld kunnen hanteren. Er is altijd een wisselwerking.

Een groeiend bewustzijn heeft niet alleen maar te maken met al datgene wat er zich diep in ons voltrekt. Het heeft wel degelijk te maken met datgene wat wij zijn, willen zijn en kunnen zijn. Dat wil zeggen, dat een groeiend bewustzijn niet alleen innerlijk onze oriëntering

verandert t.a.v. God of van de hoge geest, maar wel degelijk ook t.a.v. de wereld waarin we leven. Als u dat goed in de gaten houdt, .moet u altijd nog weer een keuze maken natuurlijk, want u bent uzelf. Onthoud dan ook nog even het volgende;

Als u zoekt naar meer bewustzijn (u heeft daarvoor een paar tips gekregen in de loop van de cursus) vergeet dan vooral niet dat u eerst uzelf moet zijn. Er bestaat geen enkel punt in de kosmos dat voor u zo belangrijk is als uw eigen ik.

De hele relatie met de wereld, met de kosmos, met God en met al wat u zich maar kunt denken, kan alleen bestaan tussen ik en het andere.

Daarom moet u durven uitgaan van hetgeen u bent. Nooit proberen in zelfverloochening weg te wieken totdat u als een nieuw bekeerde aartsengel of martelaar omhoog wiekt naar een hemel waar u dan wordt ingedeeld b.v. in rij 67 zetel 23 van het 3e koor. Het is natuurlijk leuk, als je dat kunt denken, ofschoon het aan de andere kant wel zo is dat je bepaalde engelen dan terugbrengt tot hemelse ouvreeses.

Het gaat erom dat ik mijzelf blijf. Alleen vanuit mijzelf kan het groeiend bewustzijn werkelijk ontstaan. Het kan nooit van buitenaf helemaal gegeven worden. Ik kan buiten mij de aanleiding vinden om mijn huidig bewustzijnstoestand nader onder de loupe te nemen, maar wat er aan mij verandert is eigen aan mijn persoonlijkheid en aan niemand anders. Dan moet ik ook de moed hebben om eerst mijzelf te zijn. Dat betekent, dat ik ook moet erkennen dat ieder ander zichzelf is. Ik kan niet verwachten dat een ander een echo is van mijn wezen. Omgekeerd heeft het weinig zin te proberen jezelf zodanig te conditioneren dat je de echo wordt voor iemand anders. Je moet vanuit jezelf waarheid vinden. Vanuit jezelf doordringen tot besef van belangrijkheid en onbelangrijkheid, maar ook aanvoelen van voor het ik belangrijke en niet belangrijke zaken.

Dat is de werkelijk sprong voorwaarts. Ik denk, dat die in de komende paar honderd jaren wel degelijk gemaakt wordt. Ik vermoed, dat tenminste een 10% van de huidige mensheid daarbij betrokken zal zijn. Er komt een ogenblik dat een ras (de mensheid wil ik als zodanig beschouwen) volgroeid is. De mens van heden heeft zich bekwaamd in de techniek. De mens van heden bezit wel degelijk bepaalde religieuze, zelfs paranormale en psychologische achtergronden. Nu moet de mensheid over deze beperkingen heen een nieuwe wereld kunnen betreden, anders kan ze niet verder. Het groeiend bewustzijn moet de grens doorbreken die de realiteit ons op dit ogenblik stelt. Wij moeten gaan beseffen dat het niet meer een kwestie is van het spel zoals het wordt gespeeld, maar van datgene wat ik wil bereiken en wat ik vanuit mijzelf waarmaak, ongeacht wat er gebeurt. En omdat het nogal wat tijd gaat kosten voordat voldoende mensen zover zijn dat staten ook zo gaan reageren, bent u wel meer dan een eeuw verder. Wij moeten ook begrijpen, dat wij het in deze tijd alleen voor onszelf kunnen doen.

Een groeiend bewustzijn kunt u zelf bezitten. U kunt het misschien gebruiken om een ander binnen zijn beperkingen iets beter en meer te doen zien. Maar al datgene wat u op dat moment beleeft en beseft, kunt u nooit aan een ander overdragen. Probeer het dan ook maar niet het is nutteloos. Als u in u grote krachten ontdekt, dan is dat best. Maar als iemand niet rijp is voor het hanteren van die krachten en daarmee voor het dragen van de nodige verantwoordelijkheid, want die heeft hij dan. ook nog, dan is dat nog gevaarlijker dan een idioot een geladen pistool dat ontzekerd is in handen te geven. U moet dus niet met anderen delen wat u heeft verworven, maar u moet anderen helpen datgene te beseffen en te worden wat voor hen nu mogelijk is. Ik meen, dat ook aan dit punt wel eens voorbij wordt gezien.

U bent op de wereld voortdurend bezig om b.v. al die arme onderdrukte volkeren te verheffen. Maar u kunt hen niet verheffen, want het zijn namelijk geen mensen zoals u. Er is een groot verschil in mentaliteit tussen n Surinamer en een Nederlander. Dan kunt u wel zeggen; Wij zijn toch allen mensen. Zeker, wij zijn mensen. Maar dat wil ook zeggen, dat een Surinamer zich alleen kan ontwikkelen vanuit zijn eigen mentaliteit, zijn eigen gevoels- en denkwereld en daardoor in zijn poging om te beantwoorden aan uw denkwereld in feite wordt verminkt. Geen groeiend bewustzijn dus, maar integendeel een bewustzijnskramp die levensgevaarlijk kan zijn voor een groot gedeelte van zijn levensvreugde en levenskracht. En dat zijn dan nog mensen die in uw land samenleven.

Maar ga eens kijken in Afrika, Zuid-Amerika, China en in alle andere landen. Elk volk heeft zijn eigen achtergronden. Het heeft een eigen referentiekader voor zijn bewustzijn. Dat kan nooit vervangen worden door het uwe. Wel kunnen zowel zij als u leren door de feiten heen te kijken naar de werkelijke achtergronden, de werkelijke krachten, de reële openbaringen die steeds rond u zijn maar waaraan u gewoon voorbij gaat.

Als ik het zo stel, dan zal het u duidelijk zijn dat een groeiend bewustzijn weliswaar voor de mensheid mogelijk is, maar slechts door de mens zelf verwezenlijkt kan worden. Als u dan daarbij nog even onthoudt dat elke mens moet leren werken op zijn eigen manier, dan heeft u het meeste van deze cursus wel begrepen.

U moet werken op uw eigen wijze. Het kan zijn dat iemand een heel ritueel nodig heeft om precies dezelfde kracht op te brengen die een ander opbrengt door alleen eraan te denken. Het kan zijn dat de een zich ritueel gaat kleden om een boodschap te ontvangen, terwijl een ander die ontvangt als hij in de tram zit en bovendien nog in gesprek is met zijn buurman. U heeft uw eigen mogelijkheden. Dan moet u ook werken op uw eigen manier.

Als u denkt wanneer ik mij concentreer op een medemens en ik kan hem kracht geven en u voelt dat innerlijk als goed aan, dan kunt u dat. Als u denkt dat gaat niet, begin er dan niet aan. Zeer uzelf zijn, ook in uw hantering van krachten, zelfs in het verwerken van bepaalde zaken die eigenlijk geloof zijn gebleven.

Schep voor uzelf een toenemend aantal innerlijke zekerheden, dan zult u daardoor uw bewustzijn niet alleen zien groeien, maar u zult nader komen tot een algemeen geldende werkelijkheid (een kosmische werkelijkheid) en van daaruit zult u datgene bereiken wat de onwetenden inwijding noemen. en wat in wezen alleen het betreden is van een wereld waarin u meer uzelf bent in een overzienbare werkelijkheid en u nieuwe onbekende gebieden ontdekt waarvan de gewone mens nog niets weet.

Einde van deze cursus.

❖ *Een vraag betreffende de ziel*

De ziel heeft geen behoefte, ze heeft een bewustzijn. Dat wil zeggen het bewustzijn bepaalt de uitingsmogelijkheid van de ziel. Haar enige drang is om zich te uiten. Naarmate die ervaringsmogelijkheden groter worden (hier zitten we dus bij het groeiend bewustzijn) zal de ziel zichzelf vollediger kunnen waarmaken, maar gelijktijdig het behoren tot het geheel voor zich en vanuit zich ook duidelijker kunnen manifesteren. Dit is haar wezenlijke drijfveer. Zolang de ziel als levende kracht niet identiek is met het bereikte bewustzijn, moeten we spreken over de geest, over het bewuste wezen. Het bewuste wezen moet juist leren meer zichzelf te zijn (de innerlijke waarheid) en tevens buiten zich de waarheid beter te beseffen, opdat in het samenvloeien van die beide een werkelijke harmonie wordt bereikt welke gelijk komt aan het vermogen de eigen werkelijkheid te uiten binnen het geheel van de kosmos.

❖ *U had het over zekerheid, maar er is zo vaak gezegd dat er eigenlijk geen zekerheid te vinden is*

Behalve die in uzelf. De zekerheid in onszelf is een variabele grootheid die bij het toenemen van ons bewustzijn en ook de verinnerlijking daarvan voor onszelf groter wordt zonder dat ze gemakkelijker formuleerbaar wordt naar buiten toe. Wij kunnen die zekerheid alleen bewijzen. Met andere woorden; de zekerheden zijn de zaken die wij in ons volledig aanvaarden emotioneel, rationeel of hoe u zich dat maar wilt denken en waarbij wij zodanig kunnen werken ook in de wereld die we rond ons zien en aanvaarden dat wij daardoor de zekerheid krijgen dat er iets gaande is. En dan is de formulering niet de zekerheid maar de verhouding tussen onze innerlijke waarheid en het fenomeen dat wij buiten ons produceren. Hiermee zijn we gekomen aan het einde van een reeks lezingen.

Wij willen er reeds nu op wijzen dat wij niet de zekerheid hebben dat de volgende reeks lezingen zonder enige hiaten en aanpassingen zal kunnen verlopen. Wij zullen het proberen en wij hopen er het beste van U kunt er echter wel verzekerd van zijn dat wij datgene wat volgens ons het meest waardevol is voortdurend zullen blijven uitdragen met alle middelen die ons ter beschikking staan, ook middels het medium voor zover dat mogelijk is. Wij hopen alleen, dat u zelf zoekend naar een innerlijke waarheid of aanvaarding daarvan gebruik zult

maken om uw relatie met uw wereld steeds verder aan te passen. Dat zou namelijk het begin zijn van een groeiend bewustzijn.

INWIJDING

Inwijding is in wezen niets anders dan een verruiming van bewustzijn. Inwijding, bestaat niet uit geheimen die je worden medegedeeld. Het is een besef waardoor je de dingen anders ziet. Bepaalde overleveringen bij de inwijding zijn niets anders dan de termen die je kunt gebruiken om het nieuwe besef een beetje beter te omschrijven.

Een mens, die wordt ingewijd, zal ontdekken dat hij een hele tijd bezig is om denkbeelden te absorberen. Maar op het ogenblik, dat hij in staat is om nieuwe denkbeelden daar aan toe te voegen (althans voor hem nieuwe), begint het eigenlijke proces pas. Dan zeggen de mensen Je moet het zus of zo zien. Dat is lang niet altijd juist.

Als je b.v. in de maconnerie een bepaald punt bereikt, dan zeggen ze je; Teken nu maar het juiste symbool. En wat tekenen ze dan? Zij tekenen b.v. een steen of soms zelfs alleen maar een vierkantje, want de mens, zo luidt de stelling, moet worden als een welbehouden steen. Maar ja, als dat in je hersens schiet, dan kom je ook niet verder. Dus wat heb je dan nodig?

Je hebt nodig een begrip van wat je werkelijk wilt zijn, wilt worden en kunt zijn en worden. Het gaat niet om het juiste symbool. Het gaat om het juiste denkbeeld. En dan kan iemand een piramide tekenen en volkomen gelijk hebben, ook al zullen de deskundigen misschien zeggen dat dat niet de oplossing is. Je kunt een paar gebogen lijnen gebruiken, een soort segment van een cirkel. Ook dat kan juist zijn.

De inwijding gaat echter uit van de welbehouden steen. Een welbehouden steen is een vierkante steen zeggen ze dan. Daar komen ze dan ook vierkant voor uit, alleen komen ze daar niet veel verder mee. Ik geef dit maar als een enkel voorbeeld. Er zouden veel meer te geven zijn.

Mensen denken inwijding is iets bijzonders. Als u groeit, dan is dat toch eigenlijk heel gewoon. U begint ook als een baby en voordat u het weet, zit u in de puberteit en de familie in de moeilijkheden. Dat is dus een normaal proces. Inwijding is in wezen ook een normaal proces. Wij kunnen ons niet onttrekken aan de veranderingen die zich in ons afspelen. U kunt het wel proberen, maar het gaat eenvoudig niet. De enige mogelijkheid die we hebben om er enigszins aan te ontkomen is alles afschuiven. Dus niet; is mijn schuld, alles wordt mij aangedaan. Ik ben altijd een en dezelfde. Ik heb altijd gelijk. Als je dat maar lang volhoudt, kun je een inwijding voorkomen. Maar als je denkt ieder kan op zijn manier gelijk hebben en als er iets gebeurt moet mij, dan ben ik daar ook zelf bij betrokken hoe dan ook, dus moet het ergens ook met mij in verbinding staan, dan ga je samenhangen zien en voltrekt zich de inwijding wel Alleen, ze noemen het niet zo. Ze noemen het b.v. volwassen worden.

Volwassenheid is ook zo iets. Als je jong bent, dan heb je allerlei denkbeelden en dromen. Dan overschat je vaak je mogelijkheden en je onderschat de waarden van datgene wat je om je heen constateert. Volwassen worden betekent bij de mensen je neerleggen bij het bestaande. Dat is natuurlijk ook niet waar. Volwassen worden is geloof ik wel ingroeien in datgene wat is en dan daarin jezelf worden. Dat is nu inwijding.

De mensen zeggen; Als wij maar naar God toegroeien. Ik wil God ontmoeten. Als dat je werkelijk zou gelukken, dan zou je nooit terugkeren, want dat kun je eenvoudig niet meer doorstaan dan ben je een groot gedeelte of misschien wel alle voertuigen kwijt. Je kunt wel zeggen Ik wil proberen God te ervaren. Dat is dan iets verstandiger. Als ik God ervaar, dan kom ik tot een beleving. Die beleving is natuurlijk niet meer omschrijfbaar. Ik ken het als een gevoel van enorme vreugde.

Er zijn op het ogenblik nogal wat ingewijden op aarde. Als we de grote adepten samentellen, dan is het misschien op de hele mensheid niet veel, maar het is toch een getal dichtbij de honderd. Dan hebben we ook nog de kleine adepten. Dat zijn er wat meer.

Zo'n adept of ingewijde kan eigenlijk niets doen. Hij beseft een grotere waarheid, hij kent geheimen, maar hij kan die geheimen de mensen niet in handen geven dat is nog gevaarlijker

dan hun te vertellen hoe je een atoombom maakt. Hij kan de mensen ook niet helpen om ziekten te genezen, als zo zelf niet rijp zijn daarvoor. Hij kan hun een tip geven, maar hij kan hen niet helpen om de zaak tot stand te brengen.

Zo'n ingewijde is alleen maar iemand die zoekt naar personen die harmonisch genoeg met hem zijn. Bij die harmonische personen probeert hij dan een werking te induceren zodat die mens iets voelt of iets beleeft waardoor hij net boven zijn normale norm van bewustzijn komt. Dat kan hij dan onthouden en hij kan ernaar streven, want dan ontstaat er bewustwording. Dan kunnen we zeggen Dat is een inwijding. Het is maar welke naam je eraan geeft.

Inwijdingen zijn eigenlijk tot stand gekomen doordat er groepen mensen waren die rangen en standen ook in het geestelijk bewustzijn nodig vonden. Daarom hebben ze allerlei graden van inwijding ingesteld. U zoudt misschien denken dat een hogere graad beter is, maar dat is helemaal niet waar. Er zijn zelfs bepaalde groepen waarin een hogere graad door zijn getalsaanduiding alleen maar betekent dat men zich in een bepaalde richting specialiseert.

Nu moet je je daarvan niet al teveel aantrekken. Als je werkelijk ingewijd wilt worden, leef dan maar gewoon zoals je bent, maar probeer over alles iets beter na te denken. Probeer de zaak eens iets intenser te beleven. Probeer vooral voor jezelf te ervaren wat voor jou werkelijk belangrijk is en wat niet. Want dat is het gewone proces de rest is een normale groei.

Laat, u ook niet overdonderen door mensen die bij u komen en u vertellen dat ze grote ingewijden zijn. Als ze dat vertellen, dan bewijzen ze daarmee al dat ze dat niet zijn. De grote ingewijde zegt namelijk niet dat hij dat is, maar hij geeft u de krachten waardoor u aanvoelt dat hij het zou kunnen zijn. En dan moet u ook niet denken dat u onmiddellijk als leerling wordt aanvaard. De ingewijde gaat verder. Alleen als hij voelt ik kan mijn werk niet meer onbeperkt voortzetten en ik vind hier iemand die volledig harmonisch met mij is, dan kan hij proberen zijn wezensinhoud met de ander te delen en hem daardoor in staat stellen eventueel in dezelfde richting verder te groeien. Zelfs dan mag hij hem nooit belemmeren.

Dan is er nog iets. Wij leven allemaal in een wereld die we kennen. Wij hebben een beeld van onszelf dat natuurlijk niet helemaal juist is, maar waar we toch ook nog wel mee inzitten. Wij hebben begeerten waarvoor we bang zijn. Wij hebben angsten waarmee wij geen raad weten. Maar als je een grotere werkelijkheid betreedt, dan is daar geen plaats voor die angst. Dan is ook dat begeertepatroon niet goed meer. Daarom zeggen ze dat wij de angsten en begeerten moeten overwinnen om tot een inwijding te komen. Je leert dan de dingen anders te beschouwen.

Kijk, je kunt wel instinctief bang zijn voor een spin of een muis, maar dat wil nog niet zeggen dat je je daardoor laat domineren. Als je dat namelijk wel doet, dan reageer je instinctief. Als je zegt Ik vind het niet leuk, maar ik zal mij daarover heen zetten, ik kan optreden, dan is er niets aan die hand. Dat is nu de bewustwording die je voor een inwijding nodig hebt.

Er zijn mensen die zeggen; O, ik heb zo'n ontzettende zin in een borrel, een sigaret of wat anders. Dan kun je zeggen; Het is op dit moment niet gewenst, dus kan ik verdergaan zonder. Dat wil niet zeggen dat het verlangen er niet meer is. Het wil wel zeggen dat de belangrijkheid niet meer beheersend is. Als angsten en begeerten niet meer beheersend zijn, maar eigenlijk alleen een functie van het bestaan vormen in de wereld waarin je nu bent, dan kun je altijd een grotere wereld betreden. Dan kun je een groter bewustzijn accepteren waarin de zaken heel anders liggen, waarin je mogelijkheden anders zijn. Dan zul je wel weer terugkeren tot die kleine wereld, want een mens moet als mens leven, en zul je weer dezelfde ergsten hebben en dezelfde verlangens. Alleen, ze zijn niet meer overheersend je wordt er niet door gedomineerd. Misschien dat inwijding in haar eerste fase niet meer betekent dan niet meer beheerst worden door je angsten en begeerten. Dat is dan wel niet de grote zelfoverwinning die ze prediken.

Er zijn mensen die zeggen Begeerte dat is sexualiteit, dus nooit meer sex. Dat is hetzelfde als honger is het gevolg van gebrek aan eten, dan voel je je daar niet prettig bij. Eten heeft honger ten gevolge, dus moet je helemaal niet meer eten. Dat is een kolderieke redenering. Alles heeft zijn tijd, alles heeft zijn plaats, alles heeft zijn zin, maar niets mag je beheersen. Als je dat onthoudt, dan kom je vanzelf in een grotere wereld. Want als je angsten je niet

meer besturen, als je begeerten niet meer bepalen waar je precies naar kijkt of niet naar kijkt, dan kom je vanzelf verder.

Begeerte is b.v. (dit is een mannenvoorbeeld) een dame met een diep uitgesneden decollete. Daar staat een heer en hij zou eigenlijk moeten kijken naar welk paard er op de races wint, want hij heeft gewed. Maar hij kijkt naar de dame en daardoor verscheurt hij zijn papiertjes terwijl ze geld waard zijn. Dit is nu een typisch voorbeeld ervan.

Er zijn ook mensen, die een minderwaardigheidscomplex hebben. Zij zeggen; Ik ben maar een domme man of domme vrouw. Dan is dat een poging om de waarde van je persoonlijkheid te meten met de standaard van je wereld.

Inwijding wil zeggen dat je een grotere wereld betreedt. Dingen die hier erg belangrijk zijn, zijn daar misschien van geen betekenis. In dit leven kan de slag bij Nieuwpoort misschien nog ergens van belang zijn, maar als je in een hogere wereld komt, dan is eigenlijk elke slag belangrijk. Het enige dat je dan nog overhoudt als nuttig, dat is het antwoord als iemand over strijd spreekt nuts.

Realiseer je dus gewoon het is niet de kennis die je hebt die bepalend is voor inwijding. Kennis kan gemakkelijk zijn, maar ze is nooit bepalend. Maar je hebt wel een bepaald niveau van weten. Dat heb je gewoon nodig om te leven. Als je op dat niveau de samenhangen kunt aanvoelen (wat men dan wijsheid noemt), kun je inwijding vinden. Maar als je probeert je door anderen te laten domineren en niet zelf te beleven en te proberen door de dingen heen die je weet de wereld zuiverder te zien, vind je geen inwijding. Dan blijft er eigenlijk niet veel over.

Wat moet je nu zeggen van de mensen die op inwijdingsscholen zitten? Het kan erg goed zijn. Als je wilt leren chaufferen b.v. dan moet je inderdaad naar een autorijschool gaan en niet naar een skischool. Er zijn mensen die naar een manege gaan omdat die zo mooi is en dan denken ze dat ze daar kunnen leren autorijden.

De een of andere leerschool (esoterische of anderszins) die inwijdingen brengt, kan toch alleen zin hebben, indien ze u helpt datgene wat u innerlijk als noodzakelijk ervaart te bereiken. Waarvoor zoudt u anders naar school gaan? Dat betekent, dat u wel degelijk moet beseffen dat elke inwijdingsschool hoe goed of hoe slecht die ook moge zijn wel enige mogelijkheden biedt, maar nooit alle. Het houdt ook in, dat het niet mag worden tot een godsdienst dat het niet het kader van uw leven mag worden. Het betekent gewoon, dat u probeert om daar bepaalde dingen te leren beseffen, bepaalde gedachten op te nemen en als dat geen betekenis meer heeft, ga dan verder, desnoods naar een ander. U zegt toch ook niet; De juffrouw in de eerste klas is zo lief, daarom blijf ik maar zitten. Integendeel, iedereen wil naar de universiteit in de hoop dat hij dan later kan trekken zonder zich te verheffen. Dat is de moderne vorm van inwijding wordt agoog (maatschappelijk werker, voorlichter). Je kunt dan goochelen met inkomens van anderen en op grond daarvan eisen stellen die niet gerechtvaardigd worden door eigen prestatie. Als je die dingen nastreeft, dan moet je kennis hebben. Misschien niet alleen kennis, maar bovenal het belangrijke en kostbare papiertje en dan mag je later alles vergeten wat je hebt geweten.

Inwijding is echter heel iets anders. Inwijding is iets wat alleen van binnenuit komt. Niemand kan u een papiertje geven waarop staat; Ik verklaar, dat die en die is ingewijd in de groep dat en dat met die en die rang. Ze kunnen het wel schrijven natuurlijk en u kunt ervoor betalen, maar het is geen cent waard u heeft, er niets aan.

Elke inwijding is een persoonlijke verruiming van besef. Onthoud ook een ding waaraan menigeen voorbij gaat. Verruiming van besef betekent niet dat je het alleen maar lichter krijgt. Hoe meer licht je leert zien, hoe zuiverder en intenser je ook het duister leert beseffen. Je kunt niet alleen verder kijken naar rechts en toch nog dezelfde grens behouden naar links. Als het bewustzijn zich uitbreidt, dan breidt het geheel van de wereld zich uit en u blijft zelf nog steeds het middelpunt. Als u het middelpunt wilt blijven, dan kunt u ook niets verwerpen dat doen heel veel mensen.

Ik word ingewijd, dus ik ga ergens naar boven toe. Boven op de een of andere alp ga ik zeer bewust zitten jodelen en de wereld beneden bestaat voor mij niet meer. Als u dat doet, dan

tuumelt u ook gauw naar beneden. Het betekent gewoon dat u licht en duister, goed en kwaad, al die tegenstellingen aanvaardt en daarbij niet goed en niet kwaad, niet lichten niet duister, maar uzelf wilt zijn in overeenstemming met al wat u erkent. Dan vloeien de waarden in u samen, dan wordt de hele wereld opeen voor u een en hetzelfde. Dan weet u licht en duister, goed en kwaad zijn dingen die in mij bestaan.

De wereld is echter niet goed of kwaad, ze is niet licht of duister. De demon is geen tegenstander van God en God is niet de bestrijder van de duisternis. Licht en duister zijn delen van God. Het goede en het kwade komen voort uit dezelfde bron. Ik moet leren dat geheel te beseffen en te beleven, want alleen daardoor kan ik de werkelijkheid die buiten de tijd bestaat ooit benaderen en eindelijk daarin leven.

U heeft wel gemerkt, dat ik in deze lezing enkele dingen heb geprobeerd in te passen uit de les van de vorige maand die niet is opgenomen.

❖ *Het ging in die les over mensen die dingen duidelijk trachten te maken door verhalen. Hoe staat u in dit verband tegenover het epos van de Mahabharata?*

Als u de Mahabharata leest, als ook de andere veda's, kunt u een aanleiding vinden om te denken, maar u vindt geen waarheid die onveranderlijk is. Hetzelfde is het als u leest wat Jezus gezegd zou hebben. Lees al die gelijkenissen. Ik kan ze ook gaan vertellen. Als ik het over groeiend bewustzijn heb, ben ik geneigd tegen de mensen te zeggen Denk erom, het bewustzijn is als een plant enige bemesting is noodzakelijk. Maar als je overbemest, dan schiet de plant wel omhoog, maar de aren blijven leeg. Nu heb ik iets gezegd dat volkomen duidelijk is, hoop ik. Ik heb echter in die gelijkenis niets anders gedaan dan u een gedachte voorgelegd. De waardering voor die gedachte, de relatie van de denkwijze met uzelf is iets dat u zelf moet beslissen. Dat is ook zo als u zich bezighoudt met de grote verhalen van de oudheid, o.a. de Mahabharata en met de leefregels en consequenties die daaruit getrokken kunnen worden. Ze zijn waardevol, maar alleen als u weet wat u ermee moet doen. Als ik u zeg (dit kunt u uit de Mahabharata trekken). "De mens is de bron van de wereld rond hem. Hij zendt zijn gedachten uit en ze keren tot hem terug als het gebeuren van die wereld," dan is dat volgens de, vrede of geluk. Als ik **dan eru** dan houd ik daar kracht van over en misschien een zeker heimwee naar wat ik heb doorgemaakt. Maar daar blijft het bij.

Een gewoon mens zal in zijn leven ook vaak een dergelijke ervaring doormaken. Het ingewijd zijn verschilt daarvan alleen maar door het feit, dat je die ervaring dan ook bewust kunt bereiken, als je die nodig hebt. Het betekent niet, dat je de totale God ervaart. Het betekent zelfs niet dat je weet wat God is. Het betekent alleen dat je op een gegeven ogenblik een toestand kunt bereiken waardoor je vervreemd raakt van alle grenzen en alle begrippen die je normaal in het menselijke en in bepaalde fasen van het geestelijke bestaan beheersen.

Zo'n ingewijde kan op aarde komen. Hij wil de mensen dan wat geven. Hij wil hun de waarheid vertellen, maar die kunnen ze niet begrijpen. Bovendien is de essentie van de waarheid niet eens uitdrukbaar er zijn geen termen voor. Dus wat doet de man? Hij vertelt verhaaltjes. Hij geeft gelijkenissen. Hij probeert allerlei parallellen op te bouwen zodat u zou kunnen aanvoelen wat hij bedoelt. De gewone mensen zijn dan meestal te stom en zeggen; Dat heeft hij letterlijk bedoeld. En als ze het letterlijk gaan nemen, dan is de waarheid ervan weg. Het is alleen bedoeld als een aansporing om iets te ervaren aan de hand van een verhaal.

Dan zien we dat de ingewijde altijd wordt vervolgd door de mensheid. Dat is ook duidelijk. Kijk, de mensheid heeft haar zekerheden nodig. Als die zekerheden worden aangetast, dan weten de mensen niet meer wat ze moeten doen en krijgen ze hartverlammingen. Dat is natuurlijk niet prettig, daar voelt niemand wat voor.

Iedereen heeft het over Gods goedheid, maar iedereen is bang om dood te gaan. Dus moet zo'n ingewijde op de een of andere manier onschadelijk worden gemaakt. Vandaar dat sommige profeten gedood zijn door de mensen eigenlijk alleen maar om zich zeker te stellen.

Andere profeten, zijn daarentegen zelfs krijgsheren geworden of hebben zich misschien buiten de samenleving geplaatst. met wat volgelingen zonder zich verder met de samenleving teveel te bemoeien.

Ik geef drie verschillende termen. U kunt zelf recente namen erbij vinden. Jezus, degene die moest sterven omdat hij de zekerheden van een geloof, een wijze van leven, zou hebben aangetast. Mohammed, die een waarheid beseftte maar geen kans zag om haar uit te dragen zonder gelijktijdig zijn tegenstander te vuur en te zwaard te vernietigen. De Boeddha, die in wezen een waarheid leerde beseffen maar tevens zei; Ik ga die niet aan de mensen brengen. Ik verkondig haar alleen daar waar de mensen kunnen komen, als ze daar zin in hebben. Ik ga nooit proberen anderen die waarheid op te leggen. Dat zijn drie voorbeelden.

Als je zelf bent ingewijd, kom je ook voor datzelfde te staan. Natuurlijk, je kunt de waarheid inzien. Je kunt proberen andere mensen met geweld ertoe brengen om die waarheid in je aanvaarden, maar dat helpt niet. Je kunt ook zeggen Ik verkondig die waarheid in ieder geval overal en zonder meer, zonder mij zelfs maar af te vragen of de mensen die waarheid zullen beseffen voor wat ze is. Misschien maken ze je daarvoor tegenwoordig niet meer dood door kruisiging, maar je komt in het gekkenhuis terecht.

Je kunt ook zeggen; Ik blijf er buiten. Maar dan word je eigenlijk alleen maar de stichter van een soort secte of een systeem. Je volgelingen maken er over het algemeen toch weer iets anders van dan je hebt bedoeld. Dus, ik wil maar zeggen; De ingewijde kan misschien iets van zijn licht aan een ander overdragen, iets van zijn kracht aan een ander geven, maar als de ander daar niet op de juiste manier mee werkt, kan hij er niets aan doen.

Het verhaal verantwoord. Maar ik maak u gelijktijdig de schepper en instandhouden van uw wereld en dat bent u niet. Als u dus die waarheden alleen zo beleeft, komt u er niet. Als u in die gelijkenis beseft, dat uw interpretatie van de werkelijkheid de betekenis van de werkelijkheid voor u bepaalt, dan komt u al dichterbij de waarheid. U zult voor uzelf moeten uitmaken wat u als het meest ware daarbij aanvoelt. Dat is met gelijkenissen overal het geval.

GEMOEDSSTEMMING

Er is iets in mij dat de wereld kleurt. Soms lijkt de wereld somber en dan opeens .is er in mij een zon en door een wonder schijnt de wereld geheel veranderd, alsof het buiten regent en ik nog steeds in de zon leef. Dat is de stemming van het gemoed.

Het gemoed dat is het innerlijk geheel, in dit geval het eigen weten. Het is het misschien lang vergeten beeld dat nog in je heerst of het ongeweten verlangen dat soms een resonantie vindt in de krachten van de zon of van de maan of de stralingen die in de kosmos ontstaan en de aarde beroeren. Dan zeggen wijs Die stemmingen zijn belangrijk.

Maar zijn ze dat? Is de stemming waarin ik verkeer datgene wat mij mag beheersen? Ben ik de slaaf van elke kracht die mij beroert en elk denkbeeld dat er in mij voorbestaat? Of ben ik soms iemand die bij het beseffen van de stemming in zich een weten. ondergaat en zegt Zo moet het zijn. Dit is mijn wereldbeeld, dit is mijn. werkelijkheid.

Als het gevoel dan anders speelt, dan zoek ik in mij de kracht, de rust en ik beheers de tijd. De stemming van het gemoed wordt door mijn ik beheerst. Ik spreek de taal van wat ik ben. Ik uit in al wat ik erken en doe een werkelijkheid die door een stemming niet kan worden beïnvloed, omdat de stemming soms misleidt, tenzij ik haar erken als een directe reflectie van het wezen dat ik ben en van alle kracht waaruit ik ooit ben voortgekomen.

Gemoedsstemmingen zijn dromen. Dromen die de wereld kleuren. Het is een intensieve verandering van indrukken. Maar het gebeuren speelt zich in mij af. Wat er in mij heerst dat wordt door mij, indien ik het wil, wel degelijk geregeerd.

Gemoedsstemmingen beheersen hem die nog niet heeft geleerd zichzelf te zijn en te erkennen. Wie zichzelf erkent en waarmaakt wat hij is, wordt niet meer beheerst door een stemming. Hij is in een harmonie die zonder meer en altijd hem geleidt en duidelijk maakt hoe in hem de kracht werkt waartoe ook hij behoort.

Misschien dat dit uw gemoedsstemming wat veranderd heeft Als dat niet het geval is, wil ik u toch nog een raad geven Laat u nooit beheersen door wat had kunnen zijn. Ga uit van wat er is en maak daar het beste van Als u dat doet en u voelt zich nog niet prettig, zoek dan in uzelf iets waardoor u blijer kunt zijn.

© **Orde der Verdraagzamen**

Sleutels jaargang 25: 1979 - 1980 - cursus 1 – Groeiend bewustzijn

Les 10 – Groeiend bewustzijn

Wie vreugde uit zichzelf weet te scheppen op grond van alles wat er nu bestaat en zonder zelfbeklag, die vindt een kracht waardoor hij de dag van morgen lichtender en blijer gestalte kan geven.